திருச்சிற்றம்பலம்

ஸ்ரீ அருட்பிரகாச வள்ளலார்

என்னும்

சிதம்பரம் இராமலிங்க சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திரு அருட்பா

௨. வசனப் பகுதி

இது

சென்னை

பி. ஏ., எம். எல்., (அட்வொகேட்),

ஆ. பாலகிருஷ்ண பிள்ளையால்

பெரும்பாலும் சுவாமிகள் கையெழுத்துப் பிரதிகளோடும்
சுவாமிகளைச் சூழ்ந்திருந்த
அன்பர்களின் கையெழுத்துப் பிரதிகளோடும்
ஒத்திட்டு ஆராய்ந்தும் தொகுத்தும்
அடக்கவிலைப் பதிப்பாக
அச்சிடப்பட்டிருக்கிறது.

கலியுகாதி௵ ௫௦௩௨ இல் நிகழும் பிரஜோத்பத்தி௵
வைகாசி௴ ௧௦௳

23-5-1931

சாது அச்சுக்கூடம்,
இராயப்பேட்டை, சென்னை.

திரு அருட்பாவின் இந்த அடக்கவிலைப் பதிப்பின் நோக்கம்

ஆண்டவரிடம் ஆசைகொண் டிருக்கும் இத் தெய்வத் தமிழ் நாட்டிலுள்ள மகளிர் சிறுவர் வறியர் முதியர் நோய்வாய்ப்பட்டவர் துறந்தார் இலக்கிய இலக்கணம்கல்லாதார் என்பவர் உள்ளிட்ட அடியார் இனங்கள்எல்லாரும் எளிதில் பெற்று, தம்தம் கையுறையாகக் கொண்டு நாளும் பயின்று பயின்று, எல்லாம் வல்ல தனித்தலைமைப் பெரும்பதியின் ஒப்புயர்வற்ற திருவடித்துணை கிடைக்கப்பெற்று, முத்தியடைவதற்காகவே திரு அருளால் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இம்மனிதப் பிறவி அநியாயமாய் அழிந்தொழியாமல் அதற்கு உரிய ஆன்ம இன்பம் அடையும் பொருட்டே, கீர்த்தனைப் பகுதியைத் தொடக்கமாகவுடைய திரு அருட்பாவின் இந்த அடக்கவிலைப் பதிப்பு மேற்கொள்ளப் பட்டிருக்கிறது.

திரு அருட்பா அடக்கவிலைப் பதிப்பில் இதுவரையில் வெளிவந்திருக்கும் பகுதிகள்

க. கீர்த்தனைப் பகுதி விலை அணு 3.

உ. வசனப் பகுதி ,, 4.

குறிப்பு

எதிர்பாராத வண்ணம் மேற்கொண்ட திரு அருட்பாவின இநத அடககக வேலைய பதிப்பிற்குத் திரு அருள்துணை உண்டென்று கண்டு களிப்படையும்படி சிற்சில அபூர்வ நிகழ்ச்சிகள் தொடர்ந்து நிகழ்ந்து வருகின்றதை இங்கு இவ்வளவிலாவது குறிக்காமலிருக்கக் கூடவில்லை.

இன்ன இன்ன இவ்வளவு இவ்வளவு இந்த இந்த அன்பர்கள் உதவியால் சுவாமிகள் கை எழுத்தோடு அல்லது சுவாமிகளைச் சூழ்ந்திருந்த அன்பர்கள் கை எழுத்தோடு ஒத்திட்டுப் பார்த்திருக்கின்றன, அதனால் இன்னின்ன இடங்களில் கூட்டல் குறைத்தல் திருத்தல்கள் ஏற்பட்டிருக்கின்றன, அவற்றுள் இது இது இதற்குமுன் அச்சுக்கே வாராதபகுதி, மூலபாடம் இங்கு இன்னவகையில் மற்றவர்சொல் அல்லது சொற்றொடர் என்று கண்டவற்றினின்றும் தனிப்படுத்தியும் எளிமையையும் இக்காலத்திய வழக்கத்தையும் கருதிப் பகுத்துப் புள்ளியிட்டுப் பிரிவு படுத்தியும் இருக்கிறது, என்பவை போன்ற பலப்பல விவரங்களை முறைப்படி தெரிவித்துக்கொள்ள இங்கு இடமும் நேரமும் கிடைப்பது அருமையாக இருப்பதால், இவற்றையெல்லாம் உரியவகையில் ஒருங்கே தொகுத்துத் தகுந்த வேறொரு சமயத்தில்தான் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கூடும் என்றும்; இது விஷயமுதன்மையை நோக்கி இந்நூலைப் பயில்வார் எவர்க்கும் எவ்விதத்திலும் ஓர் குறையாகாது என்றும் உணர்ந்து அமையவேண்டியிருக்கிறது.

திருவருட்பிரகாச வள்ளலார் திருவடி வாழ்க.

திரு அருட்பா : உ. வசனப் பகுதி

பொருளடக்கம்

பிரிவு	உட்பிரிவு	பக்கம்
க. மநுமுறைகண்ட வாசகம்		... 1
உ. ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்		
	முதற் பிரிவு	... 78
	இரண்டாவது பிரிவு	... 117
	மூன்றாவது பிரிவு	... 127
ங. விண்ணப்பங்கள்		
	க. சத்தியச்சிறு விண்ணப்பம்	... 138
	உ. சத்தியப்பெரு விண்ணப்பம்	... 144
	ங. சத்தியஞான விண்ணப்பம்	... 156
	ச. சன்மார்க்க சங்க சத்திய விண்ணப்பம்	... 162
ச. சத்திய அறிவிப்பு		... 165

ஆசாரிய ஸ்துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

தொண்டெனறுஞ் செய்யத் துணிவா ரனைவருக்குங்
கண்டென றினிக்குங் கவிப்பனுவல்—விண்டெனுற
வானவட லூரா னறைவிட் டெழுவானென
றியா னறைவ தீசனரு ளே.

—திருவாமாத்தூர் ஸ்ரீமத் தண்டபாணி சுவாமிகள்

சீர்பூத்த மறைமுனிவ ரகம்பூத்த நலம்பூத்த திறத்தி ஞனிப்
பாபூத்த மயல்பூத்த எனதுளத்திற் பூத்தநகை பாறப் பூத்த
வர்பூத்த அருணயன இணைபூத்த இருந்தவனிங் கிறைமை பூத்த
பேர்பூத்த போதசிதம் பராம லிங்கனடி பேணி வாழ்வாம்.

—சென்னை தூளை சோமசுந்தர நாயகர்

உ

திருஅருட்பா மகிமை

திருச்சிற்றம்பலம்

நேரிசைவெண்பா

தண்ணீர் விளக்கெரித்த தன்மைபோன் மாந்தர்கள்தம்
உண்ணீர் சிவம்விளங்க ஓங்குவிக்குங்—கண்மணியாம்
நங்கள் இராமலிங்கன் நல்லஅருட் பாமுறையைத்
துங்கமுற மாணு தொழு.

திருச்சிற்றம்பலம்

இது

மதுரைத் திருஞானசம்பந்த சுவாமிகள் ஆதீனம்

சிதம்பர சுவாமிகளால்

அருளிச்செய்யப்பட்டது.

உ

திரு அருட்பா

திருச்சிற்றம்பலம்

நேரிசைவெண்பா

இன்றுவரு மோநாளைக் கேவருமோ அல்லதுமற்
றென்றுவரு மோஅறியேன் எங்கோவே—துன்றுமல
வெம்மாயை அற்று வெளிக்குள் வெளிகடந்து
சும்மா இருக்குஞ் சுகம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்

திரு அருட்பா

உ. வசனப்

க. மநுமுறைகண்ட வாசகம்

காப்பு

நேரிசை வெண்பா

அன்ன வயல்சூழ் அணியாரூர் வாழ்மநுவாம்
மன்னன் முறைகண்ட வாசகத்தைப்—பன்னுதற்கு
நேய மிகத்தான் நினைப்போர்க்(கு) அருள்புழைக்கைத்
தூய முகத்தான் துணை.

கங்கைச் சடையான்முக் கண்ணுடையான் அன்பர்தம்முள்
அங்கைக் கனிபோல் அமர்ந்திருந்தான்—அங்கை
முகத்தான் கணங்கட்கு முன்னின்றான் மூவாச்
சுகத்தான் பதமே துணை.

கடல் சூழ்ந்த உலகத்திலுள்ள எல்லாத் தேசங் களிலுஞ் சிறப்புடையதாய், காவிரி என்னுந்தெய்வத் தன்மையுள்ள நதியினால் எந்தக் காலத்திலுங் குறைவு

படாத நீர்வளப்பமுடையதாய், வாழைச்சோலை பலாச்சோலை மாஞ்சோலை தென்னஞ்சோலை கமுகஞ்சோலை கருப்பஞ்சோலைமுதலாகிய பலனுள்ளசோலைகள் அணியணியாக ஒன்றையொன்று சூழ்ந்தோங்க அசோகு குருக்கத்தி சண்பகம் பாதிரிமுதலான விருக்ஷங்களால் நெருங்கி வண்டுகள்பாடுகின்ற மலர்ச்சோலைகளும் தாமரைத் தடாகங்களும் நீர்நிறைந்து அல்லி நீலம் முதலான புட்பங்கள் மலர்கின்ற ஓடைகளும் பொய்கைகளும் ஏரிகளும் குளங்களும் பல விடங்களிலுமுள்ளதாய், செந்நெல் முதலாகிய பயிர்கள் மாறாது முப்போகமும் விளைகின்ற குறைவற்ற விளைவையுடைய வயல்கள் நெருங்கியுள்ளதாய், சிதம்பரம் பஞ்சநதம் மத்தியார்ச்சுனம் சம்புகேச்சுரம் முதலான திவ்வியக்ஷேத்திரங்கள் இடையிடையிலுள்ளதாய், இல்லற தருமத்தில் எள்ளளவும் பிழைபடாது செல்வத்திலும் கல்வியிலும் நிறைவுள்ள குடிகளுக்கிடமானதாய், பல வளப்பங்களுங்கொண்டு பூமிதேவிக்கு முகம்போல விளங்குகின்ற சோழதேசத்தில்; பாதாளலோகத்தைப் பார்த்திருக்கின்ற ஆழமுள்ள அகழியினாற் சூழப்பட்டு இந்திரலோகத்தை எட்டிப் பார்க்கின்ற உன்னதமுள்ள கோபுரங்களையுடைய மதிலும் உய்யானம் நந்தவனம் பூஞ்சோலை முதலானவைகளும் தெய்வதீர்த்தம் பிரமதீர்த்தம் வசந்தவோடை செங்குவளையோடை முதலான நீர் நிலைகளுமுள்ளதாய், தேர்நிலைகள் யானைக்கூடங்கள் குதிரைப்பந்திகள் சேனையிடங்கள் ஆஸ்தானமண்டபம் அரசமண்டபம் விசித்திரமண்டபம் விநோதமண்டபம் நியாயமண்டபம் நிருத்தமண்டபம் கல்விமண்டபம் கணக்கறிமண்டபம் பாடல்மண்டபம் பரிசனமண்டபம் சித்திரமண்டபம் தேவாசிரியமண்டபம் சித்திரத்தெற்றி சிலம்பக்கூடம் ஆயுதசாலை

அமுதசாலை அறச்சாலைகளும் உடையதாய், ரத்நபீடிகை களும் கனக மாளிகைகளும் பளிங்கு மாடங்களும் மணிப்பந்தல்களும் மகர தோரணங்களும் மங்கல கோஷங்களுமுள்ள கடைவீதி கணிகையர்வீதி சூத்திரர்வீதி வைசியர்வீதி அரசர்வீதி அந்தணர்வீதி ஆதிசைவர்வீதி சைவர்வீதி வைதிகர்வீதி தபோதனரிருக்கை சைவமுனிவர்மடம் உட்சமயத்தார் உறையுள் முதலான வளப்பங்களை உடையதாய், தியாகராஜப்பெருமான் எழுந்தருளிய கமலாலயம் என்னும் திருக்கோயிலை உள்ளே உடையதாய், சோழராஜர்கள் பரம்பரையாக அரசாட்சி செய்வதற்கு உரிய ராஜதானியாய், நிலமகள் திருமுகத்திலிட்ட திலகம்போல் விளங்கிய திருவாரூர் என்கிற நகரத்தில்; மூன்று சுடர்களிலும் முதற்சுடராகி மேன்மையடைந்த சூரியகுலத்திற் பிறந்து அரசாட்சி செய்துவந்த சோழராஜர்களில் சிறந்தவராய், அறுபத்துநான்கு கலைகளிலும் வல்லவராய், உயிருக்கு உறுதியைத் தருகின்ற நல்ல கேள்விகளையுடையவராய், எல்லா உயிர்களுக்கும் இதஞ்செய்கின்றவராய், வேதமோதுதலும் யாகஞ்செய்தலும் இரப்பவர்க்கீதலும் (பிரஜைகளைக்காத்தலும்) ஆயுதவித்தையில் பழகுதலும் பகைவரை அழித்தலும் என்னும் ஆறு தொழில்களும் வீரமுள்ள சேனைகளும் செல்வமுள்ள குடிகளும் மாறுத பொருள்களும் மதிநுட்பமுள்ள மந்திரியும் அன்புள்ளநட்பும் பகைவரால் அழிக்கப்படாத கோட்டையும் உடையவராய், வழக்கை அறிவிப்பவரையும் தங்களுக்குள்ள குறையைச் சொல்லிக்கொள்பவரையும் இலேசிலே தமதுசமுகத்துக்கு அழைப்பித்து அந்தவழக்கைத் தீர்த்தும் அக்குறையை முடித்துங்கொடுப்பவராய், பாலொடு பழஞ்சேர்ந்தாற்போல முகமலர்ச்சியோடு இனியவசனஞ்சொல்லுகின்றவராய்,

பின் வருவதைமுன்னே அறிந்துகொள்வதும் உறவினர் அயலார் சினேகர் பகைவர் இழிந்தோர் உயர்ந்தோர் முதலானயாவரிடத்தும் காலவேற்றுமையாலும் குண வேற்றுமையாலும் உண்டாகின்ற நன்மை தீமைகளை உள்ளபடி அறிந்துகொள்வதுமாகிய விவேகமுள்ளவராய், அகங்காரம் காமம் கோபம் லோபம் மோகம் பொறாமை வஞ்சகம் டம்பம் வீண்செய்கை முதலான குற்றங்களைத் தினையளவுங்கனவிலும் காணுதவராய், துர்க்குணங்களையுடைய சிறியோர்களைச் சேர்த்துக் கொள்வதை மறந்தாயினும் நினையாமல் நற்குணங்களில் நிறைந்து செய்வதற்கு அரிதான செய்கைகளையுஞ்செய்து முடிக்கவல்ல பெரியோர்களைச் சகாயமாகக்கொண்டு செய்யத்தக்க காரியங்களைத் தெரிந்துசெய்தும் செய்யத்தகாத காரியங்களைத்தெரிந்து விடுத்தும் எதிராளி வலியும் தன்வலியும் துணையானவர் வலியும் காலநிலைமையும் இடநிலைமையும் அறிந்து காரியங்களை நடத்தியும் அடுத்தவர்களது குணம்வல்லமை ஊக்கம்முதலான தன்மைகளை ஆராய்ந்து தெளிந்து அவரவர் தரங்களுக்குத்தக்க உத்தியோகங்களை அவரவர்களுக்குக் கொடுத்தும் பழமைபாராட்டியும் சுற்றந்தழுவியும் கண்ணோட்டம்வைத்தும் சாதியியற்கை ஆசிரமவியற்கை சமயவியற்கை தேசவியற்கை காலவியற்கை முதலான உலகியற்கைகளை அறிந்து அவ்வவற்றிற்குத்தக்கபடி ஆராய்ந்துசெய்தும் நல்லொழுக்கத்துடன் நடப்பவராய், குடிகளுக்கு அணுவளவு துன்பம் நேரிடினும் அதை மலையளவாக எண்ணித் தமக்கு வந்ததுபோல் இரக்கங்கொண்டு மனமுருகுவதனுல் தாயையொத்தவராய், அத்துன்பத்தைவிட்டு இன்பத்தை அடையத்தக்க நல்வழியை அறியும்படி செய்விப்பதனுல் தந்தையையொத்தவராய், அவர்களுக்கு அந்த நல்வழியைப்

போதித்து அதிலே நடத்துகின்றபடியால் குருவை யொத்தவராய், அந்தக் குடிகளுக்கு இகபர சுகத்தைக் கொடுப்பதற்கு முன்னின்று அதுபற்றி முயற்சிசெய் யும்போது வரும் இடையூறுகளை நீக்குகின்றபடியாலும் அந்த ஒழுக்க வழியிலிருந்து தவறினால் அந்தக் குற்றத் துக்குத் தக்க தண்டனைவிதித்து அவ்வழியில் பின்னும் நடத்துகின்றபடியாலும் தெய்வத்தையொத்தவராய், குடிகளுக்கு ஆபத்து நேரிடும்போது கட்டியவஸ்திரம் அவிழ்ந்தவன் கைகள்போல் உடனே அந்த ஆபத்தி லிருந்து நீங்கும்படி கைகொடுப்பதினால் சிநேகனை யொத்தவராய், நல்லகாரியமிது கெட்டகாரியமிது என்று காட்டுகிறபடியால் கண்போன்றவராய், குடி களுக்கு அச்சம் அவலம் முதலானவை நேரிடாமல் காத்துவருதலால் உயிர்போன்றவராய், குடிகள் தம் மை நினைக்குந்தோறும் 'இப்படிப்பட்ட நற்குண நற் செய்கைகளையுடைய புண்ணியமூர்த்தியை அரசனாகப் பெற்ற நமக்குக் குறையொன்றும் இல்லை' என்று களிக் கின்றபடியால் பொன்புதையலையொத்தவராய், கைம் மாறு வேண்டாது கொடுத்தலால் மேகத்தையொத்தவ ராய், அறிவே ஆயிரங்கண்களாகவும் கைகளே கற்பக மாகவும் கண்களே காமதேனுவாகவும் திருமுகமே சிந்தாமணியாகவும் மனதிடமே வச்சிராயுதமாகவுங் கொண்டபடியால் இந்திரனையொத்தவராய், சிங்காத னமே செந்தாமரையாகவும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் நான்கு பொருளும் அடைதற்குரிய நான்கு மார்க்கமே நான்கு முகமாகவுங்கொண்டு அந் தந்த மார்க்கங்களில் அந்தந்தப் பொருள்களை விருத்தி பண்ணுகிறபடியால் பிரமனையொத்தவராய், ஆக்கினை சக்கரமே சக்கராயுதமாகவும் செங்கோலே திருமக ளாகவும் சிறந்த பெரும்புகழே திருப்பாற்கடலாகவும்

யுக்தமல்லாத காரியங்களை யொழிந்திருப்பதே யோக நித்திரையாகவுங் கொண்டு மண்ணுலகிலுள்ள உயிர்களைக் காத்து வானுலகிலுள்ள தேவர்களுக்கு யாகங்களால் அமுதுகொடுத்து வருகின்றபடியால் திருமாலை யொத்தவராய், சோர்வில்லாமை தூய்மை வாய்மை என்னும் மூன்றுமே மூன்று கண்களாகவும் துணிவுடைமையே சூலமாகவுங்கொண்டு பாவங்களை யெல்லாம் நிக்கிரகஞ் செய்து வருகின்றபடியால் ருத்திரமூர்த்தியை யொத்தவராய், வாட்டத்தை நீக்கி மகிழ்ச்சி செய்கின்ற அருளுள்ளபடியால் அமுதத்தைதயொத்தவராய், சிவபக்தியில் மிகுந்தவராய், பொறுமையில் பூமியையொததவராய், தருமமே உருவாகக்கொண்டு நடுநிலையிலிருந்து மநுநீதி தவறாது விளங்கிய மநுச்சோழர் என்னும் பெயரையுடைய சக்கரவர்த்தியானவர், கலிங்கர் சூலிங்கர் வங்கர் கொங்கர் அச்சியர் கொச்சியர் தெங்கணர் கொங்கணர் தெலுங்கர் முதலான தேசத்தரசர்களெல்லாம் திரைகட்டி வணங்க, உலக முழுவதையும் ஒரு குடை நிழலில் வைத்துச் செங்கோல் செலுத்தி அரசாட்சி செய்யுங்காலத்தில்: உலகமெங்கும் புலியும் பசுவும் கூடிப்போய ஒரு துறையில் நீர் குடித்துலாவியும் சிங்கமும் யானையும் சேர்ந்து திரிந்தும் பருந்துங்கிளியும் பழகி மகிழ்ந்தும் கூகையுங் காகமும் கூடிப்பறந்தும் பூனையும் எலியும் பொருந்தியிருந்தும் இந்தப்படி மற்றுமுள்ள விரோதமாகிய உயிர்களும் ஒன்றுக்கொன்று விரோதமில்லாமல் சிநேகஞ்செய்து வாழ்ந்திருக்கவும், மரங்கள் புல்லுகள் முதலான நடையில்லாத உயிர்களும் வாடுதல் உலர்தல் உதிர்தல் வெட்டுண்ணல் முதலான குறைகளில்லாமல் வளர்ந்தோங்கி வாழ்ந்திருக்கவும், பெருங்காற்று பருவெள்ளம் பெருமழை தீப்பற்றல் இடிவிழுதல்

முதலான உற்பாதங்கள் சிறிதுமில்லாமல் சுகுணமான காற்றும் மிதமான வெள்ளமும் பருவ மழையும் தவறாமல் உண்டாயிருக்கவும், பசிநோய் உடம்புநோய் அவமிருத்து உயிரச்சம் முதலான துக்கங்களொன்றும் சேராமல் சுகமே சூழ்ந்திருக்கவும், பிரம க்ஷத்திரிய வைசிய சூத்திரர் என்கின்ற ஜாதியாரும் பிரமசாரி கிரகஸ்தன் வானப்பிரஸ்தன் சநநியாசி என்கிற ஆசிரமத்தாரும் சைவர் வைணவர் வைதிகர் என்கின்ற சமயத்தாரும் தங்கள் தங்களுக்குரிய ஆசாரங்களில் குறைவுபடாமல் வாழ்ந்திருக்கவும், அன்னதானம் சொர்ன்னதானம் கோதானம் பூதானம் முதலான தானங்களும் தேவாலயங்கட்டுவித்தல் திருக்குளமெடுத்தல் செழுஞ்சோலைவைத்தல் தண்ணீர்ப்பந்தல்வைத்தல் சத்திரங்கட்டுவித்தல்முதலான தருமங்களும் சாந்திராயணமுதலான விரதங்களும் தியானஞ்செய்தல் ஜெபஞ்செய்தல் முதலான தவங்களும் தவறுபடாமல் ஓங்கியிருக்கவும், தியாகேசப்பெருமானுக்கும் மற்றுமுள்ள தெய்வங்களுக்கும் திரிகால பூசைகளும் திருப்பணிகளும் திருவிழாமுதலான சிறப்புகளும் குறைவில்லாமல் நடக்கவும் அவரது ஆக்கினையே செய்வித்துவந்தது.

அவர் ஆளுகைக்குட்பட்ட உலகங்களில், பூவே பறிபடுவது, புனலே சிறைபடுவது, காற்றே அலைபடுவது, கல்லே கடினமுடையது, மாவே வடுப்படுவது, வாழையே குலைபடுவது, வண்டே மதுவுண்பது, பந்தே அடிபடுவது, பரியே கட்டுண்பது, நெல்லே குத்துண்பது, நெற்கதிரே போர்படுவது, வயலே வளைபடுவது, மாதரிடையே குறைபடுவது, தரித்திரமே தரித்திரப்படுவது, துக்கமே துக்கப்படுவது, பொய்யே பொய்படுவது: இவையல்லாமல், பொருள் பறிக்கப்படுவோரும், சிறைச்சாலையில் வைக்கப்படு

வோரும், பகைவரால் அலைக்கப்படுவோரும், கடின மனமுள்ளவர்களும், வடுப்படுவோரும், குலைபடுவோரும், மதுவுண்போரும், அடிபடுவோரும், கட்டுண்போரும், குத்துண்போரும், போரிற்படுவோரும், வளைபடுவோரும், குறைபடுவோரும், தரித்திரப்படுவோரும், துக்கப்படுவோரும், பொய்படுவோரும் வேறேயில்லாமல் மேன்மையே விளங்கியிருந்தது.

இந்தப்பிரகாரமாக மந்திரி முதலான உறுதிச்சுற்றங்களுடன் உலகாண்டிருந்த அம்மனுச்சோழரென்னும் சக்கரவர்த்தியானவர் புத்திரப் பேறில்லாமல் மனம்வருந்தி அதுபற்றியும் அறுபதுவருஷ காலமாக அநேக தானங்களும் தருமங்களும் யாகங்களும் விரதங்களுஞ் செய்தும் புத்திரோற்பத்தி இல்லாமையால், "புத்திரச்செல்வம் பெறுதவர் பொருட்செல்வம் பெற்றும் பயனில்லையே; புத்திரன்போல் நமக்கு இந்த அரசச் செல்வம் இம்மை மறுமை இன்பங்களைக்கொடாதே; சந்ததியில்லாவிட்டால் பிற்காலத்தில் கண்களில்லாத முகமும் சூரியனில்லாத பகலும் போல, அரசனில்லாது இவ்வுலகந்தலைதடுமாறிப்போமே; ஆதலால் இனிய் புத்திரனைப்பெற்றுக் கொள்வதற்குத் தக்க முயற்சி நமது ஆண்டவனாகிய தியாகராஜப்பெருமானை வழிபடுவதேயல்லது வேறொன்றுமில்லை; ஆனால் மோக்ஷப் பேறு குறித்து நிஷ்காமியமாக இத்தனை நாளும் வழிபட்டுவந்த நாம் இப்போது புத்திரப்பேறு குறித்துக் காமியமாக நமதாண்டவனை வழிபடுவது தகுதியல்லவாயினும், 'தீராக்குறைக்குத் தெய்வமே முடிவு' என்கின்றபடி எவ்விதத்தினும் தீராத புத்திரனில்லாக்குறையைச் சிவபெருமானது திருவருளாலே தான் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்" என்று ஆலோசித்துத் துணிவுகொண்டு, தமது மனைவியாருடன் ஆகம

விதிப்படி கமலாலயம் என்னும் புண்ணிய தீர்த்தத்தில் ஸ்நானஞ்செய்து பயபக்தியுடன் பூங்கோயிலைப் பஞ்சாவரண வலமுஞ்செய்து உட்புகுந்து தியாகராஜப்பெருமானது சந்நிதிக்கெதிரே அஷ்டாங்க பஞ்சாங்கமாக நமஸ்கரித்து வணங்கிய முடியும் மலர்ந்த முகமும் நீர் பொழிகின்ற கண்ணும் துதிக்கின்ற நாவும் கூப்புகின்ற கையும் புளகமெழும்புகின்ற உடம்புங்கொண்டு நின்று, 'புத்திரப்பேறில்லாத குறையைத் தீர்த்தருளவேண்டும்' என்று விண்ணப்பஞ்செய்து பலவிதமாகத் தோத்திரஞ்செய்து தமது அரண்மனைக்குச் சென்று— அந்தப்பிரகாரமே நாள்தோறும்போய் வழிபட்டுப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டே வந்தார். அவர் செய்யும் வழிபாட்டுக்கும வந்தனைக்கும் இரங்கித் தியாகராஜப் பெருமான் புத்திரப்பேறுண்டாகும்படி அநுக்கிரகஞ் செய்ய, அந்த அநுக்கிரகத்தால் மகாராஜனுக்கு மகிழ்ச்சியுண்டாகும்படி தேவியார் வலம்புரிச்சங்கு விலையுயர்ந்த வெண்முத்தினைக் கருப்பங்கொண்டதுபோலத் தமது திருவயிற்றில் கருப்பங்கொண்டு, பத்துமாதமுஞ் சென்று நல்ல சுபலக்கினத்தில், தர்மதேவதை தாண்டவமாடவும் வானகத்தார் மலர்சொரிந்து வாழ்த்தவும் வையகத்தார் மனங்களிக்கவும், அதிதியானவர் ஆதித்தனைப் பெற்றதுபோலவும் மல்லிகைக் கொடி மணமுள்ளமலரைப் பூத்ததுபோலவும், எவ்வெவர்களும் அதிசயிக்கத்தக்க சர்வ லட்சணங்களும் நிறைந்த வடிவுள்ள ஒரு புத்திரனைப் பெற்றார்.

புத்திரன் பிறந்த சந்தோஷமான சமாசாரத்தைப் பாங்கிகள் அதிசீக்கிரமாகவந்து தம்மை மறந்த மனக்களிப்புள்ளவர்களாக எதிர்நின்று "ஆண்டவனே! எங்கள் தலைவியார் திருவயிற்றிலிருந்து தேவரீர் புகழே வடிவாகவும் புண்ணியமே உயிராகவுங்கொண்டு பொன்னுல

கத்தைக் காக்கின்ற புரந்தரனும் நாணமடையப் பூவுல கத்தைக் காக்கத்தக்க வல்லமையுள்ள புத்திரசிகாமணி உதயஞ்செய்தது'' என்று விண்ணப்பஞ்செய்யக்கேட்ட மநுச்சக்கரவர்த்தியானவர், தூரதேசத்திற் போயிரு ந்த கப்பல் துறைமுகத்தில் வந்ததென்று சொல்லக் கேட்ட வர்த்தகனைப்போலவும் கூடிப்பிரிந்த மங்கை யின் குரலோசை கேட்ட நாயகனைப் போலவும் தாகங் கொண்டு தவிக்குங்காலத்தில் சமீபத்தே தண்ணீருண் டென்று சொல்லக்கேட்ட தேசசஞ்சாரியைப்போலவும் மனங்குளிர்ந்து உடல் பூரித்து அளவிடப்படாத களிப் புடையவராய், அந்தப் பாங்கிகளுக்கு விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களை வெறுப்படையும்படி பரிசுகொடு த்து, தாம் நீராடி நியமங்கள் முடித்து, வேதவித்துக்க ளாகிய பிராமணர்களுக்கு விதைதானம் சொர்னதா னம் கன்னிகாதானம் அசுவதானம் கஜதானம் பூதா னம் கோதானம் முதலான தானங்களைக் கொடுத்து, புத்திரன் பிறந்தநாள்தொட்டுப் பன்னிரண்டு வருஷ மட்டுங் குடிகள் வரிகொடாமல் சர்வமானியமாகத் தாமே அநுபவித்துக்கொள்ளவும் திறைகட்டிவரும் அரசர்கள் ஏழு வருஷமட்டும் அந்தத் திறைகளைக் கட் டாமல் தாங்களே எடுத்துக்கொள்ளவும் சிறைச்சாலை யிலிருந்த சத்துருக்களை விட்டுவிடவும் பொக்கிஷசாலை யைத் திறந்துவிட்டு நகரிலும் நாட்டிலும் உள்ளோர் யாவரும் தங்கள் தங்களுக்கு வேண்டியமட்டில் ஏழு நாள்வரையில் எடுத்துக்கொண்டு போகவும் தேவால யங்களிலெல்லாம் புதிதாகத் திருப்பணிகளும் திரு விழா முதலான சிறப்புகளும் செய்விக்கவும் கட்டளை யிட்டு, பின்பு தாம் முன்தேடிவைத்த திரவியத்தைத் தெரியக் கண்டு கொண்டவனைப் போலத் திரைமறைவி லிருந்த அச்செல்வக் குழந்தையை வெளிப்படக்கண்டு

மனமகிழ்ச்சியடைந்து இளஞ்சூரியோதயம்போல இருந்தப் புத்திரன் இவ்விடத்தில் உதயஞ்செய்தது சிவாநுக்கிரகமேயல்லது வேறல்லவென்று வியப்படைந்து, சோதிட சாஸ்திரங்களில் வல்லமையுள்ள பெரியோர்களைக்கொண்டு ஒப்பற்ற செல்வம் கல்வி வெற்றி முதலிய அதிர்ஷ்டங்கள் நடனஞ்செய்கின்ற சாதகபலனைக் குறித்து, தியாகராஜப் பெருமானது திருவருளால் வந்ததுபற்றி அக்கடவுளின் திருப்பெயர் கொண்டு வீதி விடங்கன் என்னும் நாமகரணமும் அன்னப்பிராசனம் சௌளம் முதலான சடங்குகளும் மிகுந்த விபவமாகவும் வேதயுக்தமாகவும் அது அது செய்யத்தக்க பருவங்களில் செய்வித்து, அந்தப் புதல்வனை வாசநீராட்டுவித்தும் இனிய உணவுகளை ஊட்டுவித்தும் பொன்னாலும் இரத்தினங்களாலுஞ் செய்த பூஷணங்களைப் பூட்டுவித்தும் மார்மேலுந் தோள்மேலும் மடிமேலும் வைத்து வைத்து முத்தாடியும் திருந்தாத குதலைச் சொற்களைக்கேட்டு மகிழ்ந்தும் கற்பகவிருக்ஷத்தின் கனியைக் கேட்கினும் அந்தக்கணமே தருவித்துக் கொடுத்தும் சிறிய விளையாடல்களைச் செய்யக் கண்டு களித்தும் கற்புள்ளவள் கணவனை உபசரிப்பதுபோல உபசரித்தும் படிப்பில் ஆசையை வைத்தவன் பாடத்தைப் பாராட்டுவதுபோலப் பாராட்டியும் தன்னை உயர்த்தவனுக்க நினைத்தவன் தருமத்தை வளர்ப்பதுபோல வளர்த்தும் முன் சிறுமையடைந்து பின் செல்வத்தைப் பெற்றவன் அச் செல்வத்தைப் பாதுகாப்பதுபோலப் பாதுகாத்தும், புத்திரசம்பத்தினால் வரும் பயனை அடைந்தவராயிருந்தார்.

இந்தப்படி இணையில்லாத செல்வப்பெருக்கத்தினால் வளர்க்க வாழையிளங் குருத்துப்போல வளர்ந்து வருகின்ற புத்திரனுக்கு, ஐந்தாம்வயதில் அட்சராப்பி

யாசஞ்செய்வித்து, ஏழாம்வயதில் சகல தேசத்தரசர்களுக்குந் தெரிவித்து நகரை அலங்காரஞ்செய்வித்து பத்மராகம் கோமேதகம் வயிரம் வைடூரியம் முதலான இரத்தினகசிதமான கல்யாண மண்டபத்தில் வேத வேதாங்கங்களில் வல்லவரான பிராமணர்களும் சாபாநுக்கிரக சாமர்த்தியமுள்ள தபோதனர்களும் ஆசீர்வதிக்கவும் மன்னர் மண்டலீகர் பட்டவர்த்தனர் மகுடவர்த்தனர் அமைச்சர் உறவினர் சிநேகர் முதலானவர்கள் கண்டுகளிக்கவும் சுமங்கலப் பெண்கள் சோபனம் பாடவும் பேரீ சங்கம் மிருதங்கம் முதலான மங்கல வாத்தியங்கள் முழங்கவும் நல்ல சுப முகூர்த்தத்தில் வேத விதிப்பிரகாரம் உபநயன கல்யாணஞ்செய்வித்து, பலவகைத் தானங்களும் செய்து சகல வேதாகம சாஸ்திரங்களிலும் வல்லமையுள்ள ஆசாரியரைக் கொண்டு வித்தியாரம்பஞ் செய்வித்தார். சில நாள்களுக்குள்ளே வீதிவிடங்கனென்னும் அப்புத்திரனானவன் வேதங்கள் சாஸ்திரங்கள் புராணங்கள் ஸ்மிருதிகள் இதிகாசங்கள் முதலான கலைகளில் ஆசாரியனைப்பார்க்கிலும் எண்மடங்கு வல்லமையுள்ளவனாகி, யானையேற்றம் குதிரையேற்றம் ரதாரோகணம் வில்வித்தை வாள்வித்தை இந்திரஜாலம் மகேந்திரஜாலம் முதலான ஸமஸ்த வித்தைகளையுங் குறைவறக்கற்றுக்கொண்டு, ஆதிசேடனைப்போல் அறிவும் காமனைப்போல் கட்டழகும் ஆண்சிங்கம்போல் ஆண்மையும் மதயானைபோல்நடையும் மார்த்தாண்டன் போல் வாய்மையும் கற்பகவிருக்ஷம்போல் கொடையும் உடையவனாகி, சிவபக்தி சீவகாருண்ணியம் பொறுமை அன்பு ஆசாரம் ஒழுக்கம் ஊக்கம் சாந்தம் சற்சனநேயம் முதலான நற்குணங்களுடன் உயிர்க்கு முடிவு நேரிடுமாயினும் உண்மையே பேசுவதும் உறுதியே

சொல்லுவதும் இன்சொல்லே கூறுவதும் இதமேசெய்வதும் பயனுள்ள காரியங்களையே பாராட்டுவதும் பிராமணர் தவத்தோர் முதலான பெரியோர்களைக்கண்டால் அன்போடும அச்சத்தோடும் எதிர்கொண்டு தலையால் வணங்கி வாயால் வாழ்த்துவதுமாகிய நற்செய்கைகளைப்பெறறு, மாதாபிதாக்களது மனக்குறிப்பறிந்து அவா இச்சையின்வழி நடந்து மகிழும்படிசெய்வித்து, இளமைப் பருவத்திற்றானே எல்லாம் அறிந்தவனாகி, கண்டோர் கொண்டாடவும் கேட்டோர் மனங்களிக்கவும், இளவரசுப்பட்டத்துக்குத் தகுநத பருவத்துடனிருந்தான்.

அப்படியிருநத நாள்களில் ஒருநாள் அவ்வீதிவிடங்கனென்னும் இராஜ புத்திரன் தன் பருவத்துக்கொதத இராஜகுமாரர்களும் மந்திரி குமாரர்களும் சூழ்நதுவர தன் பிதாவாகிய மனுச்சோழருடைய சமூகத்துக்கு வந்து பிதாவினது திருவடிகளுக்கு அஷ்டாஙக பஞ்சாங்கமாகத் தண்டனிட்டு எழுந்து தூசொதுக்கியும் உடம்பொடுக்கியும் கைகட்டியும் வாய் புதைத்தும எதிரே நிற்க, அப்போது மனுச்சக்கரவர்த்தியானவா நெடுநாள் பிரிந்திருநத கன்றினைக் கண்ட பசுவைப்போலவும இடந்தெரியாதிருந்த புதையலை யெதிர்ப்படக் கண்டவனைப்போலவும கண்கள் களிகூரக் கண்டு, உள்ளமும் உடலும் பூரித்துத் தமது இரண்டு கைகளாலும் தழுவி அணைத்தெடுத்து மடிமேல் வைத்து உச்சிமோந்து முதுகைத் தடவி "எனக்கு நெடுநாளாகவிருந்த மனக்குறையைத் தவிர்த்து இம்மை மறுமைப் பயனைக் கொடுக்கும்படி பிறந்த அருமையாகிய அமுதத்தையொத்த என் புத்திரனே! உன் மனதில் ஏதோவொரு எண்ணமுண்டானதாகத் தோன்றுகின்றது; அவ்வெண்ணம் இன்னதென்று

வெளிப்படுத்த வேண்டும்" என்று கேட்க, அது கேட்ட வீதிவிடங்கன் "மூன்றுலகத்திலுங் கேடில்லாத கீர்த்தியை நாட்டிய பெருந்தன்மையுடைய தேவரீரைப் பிதாவாகப் பெற்ற அடியேனுக்கு எண்ணங் கொள்வதற்கு என்ன குறையிருக்கின்றது? நமது குல தெய்வமாகியும் இஷ்டதெய்வமாகியும் கமலாலயத்தில் எழுந்தருளிய தியாகராஜப்பெருமானைத் தரிசித்துவர வேண்டுமென்னும் எண்ணம் ஒன்று மாத்திரமுண்டு; இவ்வெண்ணம் இடையூறில்லாமல் நிறைவேறும்படி தேவரீர் திருவுள்ளங் கொள்ளவேண்டும்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தான்.

அதுகேட்டு அரசனவர் "சர்வ வல்லமையுள்ள சுயம்புவாயும் கருணைக்கடலாகிய கடவுளாகியும் பிள்ளைக்கலிதீர்த்த பெருமானாகியும் விளங்கிய தியாகராஜப் பெருமானைச் சேவிப்பதற்குத் தடையுண்டோ? தனக்கிணையில்லாத தருமமூர்த்தியைத் தரிசிக்க வேண்டுமானால் தடுப்பவர் யார்? புண்ணியந்தேடப் புத்திரன் தொடங்கினால் தந்தை தடை செய்வானோ? நானே கற்பிக்கவேண்டிய நல்விஷயத்தை நீயே தெரிந்து செய்யத் தொடங்குவது நான் பூர்வஞ்செய்த புண்ணிய மல்லவோ? 'பிள்ளை தேடும் புண்ணியம் பிதாவுக்கும் உண்டு' என்று பெரியோர் சொல்வது பிழைபடாதென்பதை நானறியேனோ? நெல் முதலான பயிர்க்கு நீர்விடுவோரையும் குருடர்க்குக் கோல் கொடுப்போரையும் இரவில்வந்தவர்க்கு இடங்கொடுப்போரையும் அஞ்சிவந்தடுத்தவர்க்கு அபயம் கொடுப்போரையும் தாகங் கொண்டோர்க்குத் தண்ணீர் கொடுப்போரையும் பசிகொண்டு பரதவிப்போர்க்கு அன்னங் கொடுப்போரையும் சேற்றில்விழுந்து திகைக்கின்றோர்க்குக் கைகொடுப்போரையும் ஆற்று வெள்

ளத்தில் அகப்பட்டோரைக் கரையேற்றுவோரையும் சத்திரங்கட்டித் தருமஞ்செய்வோரையும்தடுத்தாலும், குருதரிசனம் சிவஞானிதரிசனம் சிவதரிசனம் செய்வோரை ஒருகாலுந் தடுக்கப்படாது; ஆதலால் புத்திரனே! உனக்குவேண்டிய சிறப்புக்களுடன் சுகமாகப்போய் ஆண்டவனைத் தரிசனஞ்செய்து சிவஞானமும் தீர்க்காயுளும்பெற்று வருவாய் என்று கட்டளையிட்டார்.

அந்தக்கட்டளையை அன்புடன் தலைமேற்கொண்டு வணங்கி விடைபெற்று, மாதாவினிடத்திற் போய்ப் பக்தியுடனே பணிந்தெழுந்து கைகூப்பிநின்று "அநேக விரதங்களை அனுஷ்டித்து அடியேனைப் பெற்றெடுத்து, கண்களை இமைகள் காப்பதுபோற் காத்து வளர்த்த தாயே! அடியேன் தெய்வசிகாமணியாகிய தியாகராஜப் பெருமானைத் தரிசனஞ் செய்யவேண்டும்; இதற்குத் தந்தையாருடைய சம்மதம் பெற்றுக் கொண்டேன்; இனி உமது உள்ளமும் ஒருமித்தருளவேண்டும்" என்று குறையிரந்துகொண்டான். அதுகேட்ட தாயானவள் உருக்கத்துடன் மனமகிழ்ச்சிகொண்டு முகமலர்ந்து முலைகளிலிருந்து பால்பீரிடவும் கண்களில் ஆசைநீர்ததும்பவும் தன்னருமைத் திருமகனைநோக்கி "இறைவனையும் என்னையும் நற்கதியிற் சேர்க்கவந்த நாயகமே! நாங்கள் முன் செய்த தவப்பயனுலே கிடைத்த முத்தமே! எங்கள் வருத்தமெல்லாந் தீர்க்கவந்த மாணிக்கமே! கல்வியிற் சிறந்த கண்மணியே! சுந்தர வடிவமுள்ள சூரியனே! சாந்தகுணமுள்ள சந்திரனே! பேரறிவுடைய பிள்ளாய்! நெடுநாளாகப் பலவிதமான தருமம்தானம் தவம் முதலானவைகளைச்செய்தும்பெற்றுக்கொள்ளாமல், தியாகேசர் சந்நிதிக்கு நடந்து அந்தக் கடவுளின் அநுக்கிரகத்தால் உன்னைப் பெற்றுக்

கொண்டோம். அப்படிப்பட்ட பெருங்கருணையுள்ள பெருமானை நீ தரிசிக்கவேண்டுவது அடுத்த காரியந் தான். ஆதலால் நீ போய்க் கண்குளிரக்கண்டு தரிசித்து, 'உபநயனம் முதலான மங்கலக் கோலங்கண்ட நமது கண்கள் மணக்கோலமுங் கண்டுகளிப்படைய வேண்டும்' என்று எண்ணியிருக்கிற என்னெண்ணம் விரைவில் முடியும்படி ஒரு வரத்தையும் பெற்றுவரக் கடவாய்" என்று விடைகொடுத்தார்.

அவ்விடையைப் பெற்றுக்கொண்ட [illegible]டங்கன் தன் அரண்மனைக்கு வந்து, தயிலம் சந்தனம் கஸ்தூரி பால் தயிர் நெய் பழம் முதலான அபிஷேக திரவியங்களும் மாணிக்கமாலை மரகதமாலை முத்துமாலை பவளமாலை பொன்மாலை வச்சிரமுடி இரத்தினகுண்டலம் முதலான திருவாபரணங்களும் கொன்றைமாலை தும்பைமாலை வில்வமாலை சண்பக மாலை முல்லைமாலை மல்லிகைமாலை முதலான திருமாலைகளும் வெண்பட்டு கோசிகப்பட்டு பீதாம்பரம் முதலான திருவாடைகளும் மற்றும் வேண்டிய திரவியங்களெல்லாமும் தியாகேசர் கோவிலுக்குக் காரியக்காரர்கள் வசத்தில் முன்னதாக அனுப்புவித்து, பின்பு தான் மஞ்சனச்சாலையில் வாசநீராடி வெண்பட்டுடுத்துச் சிவத்தியானத்துடன் திருநீறு தரித்துத் திலகமணிந்து கிரீடம் குண்டலம் கண்டசரம் வாகுவலயம் பதக்கம் சரப்பளி கடகம் ஆழி பொற்பூணுநூல் பொன்னரைஞாண் உதரபந்தனம் வீரகண்டை முதலான பூஷணங்களும் பூண்டுகொண்டு ஜோதிமயமான பீதாம்பர உத்தரீயம் மேலே தரித்துக்கொண்டு நவரத்தினமிழைத்த வொரு பொற்பிரம்பைக் கையிற் பிடித்துக்கொண்டு, அரண்மனை வாசலைவிட்டு வெளியே புறப்பட்டு, வேதபாரகராகிய வேதி

யர் முதலானவர்களுக்குப் பலபல தானங்கள் செய்து, மனோவேகம் பின்னிடையத்தக்க வேகமானநடையுள்ள நான்கு குதிரைகட்டிய மகாமேருவைப்போல உயர்வுள்ள ரத்தினகசிதமாகிய ரதத்தின்மேல் ஆரோகணித்துக்கொண்டு—வேதவேதியர் மீமாம்சகர் தார்க்கிகர் வையாகரணர் சோதிடர் ஆயுள்வேதியர் வேதாந்தியர் ஆகம சித்தாந்தியர் புராணகர் சமய சாஸ்திரப் பிரசங்கர் முதலான வித்தியா வல்லவர்களும் மந்திரி பிரதானி தானாபதி முதலான காரியத்தலைவர்களும் சிநேகர் உறவினர் புரோகிதர் முதலானவர்களும் மன்னர் மண்டலீகர் பட்டவர்த்தனர் மகுடவர்த்தனர் முதலான அரசர்களும் தங்கள் தங்கள் பெருமைக்குத் தக்க வாகனங்களிலேறிச் சூழ்ந்து வரவும், நெற்றிப்பட்டம் கிம்புரி முதலான அணிகளை அணிந்து அலங்காரஞ் செய்த மதயானைகள் கர்ச்சித்து வரவும், முத்துக்குஞ்சம் முத்துவடம் முத்துவாளி கிண்கிணிமாலை பொற்கலனை முதலான அணிகளால் அலங்கரித்த வலியுள்ள குதிரைகள் கனைத்து வரவும், வீரபட்டம் வீரசங்கிலி வீரகண்டை முதலான அணிகளையணிந்த வீரர்கள் ஆரவாரித்து வரவும், மங்கலப்பாடகர் பாடவும், வந்தியர் மாகதர் புகழவும், மங்கல மங்கையர் வாழ்த்தவும், நாடககணிகையர் நடனஞ்செய்யவும், பட்டாங்கு படிக்கவும், கட்டியங்கூறவும், அஷ்டமங்கலங்களை ஏந்திச் சுமங்கலிகள் சூழ்ந்து போகவும், வெள்ளை வட்டக் குடைகள் நிழற்றவும், வெண்சாமரை வீசவும், மயிற் குஞ்சங்கள் சுழற்றவும், பூந்தட்டேந்தவும், பேரிகை தம்பட்டம் தக்கை உடுக்கை சச்சரி தாளம் மத்தளந் தாரை சின்னம் மல்லரி சங்கம் எக்காளம் ருத்திர வீணை நாரதவீணை தும்புருவீணை இராவணஹஸ்தம் கின்னரி புல்லாங்குழல் முதலான தோற்கருவி துளைக்கருவி

கஞ்சக்கருவி மிடற்றுக்கருவி நரப்புக்கருவி என்கின்ற ஐவகையான முப்பத்திரண்டு வாத்தியங்களும் முழங்கவும், தேரிற்கட்டிய மணிகளினோசை கணீர்கணீரென்று சத்திக்கவும், ஆடுகின்ற மாதரது அடிகளிற்பூண்ட சிலம்போசை கலீர்கலீரென்று ஒலிக்கவும், சகல மங்கல சம்பிரம ஆடம்பரங்களுடன், மாளிகைகளின் வாயல்கள்தோறும் மலர்ப்பந்தரிட்டு மணிமாலைகள் தூக்கி வாழைகமுகுகள்நாட்டி மெழுகிக்கோலமிட்ட திண்ணைகளில் பூரணகலசங்களும் பொற்பாவைகளும் முளைப்பாலிகைகளும் முகவிளக்குகளும் வெண்சாமரைகளும் இணைக்கயல்களும் கண்ணடிகளும் பூந்தட்டுகளும் மங்கலமாகவைத்து அலங்கரித்தும் பரிமள திரவியங்களைக் கலந்த பனிநீர்தெளித்துத் தூளியெழும்பாமல் தளஞ்செய்தும் ஆடல்பாடல் முதலான விநோதங்களைக்கொண்டு விளங்கிய அவ்வீதியினிடத்து, தேவேந்திரன் தியாகராஜ தரிசனஞ்செய்யப் போவதுபோல —அவ்வீதிவிடங்க னென்னும் இராஜ குமாரன்— தேரை நடத்தினன்.

அப்பொழுது, இரதி இந்திராணி முதலானதேவ மாதர்களை யொத்த அவ்வீதியிலுள்ள ஸ்திரீ ஜனங்களெல்லாம் அப்புத்திரனைக்கண்டு மணமுள்ள மலரை வண்டுகள் சூழ்ந்ததுபோலவும் இனிய சுவையுள்ள தேனை ஈக்கள் சுற்றியதுபோலவுஞ் சூழ்ந்துகொண்டு, கலைநெகிழ்ந்தும் கைவளைசோர்ந்தும் கண்ணீர் ததும்பியும் குழலவிழ்ந்தும் கொங்கைகள் விம்மியும் பசலை போர்த்தும் மையலடைந்த மனத்தவர்களாய், "கரும்பை வில்லாகவுடைய காமனைப்பார்க்கிலும் எண்மடங்கு அழகுடைய இளவரசே! கன்னிகைப்பருவம் உள்ளவளே நான்: என்மேற் கடைக்கண்செய்யாயோ?" என்

றும், "எழுதப்படாத சுந்தரவடிவமுள்ள இளங்காளை யே! புருஷர்முகம் பாராத பூவையே நான்: என்னைப் புணர்ந்து போகாயோ?" என்றும், "கண்களுக்கு நிறை ந்த கட்டழகனே! காவலழியாத காரிகையே நான்: என்னைக் கலந்து போகாயோ?" என்றும், "சுபலக்ஷ ணங்கள் நிறைந்த சுந்தரவடிவனே! கல்யாணமில்லாத கன்னிகையே நான்: என்மேற் கருணைசெய்வாயோ?" என்றும், "மனுச்சக்கரவர்த்தி பெற்ற மதயானையே! சிறு வயதுள்ளவளே நான்: என்னைத் திரும்பிப்பாரா யோ?" என்றும், "அதிசயிக்கத்தக்க அழகனே! நிறையழியாத நேரிழையே நான்: சற்றே நின்றுபோ காயோ?" என்றும், "இந்த ராஜபுத்திரனுக்கு வீதி விடங்கனென்று பெயரிட்ட பெரியோர்க்கு அனந்தந் தரம் அடிக்கடி தெண்டனிட்டாலும் போதாதே" என் றும், "வாசமுள்ளதயிலம் பூசி மணமுள்ள மலர்மாலை சூழ்ந்து வாழைப்பூ இதழ்போல வகிர்ந்து குயில்முகம் போல முடியிட்டுப் பளிங்குச் சிமிழ்க்குள்ளிருந்து தோன்றுகின்ற பருத்த நீலக்கல்போல் தாவள்ளிய மான தலைச்சாத்துக்குள்ளிருந்து சிறுகித் தோன்று கின்ற குடுமியும், பார்க்கின்றவரது பார்வைக்கு இன் பந்தருகின்ற தோற்றமும் மாறாத மலர்ச்சியும் மனோ ரஞ்சிதமான அழகும் குளிர்ச்சியும் ஒளியும் பெற்றுச் செந்தாமரை மலர்போல் விளங்கும் முகமும், கருமை மிகுந்து செம்மைகலந்து காருண்ணியக் ததும்பி இங் கிதமறிந்து சிறிதேயிமைத்து மனோரம்மியமாய் மலர் போன்று நீண்ட கண்களும், ஒளிகொண்டு உயர்ந்து நீண்ட நாசியும், குண்டலமணிந்து நீண்டு அகன்ற செவி யும், திரிபுண்டரந் தரித்துத் திலகந்தீட்டி அழகு பெற்று அகன்றுஉயர்ந்த நெற்றியும், பவளம்போற் சிவந்து திரண்ட உதடும், முல்லையரும்புகள் போலச்

சிறுகி நெருங்கி ஒளிவீசும் பற்களும, குறுகி மென்மை யாகிச் சிவப்பேறிய நாவும், கண்டசரம முதலான ஆபரணங்களை அணிந்து வலம்புரிச் சங்குபோல் திரண்ட கண்டமும், மத்தளம்போலத் திரண்டு மந்தர மலைபோல உயர்ந்து கண்டோர் கண்களையுங் கருத்தையுங் கட்டுகின்ற சுகந்தமாலை யணிந்த வெற்றியுள்ள தோளும், வீணைத்தண்டுபோல நீண்டுதாழ்ந்து கடக மணிந்த கையும், தாமரை மலர்போற் சிவந்து மிருதுவாகி மழைபோற் சொர்ன்னம் பொழிகின்ற முன் கையும், விளக்கமிகுந்து பதக்கமுதலானவை அணிந்து களபகஸ்தூரிகள் பூசிக் கண்ணாடிபோல அகன்று மலைபோல உயர்ந்த மார்பும், சிறுகி உயர்ந்த வயிறும், ஆழ்ந்து அழகுபெற்ற உந்தியும், யானைத்துதிக்கை போன்று திரண்ட தொடையும, வட்டந்தோன்றுந் தசைகொண்டு செழிப்புள்ள முழங்காலும், திரண்டு நீண்ட கணைக்காலும், தாமரை மலர்போன்று வீர கண்டை யணிந்த கால்களும, வரமபுகடவாத வடிப்ப முள்ள வடிவமுமுடைய இந்த இராஜபுத்திரனைக்கண்டு களிப்பதற்கு நாமென்ன தவஞ் செய்தேமோ!" என் றும், "இராஜ சிங்கமாகிய இந்தக் குமரனைச் சிருஷ்டித்தவன் பிரமதேவனேயானால் இவனழகுக்குத் தக்க மாதினை இனி எங்கே உண்டுபண்ணுவானோ!" என் றும், "இவ்வழகனது வடிவைக் கண்டால் உருகாத கருங்கல்லும் உருகுமானால் பேதமையுள்ள பெண்கள் மனம் உருகாதிருக்குமோ!" என்றும, "இவனது பூர்ணசந்திர விம்பம் போன்ற புன்னகையொன்றுமே மூன்றுலகத்திலுமுள்ள பெண்களுக்கெல்லாம் பித்தேற்றுமே!" என்றும் பலவிதமாகத் தனித்தனிச் சொல்லி மோகங்கொண்டு நின்றார்கள்.

அவ்வீதியிலுள்ள வாலிபர் வார்த்திபர் முதலான புருஷ ஜனங்களெல்லாங்கண்டு, "ஆ! ஆ!! இந்தப்புத்திரனே இராஜபுத்திரன்: இவனுக்குமுன் மற்ற இராஜ புத்திரரெல்லாம் இராக்ஷச புத்திரரே" என்றும், "இவன் வடிவே வடிவு: இவன் வடிவுக்குமுன் மற்றவர் வடிவெல்லாம் மரவடிவே" என்றும், "இவன் கற்ற வித்தையே வித்தை: இவனுக்குமுன் மற்றவர் கற்ற வித்தையெல்லாம் மாயவித்தையே" என்றும், "இவன் குணமே குணம்: வேறு குணமெல்லாம் வில்லின் குணமே" என்றும், "இவனே இளவரசு: இவனுக்குமுன் மற்ற இளவரசெல்லாம் பூவரசே" என்றும், "இவனே சீமான்: இவனுக்குமுன் மற்றச் சீமான்களெல்லாங் கலைமான்களே" என்றும், "இவன் வீரமே வீரம்: இவன் வீரத்துக்கு முன் மற்றவர் வீரமெல்லாம் சவ்வீரமே" என்றும், "இவன் யௌவனமே யௌவனம்: இவன் யௌவனத்துக்கு முன் மற்றவர் யௌவனமெல்லாம் வெவ்வனமே" என்றும், "இவன் பாக்கியமே பாக்கியம்: மற்றவர் பாக்கியமெல்லாம் நிர்ப்பாக்கியமே" என்றும், "இவனைப் பெற்றவரே பெற்றவர்: மற்றவரெல்லாம் பெண் பெற்றவரே" என்றும், "இந்தக் குணரத்தினமான புதல்வனைப் பெறுதற்கு நமது மகாராஜனும் அவரது மனைவியாரும் என்ன நோன்பு நோற்றாரோ" என்றும், "வெற்றியை யுடைய வீரசிங்கம்போன்ற இந்தப் புத்திரனது திருமுகமண்டலத்தில் சாந்தந் ததும்புகின்றதே" என்றும், "இவனது கண்கள் கருணை பொழிகின்றனவே" என்றும், "இவனது வடிவில அழகு ஒழுகுகின்றதே" என றும, "நெடுநாளாகக் கண்டுகளிக்கவேண்டுமென்று எண்ணி எதிர்பார்த்திருந்த நமக்கு இன்று தியாகராஜப் பெருமான் திருவருளல்லவோ இந்த இராஜ புத்திரனை இவ்

வீதியில் வரும்படி செய்தது? இனி அவ்வருளுக்கு என்ன கைம்மாறு செய்வோம்" என்றும், "இந்தப் புத்திரன் தியாகேசப்பெருமான் வரத்தினால் தோன்றினான் என்பதை இவனது அற்புதமான வடிவமே காட்டுகின்றதே" என்றும், "நமதரசனுக்குச் சந்ததி யில்லாமையால் பிற்காலத்தில் உலகம் என்னபாடுபடுமோ என்று எண்ணி இளைத்திருந்த நமது துன்பத்தையெல்லாம் நீக்கி இன்பத்தைக் கொடுத்த இபபுத்திரனுக்கு நாம் செய்யும உபகாரம் ஒன்றுமில்லையே" என்றும், "மனுச்சோழ மகாராஜனைப்போல நம்மையெல்லாம் பாதுகாத்து வருவானென்பதற்கு வேறே அடையாளம் வேண்டுமோ? இவனிடத்திற் கருணை ததும்புகின்ற கடைக்கண்களே காட்டுகின்றன" என்றும் பல விதமாகத் தனித்தனிச் சொல்லிக்கொண்டு சூழ்ந்து நின்றார்கள்

இந்தப் பிரகாரம் அவ்வவ் வீதியிலுள்ள ஸ்திரீ ஜனங்களும் புருஷ ஜனங்களும் பார்த்துப் பார்த்துப் பலவிதமாகப் புகழ்ந்து நெருங்க வீதிவிடங்கன் தேரிலேறிச் செல்லும்போது, ஒரு வீதியில், தேரிலே கட்டிய குதிரைகள் தேர்ப்பாகன் வசத்தைக்கடந்து தெய்வத்தின் வசமாகி, அதிவேகமாக அத்தேரை இழுத்துக் கொண்டு சென்றன. அத்தருணத்தில் தாய்ப் பசுவானது பின்னேவர முன்னேவந்த அழகுள்ள ஒரு பசுங்கன்றானது 'இளங்கன்று பயமறியாது' என்ற மொழிப்படியே துள்ளிக் குதித்துக்கொண்டு எதிர் வந்து, இராஜகுமாரனைச் சூழ்ந்து வருகிற சனத்திரள்களுக்குள்ளே ஒருவரும் அறிந்துகொள்ளாதபடி ஊழ்வினையாற் கண்மயக்கஞ் செய்வித்து உட்புகுந்து, அதிவேகமாகச்செல்லுகின்ற தேர்ச்சக்கரத்தில் அகப்பட்டு

அரைபட்டு உடல்முறிந்து குடல்சரிந்து உயிர்விட்டுக் கிடந்தது.

உடனே அந்தப் பசுங்கன்று தனது தேர்ச் சக்கரத்தில் அகப்பட்டதைக் கேட்ட வீதிவிடங்கன் இடியோசை கேட்ட நாகம்போலத் திடுக்கிட்டு, நடுநடுங்கித்தேரிலிருந்து கீழேவிழுந்து எண்ணப்படாத துன்பத்தோடும் பயத்தோடும் எழுந்துபோய் அப் பசுங்கன்று இறந்து கிடப்பதைக்கண்டு, மதிமயங்கி மனம் பதைத்துக் கையுங்காலும் நடுக்கெடுத்துப் பெருமூச்சு விட்டு உடம்பு வெயர்த்துச் சோபமடைந்து விழுந்து, சிறிதே தெளிந்தெழுந்து கண்களிலே நீர் ஆறாகப் பெருக நின்று, "சிவசிவா! சிவசிவா!! சங்கரா! சங்கரா!! சம்புவே! சம்புவே!! மஹாதேவா! மஹாதேவா!! தியாகராஜப்பிரபு! தியாகராஜப்பிரபு!! தேவரீரைத் தரிசிக்கவேண்டு மென்றுவந்த அடியேனுக்கு இப்படிப்பட்ட இடரும் வரலாமா? நன்றறியாத பாவி இவன் நம்மைத் தரிசிக்கத்தக்கவனல்ல என்று திருவுளங்கொண்டுதானோ என்னை இந்தப் பழிக்கு ஆளாக்கியது? தேவரீரைத் தரிசனஞ்செய்ய எண்ணி வந்த அடியேன் கால்வருந்த நடந்து பயபக்தியுடனே வந்து தரிசிக்கவேண்டும்; அவ்வாறு செய்யாமல், செல்வச் செருக்கினால் தேரிலேறிக்கொண்டு ஆடம்பரங்களுடன் பக்தியில்லாது பகல்வேஷக்காரன் போல டம்பவேஷங் காட்டிவந்த அன்பில்லாத பாவியாகிய என் பிழையைக் குறித்து நோவதல்லது, எம் பெருமானிடத்திற் குறை சொல்லத் தகுமோ? இப்படிப்பட்ட பெரும்பாதகம் செய்யத்தானோ பிள்ளையாகப் பிறந்தேன்? விரிந்த பாற்கடலில் விஷம் பிறந்தது போல் மறைநெறி தவறாத மனுவின் வம்சத்தில் எதிரற்ற பாவியாகிய நான் ஏன் பிறந்தேன்? பழிபாவங்

களைக் கனவிலும் கண்டறியாத மநுச்சோழராகிய என் பிதாவுக்குப் பெரும்பழியைச் சுமத்தத்தானே பிறந்தேன்? சிவபெருமானைத் தரிசித்துச் சீர்பெறலாமென்று எண்ணிவந்த எனக்குச் சிவதரிசனங்கிடையாது தீராப் பழிகிடைத்ததே! ஓகோ! 'எண்ணம் பொய்யாகும் எளிதம் மெய்யாகும்' என்ற வார்த்தை என்னிடத்திலே இன்று அநுபவப்பட்டதே! ஐயோ! நான் கற்ற கல்வியெல்லாங் கதையாய் முடிந்ததே; நான்கேட்ட கேள்வியெல்லாங் கேடாய் முடிந்ததே; நான் அறிந்த அறிவெல்லாம் அவலமாய்விட்டதே; நான் தெளிந்த தெளிவெல்லாந் தீங்காய் விட்டதே; அரஹரா! இப்படிப்பட்ட தீங்கு வருமென்று அறிந்தால் தேரிலேறேனே. பசுவைக் கொலை செய்வதே பாவங்களிலெல்லாம் பெரும்பாவம். அதைப் பார்க்கிலும் பசுங்கன்றைக் கொலைசெய்வது பஞ்சமாபாதகத்தினும் பதின்மடங்கு அதிகம் என்று பெரியோர் சொல்லக்கேட்டறிந்திருக்கிற நான் இன்று அந்தப் பாதகத்துக்கு ஆளாகியும் உயிரைவிடாமல் உடலைச் சுமந்திருக்கின்றேனே; இளங்கன்று எதிரே வரவும் அதைப் பாராமல் அதன்மேல் தேரை நடத்தியது செல்வச் செருக்கல்லவோ என்று உலகத்தார் பழிக்கும் பழிக்குத்தான் உடம்பெடுத்தேன்; நான் புத்திபூர்வமாக எள்ளளவாயினும் அறிந்திருப்பேனானால் இப்படிப்பட்ட அபாயம் நேரிடவொட்டேன்: என்ன செய்வேன்! என்ன செய்வேன்!! மநுச்சோழர் காலத்தில் அவர் புத்திரன் ஒரு பசுங்கன்றைக் கொன்றான் என்னும் பழிமொழியை உலகத்தில் நிலைபெற நாட்டினேனே! நீதி தவறாது உலகத்தையெல்லாம் ஆளுகின்ற மநுச்சக்கரவர்த்தியென்னும் மகாராஜனுக்குப் பிள்ளையாகப் பிறக்கும்படியிருந்த நல்வினை இப்போது பேயா

கப் பிறப்பதற்குத் தக்க தீவினையாய் விட்டதே! இந்தப் பிறப்பிலே இப்பழியை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு முன் பிறப்பில் என்னபாவஞ் செய்தேனோ ? தூய்மையுள்ள சூரிய குலத்திற்கு ஆதியாகிய மநுவென்பவரும் அவர் வழிக்குப் பின் வழிவழியாகத் தோன்றிய குலோத் துங்கச்சோழர் திருநீற்றுச்சோழர் காவிரிகரைகண்ட சோழர் மநுநீதிச்சோழர் இராஜேந்திரசோழர் இராஜ சூடாமணிச்சோழர் இராஜராஜச்சோழர் உரையூர்ச்சோ ழர் மண்ணளந்தசோழர் கங்கைகொண்டசோழர் தேவர் சிறைமீட்ட சோழர் மரபுநிலைகண்டசோழர் எமனை வென்றசோழர் சுந்தரச்சோழர் மெய்ந்நெறிச்சோழர் முதலான என் மூதாதைகளாகிய முன்னோர்களெல் லாம் தீமையைச் சேராது செங்கோல்நடத்தி அடைந்த கீர்த்தி இக்காலத்தில் எடுக்கப்படாத பழியைச் சுமந்த என்னால் மறைந்து போகும்படி நேரிட்டதே! ஐயோ! இதை எண்ணும்போது, நான் குலத்தைக்கெடுக்கவந்த கோடாலிக் காம்பானேனே ! மரபழிக்கவந்த வச்சிரா யுதமானேனே ! கன்றுக்குப் பாலூட்டாதவனைக் கண் டாலும் பாவமென்று சொல்லுகிற பெரியோர்கள் சேங் கன்றைத் தேர்க்காலிலிட்ட என்னைக் குறித்து என்ன சொல்வார்கள் ? இந்தக்கன்று எங்கே பிறந்ததோ ? எங்கேவளர்ந்ததோ ? எங்கே போக எண்ணியதோ ? இங்கேவந்து இறக்கநேரிட்டதே ! சுந்தரமுள்ள இக் கன்று இறந்ததைக்கண்ட எனக்கே இவ்வளவு துக்க முண்டாயிருக்கின்றதே ! இதை ஈன்ற தாய்ப்பசு கண் டால் என்ன பாடுபடுமோ ? இச்செய்தியை என் பிதா வானவர் கேட்பாரானால் ஏதாய்முடியுமோ ? வார்த்தை மாத்திரத்திலே பழியென்று சரசஞ்செய்கின்றவர்களை யுந் தண்டிக்கின்ற தந்தையார் திருமுகத்தில் தகுதியல் லாத பழியைச்சுமந்து தண்டனைக்காளாகிய நான் எவ்

வாறு விழிப்பேன்? இனி இவ்வுலகில் பழிக்காளாகி உண்டுடுத்து உலாவி உயிர் வைத்திருக்கமாட்டேன்: இன்றே என்னுயிரை இழந்துவிடுகிறேன்!" என்று பல விதமாகப்பரிதாபித்து துக்கசமுத்திரத்தில் அழுந்திக் கரைகாணுதவனுகி நின்றபோது—உடன் சூழ்ந்து வந்த அந்தணர் அமைச்சர் முதலானோர் ராஜகுமார னைப் பார்த்துத் தாமும் விசனமடைந்தவர்களாய், 'ஓ விவேகமுள்ள வீதிவிடங்கனே! நீர் என்ன கெடுதி நேரிட்டதென்று இப்படிப் பிரலாபிக்கிறீர்? அந்தப் பசுவின்கன்றை நீர் கொல்ல வேண்டுமென்று கொன் றீரோ? அல்லது அந்தக்கன்று தேர்க்காலில் அகப்படு வதை அறிந்தும் அஜாக்கிரதையாயிருந்தீரோ? அக் கன்று ஓடிவந்ததைச் சூழ்ந்திருந்த நாங்கள் ஒருவரும் அறியோமே: நீர் எப்படி அறிவீர்? அது கர்மவசத் தாலே எல்லார் கண்களிலும் மண்களைத்தூவி வலிய வந்து மடிந்ததே: அதற்கு நீர் என்ன செய்வீர்? மிருக ஜாதிகளிலே உயர்வுள்ள பசுவின்கன்று இறக்கநேரிட் டதேயென்று எண்ணியெண்ணிச் சோர்ந்து போகின் றீர். ஆனுல் அதற்கென்ன செய்வோம்? பொன்கத்தி என்று கழுத்தரிந்து கொள்ளலாமோ? இதனுல் நமக் குப் பழிபாவம் ஒன்றுமில்லை; ஆயினும் இதுபற்றி உமது மனது ஆலைபாய்ந்து அவலங்கொள்ளுகின்றபடி யால், வேதததில் விதித்திருக்கின்ற பிராயச்சித்தங்க ளுள் இதற்குத்தக்கது எதுவோ அதைக்கேட்டறிந்து செய்துகொள்ளலாம்: நீர் சித்தங்கலங்காமல் தேரி லேறும்'' என்று சொன்னுர்கள்.

அதுகேட்ட வீதிவிடங்கன் "நடுவாகப் பேசு கின்ற நல்லோர்களாகவிருந்தும் காலவேற்றுமையால் கருத்துவேறுபட்டு முகநட்பாகப் பேசி முகந்துடைக் கின்றவர்கள்போற் சொன்னீர்கள்: இதென்ன ஆச்

சரியம்! பூர்வம் எங்கள் வம்சத்தில் சிபிச்சக்கரவர்த்தி என்பவர் ஒருவர் ஒருவேடன் துரத்திக்கொண்டு வரப் பயந்து அடைக்கலமாகப் புகுந்த புறுவுக்கு அபயஹஸ்தஞ்செய்து, பின்பு அவ்வேடன் வந்து புறுவைக்கேட்டு வழக்கிட்டபோது, அந்தப் புறுவுக்கு ஈடாகத் தமது சரீரத்திலுள்ள மாமிசத்தையெல்லாம் அரிந்தரிந்து தராசில் வைத்தும் நிறைகாணுமலிருக்க, அதுகண்டு தாமும் அந்தத் தராசிலேறிஞர். அவர் பட்சி ஜாதிகளில் சாமானியப் பிறவியாகிய புறுவின் உயிர்க்கொலேக்கே அஞ்சித் தம் உடம்பைக் கொடுத்ததுமன்றி உயிரையுங் கொடுத்தாராஞல், அப்பட்சி ஜாதிகளில் விசேடப் பிறப்பாகிய கருடன் முதலான உயிர்களினிடத்து எப்படிப்பட்டகாருண்ணியமுள்ளவராய் இருக்க வேண்டும்? அதனிலும் உயர்ந்த மிருக ஜாதிகளில் எவ்வகைப்பட்ட கிருபையுடையவராய் இருக்க வேண்டும்? அதனிலும் அம்மிருக ஜாதிகளில் விசேடமாகிய பசுக்களினிடத்தில் எப்படிப்பட்ட இரக்கமுள்ளவராய் இருக்கவேண்டும்? அதனிலும் பசுவின் கன்றுகளிடத்தில் எவ்வகைப்பட்ட தயவுள்ளவராய் இருக்க வேண்டும்? அப்படிப்பட்டவருடைய வம்சத்தில் நான் பிறந்தும், இன்று வீதியில் வரும்போது யாரோ பயமகாட்டித் துரத்த, அதனுல் நடுங்கி என்னெதிரே அடைக்கலமாகத் துள்ளியோடி வந்த இந்தப் பசுங்கன்றை அபயஹஸ்தங் கொடாமல், அநியாயமாகத் தேர்க்காலில் அகப்பட்டிறந்துபோகச் செய்தேனே! இப்படிப்பட்ட என்னை என்ன செய்தால் தீரும்? என்னை இதற்குத்தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளும்படி சொன்னீர்கள்: எங்கள் வமிசத்திலிருந்த அரசர்கள் இரக்கத்துடன் நீதிதவருது அரசுசெலுத்திவந்த கிரமத்தையும் என் பிதாவாகிய மநுச்

சோழர் நடுநிலை தவருமல் எவ்வுயிர்களையும் தம் முயிர்போலப் பாதுகாத்து வருகின்ற முறைமையை யும் அரசர்க்குக் கோபூசை செய்வது கடனென்ற வேதவாக்கியத்தையும் அரசர் பசுக்களுக்கு யாதொரு குறைவும் நேரிடவொட்டாமல் மிகுந்த ஜாக்கிரதை யுடன் விருத்தி செய்விக்க வேண்டுமென்கிற பெரி யோர் வாக்கியத்தையும், ஐயோ ! எங்கே அனுப்பி விட்டு இங்கே பிராயச்சித்தஞ் செய்துகொள்ளு வேன் !" என்று துயரத்துடன் சொல்லினன்.

அதுகேட்ட அவ்வந்தணர் முதலானவர்கள் "வாராய் இராஜபுத்திரனே! நாங்கள் முகத்துக்கிச்சை யாக முன்னென்று பேசிப்பின்னென்று சொல்லுகின்ற வர்கள் அல்ல; நெடுநாளாக எங்களுடன் பழகியிருக் கும் எங்கள் சுபாவம் இன்னமும் உமக்கு நன்றாகப்புலப் படவில்லை என்று தோன்றுகின்றது. உலகம் தலை கீழாகுமானலும் உள்ளபடி சொல்லுவோமே யல்லது புதிதாகத்தொடுத்துப் பொய் பேசமாட்டோம். நாங் கள் சொல்லும் வார்த்தையில் நம்பிக்கை வைத்துக் கேட்கக் கடவீர். அந்தப் பசுங்கன்று ஒருவர் துரத்த அதனால் பயந்து அடைக்கலமாக வேண்டும் என்கின்ற அறிவோடு உமக்கெதிரே ஓடிவந்ததல்ல; அல்லது தானே துள்ளிக்குதித்து ஓடிவந்ததும் அல்ல; அதை இன்னவிடத்தில் இன்னகாலத்தில் இன்னபடி இறக்கு மென்று விதித்திருந்த அதன் தலைவிதியே அதனைத் துரத்திக்கொண்டுவந்து தேர்க்காலில் அகப்படுத்திச் சிதைத்துவிட்டது: அதன்விதி அப்படியிருக்க நீர் வீணுக விசனப்படுவதில் என்ன பலன்? 'கும்ப கோணத்துப் பள்ளன் கொள்ளைகொண்டுபோகத தஞ் சாவூர்ப் பார்ப்பான் தண்டங்கொடுத்தான்' என்னும் பழமொழிபோல அதனுயிரை விதி கொள்ளைகொள்ள

உம்முயிரைத் தண்டங்கொடுப்பதேன்? நீர் ஒன்றுக்கும் அஞ்சாமல் தேரிலேறும்" என்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு ராஜபுத்திரன் "சிவதரிசனம் செய்ய எண்ணித்தேரிலேறும்போதே கால்தவறியும் இடது தோளும் இடதுகண்ணும் துடித்தும் காட்டிய உற்பாதங்களை ஆலோசியாமல் புறப்பட்ட என் மதியை நினைத்துத்தான் துயரப்படுவேனே! அரசர் குலத்திற் பிறந்தும் என்னை இழிகுலத்தார் செய்யும் செய்கையைச்செய்வித்த என் விதியை நினைத்துத்தான் துயரப்படுவேனே! மாசில்லாத சூரிய குலத்துக்கு மாசுண்டாகும்படி செய்ததைக் குறித்துத் துயரப்படுவேனே! பிதாவுக்குப் பழிசுமத்தப் பிள்ளையாகப் பிறந்ததைக் குறித்துத் துயரப்படுவேனே! இந்தக் கன்று இறந்ததை நினைத்துத்தான் துயரப்படுவேனே! இக்கன்றின் இறப்பைக் கண்ட தாய்ப்பசு துக்கப்படுமென்பதை நினைத்துத் துயரப்படுவேனே! நானொருவன் எதற்கென்று துயரப் படுவேன்! என்ன செய்வேன்! செய்யத்தக்கதொன்றும் இன்னதென்று அறியேனே! ஆயினும் 'முற்ற நனைந்தார்க்கு ஈரமில்லை' என்பதுபோல முழுதும் பழிப்பட்ட எனக்கு இனியென்ன துக்கமிருக்கின்றது! இனி பெரியோர்சொல் கடக்கப்படாது என்பதுபற்றி உமது சொற்படியே (இதோ) இரதத்தில் ஏறுகின்றேன்; என்னை எப்படிப் புனிதனுக்க வேண்டுமோ அப்படிச் செய்து கடைத்தேற்றுவது உங்களுக்கே கடன்" என்று சொல்லி, ஏறி இரதத்தை வந்த வழியே திருப்பிவிட்டுப் பிராயச்சித்தம் அறிந்து செய்விக்கத்தக்க பெரியோர்களிடத்துக்குப் போயினான்.

இந்தப் பிரகாரம் இராஜகுமாரன் போயினபின்பு, இறந்துவிட்ட அக்கன்றை ஈன்ற தலையீற்றுப் பசு

வானது தன் கன்று துள்ளிக் குதித்தோடிய வழி யே போய் அந்தக்கன்று கீழேவிழுந்து கிடப்பதைத் தூரத்தே கண்டவளவில் குலைகுலைந்து நடுநடுங்கி புத்திமயங்கி ஒன்றுந் தெரியாமல் சூறைக்காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பைப்போல் சுழன்று சுழன்று ஓடிச் சமீபத்தில் வந்து, உடல்சிதைந்தும் குடல்சரிந்தும் உயிர்விட்டுக் கிடப்பதைப் பார்த்துச் சோர்ந்துவிழு ந்து பிரக்கினை தப்பிப் பிணம்போற் கிடந்து, பின்பு சற்றே தெளிந்தெழுந்து பெருமூச்சுவிட்டு அந்தக் கன்றைச் சுற்றிச்சுற்றிக் கோவென்று அலறியலறி அதனுடம்பை முகர்ந்து முகர்ந்து, "இதென்ன தீவினையோ! இதென்ன இந்திரசாலமோ! இதென்ன விபரீதமோ! வாலசைத்துக் கால்விசைந்து எனக்கு முன் துள்ளியோட இப்போது பார்த்தேனே! இத் தனைவிரைவில் இப்படிப்பட்ட இடியிடிக்கும் என்று எள்ளளவும் அறியேனே! காவிரி முதலான தீர்த்த யாத்திரைசெய்தும் சிதம்பரம் முதலான ஸ்தல யாத் திரை செய்தும் திருக்கோயில்களிலும் திருவீதிகளி லும் உள்ள புல் முதலானவைகளை வாயினாற் களைந்து திருப்பணிசெய்தும் புல்மேயாமலும் நீர் குடியாம லும் நெடுநாள் விரதங்காத்தும் உன்னைப் பெறப் பட்டபாடு தெய்வம் அறியுமே! அவ்வளவு பாட்டை யும் அவலமாக்கிப்போட்டு, சேங்கன்றே! என்னைத் தெருவில் விட்டாயே! உன்னைப் பெறுகிறதற்கு நோற்ற நோன்புகளால் வந்த இளைப்பு இன்னும் ஆறவில்லையே! இதற்குள் இப்படிப்பட்ட ஆறாத பெருநெருப்பை அடிவயிற்றில் வைத்தாயே! இந்தத் துக்கத்தை இனி எந்த விதத்தினாற் சகித்துக்கொள்ளு வேன்! 'பாவிக்குப் பாக்கியந்தக்காது' என்பதற்குச் சரியாகப் பளிங்குபோன்ற நிறமும் பால்வடிகின்ற

முகமும் சிறுகித் திரண்ட திமிலும் கடைந்தெடுத்ததுபோன்ற கால்களும், வாழைச்சுருள்போன்று வளர்ந்த வாலும் சித்திரக்கன்றுபோன்று சுபலக்ஷணங்களைப்பெற்ற வடிவும்உடையநீ நிர்ப்பாக்கியமுள்ள எனக்குத் தக்காமற் போய்விட்டாயே ! உன்னுடைய சுந்தரமுள்ள வடிவத்தைக் கண்டால் காமதேனுவும் கட்டியணைத்து முகங்குளிர்ந்து முத்தங் கொள்ளுமே! நான் உன்னைப்பற்றியல்லவோ உயிர் தரித்து உலகத்தில் உலாவியிருந்தேன் ! இன்னும் ஒருதரம் உன்னழகிய முகத்தைக்கண்டு என் மடிசுரந்து பால்சொரியக் காண்பேனோ! ஐயோ ! உன்னை 'ஆயிரங்கன்றுகளிலும் அழகுள்ள கன்று' என்று கண்டோர் சொல்லக் களிப்புடன் கேட்ட என் காதுகளால் இன்று 'இளங்கன்றை இறக்கவிட்டு மலட்டுப் பசுப்போல் வருந்துகின்றதே' என்று பலபேரும் பழித்துப் பேசுகின்ற வார்த்தையை எவ்வாறு கேட்பேன்?" என்று எண்ணியெண்ணி இளைப்படைந்து மூர்ச்சித்து, மறுபடியும் தெளிந்து இறந்து கிடக்கின்ற கன்றினுடம்பை உற்றுப்பார்த்து இரதத்தின் சக்கரம் ஏறுண்டு இரத்தஞ்சொரிய அழுந்திக் கிடக்கின்ற வடுவைக்கண்டு, "ஓகோ! என் ஏழை மதியால் ஏதோ ஒரு சொற்பமான அபாயத்தால் விழுந்திறந்ததென்று எண்ணி யிரங்கினேனே! இவ்வடுவைப் பார்க்கும்போது தேர்ச்சக்கரம் ஏறுண்டு உடல் சின்னப்பட்டு இறந்ததாகத் தெரியவருகின்றதே! ஆ! ஆ! உனக்கு இப்படிப்பட்ட பெரிய அபாயம்வந்து சம்பவிக்கும்படி நானென்ன பாவஞ் செய்தேனோ! ஓ குழந்தாய்! நீ தேர்க்காலில் அகப்பட்டபோது எப்படிப் பயந்தாயோ ! என்ன நினைந்தாயோ! எவ்வாறு பதைத்தாயோ ! உயிர்போய் உடல் குழம்பிக் கிடக்கின்ற உன்னைப் பார்க்கப் பார்க்கப்

பெற்ற வயிறு பற்றி யெரிகின்றதே" என்று கண்ணீர் விட்டுக் கதறிக் கதறி அழுதழுது புரண்டு புரண்டு விம்மி விம்மி வெதும்பி வெதும்பிப் பெருமூச்சுவிட்டு விழுந்துவிழுந்து மெய்ம்மறந்துகிடந்து, பின்பு எழுந்து "என் கன்றினைத் தேர்க்காலில் அழுத்திக்கொன்ற காருண்யமில்லாத கண்மூடியைக் கண்டால் என்னிரண்டு கொம்புக்கும் இரையாக்காது விடுவேனோ! மைந்தரைப் பெறாத மலட்டுத்தன முள்ளவர்களும் இப்படிச் செய்யத் துணிவு கொள்ளார்கள்! ஆ! இது செய்யத்துணிந்தவன் இன்னுமென்ன செய்யத்துணியான்!" என்று வெம்பியும், "துன்பஞ் செய்விக்குந் துஷ்டர்களுக்கும் கொலை செய்கின்ற கொடுந் தொழிலோர்க்கும் இடங்கொடாத இந்த நகரம் இன்று வலியற்ற உயிர்களை மாய்த்து விடுகின்ற வஞ்சகர்க்கும் இடங்கொடுத்ததே! ஐயோ, இதில் அரசனில்லையோ! நீதியில்லையோ! நெறியில்லையோ! இதென்ன அநியாயமோ!" என்று முறையிட்டும், தன் கன்றையிழந்த தனாலுண்டாகிய துக்கத்தைச் சகிக்க மாட்டாததாய் வருந்தி, "நமக்கு நேரிட்ட துக்கத்தை நமது இறைவராகிய மநுச்சோழரிடத்திற் சென்று குறிப்பித்து நிவர்த்தி செய்து கொள்ளுவோம்" என்றெண்ணி, அக் கன்றைப் பசுந்தழைகளால் மூடி, கண்ணீர் சொரிந்து கதறிக்கொண்டே மநுச்சக்கரவர்த்தியின் வாயலில் வந்து, குடிகளுக்குக் குறைவு நேரிட்டால் அதை அரசனுக்கு அறிவிக்கும்படி அவ்வரண்மனை வாயலில் கட்டியிருக்கிற ஆராய்ச்சிமணியைத் தன் கொம்பினால் மிகுந்த விசையோடும் வலியோடும் அடித்தசைத்தது.

அப்படி யசைத்தபோது அந்த நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம், "ஒரு காலத்திலுங் கேட்டறியாத

ஆராய்ச்சி மணியினது ஓசையை யின்று நூதனமாகக் கேட்டோம்: என்ன விபரீதமோ!" என்று ஒருவர்க் கொருவர் பேசிக்கொள்ள, அந்த மணியிலிருந்து காத மட்டுங் கேட்கக் கணீரென்று ஓசை புண்டானது. அவ்வோசையைச் சபாமண்டபத்தில் மந்திரி முதலான வர்கள் சூழச் சிங்காதனத்தின்மேல் வீற்றிருந்த மநுச் சக்கரவர்த்தியானவர் கேட்டு, மாதர்கள் காலி லணிந்த சிலம்போசை கேட்ட மாதவர் போலவும் அழுகுர லோசை கேட்ட அந்தணர்போலவும் சண்டை யிரைச் சலைக் கேட்ட சற்சனர் போலவும் புலிமுழக்கங்கேட்ட புல்வாய்போலவுந் திடுக்கிட்டு, திகைப்படைந்து சிங்கா தனத்திலிருந்து பெருங்காற்றால் அடியறவிழுந்த பனை மரம்போலக் கீழேவிழுந்து மூர்ச்சையடைந்து, சிறிது நேரஞ் சென்று தெளிந்தெழுந்து உடல்நடுங்கி உள் ளம்பதைத்து உயிர்சோர்ந்து நாஉலர்ந்து கண் கலங்கி நடைதள்ளாடி அதிவேகமாக அரண்மனை வாசலுக்கு வருமுன், வாயல் காப்பாளர் அரசனுக் கெதிரே அஞ்சி யஞ்சி வந்து அடியில் விழுந்தெழுந்து, "ஆண்டவரே! அரண்மனை வாயலில் கட்டியிருக்கிற ஆராய்ச்சி மணியை ஒரு தலையீற்றுப் பசுவானது தன் கொம்பினால் அடித்து ஓசையுண்டாக்கியது" என்று விண்ணப்பஞ்செய்ய, அதுகேட்டுவிரைவில்வந்து, அவ் வாராய்ச்சி மணியின் அருகே உடல்மெலிந்து முகஞ் சோர்ந்து கண்ணீர் சொரிந்து கதறி நிற்கின்ற பசு வைக் கண்டு, சாவியாய்ப்போன தன் பயிரைக்கண்ட தரித்திரனைப்போல் மனம் நைந்து நைந்துருகி நொந்து நொந்து வருந்தி, "ஐயோ! சாதுவான இந்தப் பசு வுக்கு என்ன துன்பம் நேரிட்டதோ! இதன் குறையை இன்னதென்று மதித்தறிந்துகொள்ள வல்லமையில்லா தவனாக இருக்கின்றேனே!" என்று பதைத்துத் தம்

அருகில் அச்சத்துடன் நிற்கின்ற அமைச்சர்களைப் பார்த்து "எனக்குப் புகழும் புண்ணியமும் வரும்படி செய்விக்கின்ற உங்கள் மந்திரிச் செய்கை நன்றாகவிருந்தது! உங்கள் அஜாக்கிரதையினால் அல்லவோ இந்தப் பசுவுக்கு ஏதோவொரு குறைநேரிட்டது!" என்று கோபித்துப்பார்க்க—அது கண்டு அச்சங் கொண்ட மந்திரிகளுள் அப்பசு துயரப்படுவதற்குக் காரணம் இன்னதென்று முன்னே அறிந்தும் அரசனிடத்திற் சொல்வதற்கு அஞ்சியிருந்த ஒரு மந்திரியானவன் 'இனி இதை நாம் மறைத்து வைத்தாலும் வேறொருவரால் வெளிப்படுமாதலால் நாமே அறிந்தமட்டில் அறிவிப்போம்' என்றெண்ணி அரசனை வணங்கி "தலைவனே! உமது புத்திரன் இன்று ஏறிப்போன இரதத்தின் சக்கரத்தில் இளங்கன்று ஒன்று எதிரே குதித்து வந்து அகப்பட்டு இறந்துவிட்டது; அந்தக் கன்றையீன்ற இந்தப் பசுவானது ஆற்றாத் துயர் கொண்டு ஆராய்ச்சி மணியை யசைத்தது" என்று சொன்னான்.

அச்சொல்லானது வெந்த புண்ணில் வேலுருவியதுபோல் மணியொலி கேட்டு வருந்தியிருந்த செவிகளினுள்ளே சென்றுருவிச் சுறுக்கிட்டு வெதுப்ப விழுந்து, விஷந்தலைக்கேறினாற்போல வேதனை யடைந்து, அஞ்சுபுலனும் அறிவுங் கலங்கிப் பஞ்சப்பிராணனும் பதைபதைத் தொடுங்க, பேச்சு மூச்சில்லாமற் சோர்ந்து கிடந்து, அருகிலிருந்த அமைச்சர்கள் செய்த சாந்தோபசாரத்தினால் சோர்வுநீங்கி, அப்பசுவை யடிக்கடி பார்த்துப் பார்த்து, கண்ணீர் கடல் வெள்ளம் போல் பெருகவும் நெருப்பில் விட்ட நெய்யைப்போல் நெஞ்சம் உருகவும் "ஐயோ! இந்தப் பசுவுக்கு இப்படிப்பட்ட துக்க முண்டாவதற்கு நானே முக்கிய

காரணமாக இருந்தேனே; தன் கன்றுக்கு அபாய மொன்று மில்லாதிருக்கினும் சுபாவத்திலே காணுந் தோறுங் கதறி யுருகுகின்ற அன்பையுடைய இந்தப் பசுவானது தன்கன்று இறந்து கிடக்கின்றதைக் கண்ட போது எப்படி யுருகியதோ! என்ன பாடு பட்டதோ! கன்று சமீபத்திலிராமல் சற்றே தூரத்திலிருக்கினும் பார்த்துப் பார்த்துப் பதைக்கின்றதும், அம்மா! அம்மா! என்று அலறுகின்றதுமாகிய சுபாவச் செய்கைகளையுடைய பசுவானது கன்று இறந்து கண்மறைவிற் கிடக்கின்றதை எண்ணி எண்ணி எப்படிப் பதைக்கின்றதோ! ஐயோ! அடிக்கடி அலறுகின்றதே! புலி முதலான துஷ்ட மிருகங்களிலொன்று எதிரிடுமானால் முன்சென்று தன்னுயிரைக் கொடுத்தாயினுங் கன்றினுயிரைக் காக்கவேண்டுமென்னுங் கருத்துள்ள பசுவுக்கு இறந்த கன்றை எதிர்கண்டபோது எப்படி உயிர் பதறியதோ! சிவசிவா! சிறு கன்று தேர்க்காலில் அகப்பட்டபோது எப்படித் துடித்ததோ என்று எண்ணுந்தோறும் என்னுள்ளம் பகீரென்று பதைக்கின்றதே! இந்தப் பசுவானது குள்ளனைக் கொண்டு ஆழம்பார்க்க வந்ததுபோலவும், பேயைத் தெய்வமென்று பிள்ளைவரங் கேட்க வந்தது போலவும், கொல்லையாள்காட்டியைக் கூலிகேட்க வந்ததுபோலவும், விழலினிடத்து நிழலுக்கு வந்ததுபோலவும், என்னைக் கொண்டு தன்துயரைத் தீர்த்துக்கொள்ள எண்ணியல்லவோ இவ்வாராய்ச்சிமணியை அசைத்து இவ்விடத்து நிற்கின்றது! இதற்கு என்ன செய்வேன்!

"எமன் கையிலகப்பட்ட (உயிர்) எந்த விதத்தாலுந் திரும்பாதென்று உலகத்தார் சொல்லும் உறுதியான வார்த்தை வீண்போக, முன்னொரு காலத்தில் தமது நகரத்தில் ஓரந்தணனீன்ற சிறுவன் அகாலத்

தில் மரணமடைய, அதுபற்றி அவ்வந்தணன் துயர் கொண்டு தமது சமுகத்தில் வந்து "சிவநெறி திறம் பாமற் செங்கோல் செலுத்துகிற உமது காவலைக் கடந்து அகாலத்திலே அந்தகன் வந்து இரவும் பகலுந் தவஞ்செய்து யான் அருமையாகப் பெற்ற ஒரு பேறான புத்திரனை உயிர்கொண்டு போனானே; தலைவனே! இது தகுமோ!" என்று முகமும் மனமுஞ் சோர்ந்து முறையிட்டுக்கொள்ள, அதுகேட்டு மன முருகி நொந்து, சிவபெருமான் திருவடியன்றி மற் றொன்றிலும் மனம் வையாத தமது வல்லமையால் எம லோகத்திலிருந்த (உயிரை)மீட்டுக்கொண்டுவந்து முன் னிருந்த உடலில்விட்டு, அவ்வந்தணனை மகிழ்ச்சி செய் வித்து, அன்றுதொட்டு எமனைத் தாமுள்ளவரையிலும் தமது நகரத்திலும் நாட்டிலும் வரவொட்டாமற்செய்த என் குலமுதல்வராகிய சைவச் சோழனைப்போல, அவ்வளவு பெரிதான காரியஞ் செய்யாவிட்டாலும், இப்பசுங் கன்றின் உயிரொன்றை மாத்திரமாகிலும் மீட்டுக் கொடுக்க வலியற்றவனாக விருக்கின்றேனே! அவமிருத்து நேரிட்டபோது சஞ்சீவகரணி என்னுந் தெய்வத்தன்மையுள்ள மருந்தைக்கொடுத்துப் பிழைப் பிக்கச்செய்த என் குலத்தலைவர்களிற் சிலர்போல் அம் மருந்தையாயினும் பெற்றுக்கொள்ளத்தக்க தவஞ்செய் தேனோ! தமது அஜாக்கிரதையினால் பிற உயிர்க்குக் கெடுதி நேரிட்டபோது அது பொறாமல் தம்முயிரை விட்டுவிட்ட சில அரசர்களைப்போல என் அஜாக்கிர தையினால் நேரிட்ட இப்பசுங்கன்றின் முடிவைக் கேட் டறிந்த நான் (உயிரை)யாயினும் விட்டேனோ! அன்னிய தேசத்தரசர் குற்றஞ் செய்தோரைக் கொலைசெய்தா ரென்று கேட்டாலும் 'குற்றம் வந்ததென்ன! கொலை செய்ததென்ன!' என்று குலை நடுங்குகின்ற நல்லோர்

கள் மரபில், நான் குற்றம் வரவும் கொலைசெய்யவும் அரசுசெலுத்தி, அந்த நல்லோர்கள் இயல்புக்கு நாண முண்டாக்கத்தானே வீட்டின் வாயலில் வெள்ளெருக் குப் பூத்தது போலத் தோன்றினேன்!

" 'நாம் அரசாட்சிசெய்ய ஏற்பட்ட நாள்கொட்டு இந்நாளவரையிலும் எவ்வுயிரும் எவ்விதத்திலும் யா தொரு குறையும் இல்லாமல் வாழ்ந்து மகிழ்ந்திருக்க, நீதியுடன் முறை தவருது செங்கோல் செலுத்திவரும் படி சிவாநுக்கிரகம் பெற்றேமே' என்பதுபற்றி ஒரு நாழிகைக்குமுன் வரையிலும் உண்டாயிருந்த மனக் களிப்பையெல்லாம் மண்ணிற் கவிழ்த்தேனே! 'நாமும் பழி பாவங்களுக்குப் பயந்தே அறநெறி தவருது அரசுசெலுத்தி வருகிறேம், பழைய தரித்திரனுக் குப் பணங்கிடைத்தது போல் நமக்கும் சிவாநுக் கிரகத்தால் ஒரு சிறுவன் பிறந்தான், அவனும் கற்ற வர் மகிழக் கல்வி கேள்விகளில் நிறைந்து பண்பும் பரு வமும் உடையவனுனன் : இனி நமக்கென்ன குறை' என்று எண்ணி எண்ணி இறுமாப் படைந்தேனே! 'புத் திரப் பேறுபெற்றுப்புனிதனுனேம்' என்று பூரித்திருந் தேனே! 'நமது புத்திரன் இளவரசுப் பட்டத்திற்கேற் றவனுனன், இனிக்கல்யாணஞ் செய்விப்போம்' என்று கனவு கண்டிருந்தேனே! 'நமது புத்திரன் நற்குணங் களை யுடையவனுகவிருக்கின்றுன், பெற்றெடுத்த நமது பேர்கொண்டுவருவான்' என்று மனோராச்சியம்பண்ணி மகிழ்ந்திருந்தேனே! இளங்கன்று எதிர்வரவுங் கண் கெட்டுக் கருத்தழிந்தவன்போல் தேரை நடத்தித் தீராப்பழிபூண்டான் : ஐயோ! இவன் என் செங்கோ லைப் பிடிக்கத்தக்க செல்வப்பிள்ளை யாகாமல் தென் னம்பிள்ளை யானனே!

"சிவதரிசனஞ் செய்யப் போகிறவன் தேரூர்ந்தே போகப்படாது ; அவ்வாறு போயினும் நாற்புறத்தி லும் நடப்போர்களை விலக்கும்படி ஆள் விலக்கிகளை விட்டு, முன்னே பரிக்காரர் வரவுகுறித்துப் போகப் பின்னே மெல்லெனத் தேரை விடவேண்டும். அப் படிச்செய்யாமல் பாலியப்பருவம் பயமறியாது என்ப தற்குச் சரியாகப் பரபரப்பாகத் தேரை நடத்திப் பசுங்கன்றைக் கொன்றான் : ஐயோ ! இவன் கல்வி யறிவுள்ளவனாகவிருந்தும் அறிவழிந்து அரசன்பிள்ளை யாகாமல் அணிற்பிள்ளை யானானே ! கொடிய பாதகங் களிலெல்லாங் கொலைப்பாதகமே தலையென்று வேத முதலாகிய கலைகளில் தானும் படித்தறிந்தான், சான் றோர் சொல்லவுங் கேட்டறிந்தான் ; அப்படி யறிந் திருந்தும் அப்பாதகஞ் சேரவொட்டாமல் தன்னைக் காத்துக்கொண்டு பட்டப்பிள்ளையாகாமல் பழிப்பிள்ளை யானானே ! ஐயோ ! புதல்வனைப் பெற்றால் புண்ணியம் பெறலாம் என்றெண்ணிய எனக்கு மலடாயிருந்தா லும் வாழ்வுண்டென்று நினைக்கும்படி நேரிட்டதே ! நான் நெடுநாளாகத் தியாகராஜப் பெருமானை வேண் டிக்கொண்டது இப்படிப்பட்ட பெரிய பழிக்காளாகிய பிள்ளையைப் பெறத்தானோ! பிள்ளையென்ன செய்யும்! பெருமான் என்ன செய்வான்! 'மாதா பிதாக்கள் செய் தது மக்களுக்கு' என்னும் பெரியோர் வார்த்தையின் படி நான் செய்த தீவினையே என் புத்திரனுக்கு நேரி ட்டதென்று நினைத்து என்னை வெறுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றாலும், இந்தப் பிறப்பில் என் புத்தி யறிந்து ஒரு தீங்குஞ் செய்ததில்லையே ! இந்தப் பிறப் பில் இல்லாவிட்டாலும் முற்பிறப்பிலே—

நல்லோர் மனத்தை நடுங்கச் செய்தேனோ !
வலிய வழக்கிட்டு மானங் கெடுத்தேனோ !

தானங் கொடுப்போரைத் தடுத்து நின்றேனோ!
கலந்த சிநேகரைக் கலகஞ் செய்தேனோ!
மனமொத்த நட்புக்கு வஞ்சகஞ் செய்தேனோ!
குடிவரி யுயர்த்திக் கொள்ளை கொண்டேனோ!
ஏழைகள் வயிறு எரியச் செய்தேனோ!
தருமம் பாராது தண்டஞ் செய்தேனோ!
மண்ணோரம் பேசி வாழ்வழித்தேனோ!
உயிர்க்கொலை செய்வோர்க்கு உபகாரஞ் செய்தேனோ!
களவு செய்வோர்க்கு உளவு சொன்னேனோ!
பொருளை இச்சித்துப் பொய் சொன்னேனோ!
ஆசைகாட்டி மோசஞ் செய்தேனோ!
வரவு போக்கொழிய வழியடைத்தேனோ!
வேலையிட்டுக் கூலி குறைத்தேனோ!
பசித்தோர் முகத்தைப் பாராதிருந்தேனோ!
இரப்போர்க்குப் பிச்சை இல்லையென்றேனோ!
கோள் சொல்லிக் குடும்பங் குலைத்தேனோ!
நட்டாற்றிற் கையை நழுவவிட்டேனோ!
கலங்கி யொளித்தோரைக் காட்டிக்கொடுத்தேனோ!
கற்பழிந்தவளைக் கலந்திருந்தேனோ!
காவல் கொண்டிருந்த கன்னியை அழித்தேனோ!
கணவன்வழி நிற்போளைக் கற்பழித்தேனோ!
கருப்பமழித்துக் களித்திருந்தேனோ!
குருவை வணங்கக் கூசிநின்றேனோ!
குருவின் காணிக்கை கொடுக்க மறந்தேனோ!
கற்றவர் தம்மைக் கடுகடுத்தேனோ!
பெரியோர் பாட்டிற் பிழைசொன்னேனோ!
பக்ஷியைக் கூண்டில் பதைக்க அடைத்தேனோ!
கன்றுக்குப் பாலூட்டாது கட்டிவைத்தேனோ!
ஊன்சுவை யுண்டு உடல் வளர்த்தேனோ!
கல்லும் நெல்லும் கலந்து விற்றேனோ!

அன்புடையவர்க்குத் துன்பஞ் செய்தேனோ!
குடிக்கின்ற நீருள்ள குளந் தூர்த்தேனோ!
வெய்யிலுக் கொதுங்கும் விருக்ஷ மழித்தேனோ!
பகைகொண்டு அயலோர் பயி ரழித்தேனோ!
பொதுமண்டபத்தைப் போயிடித்தேனோ!
ஆலயக் கதவை அடைத்து வைத்தேனோ!
சிவனடியாரைச் சீறி வைதேனோ!
தவஞ் செய்வோரைத் தாழ்வு சொன்னேனோ!
சுத்த ஞானிகளைத் தூஷணஞ் செய்தேனோ!
தந்தைதாய் மொழியைத் தள்ளிநடந்தேனோ!
தெய்வ மிகழ்ந்து செருக்கடைந்தேனோ!
என்ன பாவம் செய்தேனோ! இன்னதென் றறியேனே!

"ஐயோ! இந்தப் பசுவின் சோர்ந்த முகத்தில் கண்ணீர் ஆறும்புகின்றதைக் கண்ட என் கண்களை நுங்கு சூன்றெடுப்பதுபோலப் பிடுங்கி யெறியேனோ! 'இதன் கன்றை உன்புத்திரன் தேர்க்காலில் ஊர்ந்து கொன்றான்' என்று சொல்லக்கேட்ட என் செவிகளைச் செம்புநீர் உருக்கிவிட்டுச் செவிடாக்கேனோ! இந்தப் பசு ஆராய்ச்சி மணியினால் தன் குறையை யறிவித்த நாழிகைதொட்டு இந்நாழிகைவரையிலும் அக்குறையைத் தீர்ப்பதற்கு வேண்டிய உறுதிமொழியைக் கூறு திருக்கிற என்நாவைச் சூடுள்ள நெருப்பாற் சுட்டுவிடேனோ! இதற்குத் துன்பமுண்டாக்கினவன் இன்னானென்று அறிந்தும், அவனை இன்னும் தண்டனை செய்யாது தாழ்த்திருக்கின்ற என் கைகளைக் கததியைக் கொண்டு கண்டித்து விடேனோ! இதன் கன்றைப் பிழைப்பிப்பதற்குத் தக்க நன்முயற்சியைத்தேடி நாலு திக்குகளிலும் நடவாத என் காலைக் கோடாலிகொண்டு குறுக்கே வெட்டேனோ! இதன் மெலிவை யடிக்கடி

கண்டும் வற்றியொடுங்காத மலபாண்டமாகிய என் உடம்பை வாளாயுதங்கொண்டு மடித்துக்கொள்ளேனே! இதன் பரிதாபத்தையும் நமக்கு நேரிட்ட பழியையும் எண்ணியும், உருகியழியாத உள்ளத்தை வலிய விஷத்தை இட்டு மாய்த்துவிட்டேனே! மன்னுயிர்க் கஞ்சி இவைகளில் ஒன்றுஞ் செய்யாது உயிர் வைத்திருக்கின்றேனே! என்ன செய்வேன்! 'பாவிக்குத் தீர்க்காயுசு' என்பதற்குச் சரியாகப் பெரும் பாவியாகிய (என்னுயிர்) தனக்குத் தானேயும் போகின்றதில்லையே! "நல்ல பூஜாபலத்தினால் தெய்வபக்தியுடன் செங்கோல் செலுத்தி வருகின்றான் மநுச்சோழன்" என்று மண்ணுலகத்தாரும் விண்ணுலகத்தாரும் புகழ்ந்த புகழெல்லாம் பொய்யாய்ப் போய்விட்டதே! நான் அப்புகழை வேண்டினவனல்ல;(ஆதலால்) அதுபோகட்டும்: (உயிரினும்) ஒன்பது பங்கு அதிகமாகத் தேடிவைத்த புண்ணியமும் போகின்றதே!

"ஆ! நான் நீதி தவறாது அரசுசெய்கின்றேன் என்பதை நினைத்தால் எனக்கே ஏளனமாகவிருக்கின்றதே! சேங்கன்றைத் தெருவிற் சிதைக்கவும் ஒருமித்திருந்த என் செங்கோலை அளவுகோ லென்பேனோ! அஞ்சனக்கோ லென்பேனோ! எழுதுகோலென்பேனோ! ஏற்றக்கோலென்பேனோ! கத்திரிக்கோலென்பேனோ! கன்னக்கோலென்பேனோ! குருடன்கோலென்பேனோ! கொடுங்கோலென்பேனோ! துடைப்பக்கோலென்பேனோ! துலாக்கோலென்பேனோ! மரக்கோலென்பேனோ! வைக்கோலென்பேனோ! (அல்லது) இன்று இறந்த பசுங்கன்றாகிய பிரேதத்தைப் புரட்டிச் சுடுகின்ற பிணக்கோ லென்பேனோ! என்ன கோலென்று எண்ணுவேன்! இளங்கன்றைக் கொலை செய்யவுஞ் சம்மதித்திருந்த என் ஆக்கினை சக்கரத்

தைக் கிரகசக்கரமென்பேனோ! வருஷ சக்கரமென்பேனோ! தண்டசக்கர மென்பேனோ! (அல்லது) இச்சேங் கன்றைச் சிதைத்த தேர்ச்சக்கரமென்பேனோ! என்ன சக்கரமென் றெண்ணுவேன்! இந்தப் பசுவின் கன்றுக்கு அபாயம் நேரிடக் காத்திருந்த என் காவலைச் சிறு பெண் காக்கின்ற திணைக்காவ லென்பேனோ! குருடன் காக்கின்ற கொல்லைக்காவ லென்பேனோ! புல்லாற் செய்த புருடன் காக்கின்ற புன்செய்க் காவலென்பேனோ! வரும்படி யில்லான் காக்கின்ற வாயற் காவலென்பேனோ! பயிரைக்காக்க வைத்த பண்ணைக் காவலென்பேனோ! வேலைவேண்டிக் காக்கின்ற வெறுங் காவலென்பேனோ! (அல்லது) இக்கன்றை அடக்கஞ் செய்யக் காத்திருக்கின்ற அரிச்சந்திரன் காவலென்பேனோ! என்ன காவலென்று எண்ணுவேன்! என்ன செய்வேன்! ஐயோ! இப்படிப்பட்ட பாவியாகிய என்னை மநுவென்று பேரிட்டழைப்பது காராட்டை வெள்ளாடென்றும் அமங்கள வாரத்தை மங்களவாரமென்றும் நாகப்பாம்பை நல்லபாம்பென்றும் வழங்குகின்ற வழக்கம் போன்றதல்லது உண்மையல்லவே! இனி, இப்பசுங்கன்று உயிர்பெற் றெழுந்திருப்பதற்கு உபாயம் என் புத்திரனுயிரையன்றி யென்னுயிரையும் என் மனையாளுயிரையும் என்னரசாட்சியையும்—எனக்கு உரித்தாகிய எல்லாப் பொருள்களையுங் கொடுத்துவிட்டால் நேரிடுமென்று (சொல்வோருண்டானால், இதோ) கொடுத்துவிடுகிறேன்: அவ்வாறு சொல்வோருமில்லையே! இதற்கு நேரிட்ட துக்கமும் எனக்கிதனாலுண்டாகிய துயரமும் எப்படித் தீருமோ! இப்படியென்றறியேனே! என்ன செய்வேன்!'' என்று பலவிதமாகப் பரதவித்திருந்தார்.

இந்தப்பிரகாரம் பரதவித்து வருந்துகின்ற மநுச் சக்கரவர்த்தியை அருகிலிருந்த அமைச்சர்கள் நோக்கிக் கைகுவித்துத் தொழுது நின்று "ஓ (மநுநீதி தவறுத மஹாராஜனே!) விதிவசத்தாலே வலியவந்து மடிந்த இளங்கன்றைக் குறித்து நீர் துன்பப்படுவது உயிர்களிடத்து உமக்குள்ள காருண்ணியத்துக்கு இயல்பேயென்று எண்ணி இதுவரையும் எதிரொன்றுஞ் சொல்லாது சும்மா இருந்தோம்; இனிக் காரியக்கெடுதியில் வாய்மூடிக் கொண்டிருப்பது மந்திரிகளுக்கு அழகல்லவென்றபடியால், நாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டருளவேண்டும். உமது புத்திரன் சீவகாருண்ணியமே தேகமாகக் கொண்டவன். தான் பூமியதிராது எந்தச் செந்துக்கள் எதிர்வந்து அகப்பட்டுக் கொள்ளுமோவென்று கீழ்நோக்கி அஞ்சி யஞ்சி மெல்லென நடக்கின்றபோது, வேருேர் அதிர்ச்சியினல் நடுங்கிச் சிற்றெறும்புகள் விரைவாக ஊர்ந்து போகின்றதைப் பார்த்து திடுக்கிட்டு "ஓகோ என்ன பாவம்! இந்த உயிர்களுக்கு நடுக்கம் உண்டாக நடந்தோமே" என்று எண்ணி முகஞ்சோர்ந்து பிரமைகொண்டு நிற்க நாங்கள் அநேகமுறை பார்த்திருக்கின்றோம். அப்படிப்பட்ட கிருபையுள்ளவன் இந்தக் கன்றை அசாக்கிரதையினல் கொன்றுனென்று எண்ணுவதற்கு இடமில்லை. (அன்றியும்) அவருடன் சூழ்ந்துபோன பிராமணர் முதலானேர்கள் 'தேரைச் சூழ்ந்துபோன எங்களுக்கும் தேர்க்கு முன் நடந்த ஜனங்களுக்கும் தெருவில் நின்று பார்த்திருந்த பிரசைகளுக்கும் இலேசமுந் தெரியாதபடி அக்கன்று மாயமாகக் குதித்துவந்துமடிந்தது' என்று சொன்ஞர்கள். (அன்றியும்) தேர்க்கு முன்னே யானைவீரர் குதிரைவீரர் முதலானேர் அணியணியாக யூகம்வகுத்தது போல நெருங்கிப்

போக, விருது பிடிப்போர் எச்சரிக்கை சொல்வோர் கட்டியங்கூறுவோர் பட்டாங்கு படிப்போர் சோர்வு பார்ப்போர் ஆள்விலக்குவோர் முதலானவர்கள் நடக்க, இத்தனைபேரையுங் கடந்து, தேர்க்குச் சமீபத்தில் சிங்கக்குட்டியா யிருந்தாலும் வரமாட்டாது; இதுவோ கோல் பிடித்தவனைக்கண்டால் கூப்பிடுதூரம் ஓடுகின்ற இயல்பையுடைய இளங்கன்று; இந்தக் கன்று அந்தக் காவலையெல்லாங் கடந்து தேர்க்குச் சமீபத்தில் எதிரே துள்ளியோடி வந்ததென்றால், இந்திரசால மென்று எண்ணவேண்டுவதாக விருக்கின்றது! (ஆதலால்) அக் கன்றை அதன் விதியே இப்படிப்பட்ட ஆச்சரிய மரணஞ் செய்வித்ததன்றி உமது புத்திரன் செய்வித்ததல்ல. இந்தக் காரியம் இப்படியிருக்க, புத்திரன் கொன்றானென்று அவனை நோவதும் அவனைப் பெற்ற தனாற் பழி வந்ததென்று உம்மை நீர் நோவதும், எய்தவன் இருக்க அம்பை நோவதுபோலவும் அம்புசெய்து கொடுத்த கருமானை நோவதுபோலவும் அல்லவோ இருக்கின்றது? நீர் சகலகலைகளையுங் கற்று கேள்வியில் மிகுந்து, அரசர்களெல்லாம் புகழ்ந்து கொண்டாடத் தக்க தன்மையையுடையவர்: உமக்கு இது விஷயத்தில் நாங்கள் விரித்துச் சொல்லவேண்டுவதென்ன? இனித் துன்பப்படுவதை விட்டு, உயிர்க்கொலை தம்மை யறியாது நேரிட்டாலும் பிறர் செய்யக் கண்டாலும் அதற்குத்தக்க சாந்தி செய்துகொள்ளவேண்டும்" என்றும், "விதிப்படி வினைவசத்தால் நேரிட்ட இந்தக்கன்றின் கொலைக்கு முன்னிலையாகவிருந்த உமது புத்திரனையும் பெரியோர்களைக் கொண்டு இதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தத்தை யறிந்து செய்விக்க வேண்டுவதே உமக்கு முறை" என்றும் சொன்னார்கள்.

அதுகேட்ட மநுச்சக்கரவர்த்தியானவர் வியர்வு துடிப்பு நகை முதலான கோபக்குறிகள் தோன்ற மந்திரிகளைப் பார்த்து "(அமைச்சர்களே!) உங்கள் ஞாயம் நன்றாயிருந்தது; நீங்கள் சொல்லிய நீதி உங்களுக்கே ஒப்பாகுமல்லது தருமதேவதை சம்மதிக்குமோ! கன்றையிழந்து வருந்துகின்ற இப்பசுவின் சஞ்சலத்தையாவது சாந்தப்படுத்துமோ? இப்படி நீங்கள் சொல்லியது என் முகத்தைக்குறித்தோ? என் புத்திரன் உயிருக் கிரங்கியோ? (அல்லது) உங்கள் ஜீவனத்தை எண்ணியோ? எதுபற்றியோ? உலகத்தையாளும் அரசன் ஆசைபற்றியாவது வெகுளிபற்றியாவது தாட்சண்ணியம் பற்றியாவது உறவுபற்றியாவது நடுநிலையாக ஞாயங்கண்டு சொல்லாமல் மாறுபட்டால், அதை மறுத்து 'இது விஷயத்தில் அரசன் நம்மைக் கொல்லுவானாயினுங் கொல்லட்டும், அவனுக்கு உறுதி கூறுவதே நமக்குக்கடன்' என்றுநிச்சயித்துக்கொண்டு, ஞாயங்கண்டு நடுநிலையாகச் சொல்வது மதியுடைய மந்திரிகளுக்குத் தருமமாக விருக்க, நீங்கள் அதை நினையாமல் இப்படிச் சொல்லியது என்ன நினைத்தோ? சந்திர சூரியர் திசைமாறினாலும் சமுத்திரந் தடைமீறினாலும் மகாமேரு நிலைகுலைந்தாலும் மனங் கலங்காது விவகாரங்களிற் பழுதுவாராது பாதுகாக்கின்ற குணத்தையுடைய நீங்கள், இன்று—நீதியில்லாத சில குறும்பரசரைக் கூடி, அவ்வரசர் தூளியென்றால் நிர்த்தூளி யென்றும், கரும்பு கசப்பென்றால் எட்டிக்காய் போற் கசப்பென்றும், தாயைக் கொலைசெய்வது தக்கதென்றால் வேதத்தின் முதற்காண்டத்தில் விதித்திருக்கின்றதென்றும், வெள்ளத்திற் கல் மிதக்குமோவென்றால் ஆற்றில் அம்மி மிதக்கக் கண்டோமென்றும், காக்கை வெளுப்பென்றால் நேற்றைப் பொழுதில் நிற்

கக் கண்டோமென்றும்,கல்லின்மேல் நெல்லு முளைக்கு மென்றால் கொத்தாலாயிரங் குலையாலாயிரமென்றும், கள்ளனைப் பிடிக்கலாமோவென்றால் பிடித்தால் பெரும் பாவமல்லவோவென்றும்,பொய் ஆயிரமட்டுஞ் சொல்ல லாமோவென்றால் ஐயாயிரமட்டுஞ் சொல்லலாமென்று விதியிருக்கிறதென்றும், பெண்சாதியுள்ளவனுக்குப் பிள்ளை கொடுப்பது ஆரென்றால் ஐயா! பெண் கொடுத் தவனே பிள்ளை கொடுக்க வேண்டுமென்றும், ஒரு வன் மனையாள் மற்றொருவனைக் கூடலாமோ வென் றால் அடக்கத்தில் ஆயிரம் பேரோடு கூடினலுங் குற்றமில்லை யென்றும், இந்தக் கழுவில் இவனை யேற்ற லாமோ வென்றால் கழுவுக்குத்தக்க கனமில்லை யென் றும், என் பிள்ளையும் எச்சரிக்கைக்காரன் பிள்ளையும் ஒருவனை யொருவன் உதாசினமாகத் திட்டினாராம் இதற்கென்ன செய்யலாமென்றால் உமது சற்புத் திரன் வாய்க்குச் சர்க்கரையிடவேண்டும் மற்றவன் வாய்க்கு மண்ணிட வேண்டுமென்றும் சொல்லுகின்ற துர்மந்திரிகளைப்போல—ஞாயம் பாராது, நயிச்சிய வார்த்தைகளைச் சொன்னீர்கள்: இது காலவேற்றுமை யென்றே யெண்ணுகிறேன்.

"தன்னைக் கொடுத்தாவது தருமத்தைத் தேட வேண்டுமென்னும் பெரியோர் வார்த்தையைப் பிடிப் பது சற்குணமுடையோர்க்குத் தகுதியென்றும் தாய் தந்தை யிடத்திலாயினுந் தராசுக்கோல்போலச் செப்ப மாக நின்று தீர்ப்புக்கொடுக்க வேண்டுவது அரசர்க்கு அவசியம் வேண்டிய சற்கருமமென்றும் எனக்கு அடிக் கடி அறிக்கையிட்ட நீங்கள், இன்று, அதோகதியில் தள்ளிவிடத்தக்க அநியாயத் தீர்ப்பை யங்கீகரிக்கப் போதிக்கின்றீர்கள். இது உங்களிடத்து நேரிட்ட அவஸ்தை வசமென்றே யெண்ணுகிறேன். ஒருவரி

டத்துத் தண்டனை விதிக்கும்போது எவ்வுயிர்களும் தன்னுயிர்போல் எண்ணுவதும், எந்தப் பொருள் எந்தப் பிரகாரமா யிருந்தாலும் அந்தப் பொருளினுண்மையை யறிந்து கொள்வதும், உருவுநோக்காது அறிவை நோக்குவதும், ஊழ்வினை நோக்காது செய்வினை நோக்குவதுமாகிய இப்படிப்பட்ட இலக்கணங்களுக்குப் பொருந்த விதிக்க வேண்டுமென்று எனக்கு அறிவித்துவந்த நீங்கள், இன்று, என்புத்திரன் இரக்கமுள்ளவனென்றும், அவன் அசாக்கிரதையினால் கொன்றதல்லவென்றும், பழவினையாற் பசுங்கன்று மடிந்ததென்றும், அதனால் அதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்விக்க வேண்டுமென்றும், வாதியை மாத்திரம் வரவழைத்துக்கொண்டு நடுக்கொள்ளைக்காரன் ஞாயந் தீர்த்தானென்பதுபோற் சொல்லி நின்றீர்கள். ஓஹோ! (அமைச்சர்களே!) உங்களை 'அந்நாளிருந்த அமைச்சர்களல்ல: இந்நாளில் என்னைக்கெடுக்க நினைத்துக்கொண்டு எங்கேயிருந்து வந்தவர்களோ!' என்று எண்ணுகின்றேன். ஐயோ! எனக்கு இப்படிப்பட்ட அநியாயததைக் கற்பித்தோ இம்மை மறுமை யின்பங்களை வருவிப்பீர்கள்! என்றும் மீளாத சிவகதியையடையத் தக்க உறுதிவார்த்தைகளைப் பேசிய நீங்கள், இன்று, என்றும் மீளாத அவகதியை யடையத்தக்க இழிவுள்ள வார்த்தைகளைப் பேச எங்கே கற்றுக் கொண்டீர்களோ! ஆ! ஆ!! இந்த ஓரவஞ்சனையை உற்று நினைக்குந்தோறும் நெஞ்சந் திடுக்கிடுகின்றதே! உங்கள் சொற்படி இது காரியத்தில் உடன்பட்டேனால் தருமமும் தவமும் சலிப்படையுமே! இக்காலத்தில் எனக்கு மேற்பட்டவர்களில்லையென்று வழக்கழிவு செய்து வஞ்சித்துப் பேசுவேனால், காலம் போகும், வார்த்தை நிற்குமே! மநுநூலில் சொல்லிய

நீதியின்படி நடத்துகின்றபடியால் மநுச்சோழன் மநுச்சோழனென்று நெடுந்தூரம் நீண்ட பெயரைச் சுமந்த நான் இதற்குச் சம்மதித்தேனானால், எழுத்தறியாதவன் ஏட்டைச் சுமந்தது போலவும், கண்ணில்லாதவன் கண்ணாடி சுமந்ததுபோலவும், வாசனை யறியாதவன் மலர் சுமந்ததுபோலவும் வீணாகவே இந்தப் பெயரை எடுத்துக்கொண்டானென்று ஏழுலகத்தாரும் இகழ்ந்து பேசுவார்களே! இன்றைக்கு என் புத்திரன் செய்த இந்தக் கொடுங்கொலையாகிய பாதகத்துக்குப் பரிகாரஞ்செய்து, இலேசாகவிட்டு, நாளைக்கு மற்றொருவன் இதைப் பார்க்கிலுஞ் சிறிய கொலை யொன்று செய்யக்கண்டு, அவனைக் கொலை செய்விப்பேனானால், 'தரும மறியாத இவ்வரசன் தனக்கொன்று பிறர்க்கொன்று செய்கின்றான்' என்று பார்த்தவர்களெல்லாம் பழித்துப் பேசுவார்களே;(அல்லது) 'தன்வீட்டு விளக்கென்று முத்தமிட்டால் சுடாது விடாது' என்பது போல என் புத்திரன் செய்த கொலையென்று ஆசையால் அடக்கிக் கொள்வேனானால், அதுபற்றி வரும் பழிபாவங்கள் என்னை யடையாம லிருக்குமோ? ஆதலால், இப்பசுவானது அருமையான இளங்கன்றை இழந்து வருந்துகின்றதைத் தவிர்க்க வலியில்லாத வனாகிய நானும், இந்தப் பசுவைப்போல நெடுநாளாக வருந்தி அருமையாகப் பெற்ற என் புத்திரனைப் பழிக்குப் பழியாகக்கொன்று வருத்தங்கொள்வதே தகுதி" என்று சொல்லினார்.

அதுகேட்டு மனங்கலங்கிய மந்திரிகளுக்குள் ஒரு மந்திரியானவர் அரசனை வணங்கித் "தருமநெறி தவறாத தலைவனே! சாவதானமாகத் தயவுசெய்து என் வார்த்தையைக் கேட்டருள வேண்டும். ஆன்மாக்களுக்கு அறிவின் உயர்வு தாழ்வுபற்றியே புண்ணிய

பாவங்களும் ஏறிக் குறைந்திருக்கும் என்னுஞ் சுருதி வாக்கியத்தின்படி தர்மார்த்த காம மோக்ஷங்களைப் பெறுதற்கு யோக்கியமான அறிவுள்ள மனிதப்பிறவி யெடுத்த ஜீவர்களுக்குள் 'ஆனை மதப்பட்டு அடவி அழித்தது' என்னும் ஞாயம்போல் மதத்தினால் காமக் குரோத முதலானவைபற்றி ஒருவரை யொருவர் கொலை செய்தாரானால் அக்கொலைக்கு ஈடாகக் கொன்ற வரைக் கொலை செய்விக்கக் கடவரென்றும், அப்படி யன்றிக் 'காக்கை யேறிப் பனம்பழம் விழுந்தது' என்னும் ஞாயம்போல வலிமை பகைமை முத லானவை யில்லாமல் விதிவசத்தால் ஒருவர் இறந்த தற்கு வியாஜமாக முன்னிட்டவர்களை அவ்வாறு இனி முன்னிடவொட்டாமலிருக்கத் தண்டித்து முன்னிட்ட தனால் வந்த பாபத்துக்குப் பரிகாரஞ் செய்விக்கக் கடவரென்றும், அப்படியன்றி அமுதம் ஊட்டுகின்ற போது அதுவே விஷமாகிக் கொன்றதென்னும் ஞாயம்போல் நல்லவழியில் நிறுத்தும் பொருட்டு அச்சமுறுத்தித் தண்டிக்கும்போது அபாயம் நேரிட்டு இறந்ததற்கு வேறு காரணமாகியிருந்த தந்தை குரு அதிகாரி முதலானோர்களை அநசன முதலான அரிய விரதங்கள் தவங்கள் செய்விக்கக்கடவரென்றும், மிரு கம் பட்சி முதலான மற்றஉயிர்களுக்கு மனிதர்களால் கொலைநேரிட்டால் அந்தந்த உயிர்களின் தரத்துக்கும் அவரவர் குணகுணங்களுக்குஞ் செய்கைகளுக்குங் காரணங்களுக்குந் தக்கபடி யறிந்து பிராயச்சித்தஞ் செய்விக்கக் கடவரென்றும், பொதுவாக அறநூல் களில் விதித்திருக்கப்பட்ட விதியை இன்று கன்றின் கொலைபற்றி நீர்செய்விக்க எண்ணிய அபூர்வமான விதி விலக்குகின்றதே: இது தகுதியைக் கடக்கின்ற

குற்றமென்று சொல்வதற்கு இடமுண்டுபண்ணுமே" என்றார்.

அதுகேட்ட அரசன் "(மந்திரியே!) நீர் பயனைத் தரும் விருக்ஷத்திலுள்ள பழத்தைப் பாராது பிஞ்சைப் பிடித்ததுபோல் பிடித்தீர். நன்றாயிருந்தது உமது வார்த்தை! அறிவின் உயர்வு தாழ்வுகளைப்பற்றிப் புண்ணிய பாவங்கள் ஏறிக் குறையுமென்று பூர்வ பாகத்திற் சொல்லிய சுருதி, உத்தரபாகத்தில்—பரமேசுவரன் ஆன்மாக்கள் தோறும் விகற்பமில்லாமல் நிறைந்திருக்கிறபடியால், மாயையின் காரியமாகி வேறுபட்ட அறிவைநோக்காமல், அப்பரமேசுவரனைநோக்கி 'எல்லா உயிர்களையும் சமமாக எண்ணி நடக்க வேண்டும்' என்ற உத்தரபாகத்தின்படி, பிறப்பு குணம் சாதி தொழில் முதலான விகற்பங்களை நாடாது உயிர்க்கொலையினிடத்துச் சமானமாகத் தண்டிப்பதே தகுதி; என்புத்திரன் தேரிலேறிக்கொண்டு செல்வச் செருக்கினால் மறதிபற்றியே இப்பசுவின் கன்றைக் கொன்றான். (ஆதலால்) இவன் 'காக்கை ஏறிப் பனம்பழம் விழுந்தது' போல வியாஜமானவனுமல்ல; அமுதமூட்டி விஷமானதுபோல் நன்மை செய்விக்கப்போய் கொலைக்குக் காரணமானவனுமல்ல; 'ஆனை மதப்பட்டு அடவியழித்தது' என்று நீர் சொல்லிய ஞாயத்துக்குச் சரியாகவிருக்கின்றான்: (ஆதலால்) இவனைக் கொல்வதே முடிவு" என்றுசொன்னார்.

அதுகேட்டு மற்றொரு மந்திரியானவர் அரசனைத் தொழுது "மகாராஜனே! சுருதியில் எல்லா உயிர்களையும் உயர்வுதாழ்வு நோக்காது சமனாக நோக்க வேண்டுமென்று உத்தரபாகத்தில் விதித்திருக்கின்றது அந்தணரொழுக்கத்துக்கன்றி அரசரொழுக்கத்துக்குப் பொருந்தாதே; அதுபொருந்துமானால், பிராமணர்

முதலான குலாசாரமும் பிரமசாரி முதலான ஆசிரம ஆசாரமும் பெரியோர் சிறியோர் நல்லவர் தீயவர் என்கிற கிரமப்பாடுகளும் வேறுபட்டு, உலகநிலை தவறி, அரசாட்சி மழுங்கிவிடுமே. இது ஒழுக்கத்தைக் கடக்கின்ற குற்றமென்று சொல்வதற்கு இடங்கொடுக்குமே: (ஆதலால்) பூர்வபாகத்தில் விதித்த விதிப்படி அறநூல்களிற் குறித்த ஞாயங்களைக்கொண்டு தீர்ப்பிடுவதே நெறியாகும்" என்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு மநுச்சோழர்நகைத்து "(அமைச்சரே!) நீர் வழிக்குத் துணையாக வருவான்போல் வந்து நடுக்காட்டிற் பயங்காட்டிப் பணம் பறிக்கின்றவன்போலப் பயம் காட்டுகின்றீர். பரமேசுவரன் அவ்வவ் வுயிர்களிடத்திலும் வேறுபடாமல் விளங்குகின்றபடியால் எவ்வுயிர்களையும் பொதுவாக நோக்கவேண்டுமென்ற உத்தரபாகத்தின் விதியை நான் அனுசரித்துக்கொண்டது உயிர்க்கொலையாகிய பாவ நிவர்த்திக்கு மாத்திரமே யல்லது மற்றொன்றிலுமல்ல. இக்கருத்தை அறிந்து கொள்ளாமல் 'கருத்தறியாதவன் சொன்னதே கொள்வான்' என்பதுபோலக் கொண்டு ஒழுக்கங்கடந்த குற்றம் வருமென்று கூறினீர். (ஆனல்) மற்றவையெல்லாம் நிற்க, கொலைப்பாதக நிவர்த்திக்கு மாத்திரம் எவ்வுயிர்களையுஞ் சமமாகக்கொள்ளவேண்டுமென்பது எவ்வகையா லென்பீரேல்:—உயிர்களெல்லாஞ் சிற்சத்தியினுருவமாகலானும், எல்லா உயிர்களுக்கும் இறைவனே தநுகரணங்களைக் கொடுத்தலானும், அவனது சிற்சத்தியாகிய உயிர்களை அவன் கொடுத்தருளிய உடம்பில்நின்றும் நீக்குதல் நினைக்கப்படாத அபராதமாகலானும்,எந்தெந்த உயிர்களும் இயல்பினல் அல்லாமல் இமிசையினல் உடம்பைவிட்டுப் பிரியும்படி நேரிட்டால் அந்தந்த வுயிர்களுக்கும் அவ்வவ்வுடம்பை

விட்டு நீங்கும்போ துண்டாகும் வருத்தம் பெரிதாக இருக்குமாகலானும், (அன்றியும்) கொலை செய்யுமிடத்து, கரும்பையும் எள்ளையும் ஆலையிலுஞ் செக்கிலும் வைத்தாட்டும்போது நெருக்கி லகப்பட்டு அரைபட்டு நசுக்குண்டு சின்னுபின்னப்பட்ட அக்கரும்பிலும் எள்ளிலுமிருந்து ரசமும் நெய்யும் எப்படிக் கலங்கி வருமோ அப்படியே, உடல் நசுக்குண்டு அரைபட்டுச் சின்னமாக அதிலிருந்தும் நடு நடுங்கி அறிவுகெட்டுத் திகைப்படைந்து கலங்கி வருவது எவ்வுயிர்களுக்கும் பொதுவாகலானும், தமக்குக் கொலை நேரிடுவதை அறிந்தபோது உடம்பு நடுங்கியும் பதைத்தும் வியர்த்தும் தடதடத்துந் தள்ளாடியுமம கால்சோர்ந்தும் கண்கலங்கியும் இருளடைந்தும் காதுகள் கும்மென்று அடைபட்டும் நாசி துவண்டும் வாய்நீருலர்ந்தும் நாக்குழறியும் வயிறு பகீரென்று திகிலடைந்தும் மனம் திகைத்துப் பறையடித்தாற்போற்பதபதவென்று அடித்துத்துடித்துத் துக்கமுஞ்சோர்வுங்கொண்டு மயங்கவும் பாய்மாச் சுற்றிலகப்பட்ட காக்கை போலவும் நீர்ச்சுழியிலகப்பட்ட வண்டுபோலவும் சுழல் காற்றில் அகப்பட்ட துரும்பு போலவும் உயிர் சுழன்றுசுழன்று அலையவும் உண்டாகின்ற பயங்காம் எவ்வுயிர்களுக்கும் இயல்பாகலானும், இறந்தவுடன் அவ்வுயிர்கள் இறப்பினுற்பட்ட இம்சையுமன்றி உடனே பிறப்பினாலும் வருத்தமடைந்து துக்கப்பட வேண்டுமாகலானும், நாம் வேண்டி ஓருயிரைப் பிறப்பிப்பதற்குச் சுதந்தரமில்லாதபடியால் நாம் வேண்டி ஓருயிரை இறப்பிப்பதற்கும் சுதந்தரமில்லை; இறப்பிப்பதற்கும் பிறப்பிப்பதற்கும் (இறைவனே) சுதந்தரமுள்ளவனென் றெண்ணுமல் ஆகாமியத்தால் கொலை செய்வதனுல் மீளாநரகம் (நேரும்) என்றறிந்து கொள்வீர்: (ஆதலால்) எவ்வுயிர்

களிடத்தும் கொலைப்பாதகத்தைச் சமமாகக் கொள்ள வேண்டும். இந்த ஞாயத்தின்படி என் புதல்வனைப் பழிக்குப்பழியாகக் கொன்றுவிடுவதே முடிவு” என்று சொன்னார்.

அதுகேட்டு வேறொரு மந்திரியானவர் மநுச்சோழனை வணங்கி “(அரசனே!) உமது பெயரினால் விளங்கிய மநுநூலிற் குடுமியையும் முகரோமத்தையும் க்ஷவரஞ்செய்து தான் கொன்ற பசுத்தோலைப் போர்த்துப் பசுமந்தையினிடத்தில் வாசஞ்செய்து கோசலத்தினால் ஸ்நானம்பண்ணி, இந்திரியங்களை அடக்கியிருத்தல் கஞ்சிகுடித்தல் அவிசுபண்ணியுண்டல் பட்டினியிருத்தல் பசுமந்தையினுடன் போதல் பசுக்களுக்கு உபசாரஞ்செய்தல் பசுதானஞ் செய்தல் முதலான செய்கைகளைப் பசுக்கொலை செய்தோர்க்குப் பிராயச்சித்தமாகச் செய்விக்க வேண்டுமென்று விதித்திருக்கின்றதே; அதற்கு மாறாகப் புதல்வனைக் கொலை செய்வீரானால் விதிமாறுட்டமென்னுங் குற்றம் வருவதாகத் தோன்றுகின்றதே” என்று சொன்னார்.

அதுகேட்ட மநுச்சக்கரவர்த்தியானவர் “(மந்திரி!) நீர் சொன்னது பால்வேண்டி யழுகின்ற குழந்தைக்குப் பழத்தை எதிர்வைத்துப் பராக்குக் காட்டுவது போலிருக்கின்றது. விதிமாறுட்டமென்னுங் குற்றம் வருவதாகத் தோன்றுகின்றதென்று சொன்னீர். அந்த மநுநூல் அநித்தியமாகியதேகத்தில் அபிமானமும் அசுத்தமாகிய பிரபஞ்சபோகத்தில் ஆசையும் வைத்த கர்மிகளுக்கே அவ்விதிகூறியதல்லது, நித்தியமாகிய சிவத்தில் அபிமானமும் சுத்தமாகிய சிவபோகத்திலாசையும் வைத்த என் பிதா மூதாதை முதலானவர்களுக்குக் கூறியதல்ல. உயிர்க்கொலை நேரிட்டால் உயிர்விடக் கடவதொன்றே குறிப்பினாற் கூறி

யிருக்கின்றது. என் பிதா மூதாதைக்கு எவ்விதியோ அவ்விதியே எனக்கும் என் புத்திரனுக்கும் வேண்டத்தக்கது. (ஆதலால்) விதி மாறுட்டமாகாது. இந்த ஞாயத்தால் என் புத்திரனையிழந்துவிடுவதே முடிவு" என்று சொன்னார்.

அதுகேட்ட மற்றொருமந்திரியானவர் (மகாராஜனை) வணங்கி "உலகந் தோன்றியதுமுதல் இது பரியந்தம் தெய்வ கடாக்ஷத்தினாலும் வல்லமையினாலும் நீதியுடன் உலகாண்ட அரசர்கள் தாங்கள் ஆளுங்காலங்களிற் பசுமுதலான மிருகவர்க்கங்களுள் ஒவ்வொன்றை அகங்காரத்தால் அடித்துக்கொன்ற அந்நியமானவர்களையும் பிராயச்சித்தஞ் செய்வித்தார்களே யல்லது, கொலை செய்வித்தவர்கள் உண்டென்று கேட்டதில்லை. அப்படியிருக்க, உமது புத்திரன் இந்தப் பசுவின் கன்றைக் கொல்லவேண்டுமென்று கருவு கொண்டு கொன்றவனல்ல: நீரெப்படி அவனைக் கொலைசெய்யும்படி தீர்ப்பிடலாம்? அவ்வாறு தீர்ப்பிட்டால் முன்னோர் செய்கைக்கு முரணானதென்னுங் குற்றமுண்டாகுமே" என்றார். அதுகேட்டு மநுச்சோழரானவர் "மந்திரி! நீர் மரபறியாதவன் மணம் பேச வந்ததுபோற் பேசவந்தீர். முன்னோர் செய்கைக்கு முரணானதென்னுங் குற்றம் வருமேயென்றீர். ஆனால் நான் சொல்வதை நன்றாகக் கேளும். பூர்வம் என் முன்னோர்கள் ஆளுங்காலங்களில் இப்படிப்பட்ட கொலை நேர்ந்ததேயில்லை. ஏகதேசங்களில் ஒவ்வொரு கொலைப்பாதகம் நேரிட்டபோது தம்முயிரையுங் கொடுத்துப் பழிக்கு ஈடுகட்டியிருக்கின்றார்கள். அவர்கள் நிற்க, மற்ற அரசர்களோவென்றால் தாங்கள் ஆளுங்காலங்களில் தேசாசார முதலான கற்பனைகளைப் பற்றி நூதன நூதனமாக நியாயங்களை யேற்படுத்திக்

கொண்டு அவைகளின்படி நடத்தினார்கள். அவ்வரசர்கள் என்னோடு சேர்க்கப்பட்டவர்களல்ல. (ஆதலால்) என் தீர்ப்பின்படி நடத்துவதே துணிவு" என்றார்.

அதுகேட்டு மற்ற மந்திரிகளெல்லாம் சேர்ந்து வணங்கி நின்று, "(மஹாராஜனே!) கூறியதே கூறுகின்றார்களென்று கோபஞ்செய்யாமல் யாங்கள் சொல்லும் வார்த்தையைக் கேட்டருள்வீராக: இந்தப் பசுவோ ஐயறிவுள்ள மிருகவர்க்கத்துள் ஒன்று; இது பெற்ற கன்றோ பால் கொடுத்தற்குரிய பசுவாகுவதல்ல. ஏருழுதற்குரிய எருதாகத்தக்க சேங்கன்று; உமது புத்திரனோ ஆறறிவுள்ள ஆண்மக்களிற் சிறந்த நல்லறிவுடையவன்; அவனோ அக்கன்றைக் கொல்லவேண்டுமென்று கொன்றவனல்ல; இக்கொலையோ கன்றினுடைய ஊழ்வினையென்று உலகமெல்லாஞ் சொல்லும்; (ஆதலால்) இதற்குத்தக்க பிராயச்சித்தஞ் செய்விப்பதே முறை" என்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்ட அரசன் "(மந்திரிகளே!) நீங்கள் உண்மையைக் கண்டறிந்து சொல்வதற்குச் சக்தியற்றவர்கள்போல் இலேசாகச்சொல்லுகின்றீர்கள்: நல்லது, நான்சொல்லுகின்றதைக் கேளுங்கள். 'இப்பசுவோ ஐயறிவுள்ள மிருகவர்க்கத்திலொன்று' என்று சொன்னீர்கள்: நன்றாயிருக்கின்றது உங்கள் ஞாயம்! உயர்வு தாழ்வுகளை உயிர்களின் அறிவினிடத்துவைத்துத் தாழ்ந்த அறிவுள்ள மிருகங்களைக் கொன்றால் பிராயச்சித்தமென்றும் உயர்ந்த அறிவுள்ள மனிதர்களைக் கொன்றால் கொலை செய்வதென்றும் சொல்லுகின்ற உங்கள் வார்த்தையின்படியே, இப்பசு மனிதரறிவைப் பார்க்கினும் உயர்ந்த அறிவுள்ளதாகவிருக்கின்றது. எவ்வாறெனில், எந்த உலகத்தில் எந்தக்காலத்தில் எந்தப்பசு

இந்தப்பசுவைப்போலக் கன்றிறந்ததைக் குறித்து ஆற்றப்படாத துக்கத்தோடும், அதிகாரிகளாலும் பகைவராலும் அயலாராலும் மற்ற உயிர்களாலும் ஒருவர்க்குக் குறைநேரிட்டால் அக்குறையை அரசன் தனக்குத் தெரிவிப்பதற்கு அரண்மனைவாயிலில் ஆராய்ச்சிமணி கட்டுவித்திருக்கிறானென்று சாதாரண மனிதர்களாலும அறியப்படாத இந்தக் காரியத்தை அறிந்து வந்து, அந்த மணியைக் கொம்பினலடித்துச் சத்தமெழுப்பிக் கதறிக் கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு நின்றது? இதனையெப்போதாவது கேட்டிருக்கின்றீர்களோ? இல்லையே. இந்தப் பசுமாத்திரம் அப்படி அறிந்து செய்ததை யின்று பார்த்து நின்றீர்கள். (ஆதலால்) இது முன்தவக்குறையால் பசுவுடம்பெடுத்ததாயினும், மனிதப் பிறப்பில் உயர்குலத்தில் மேலான அறிவோடு பிறந்திருக்கிறதாகவே கொள்ளவேண்டும். (அன்றியும்) பசு எல்லாப் பிறப்பிலும் உயர்வு உள்ளதென்றும், அதன் கொம்பி னடியில் பிரம விஷ்ணுக்கள் இருக்கின்றார்களென்றும், காவிரி முதலான புண்ணிய தீர்த்தங்கள் அந்தக் கொம்பி னுனியில் இருக்கின்றனவென்றும், சிவபெருமான் சிரசிலும் சிவசக்தி நெற்றியிலும் இருக்கின்றார்களென்றும், சுப்பிரமண்யக்கடவுள் நாசியிலும் அசுவினி தேவர் காதுகளிலும் சந்திர சூரியர் கண்களிலும் வருணன் நாவிலும் சரஸ்வதி குரலிலும் கந்தருவர் மார்பிலும் இந்திரன் கழுத்திலும் உருத்திரர் முதுகிலும் சத்தமாதர்கள் குறியிலும் லக்ஷ்மி குதத்திலும் கங்கை மூத்திரத்திலும் பூமிதேவி வயிற்றிலும் யமுனை சாணத்திலும் திருப்பாற்கடல் முலையிலும யாகாக்கினி வயிறு முகம் இதயம் என்னும் உறுப்புக்களிலும் அருந்ததி முதலான கற்புள்ளவர்கள் உடம்பிலும் இருப்பார்க

ளென்றும் சொல்லியிருக்கின்றதே. (அன்றியும்) பரம சிவன் திருமுடிக்கு அபிஷேகஞ்செய்ய யோக்கியமான பால் முதலான திரவியங்களைக்கொடுக்கின்றதே. (அன்றியும்) திருவெண்ணீற்றின் காரணமான திரவியம் பிறப்பதற்கும் இடமாகவிருக்கின்றதே. (அன்றியும்) நான்கு வேதமும் கால்களாகவும் கருமமும் ஞானமும் கண்களாகவும் ஆகமங்களும் சாத்திரங்களும் கொம்பு களாகவும் தருமமே உடலாகவும் தவமே நடையாக வுங் கொண்டு, பரமேசுரனுக்கு வாகனமாக விளங்கிய தருமவிடபத்துக்கு இனமாகவும் இருக்கின்றதே. இப் படிப்பட்ட மேன்மையுள்ள பசுவை ஐயறிவுடைய மிருகவர்க்கத்துள் ஒன்றென்று சொல்லப்படுமோ?

" 'இதன் கன்றே பால்கொடுத்தற்குரிய பசுவாவ தில்லை, ஏருழுதற்குரிய எருதாகத்தக்க சேங்கன்று' என்று சொன்னீர்கள்: தேவர்களெல்லாம் பிறப்பதற் குத் தவஞ் செய்கின்ற மகத்துவமுள்ள (இந்தத் திரு வாரூரிலே)பிறந்த எல்லா உயிர்களும் சிவகணங்களென் கிற சித்தாந்தப்படி, இந்த க்ஷேத்திரத்திலே பிறந்த இக்கன்றைச் சிவகணமென்று கொள்வதை விட்டு, சேங்கன்றென்று சொல்லப் படுமோ? புத்திரனை ஆறறிவுள்ள ஆண்மக்களிற் சிறந்த நல்லறிவுள்ள வன் என்றீர்கள்: சிவதரிசனஞ் செய்யத் தேரூர்ந்து போய்ச் செல்வ மறைப்பிளைற் கண்மறைந்து கன்றைக் கொன்றவன் நல்லறிவுள்ளவனென்று சொல்லப்படு வனோ? கன்றிறந்ததை ஊழ்வினையென்று உலகஞ் சொல்லு மென்றீர்கள்: பிராரத்துவ வாதிகளுக்கல்லா மல், காமக்குரோதாதிகளாற் பாவங்களைச் செய்வதற் குச் சீவனே ஆகாமிய கர்த்தாவென்று கொள்ளுகிற உத்தமமார்க்கத்தை யுடையோர்க்கு ஊழ்வினையென்று சொல்லத் தகுமோ? இதற்குத் தக்க பிராயச்சித்தஞ்

செய்விப்பதே முறையென்றீர்கள்: மலையை யெடுத் தூண்டு வயிறு நோகின்றவனுக்குச் சுக்கிடித்துக்கொடுத்து சொஸ்தப் படுத்துவார்களோ? அதுபோலக் கொலைப்பாதகஞ் செய்தோர்க்குப் பிராயச்சித்தஞ் செய்வித்துப் பாவநிவர்த்தி செய்யப்படுமோ? அவ்வாறு செய்வேனுனல் என்றும் மீளா நரகத்தில் என் புத்திரனை விழுத்துவதுமன்றி, யானும் விழுந்து வருந்துவேன்; இவ்வுலகத்திலும் மீளாத பழிக்கு ஆளாகச் சமைவேன்; (அன்றியும்) எண்ணிறந்த பெருமை பெற்ற இரவி குலத்திற்கும் என்னை யடுத்திருக்கின்ற உங்களுக்கும் ஓரிழுக்கு வார்த்தையும் உண்டாகும். ஆதலால், இனி என் சொல்லுக்கிரண்டில்லை: இந்தப் பசுவின் கன்றைக் கொன்ற பழிக்கு ஈடாக என் புத்திரனைக் கொலை செய்வதே நிச்சயமாகிய தீர்ப்பு" என்று சொல்லிவிட்டு, பின்பு மந்திரிகளுக்குள் கலாவல்லபன் என்கிற மந்திரியைப் பார்த்து "(மந்திரி!) என் புத்திரனை யழைத்துப்போய் அந்தக் கன்று இறந்து கிடக்கின்ற வீதியிற் கிடத்தி, நீ தேரி லேறிக்கொண்டு அவனுடம்பின்மேல் தேர்ச்சக்கர மேறும்படி செய்து கொலைசெய்து வருவாய்" என்று கட்டளையிட்டார். அப்போது மற்ற மந்திரிகளெல்லாம் கைந்நெரித்துக் கொண்டு கண்களிலே நீரரும்ப மனங்கலங்கிப் பிரமை கொண்டு நின்றார்கள்.

கலாவல்லப னென்கிற மந்திரியானவன், கடுந்தவம் புரிந்து பெற்ற கவுத்துவ மணியைக் கடலிலெறிந்து விட்டு வாவென்றும் பலநாள் வருந்தி வளர்த்த பஞ்சவர்ணக் கிளியைப் பருந்துக் கிரையிட்டு வாவென்றும் செய்தற்கரிய தவஞ்செய்து பெற்ற தேவாமுதத்தைச் சேற்றிற் கழித்துவா வென்றும் சொல்லக் கேட்டவன்போல் திடுக்கிட்டு உணர் வழிந்

தும், திகைப்பூண்டு மிதித்தவன்போல் மயங்கி நின்றும், சற்று உணர்வுதோன்ற அது விஷயத்தில் மனமில்லாதவனு யிருந்தும் அரசன் ஆணையைத் தடுப்பதற்கு அஞ்சி வணங்கி விடைபெற்றுக்கொண்டு, அவ்விடம் விட்டுப் புறப்பட்டுத் தளர்ந்த நடையோடு முகங்கருகி நெடுமூச்சு விட்டுக்கொண்டு "சிவசிவா! சம்போ! சம்போ! இந்தப் பாதகஞ் செய்யத் தானோ நான் மந்திரியாக ஏற்பட்டேன்! கொலை யென்று சொல்லுகின்றோர்களைப் பார்த்தாலும் பயங்கொள்ளுகின்ற எனக்குத்தானோ இப்படிப்பட்ட விதி வரவேண்டும்! இந்தக் காரியத்தைச் செய்யாது விடுவோமென்றால் அரசன் கட்டளையைக் கடந்தானென்னுங் குற்றம் நேரிடுமென்றும், (அல்லது) செய்வோமென்றால் நமது உயிர்போற் சிறந்த வீதிவிடங்கன் விஷயத்தில் எப்படிக் கொலைசெய்யத் துணிவு உண்டாகுமென்றும், எண்ணி யெண்ணி என்மனம் இருதலைக் கொள்ளிக்குள் அகப்பட்ட எறும்புபோல் திகைக்கின்றதே!(இதற்கு) என்னசெய்வேன்! என்னசெய்வேன்!" என்று வருந்தி வருந்தி ஒரு கால் முன் வைப்பதும் மற்றொரு கால் பின் வைப்பதுமாகி ஊசலாடுகின்றவனைப் போல் அலைந்தும், 'வேந்தன் விஷமுண்ணென்று கட்டளையிடினும் உண்ணவேண்டிய உரிமை நமக்கிருக்கிறபடியால் போய்த்தொலைப்போம்' என்று சற்றே நடந்து 'எண்ணுதற்கும் யோக்கியமல்லாத இப்பாதகத்தை யெப்படிச் செய்வோம்' என்று சற்றே நின்று நடைத் தூக்கங் கொண்டவன்போல் தெளிந்தும், மயங்கியும், பித்தம் பிடித்தவன்போல் பிதற்றியும், கண்ணீர் சொரிந்து கலங்கினவனுகிப் பின்பு தெளிந்து, 'அரசன் நமக்கும் தந்தையாதலால் வீதிவிடங்கன் செய்த குற்றத்தை நாமேற்றுக்கொண்டு நம்முயிரைக் கொடு

த்து விடுவோம்' என்று துணிவுகொண்டு, அக்கன்று இறந்து கிடக்கிற வீதியினிடத்து அணைகடந்த வெள்ளம்போல அதிவேகமாக வந்து நின்று, தன்னரையிலிருந்த உடைவாளை உறையிலிருந்துருவி யெடுத்துக் கொண்டு, தனது கழுத்தில்வைத்து ஊட்டியை அரிந்துகொண்டு உயிரிழந்து விழுந்தான்.

அதுகண்டு சில ஒற்றர்கள் அதி சீக்கிரமாகப் போய் மநுச்சோழரிடத்தில் "(ஆண்டவரே!) தேவரீர்க்குக் கண்போல் விளங்கிய கலாவல்லபனென்னும் மந்திரியானவர் சேங்கன் றிறந்துகிடக்கின்ற தெருவிற் போய் அரையிலிருந்த உடைவாளைக்கொண்டு தமது கழுத்தை யரிந்துகொண்டிறந்துவிட்டார்" என்று விண்ணப்பஞ் செய்தார்கள்.

அதுகேட்ட அரசன் அளிந்த புண்ணில் அம்பு பட்டதுபோல் துடிதுடித்து மிகவும் மனங்கலங்கி "ஒஹோ இதென்ன பாவம்! இதென்ன பாவம்! ஐயோ! கலாவல்லப னென்கிற மந்திரியானவன் நானிட்ட ஏவலைச் செய்வதற்குச் சம்மதித்தவன்போல் சென்றது 'நம் அரசனுக்குக் கன்றைப்பற்றி வந்த பழி மாத்திரம் போதாது, நாமும் பழி சுமத்துவோம்'என நினைத்துத்தானே! எனக்கு நேரிட்ட இடரையறிந்தும் எரியுங் கொள்ளியை யேறத்தள்ளுவது போலவும், நீண்டெரியும் நெருப்பில் நெய்விடுவதுபோலவும், அவ்விடருக்குமே விடருண்டாகும்படி செய்தானே! கப்பல் உடைந்து கலங்கும்போது தெப்பமும் உடைந்ததுபோல், கன்றின் பழிக்குக் கலங்கும்போது மந்திரி பழியும் வளைத்துக் கொண்டதே! எனக்குவந்த துன்பமெல்லாந் தனக்கு வந்ததாக வெண்ணி, என்னை இரவும் பகலும் காத்திருந்த மதியுள்ள மந்திரியை யினி எக்காலத்திற் காண்பேன்! இதைக் கேட்டவர்களெல்

லாம் 'இதென்ன கொடுமையோ! கொள்ளை கொண்ட வனைவிட்டுக் குறுக்கே வந்தவன்மேற் குற்றம் நாட்டியது போலவும், கொண்ட மனையாளிருக்கக் கூலிவாங்க வந்தவளைத் தாலிவாங்கச் சொன்னது போலவும், பசுங்கன்றைக்கொன்ற தன் புதல்வனிருக்கவும், அவனை விட்டு அப்பழியை அமைச்சன்மேல் வைத்து அவனுயிரை வாங்கச்சொன்ன இவ்வரசன் அநியாயக்காரன்' என்று இகழ்ச்சி செய்வார்களே! அறிவில்லாதவன் செய்த காரியம் பயன்படாதது மாத்திரமோ? பழியும் பாவமுங் கொடுக்குமென்ற பெரியோர் வார்த்தைக்கு இலக்காயினேன்! ஐயோ! நான் என்ன காரியஞ் செய்தேன்! என்ன காரியஞ் செய்தேன்!" (என்றும்) "திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலினிடத் தெழுந்தருளிய தெய்வமே! அடுத்தவர்களுக்கு அருள்செய்கின்ற ஆண்டவனே! உன்னை நம்பியிருக்கின்ற அடியேனை இப்படிப்பட்ட சோதனையுஞ்செய்யலாமோ! உன் திருவடிகளுக்கு ஆளாகி யிருக்கிற அடியேனை இப்படிப் பட்ட பழிக்கும் ஆளாக்கலாமோ!" (என்றும்) பலவிதமாகப் புலம்பிப் பரதவித்துக்கொண்டு, "பின்னே துக்கந் தருவதான காரியங்களை முன்னே அறிந்து அக்காரியத்தைச் செய்யாதுவிடவேண்டும்; ஆலோசித்தறியாது செய்துவிட்டால் அதுபற்றித் துயரப்படாமல் மேல் செய்யத்தக்க காரியங்களை ஆலசியப்படுத்தாமல்செய்ய வேண்டுமாதலால், வருவது தெரியாது மந்திரியை யனுப்பிய நாம் துக்கப்படுவதிற் பயனென்ன? இனி நாமே போய்ப் புத்திரனைத் தேர்க்காலி லூர்ந்து, மந்திரி பழிக்கு நம்முயிரைக் கொடுத்து விடுவோம்" என்று எண்ணி, அரண்மனைக்குப் புறத்தில் வந்து, தமது புத்திரனை யழைத்து வரும்படி காவற்காரர்களுக்குக் கட்டளையிட்டார்.

அவர்கள் கண்ணீர்வடிந்த முகத்துடன் "ஐயோ! மநுநீதி தவறாத மன்னவனுக்கும் இப்படிப்பட்ட ஆபத்து நேரிடலாமோ! நமது இளவரசனாகிய வீதிவிடங்கனிடத்திற்சென்று 'ஐயா! உம்மை அரசன் அழைத்து வரச்சொன்னார்' என்று எவ்வாறு சொல்வோம்! என்ன செய்வோம்!" என்று துயர்கொண்டு வீதிவிடங்கன இருக்கும் அரண்மனைக்குச் சென்றார்கள்.

அதற்கு முன்னதாகவே, பெரியோர்களிடத்துப் பிராயச்சித்த விதியைக் கேட்கப்போன வீதிவிடங்கன் தமது பிதாவினிடத்தில் பசுவானது வந்து முறையிட்ட சமாசாரத்தை ஒற்றர்களாலே கேள்விப்பட்டு 'இனி நமக்கென்ன பிராயச்சித்த மிருக்கின்றது! நமது பிதாவானவர்செய்கிற தீர்ப்பின்படி நடந்துகொள்ளுவோம்' என்று தேகமெலிந்து, மேனி வேறுபட்டு, மனந்தளர்ந்து, முகஞ்சோர்ந்து தனது அரண்மனையினிடத்து வந்திருந்தான். அப்போது அரசன் அனுப்பிய காவற்காரர்கள் அவ்வீதிவிடங்கனைக் கண்டு கைகுவித்து எதிர் நின்றார்கள். அவர்களைப் பார்த்து 'நீங்கள் என்ன காரியமாக என்னிடத்தில் வந்தீர்கள்?' என்று கேட்க, அவர்கள் ஒன்றுஞ் சொல்லாது ஊமைகளைப்போல விம்மிவிம்மி அழுது கண்ணீர் வடித்துக்கொண்டு நின்றார்கள். (அதுகண்டு) வீதிவிடங்கன், 'இவர்கள் ஏதோ ஒரு துன்பமான சமாசாரத்தைச் சொல்ல வந்தவர்கள் நாவெழாமல் நடுங்குகின்றார்கள்' என்று அறிந்து "ஓ காவற்காரர்களே! வந்த காரியம் இன்னதென்று சொல்லாமல் துக்கப்படுவதில் பலனில்லை; அந்தக்காரியம் எனக்குத் தெரியும், (ஆயினும்) துயரப்படாமல் சொல்லுங்கள்" என்றான். அதுகேட்டு, "ஐயா! எப்படிச் சொல்வோம்! என்ன செய்வோம்! எங்கே போவோம்! எல்லார் குடியையுங் கெடுக்க எங்கே

இருந்தோ தாட்சண்யமில்லாத தலையிற்றுப் பசுவானது ஒன்று வந்து ஆராய்ச்சிமணியை யசைத்து,இனி உலகத்தை ஆள்வாரில்லாமல் அழிந்து போகும்படி உம்மை அரசன் அழைத்துவரச் செய்வித்தது" என்று சொன்னார்கள்.

அதுகேட்டு வீதிவிடங்கனைச் சூழ்ந்திருந்த உறவினர் சிநேகர் முதலானோரெல்லாம் "இப்படிப்பட்ட அவதி நேரிடத்தானோ தியாகேசர் கோவிலுக்குப் போகத் தொடங்கியது! எள்ளளவும் இப்படி வரும் என்று அறியோமே! இதற்கு என்னசெய்வோம்" என்றுஅழுது சோர்ந்தார்கள். அந்தப் பிரகாரமே அரண்மனையிலுள்ள மற்றவர்களும் புலம்பி ஆவலித்தார்கள். இந்த அழுகை யொலியை வீதிவிடங்கன் தாயானவள் கேட்டு, இதென்ன காரணமென்று விசாரித்து, இன்ன காரணமென்று அறிந்து, கொழுகொம்பற்ற கொடியைப்போல் கீழ் விழுந்து மூர்ச்சையடைந்து, சற்றே அறிவுவரத் தெளிந்து "பாவியாகிய விதி என்பாக்கியத்தை யழித்ததே! தீமையாகிய வினைப் பயன் என் செல்வத்தையழித்ததே! வஞ்சமாகிய ஊழ் என் வாழ்வை யழித்ததே! பலநாள் வருந்திப்பெற்ற என் வயிறு பற்றுகின்றதே! பகீரென்று பதைக்கின்றதே! ஐயோ! என்புத்திரன் செய்த குற்றத்திற்கு என்னைக் கொன்றாலாகாதோ!" என்று பலவிதமாகச் சொல்லிக் கைந்நெரித்துக்கொண்டு கண்ணீர்விட்டுக் கொண்டு வயிறு பிசைந்துகொண்டு மாரடித்துக் கொண்டு வாயில் அறைந்துகொண்டு மனம்பதைத்துக் கொண்டு மண்ணிற் புரண்டுகொண்டு கோவென்று அழுதழுது புலம்பினாள்.

அப்போது வீதிவிடங்கனென்கிற இராஜபுத்திரன் அழுகின்ற தாய் முதலானவர்களைப் பார்த்து

" வீணாக நீங்கள் அழுது புலம்புகின்றதில் என்ன லாபம்! பிரமதேவன் முதலான கர்த்தாக்களுக்காலும் விதியைக்கடக்கக் கூடுமோ? எலும்பு நரம்பு தோல் முதலான அசுத்தங்களாற் கட்டிய இந்தச் சிறு வீட்டை நிலையென்று நம்பப்படுமோ! என்று பிறந்தார்களோ அன்றே யிறந்தார்களென்று நினைக்கவேண்டும். ஆறிலுஞ்சாவு நூறிலுஞ் சாவென்றும், நிலத்தில் முளைத்த பூண்டுகள் நிலத்திலே மடியுமென்றும், சாமானியரான அசேதனர்களும் சொல்லிக் கொள்ளுகின்றார்களே: அறிவுள்ள உங்களுக்குத் தெரியாமற்போனதென்ன? இதுபற்றி எவ்வளவும் துயரப்படவேண்டுவதில்லை" என்று பலவிதமான உறுதி வார்த்தைகள் கூறி, அவ்விடத்திலிருந்து புறப்பட்டு மனதில நாணமும் நடுக்கமும் உண்டாகத் தந்தையாரிடத்திற்கு வந்து தொழுதுவணங்கித் தூரத்தே நின்றான்.

அப்படி நின்ற புதல்வனை மநுச்சக்கரவர்த்தியானவர் நேரே பாராதவராய் வேறொருவன் முகத்தைப் பார்த்து, "இவன் இளங்கன்றை யெவவாறு கொன்றானோ, அவ்வாறு கொலை செய்யபபடுதறகுத்தக்க குற்றவாளியாயினான்" என்றார். அப்பொழுது புத்திரன் "பசுங்கன்றைக்கொன்ற பாவியாகிய நான் அப்போதே உயிர்விட்டுப் பழிக்குப்பழி சரிக்கட்டுவேன்; (ஆனால்) தேவரீர்கட்டளை எப்படி நடததுகிறதோ, அப்படி நடப்போமென்று அக்கட்டளையை எதிர்பார்த்திருந்தேன்" என்று விண்ணப்பம் பண்ணிக்கொண்டான். உடனே அரசனவர்கொலை வீரர்களை அழைப்பித்து, " இந்தக் குற்றவாளியை ஏற்பாட்டின்படி கடுங்காவல் செய்து கன்று இறநதுகிடக்கின்ற வீதியிற்கொண்டு போய்க் கிடத்துங்கள்" என்று கட்டளையிட்டார். அந்தக் கட்டளைக்கு அஞ்சி அவ்வீரர்கள் உருவிய கத்தி

யோடு சூழ்ந்து நடுவே இராஜபுத்திரனைக் காவல் செய்து நடத்திக்கொண்டுபோக மநுச்சக்கரவர்த்தியும் மலைபோல் உயர்ந்த ஒரு தேரிலேறிக்கொண்டு பின்னே நடந்தார்.

அதுகண்ட அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் "இந்த இராஜகுமாரனுக்கு ஐசுவரியமும் அழகும் அறிவும் குறைவில்லாது கொடுத்த தெய்வம் இடையிலே இந்தப்பழிக்கு ஆளாகச்செய்து, நல்லவிதி நடுவேயிருக்கக் கோணியவிதி குறுக்கே வந்ததென்று சொல்வதற்குச் சரியாக்கியதே! இன்பத்தை யநுபவிக்கின்ற இளமைப் பருவத்தில் எடுக்கப்படாத பழி வந்து சூழ்ந்து, சோறுண்ணும்போது தொண்டை விக்கிக் கொண்டதென்பதுபோல் துன்பத்தை யுண்டு பண்ணியதே! கல்யாணக்கோலங் கொள்வதற்கு இசைந்துவரும் பருவத்தில் செல்வத் திருமேனிக்குத் தீங்கு உண்டாகும்படி வெண்ணெய்திரண்டு வரும்போது தாழியுடைந்த தென்பதுபோல நேரிட்டதே! சிவதரிசனத்துக்குப் போனவிடத்தில் சேங்கன்றின் பழிவந்து கிணறு வெட்டப்போனவிடத்தில் பூதம்புறப்பட்டதுபோல் தோன்றியதே! கடைகொள்ளப்போகும்போது கள்ளன் எதிர்ப்பட்டது போல் அருள்பெற்று வரப்போகும்போது இந்தப் புத்திரனுக்கு அந்தக்கன்றானது எமனைப்போல எங்கேயிருந்து எதிர்ப்பட்டதோ! இந்தக் குமாரனைப்பற்றி நமக்கெல்லாமுண்டாகிய இரக்கம் பழிவாங்கவந்த பசுவுக்கும் உண்டாயிருக்குமானால், ஆராய்ச்சிமணியை யசைத்து முறையிட்டுக் கொள்ளாதே! ஐயோ! இந்தப் பசுவானது சூரியவமிசத்தை யழிக்கத் துசங்கட்டிக்கொண்டதே! இனி நம்மரசனுக்குப் பிற்காலத்தில் நீதியுடன் அரசாட்சி செய்யத்தக்க அரசனைப் பெறுமல் எல்லா

உயிர்களும் நிலைதடுமாறி நின்று மயங்குமே; இந்த இராஜபுத்திரன் முன்பு சேனைசூழத் தேரிலேறிவந்த மங்கலமாகிய கோலத்தைக்கண்டு மகிழ்ச்சியடைந்த நாம் இப்போது இப்புத்திரன் காவல்சூழக் காலால் நடந்து வருகின்ற பரிதாபமாகிய கோலத்தைப்பார்ப் பதற்கு என்னபாவஞ்செய்தோமோ! இந்தப் புத்திர னுயிர்க்கு ஈடாக நம்முயிரை யெல்லாங் கொடுத்து விடுவோ மென்றாலும் அரசன் சம்மதிக்க மாட்டாரே! இநதப் புததிரன் உயிரிழந்தால் பின்பு அரசனும் உயி ரிழப்பார். பின்பு நாமிருந்து என்னசெய்வது! இதற்கு முன் இறந்துவிடுவதே சுகமாக விருக்கின்றதே! ஆ! ஆ!! நம்மரசனைப்போல இப்படிப்பட்ட அருமையான நீதியோடு அரசு செய்கிறவர்கள் முன்னுமில்லை, பின்னுமில்லையே! தியாகராஜப்பெருமான் நமது இராஜனுடைய மனத்தைச் சோதிக்கும்படி யாகவே இப்படிச செய்வித்ததாகத் தோன்றுகின்றதே! தரும தேவதை நமது அரசனது உண்மையாகிய நீதியின் தன்மையைச் சோதிக்கும்படி இவ்விதஞ் செய்ததாகத் தோன்றுகின்றதே!" என்றுபலவிதமாக அவரவர்களுந் தங்கள் தங்களுக்கு நேரிட்ட ஆபத்தென்று நினைத் தும் புலம்பியும அதிசயித்தும் நின்றார்கள்.

ஆகாயத்தினிடமாக இவ்வதிசயததைப் பார்க் கும்படி வந்திருக்கின்ற தேவர்களெல்லாம "இநத மநுச்சக்கரவர்த்தியானவன் செய்யத் துணிநத காரி யம இவனுக்கு முன்னிருந்த அரசர்களுக்குச் சொல் லத்தான் கூடுமோ? அல்லது நினைக்கத்தான் கூடுமோ? இம் மனிதர்களைப் பார்க்கிலும் உயர் பிறப்பினராகிய நம்மவர்களுக்குத்தான் செய்யக்கூடுமோ? இவ்வரசன் நீதியிலும் மனோதிடத்திலும் சிறந்தவனாகவிருக்கின் றான். இவனுக்குச் சிவகடாக்ஷம் கைகூடுமல்லது மற்ற

வர்களுக்குக் கூடுமோ? (ஆயினும்) இன்னும் நடக்கப் போகிற அற்புதங்களை யெல்லாம் பார்த்தறிவோம்'' என்று புகழ்ந்துசொல்லி நின்றார்கள்.

இந்தப்பிரகாரமாகச் சொல்லிக்கொண்டு நிற்க, மநுச்சக்கரவர்த்தியானவர் அந்தப் பசுங்கன்று இறந்து கிடக்கின்ற வீதியிற்போய், தமது புத்திரனைக் காவல் செய்து முன்னே நடத்திவந்த கொலைவீரர்களைப் பார்த்து "இனிக்காலதாமசம் பண்ணாமல் இந்தப் பசுங்கன்றை யெடுத்து அப்புறத்தே வைத்து, அவ் விடத்தில் இவ்வீதிவிடங்கனைக் கிடத்திவையுங்கள்'' என்று கட்டளையிட்டார்.

அதுகேட்டுக் கொலைவீரர்கள் மனம் பதைத்து மதிமயங்கி நின்றார்கள். அப்பொழுது தந்தையாகிய மநுச்சக்கரவர்த்தியின் கட்டளையைக் கேட்டு மயங்கி நிற்கின்ற கொலைவீரர்களை வீதிவிடங்கன் பார்த்து, "நீங்களேன் மயங்கி வருந்துகின்றீர்கள்? அந்தக் கட்டளையின்படி நானே செய்துகொள்ளுகிறேன்'' என்று சொல்லித் தியாகராஜப்பெருமான் சந்நிதிக் கெதிராகத் திரும்பி இரண்டு கைகளையுங் குவித்துச் சிரசின்மேல் வைத்துக்கொண்டு "சிறுபிள்ளைக்குத் திருப்பாற் கடலை அழைத்துக் கொடுத்த தியாகராஜப் பெருமானே! அகண்ட பரிபூரண சச்சிதாநந்த சுயம் பிரகாச சாட்சாத்கார சிதாகாச சொரூப சின்மயனாகிய சிவசங்கரனே! அடியேன் பசுங்கன்றைக் கொன்ற பாதகனாயினேன். அதுவும் போதாமல் ஐயோ! எனக்கு நல்வழியைக் கற்பித்துக் கண்போல் விளங் கிய நின்னடிமையிற் சிறந்தவனாகிய மதியுள்ள கலா வல்லப னென்கிற மந்திரியையும் இறப்பிப்பதற்குக் காரணமாகியிருந்தேன்! இப்படிப்பட்ட என்போல் பாவிகளெங்கேயுண்டு? என்பிதா தண்டிக்கப்போகிற

தண்டனை என் பாதகத்துக்குத் தக்க தண்டனையு மல்லவே! என்ன செய்வேன்! பாவியாயினும் எனக்கு வேறொரு கதியு மில்லாதபடியால், முன் தாயைக்கூடித் தந்தையைக் கொலைசெய்தவனது மாபாதகத்தை மன்னித்து அநுக்கிரகஞ் செய்ததுபோல், அடியேனுக்கும் அநுக்கிரகஞ் செய்யவேண்டும்; என் பிதாவுக்கும் எனக்கும் உரித்தாகியிருந்த மற்றவர்களுக்கும் என்னைப் பற்றி வந்த பழிபாவங்களை நீக்கி யருளவேண்டும்; என்பொருட்டு இறந்த மந்திரியை யெழுப்பிக் கொடுத்தருளவேண்டும்; இதோ இந்தப் புலாலுடம்பைப் போட்டுவிட்டு வருகிறேன்; என்னையுந் திருவடி நீழலிற் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்; இந்தப் பிறப்பிலே யெனக்குத் திருவடி கிடையாதானால் வரும்பிறப்பிலாயினுங் கிடைக்கத்தக்க நல்லறிவும் பேரன்பும் உள்ளவனாகப் பிறப்பிக்கவேண்டும்'' என்று சொல்லி விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு திரும்பிநின்று, மாதா பிதா குரு முதலானவர்களுக்கும் மனத்தினால் வந்தனஞ்செய்து, "இம்மநுச்சோழருடைய செங்கோல் மாறாது நிலைபெற்றிருக்க வேண்டும்'' என்று இஷ்டதெய்வத்தைப் பிரார்த்தித்துக்கொண்டு பஞ்சாட்சரத்தை யுச்சரித்துக்கொண்டு விழுந்து வடக்கே தலையும் தெற்கே காலும் வைத்து இரண்டு கண்களையும் மூடிக்கொண்டு சிந்தையைச் சிவபெருமான் திருவடித் தியானத்தில் வைத்துக்கொண்டு யோகநித்திரை செய்பவன் போல உடம்பைக் கிடத்தினான்.

அப்போது மநுச்சக்கரவர்த்தியானவர் சிவத்தியானஞ் செய்துகொண்டு, தியாகேசர் சந்நிதியை நோக்கி "அடியேனை யாட்கொண்ட (ஆண்டவனே!) இவ்வீதிவிடங்கனென்பவன் பசுங்கன்றைக் கொலை செய்தானென்பது பிரத்தியட்சமாக உண்மையென்று

வெளிப்பட்டபடியால், இந்தக்குற்றவாளியின் கொலைப் பாதகந் தீரத்தக்க தண்டனை செய்வதற்குச் சக்தியில் லாத அடியேன், தேவரீர் திருவுளப்பாங்கின்படி மே லோர் ஏற்படுத்திய தரும நூல்களில் கொலை செய்த வனைக் கொலைசெய்யக் கடவதென்று விதித்திருக்கின்ற விதியின்படி, விதி யாருட்ட முதலான குற்றங்களுக் குச் சிறிது மிடங்கொடாமல், இவனைக் கொலைசெய்யும் படி திரிகரணசுத்தியாகத் தீர்ப்பிட்டுக் கொண்டு, (இதோ) தேர்க்காலிலூர்ந்து கொலைசெய்யத் தொடங்கு கின்றேன். இத்தீர்ப்பினிடத்துத் தேவரீர் திருவடி சாட்சியாக என் மனமறிந்து யாதொரு பிசகும் நேரிட்டதில்லை. என்னையுமறியாது ஏதாகிலுங் குறை நேரிட்டிருக்குமானால் அதைத் தேவரீர் மன்னித்துக் கொள்ளவேண்டும். இந்தக் குற்றவாளியின் பாபாத் மாவை அப்பாபத்தினின்று நீங்கும்வண்ணந் தக்க தண்டனை செய்வித்தருளி, மறுபிறப்பி லாயினும் கடைத்தேறும் வழியைக் கடாக்ஷிக்கவேண்டும்'' என்று விண்ணப்பஞ் செய்துகொண்டு, தேரிற்கட்டிய குதி ரைகளை விழுந்து கிடக்கின்ற வீதிவிடங்கன் கழுத் தடியிற் சக்கரமழுந்தும்படி நேராகமுடுக்கித் தேரை நடத்தினார்.

அப்போது தேர்ச் சக்கரமானது வீதிவிடங்கன் மேல் அழுந்திக் கறகறவென்று இழுத்துக்கொண்டு அதி வேகமாகச் செல்ல, உடல் குழம்பிச் சின்னா பின்னப்பட்டு நசுக்குண்டு, கையாற்பிசைந்து ரசம் பிழிந்த மாங்கனியின் கோதுபோல, உடல் வேறு உயிர் வேறாக இறந்தான்.

அதுகண்ட தேவர்களெல்லாம் "அருமையாகப் பெற்ற புத்திரனை நோக்காமல் புண்ணியத்தை நோக் கிய கண்ணியவானே! உனக்குச் சுபகர முண்டாவ

தாக!" என்று வாழ்த்திக் கற்பகப் பூமாரி பொழிந்தார்கள். தேவதுந்துமிகள் அதிர்ந்தன. அந்நகரத்தாரெல்லாம் "இப்படிப்பட்ட நீதி செலுத்துகின்ற மஹாராஜனை என்ன தவஞ்செய்து பெற்றுக்கொண்டோம்" என்றும், "ஐயோ! இனி எக்காலத்தில் வீதிவிடங்கனைக் காண்போம்" என்றும், இன்பக்கண்ணீரும் துன்பக்கண்ணீரும் விட்டுக்கொண்டு நின்றார்கள். உடனே மநுச் சக்கரவர்த்தியானவர் மந்திரியின் பழிக்காகத் தம் உயிரைக் கொடுக்கத் துணிந்து தேரிலிருந்து கீழே யிழிந்தார். அப்போது ஸ்ரீகண்டர் அனந்தேசர் காலச்செந்தீயுருத்திரர் துவாதசருத்திரர் ஏகாதசருத்திரர் புத்தியட்டகர் கூர்மாண்டர் ஆடகர் சதவுருத்திரர் அஷ்டமூர்த்திகள் நீலலோகிதர் கங்காளகபாலர் அசுவாரோகணர் அஷ்டபயிரவர் வீரபத்திரர் சக்ரதரர் நான்முகர் முதலான பதமூர்த்திகளும், கபாலிகன் அசன் புதன் வச்சிரதேகன் பினாகி கிருதசாதிபன் உருத்திரன் பிங்கலன் சாந்தன் க்ஷயாந்தகன் பலவான் அதிபலவான் பாசாத்தன் மகாபலவான் சுவேதன் ஜயபத்திரன் தீர்க்கபாகு ஜலாந்தகன் மேகவாகனன் சௌமியகேசன் சடாதரன் லக்ஷ்மீதரன் ரத்நந்திரன் ஸ்ரீதரன் பிரசாதன் பிரகாசன் வித்தியாதிபன் ஈசன் சர்வஞ்ஞன் பலிப்பிரியன் சம்பு விபு கணத்தியக்ஷன் கிரியக்ஷன் திரிலோசனன் முதலான பதத்தலைவர்களும், இந்திரர் சந்திரர் சூரியர் முதலான தேவர்களும், வசிட்டர் அகத்தியர் புலத்தியர் பராசரர் வியாசர் முதலான முனிவர்களும், கண்ணுவர் கருக்கர் சதானந்தர் முதலான இருடிகளும், அசுரர் அந்தரர் ஆகாயவாசிகள் விஞ்சையர் வித்தியாதரர் கருடர் காந்தருவர் இயக்கர் கின்னரர் கிம்புருடர் சித்தர் நிருதர் பூதர் பைசாசர் போகபூமியர் உரகர் முதலான கணங்களும்,

நந்தி பிங்கிருடி சண்டன் பிரசண்டன் சங்குகன்னன் வாணன் அந்தகன் கும்போதரன் விரூபாக்ஷன் முதலான பிரமத கணங்களும் சூழ்ந்து குதித்து வரவும்; பேரிகை மத்தளம் தாளம் சங்கம் சச்சரி தடாரி முதலான வாத்தியங்கள் முழங்கிவரவும்; "எல்லாம் வல்ல இறைவன் வந்தான்! நல்லோர்க்கருளும் நாயகன் வந்தான்! முப்புரமெரித்த முன்னோன் வந்தான்! தப்பிலார்க் கருள்செயுந் தயாநிதி வந்தான்! வள்ளல் வந்தான்! மஹாதேவன் வந்தான்! எள்ளில் எண்ணெய்போலிருப்பவன் வந்தான்! அன்பர்க்கருளும் ஐயன் வந்தான்! இன்பங்கொடுக்கும் இறைவன் வந்தான்! முத்தொழில் நடத்தும் முதல்வன் வந்தான்! பத்தர்கள் புகழும் பதத்தோன் வந்தான்! தேவர்கள் போற்றுந் தியாகன் வந்தான்! மூவர்கள் வாழ்த்தும் முக்கணன் வந்தான்!" (என்று) சின்னங்கள் பிடித்து வரவும்; தும்புருநாரதர் யாழிசை பாடிவரவும்; உருத்திரகணிகையர் நடனஞ்செய்துவரவும்; ஒற்றைவெண்குடை சாமரை முதலான மங்கல விருதுகள் நெருங்கி வரவும்; ஆனைமுகக்கடவுளும் ஆறுமுகக் கடவுளும் இருபக்கங்களினு மிசைந்து வரவும்; உலக மாதாவாகிய உமாதேவியார் இடது பக்கத்திலிருக்க, ஜடாமகுட திரிநேத்திர காளகண்ட சதுர்ப்புஜம் முதலானவை விளங்க, தர்மசொரூபமாகிய இடபவாகனத்தின் மேல் சர்வ மங்கலசக்தியே திருமேனியாகக் கொண்ட தியாகராஜப் பெருமான் எழுந்தருளி, மநுச்சோழ ராஜனுக்குமுன் தரிசனங் கொடுத்தருளி, குளிர்ந்த நிலவு துளும்பி வீசுகின்ற புன்னகைகாட்டி அரசனுக்கு ஜில்லென்று உடம்பும் உள்ளமும் உயிரும் குளிரும்படி செய்வித்து, கருணையென்னும் வெள்ளம் நிறைந்து பொங்கித் ததும்பி பெருக்கெடு

த்து ஒளிகொண்டோங்கி மடைதிறந் தோடுகின்ற மலர்போன்ற திருக்கண்களால் அருள் நோக்கஞ் செய்து, அவ்வரசனுக் குண்டாயிருந்த விடாய் முழுதுந் தீர்த்து, "நம்மிடத்து நம்பிக்கையும் பேரன்பும் வைத்து மநுநீதிதவறாது அரசாட்சி செய்கின்ற மநுச்சோழனே! நீ நடத்துகின்ற நீதியின் பெருமையை உலகத்தவர் செவ்வையாகத் தெரிந்து கொள்ளும்படி நாமே இவ்வாறு சோதித்தோம்; இனி ஒன்றுக்கும் அஞ்சவேண்டாம்" என்று திருவாய் மலர்ந்தருளி, இறந்துகிடக்கின்ற பசுங்கன்றும் கலாவல்லபனென்னு மந்திரியும் வீதிவிடங்கனென்னும் இராஜகுமாரனும் உயிர்பெற்று எழுந்திருக்கும்படி கடாக்ஷித்தருளினார்.

அந்தக்ஷணமே நித்திரை நீங்கி யெழுகின்றது போல், இளங்கன்றானது உயிர்பெற்று எழுந்து தன் தாய்ப் பசுவினிடத்தில் சென்றது. மந்திரியும் புதல்வனும் உயிர் பெறறெழுந்து, (ஆண்டவனை) வணங்கி அருகே மலர்ந்தமுகத்தோடுவந்தனை செய்துகொண்டு மகிழ்ந்து நின்றார்கள். அதுகண்டு அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களும் மற்றவர்களும் தம்மையறியாத பெருங் களிப்புடையவர்களாய்ச் சிலர் "அற்புதம்! அற்புதம்! அற்புதம்! அற்புதம்!" என்று ஆடினார்கள்; சிலர் "பண்ணிய பூசை பலித்தது! பலித்தது!" என்று பாடினார்கள்; சிலர் "சூரியகுலந்தோன்றியது!தோன்றியது!" என்று துதித்தார்கள்; சிலர் "துக்கமநீங்கியது! சுகம் கிடைத்தது!" என்று துள்ளினார்கள்; சிலர் "குறையெல்லாந் தீர்ந்தது! குறையெல்லாந் தீர்ந்தது!" என்று கொண்டாடினார்கள்; சிலர் "கும்பிட்ட தெய்வம் குறுக்கே வந்தது!" என்று குதித்தார்கள்; சிலர் "எம்பெருமான் எதிர்ப்பட்டால் என்ன முடியாது!" என்று எக்களித்தார்கள்; சிலர் ஒருவரையொருவர் கட்டித் தழுவிக்

கொண்டு ஒருகாதமட்டும் ஓடித் திரும்பினார்கள்; சிலர் "கலக்கந்தீர்ந்தது! களிப்புவந்தது!" என்றுகைகொட்டினார்கள்; சிலர் தோள் தட்டிக்கொண்டும் தொடை தட்டிக்கொண்டும் முகரோமத்தை முறுக்கிக்கொண்டும் முகமலர்ந்துகொண்டும் உடல் நிமிர்த்துக்கொண்டும் உலாவி நின்றார்கள்; சிலர் "வாழ்வு வந்தது!" என்று மனம் பூரித்தார்கள்.

இப்படி அவரவர்களும் அளவில்லாத ஆனந்தமுடையவர்களாய் இழந்துவிட்ட பொருள் எதிர்வரப்பெற்றவர்கள்போல் சந்தோஷ கோஷஞ்செய்து நிற்க, மநுச்சக்கரவர்த்தியானவர் கங்கையும் இளம்பிறையும் விளங்குகின்ற சடாமகுடத்தையும், திரிபுண்டரமுந் திலகமும் திருநோக்கும் விளங்குகின்ற நெற்றியையும் அருள் ததும்பி வழிகின்ற திருநோக்கங்களையும், சங்கு குண்டலமணிந்து தாழ்ந்த செவிகளையும், நறுங்குமிழ் போன்று விளங்குகின்ற நாசியையும், வேதமாகிய தெள்ளமுதத்தைக் கொள்ளைகொண்டு உண்ணும்படி அன்பர்களுக்கு அருளிச் செய்கின்ற செம்பவளம் போன்ற திருவாய்மலரையும், வானவர்க்கு உயிர்கொடுத்த மணிகண்டத்தையும், கொன்றைமாலையணிந்து குலவரைகள்போல் உயர்ந்த திருத்தோள்களையும், மானும் மழுவும் வரதமும் அபயமுங்கொண்ட மலர்க்கரங்களையும், சிவந்து மெல்லென்று திருவருள் பழுத்து ஆனந்தமொழுகிப் பத்தர்கள்மனத்தில் தித்தித்திருக்கும் பாதமலர்களையும், செம்பவள மலைபோன்ற திருமேனியையும், பச்சைக்கொடிபடர்ந்ததுபோன்று பார்வதியார் மகிழ்ந்து விளங்குகின்ற பாகத்தையும் கண்குளிரக்கண்டு களிப்படைந்து ஆனந்தநீர் ஊற்று நீர்போல சுரந்துசுரந்து விழுந்துவிழுந்து மார்பினிடத்து வண்டலாடவும், உடல்குழைந்து விதிர்

விதிர்த்துச் சிலிர் சிலிர்த்து மயிர்க்குச்செறிந்து என்பு நெக்குவிட்டுருகியும், மனங் கனிநதுகனிந்து கசிந்துகசிந்து நெகிழ்ந்துநெகிழ்ந்து படபடவென்று பதறிப்பதறி உருகியுருகி ஆனநத வெள்ளததிலழுந்தியழுந்திப் பரவசமாகியும், "சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர சிவசங்கர சிற்பர தற்பர சிற்குண சின்மய சிவசிவசிவ" என்று வாய்நீர் சுரநது பாடிப்பாடி நாக்குழறித் தழுமபேறியும், "ஹர ஹர" என்று ஆனந்தக கூததாடியும, தணடுபோல் அனந்தமுறை கீழே விழுந்து விழுநது வணங்கி உடம்பிற் புழுதியாடியும, குளிர்சசி பொருந்திய சநதிரவிமபம்போன்ற முகததின்கண் முத்துமாலை யணிந்ததுபோல வியர்வரும்பி இளநகை தோன்றி மலர்ந்து விளங்கக் கைகளைககூப்பிச் சிரசின்மேல் வைததுக்கொணடு, அன்பே வடிவமாகி நின்று, "பிரமன முதலாகிய பெரிய தேவர்களெலலாம் அரியதவஞ் செய்தும் கனவினுங் காணபதற கருமையாகிய கடவுளே! அன்பு அணுவளவுமில்லாத அடியேனுக்கு அருமையாகிய திருமேனியை நனவிலே எளிதாகக் காட்டியருளிய தேவரீர் பெருங் கருணையை யென்னென்று துதிபபேன்! பொய்யுலகத்தை மெய்யென்றுநமபிப் புன்மையாகியபோகத்தை விரும்பி, புவியாண்டு மீளாநரகில்விழத் துணிந்திருந்த அஞ்ஞானத்தையுடைய அடியேனையும் ஓர் பொருளாகத திருவுள்ளததிற்கொண்டு காட்சி கொடுத்தருளிய கருணைக் கடலே! கண்ணுண்மணியே! கரும்பின் சுவையே! கற்பகக்கனியே! கருணாநிதியே! தேவரீர் திருவருட்பெருமையை யென்னென்றுசொல்லுவேன்! யான் என்கின்ற ஆணவப்பேயும் எனதென்கின்ற இராட்சதப்பேயும் மாயையென்கின்ற வஞ்சகப்பேயும் பெண்ணாசை யென்கின்ற பெருமபேயும் மண்ணாசை

யென்கின்ற மானிடப்பேயும் பொன்னுசையென்கின்ற பொல்லாப்பேயும் குரோத மென்கின்ற கொள்ளி வாய்ப் பேயும் உலோபமென்கின்ற உதவாப்பேயும் மோகமென்கின்ற மூடப்பேயும் மதமென்கின்ற வலக்காரப்பேயும் மாச்சரியமென்கின்ற மலட்டுப்பேயும் மனப்பேயோடுகூடி இரவும் பகலும் ஆட்ட, ஆடியாடி யிளேக்கின்ற அடியேனேக்காத்தருளத் திருவுள்ளமிரங்கித் தரிசனங் கட்டளேயிட்டுத் துன்பத்தைநீக்கி யின்பத்தை யளித்த எம்பெருமானே! என்னுண்டவனே! என் தந்தையே! என் தாயே! என் குருவே! என் தெய்வமே! என் குலதெய்வமே! என்னுயிர்த்துணேயே! என்னறிவுக் கறிவாகிய இறைவனே! தேவரீர் திருவடிப்புகழை வேதங்களுமறியாது விழித்துக்கொண்டு தேடித்தேடி இளேக்கின்றனவென்றல், கிருமிகீடங்களினுங் கீழ்ப்பட்ட அசேதனனுகிய அடியேன் எப்படியறிந்து துதிப்பேன்! தேவரீர் திருவடிக்காட்சி பலிக்கும்படி செய்வித்த இந்தப் பசுவுக்குங் கன்றுக்கும் என்னே யடிமையாகக் கொடுப்பேன் (அல்லது) வேறென்ன கைம்மாறுசெய்வேன்! தேவரீர் திருமேனிக்காட்சி கிடைப்பதற்குக் காரணமாகிய வீதிவிடங்கனென்னும் புத்திரன் இன்றுதான் எனக்குப் புத்திரனுயினன்! தேவரீரது திருவருட் கோலத்தைக் காணப்பெற்ற அடியேனுக்கு இனி என்னகுறை இருக்கின்றது! அன்பர்களுக்கு இன்பமளிக்கின்ற ஆண்டவனே! தேவரீர் கிருபாநோக்கஞ் செய்யப்பெற்று உடல்பூரித்தேன்! உள்ளங்குளிர்ந்தேன்! உயிர்தழைத்தேன்! பசுங்கன்றும் மந்திரியும் மைந்தனும் உயிர்பெற்று எழுந்திருக்கவும் வரம்பெற்றேன்! வாழ்வடைந்தேன்! துக்கமெல்லாம் நீங்கினேன்! சுகப்பட்டேன்! மனத்துக்கு அடங்காத மகிழ்ச்சிகொண்டு நின்றேன்! இனி அடியே

னுக்குத் தேவரீர் திருவடியினிடத்துத் தவறாத தியானமும் சலியாத அன்பும் தந்தருளி யென்னை அடிமை கொள்ளவேண்டும். குற்றஞ் செய்தாலும் குணமாகக் கொள்கின்ற குணக்குன்றே! பன்றிக்குட்டிக்கு முலை கொடுத்த பரம்பொருளே! புலி முலையைப் புல்வாய்க்குக் கொடுத்த புண்ணியமூர்த்தியே! கல்லடிக்கும் வில்லடிக்கும் கருணைபுரிந்த கருத்தனே! திருவாரூர்ப் பூங்கோயிலிலெழுந்தருளிய தியாகராஜப் பிரபுவே! போற்றி! போற்றி!'' என்று தோத்திரஞ் செய்து தொழுது நின்றார்.

அரசன் செய்த தோத்திரங்களைத் திருச்செவி ஏற்றுக்கொண்டு தியாகராஜப்பெருமான் "நம்மிடத்தில் அன்புள்ள அரசனே! நீ இன்னும் நோயற்ற வாழ்வும் குறைவற்றசெல்வமும் பெற்று, நமது அருளே துணையாகக்கொண்டு, இவ்வுலகத்தை யெல்லாம் ஒரு குடைக்கீழ் ஆண்டு, மெய்யறிவு விளங்கி, மாறாத மகிழ்ச்சியோடிருக்கக் கடவாய்! பின்பு எக்காலத்தும் மீளாத பேரானந்த போகத்தை நாம் தருவோம்'' என்று அருள்புரிந்து கணங்களுடன் அந்தர்த்தானமாக எழுந்தருளினார்.

அதுகண்டு மநுச்சக்கரவர்த்தியானவர் பின்பும் கீழ் விழுந்து நமஸ்கரித்துத் தொழுது தோத்திரஞ் செய்துகொண்டு, அப்பசுவையுங் கன்றையும் உபசாரத்துடன் நல்ல புல்லுள்ள விடங்களில் மேய்த்து மிகுந்த சுகத்திலிருக்கும்படி செய்வித்து, கலாவல்லபனைக் கட்டியணைத்துக்கொண்டு "என்புத்திரன் பழிக்கு ஈடாகச் செய்தற்கரிய செய்கையைச் செய்துகொண்ட அன்புள்ள அமைச்சனே! உன்போலெனக்கினியவர்கள் உண்டோ!'' என்று உபசரித்து,பின்பு வீதிவிடங்கனென்னும் மைந்தனை எடுத்து மடிமேல்வைத்து முத்

தங்கொண்டு உச்சிமோந்து "யான் செய்த புண்ணியத்தால் கிடைத்த புத்திரனே! உன்னாலல்லவோ உயர்வையடைந்தேன்!" என்று உபசரித்து, பின்பு மைந்தனும் மந்திரியுந் தாமுமாகக் கமலாலயமென்னும் கோயிலுக்குச் சென்று, ஆசாரத்தோடும் அன்போடும் விதிப்படி சிவபெருமானைத் தரிசனஞ்செய்து, அபிஷேகாதி சிறப்புகளும் அனேகம் திருப்பணிகளுஞ் செய்வித்துத் தொழுது வணங்கித் துதித்து வலங்கொண்டு விடைகொண்டு புறப்பட்டு, அந்நகரத்திலுள்ள ஜனங்களெல்லாம் மனங்களித்து வாழ்த்திப் புகழும்படி மங்கலவாத்தியங்கள் முழங்க வீதியை வலமாக வந்து, அஷ்ட மங்கலங்களேந்திய சுமங்கலிகளும் அந்தணர் அமைச்சர் முதலானவர்களும் வாழ்த்தி மங்கலச் செய்கைகளோடு எதிர் கொள்ள அரண்மனையிற் சென்று, வேதியர் துறவினர் விருந்தினர் உறவினர் முதலானோர்களுக்கு அவரவர்க்குத் தக்க வரிசைகளைச் செய்து மகிழ்வித்து, கற்புநிலை தவறாத மனைவியார் மனங்குளிர்ந்து களிக்கும்படி மைந்தனைக் காண்பித்து, மந்திரி முதலானவர்கள் சூழச் சிவாநுக்கிரகத்தால் சிங்காசனாதிபதியாய் உலகத்தையெல்லாம் ஒரு குடை நிழலில்வைத்து அறநெறிப்படியே அரசாட்சி செய்திருந்தார்.

வாழ்த்து

நேரிசை வெண்பா

வாழி மநுச்சோழர் வாழி யவர்மைந்தன்
வாழியவர் மந்திரியாம் வல்லவனும்—வாழியவர்
செங்கோன் முறையவர்தஞ் சீர்கேட் பவர்வாழி
எங்கோன் பதம்வாழி யே.

திருச்சிற்றம்பலம்

மநுமுறைகண்ட வாசகம் முற்றிற்று

உ. சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்பிரிவாகிய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

முதற்பிரிவு

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகத்தில் மனிதப்பிறப்பைப் பெற்றுக்கொண்டவர்கள் இந்தப்பிறப்பினால் அடையத்தக்க ஆன்மலாபத்தைக் காலமுள்ளபோதே அறிந்து அடையவேண்டும்.

அந்த ஆன்மலாபம் எதுவென்று அறியவேண்டில்: எல்லா அண்டங்களையும் எல்லாப்புவனங்களையும் எல்லாப்பொருள்களையும் எல்லாச் சீவர்களையும் எல்லா ஒழுக்கங்களையும் எல்லாப் பயன்களையும் தமது பூரண இயற்கை விளக்கமாகிய அருட்சத்தியால் தோன்றி விளங்க விளக்கஞ் செய்விக்கின்ற இயற்கை உண்மை வடிவினராகிய கடவுளின் பூரண இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்று, எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும் எவ்வளவும் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற ஒப்பற்ற பெரியவாழ்வே இந்த மனிதப்பிறப்பினால் அடையத்தக்க ஆன்ம லாபமென்று உண்மையாக அறியவேண்டும்.

இயற்கை இன்பத்தைப் பெற்றுத் தடைபடாமல் வாழ்கின்ற அந்தப் பெரியவாழ்வை எதனால் அடையக் கூடுமென்று அறியவேண்டில்: கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளைக்கொண்டே அடையக் கூடும் என்றறியவேண்டும்.

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளை எதனாற் பெறக்கூடுமென்று அறியவேண்டில்: சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் கடவுள் அருளைப் பெறக்கூடுமல்லது வேறெந்தவழியாலும் சிறிதும் பெறக்கூடாது என்று உறுதியாக அறிதல்வேண்டும்.

கடவுள் அருளைச் சீவகாருணிய வொழுக்கத்தினால் பெறக்கூடுமல்லது வேறெந்த வழியாலும் பெறக்கூடாதென்பது எப்படி யென்னில் :—அருளென்பது கடவுள்தயவு, கடவுளியற்கை விளக்கம். சீவகாருணியமென்பது சீவர்கள்தயவு, சீவர்கள் ஆன்ம இயற்கை விளக்கம். இதனால் தயவைக்கொண்டு தயவைப்பெறுதலும் விளக்கத்தைக்கொண்டு விளக்கத்தைப் பெறுதலுங்கூடும். வேறொன்றினால் பெறக்கூடாமை அநுபவமாகலின், சீவாருணியத்தைக் கொண்டு அருளைப்பெறுதல்கூடும்; வேறொன்றினாலும் பெறக்கூடாமை நிச்சயம். இதற்கு வேறுபிரமாணம் வேண்டாமென்றறிய வேண்டும்.

அருளைப்பெறுவதற்குச் சீவகாருணியமே வழியாதலால், ஞானவழியென்பதும் சன்மார்க்கமென்பதும் சீவகாருணிய வொழுக்கம் என்றும், அஞ்ஞான வழியென்பதும் துன்மார்க்கம்என்பதும் சீவகாருணிய ஒழுக்கமில்லாமை யென்றும் அறியப்படும். சீவகாருணியம் விளங்கும்போது அறிவும் அன்பும் உடனாகி நின்று விளங்கும்; அதனால் உபகாரசத்தி விளங்கும்; அந்த உபகாரசத்தியால் எல்லா நன்மைகளுந் தோன்றும். சீவகாருணியம் மறையும்போது அறிவும் அன்பும் உடனாகமறையும்; அதனால் உபகாரசத்திமறையும்; உபகாரசத்தி மறையவே எல்லாத் தீமைகளுந் தோன்றும். ஆகவின், புண்ணியமென்பது சீவகாரு

ணியமொன்றேயென்றும், பாவமென்பது சீவகாருணியமில்லாமை யொன்றே யென்றும் அறியப்படும்.

சீவகாருணிய வொழுக்கத்தினால் வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும், சீவகாருணிய வொழுக்கத்தினால் வரும் இன்பமே கடவுள் இன்ப மென்றும், இவ்விளக்கத்தையும் இன்பத்தையும் பலகால்கண்டு அநுபவித்துப் பூர்த்தி யடைந்த சாத்தியர்களே சீவன் முத்தரென்றும், அவர்களே கடவுளை அறிவால்அறிந்து கடவுள்மயம் ஆவார்கள் என்றுஞ் சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

ஆனால், சீவகாருணிய வொழுக்கமென்பதென்னெனில்: சீவர்களுக்குச் சீவர்கள் விஷயமாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக்கொண்டு தெய்வ வழிபாடுசெய்து வாழ்தலென் றறியவேண்டும். சீவர்கள் விஷயமாக ஆன்மவுருக்கம் எப்போது உண்டாகுமென்னில்: சீவர்கள் பசி தாகம் பிணி இச்சை எளிமை பயம் கொலை இவைகளால் துக்கத்தை அநுபவிக்கக் கண்டபோதாயினும் கேட்டபோதாயினும் இவ்வாறுண்டாகுமென்று அறிந்தபோதாயினும் ஆன்ம உருக்க முண்டாகுமென்று அறியவேண்டும். சீவகாருணியமுண்டாவதற்கு உரிமை எதுவென்னில்:— சீவர்களெல்லாம் ஒருதன்மையாகிய இயற்கையுண்மை ஏகதேசங்களாய்ச் சர்வ சக்தியுடைய கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்டபடியால், ஒருரிமையுள்ள சகோதரர்களே யாவர். சகோதரர்களுளொருவர் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுகின்றபோதும், துக்கப்படுவாரென்றறிந்தபோதும் அவரைத் தமது சகோதரரென்றுகண்ட மற்றொரு சகோதரருக்கு உருக்கமுண்டாவது சகோதர உரிமையாகலின், ஒருசீவன் துக்கத்தை அநுபவிக்கக் கண்டபோதும், துக்கப்படுமென் றறிந்த

போதும் மற்றொரு சீவனுக்கு உருக்கமுண்டாவது பழைய ஆன்மவுரிமையென் றறியவேண்டும். சீவர்கள் துக்கப்படுகின்றதைக் கண்டபோதும், சிலர் சீவகாருணியமில்லாமல் கடினசித்தர்களா யிருக்கின்றார்கள்; இவர்களுக்குச் சகோதரவுரிமை யில்லாமற் போவது ஏனென்னில் :— துக்கப்படுகின்றவரைத் தமது சகோதரரென்றும் துக்கப்படுகின்றாரென்றும் துக்கப்படுவாரென்றும் அறியத்தக்க ஆன்மஅறிவுஎன்கிற கண்ணனது அஞ்ஞானகாசத்தால் மிகவும் ஒளி மழுங்கினபடியாலும், அவைகளுக்கு (?) உபகாரமாகக் கொண்ட மனம்முதலான உபநயனங்களாகியகண்ணாடிகளும் பிரகாச பிரதிபலித மில்லாமல் தடிப்புள்ளவைகளாக இருந்தபடியாலும் கண்டறியக் கூடாமையாயிற்று. அதனால், சகோதர உரிமையிருந்தும் சீவகாருணியம் உண்டாகாம லிருந்ததென் றறியவேண்டும். இதனால் சீவகாருணியமுள்ளவர் ஆன்மதிருஷ்டி விளக்கமுள்ளவரென் றறியப்படும்.

சீவர்களுக்குப்பசிதாகம் பயம்முதலியவற்றால்வருந் துன்பங்களெல்லாம் மனம் கண் முதலிய காணேந்திரிய அநுபவங்களல்லது, ஆன்ம அநுபவங்களல்ல; அதனாற் சீவகாருணியங்கொள்வதில் விசேஷபிரயோசனம் இல்லையே யென்னில்:—இந்தத்தூலதேகத்தில் சீவனாக இருக்கிற ஆன்மாவும் அறிவுக் கறிவாயிருக்கிற கடவுள் இயற்கைவிளக்கமுந் தவிர, கரணம் இந்திரியம் முதலிய மற்றவைகளெல்லாம் கருவிகளாகிய தத்துவ சடங்களே யல்லது சித்துக்களல்ல. ஆகலில், சுகதுக்கங்களைச் சடங்கள் அனுபவிக்கவறியா. செம்மண் சந்தோஷித்தது துக்கித்தது என்று சொல்லப்படாது. அது போல, மனஞ் சந்தோஷித்தது துக்கித்தது என்று சொல்லப்படாது. செம்மண்ணினால் தேகவாழ்க்

கைக்கு வீடுகட்டிக் கொள்வதுபோல, மன முதலான கரணேந்திரியங்களால் சீவவாழ்க்கைக்குக் கடவுளால் கட்டிக் கொடுக்கப்பட்ட தேகம் ஒரு சிறிய வீடாகும். இன்பதுன்பங்களை வீட்டிலிருக்கின்றவன் அனுபவிப்பானல்லது, வீடு அனுபவிக்கமாட்டாது. அன்றியும், காசத்தினால் ஒளி மழுங்கப்பட்டு உபநயனங்களாகிய கண்ணாடிகளால் பார்க்கின்ற கண்கள் துன்ப விஷயத்தைக் கண்டபோது, அக்கண்கள் நீர்சொரியுமே யல்லது, கண்ணாடி நீர்சொரிய மாட்டாது. ஆகவில், ஆன்ம திருஷ்டிக்கு உபநயனங்களாக விருக்கின்ற மனம் முதலான கருவிகள் சுகதுக்கங்களை அநுபவிக்க மாட்டா: ஆன்மாவே அநுபவிக்கு மென் றறியவேண்டும். ஒரு சீவனுக்குச் சுகம் நேரிட்டபோது மனம் மகிழ்கின்றது; துக்கம் நேரிட்டபோது மனம் தளர்கின்றது: ஆகவில், சுகதுக்கங்களை அம்மனம் அநுபவிப்பதாக வறியப்படாதோ வென்னில்:—அறியப்படாது. பளிங்கினால் செய்த வீட்டினுள் இருக்கின்ற வீட்டுத் தலைவனுடைய தேக விளக்கமும் தேகச் சோர்வும் அந்தப் பளிக்கு வீட்டில் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவதுபோலும், கண்களின் மலர்ச்சியும் சோர்வும் அக்கண்களிலிட்ட உபநயனங்களில் பிரதி பலித்துப் புறத்தில் தோன்றுவதுபோலும், சுக துக்கங்களால் ஆன்மாவுக்கு உண்டாகிற மகிழ்ச்சியுந் தளர்வும் மனம் முதலான கரணேந்திரியங்களில் பிரதி பலித்துப் புறத்திற் றோன்றுகின்றன. ஆகவில், சுக துக்கங்கள் ஆன்மாவுக்கே அநுபவமென்றும், சுகதுக்கங்களை அறிந் தநுபவிப்பதற்குக் கரணேந்திரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு உபகாரக்கருவிக ளாகுமென்றும் அறிய வேண்டியது.

கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட சீவர்களில் அநேகர் பசி தாகம் பயம் முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுகின்றது என்னெனில்: முன் தேகத்தில் சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தை விரும்பாமல் கடின சித்தர்களாகித் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த சீவர்களாதலால், கடவுள் விதித்த அருளாக்கினைப்படி பசி தாகம் பயம் முதலியவற்றால் மிகவுந் துன்பப்படுகிறார்களென் றறியவேண்டும்.

முன் தேகம் உண்டென்பது எப்படி யென்னில்: ஒரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனஞ் செய்யவந்த சமுசாரி அதற்குமுன் வேறொரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனஞ் செய்திருந்தா னல்லது வீடில்லாமல் குடித்தனஞ் செய்ய மாட்டானென்றும், இப்போது வந்த வீட்டிலுங்கலகம் நேரிட்டால் பின்னும் வேறொரு வீட்டில் குடிபோவான் என்றும் அறிவதுபோல்; இந்தத் தேகத்தில் ஆகாரக் கூலிகொடுத்துக் குடியிருக்க வந்த சீவன் இதற்கு முன்னும் வேறொரு தேகத்தில் அந்தக் கூலியைக் கொடுத்துச் சீவித்திருந்தா னல்லது தேகமில்லாமல் சீவித்திருக்க மாட்டானென்றும், இந்தத்தேகத்திலுங் கலகம் நேரிட்டால் பின்னும் வேறொரு தேகத்தில் குடிபோவானென்றும், துணிய வேண்டும் ஆதலால், முன்னும் பின்னும் சீவர்களுக்குத் தேகங்கள் நேரிடும் என்றறிய வேண்டும்.

சீவர்கள் முன் தேகத்தில் செய்த பாப கர்மங்கள் இந்தத் தேகத்திலும் வருமென்பது எப்படியென்னில்:—ஒருசமுசாரி முன் குடித்தனஞ் செய்திருந்த வீட்டில் தன் தலைவன் கட்டளைப்படி நடவாமல் துன்மார்க்கர்களை வருவித்து அவர்களோடு கூடிப் பழகியிருந்தானால், அந்தச் சமுசாரி யந்த வீட்டைவிட்டு வேறொரு வீட்டில் குடிவந்த காலத்திலும் அந்தத்துன்

மார்க்கர்கள் இந்த வீட்டிலும் வந்து அவனுடன் பழக்கஞ் செய்வார்கள். அதுபோல், ஒரு சீவன் முன் குடியிருந்த தேகத்தில் கடவுள் கட்டளைப்படி நடவாமல் துன்மார்க்கத்தாற் பாபகர்மங்களை விரும்பிச் செய்திருந்தானானால், அந்தச் சீவன் வேறொரு தேகத்தில் வந்தபோதும் அந்தப் பாபகர்மங்கள் இப்போது வந்த தேகத்திலும் வந்து அந்தச் சீவனைச் சேருமென்றறிய வேண்டும்.

முன் பிறப்பில் சீவகாருணிய வொழுக்கத்தை விட்டுத் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த சீவர்களை இந்தப் பிறப்பில் பசி தாகம் பயம் முதலியவற்றால் துக்கப்படச் செய்வது கடவுள் அருளாக்கினை நியதியென்றால், அந்தச் சீவர்கள் விஷயத்தில் காருணியம்வைத்து ஆகாரம் முதலியவை கொடுத்து அவர்கள் துக்கத்தை மாற்றுவது கடவுள் அருளாக்கினைக்கு விரோதமாகாதோ என்னில் :—ஆகாது. அரசன் தன் கட்டளைக்கு முழுதும் விரோதித்து, கால்களுக்கு விலங்கிடப்பட்டுச் சிறைச்சாலையில் இருக்கின்ற பெரிய குற்றவாளிகளுக்கும்தன் சேவகர்களைக் கொண்டு ஆகாரங் கொடுப்பிக்கின்றான். அதுபோல், கடவுள் தம் கட்டளைக்கு முழுதும் விரோதித்துப் பலவகையால் பந்தஞ்செய்யப்பட்டு நரகத்திலிருக்கின்ற பாபிகளுக்கும் தம் பரிவார தேவர்களைக் கொண்டு ஆகாரங் கொடுப்பிக்கின்றார். அரசன் தன் கட்டளைப்படி நடவாமல் வேறுபட்ட சாதாரண குற்றமுடையவர்களைத் தன்னுலவர்கள் பெறத்தக்க லாபத்தைப் பெறவொட்டாமல் உத்தியோகத்தினின்றும் நீக்கி, அவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கின்ற நிமித்தம் அவ்விடத்தை விட்டு வேறிடங்களில் வெளிப்படுத்துகின்றான். அவர்கள் உத்தியோக மிழந்தபடியால், சுகபோஜன முதலிய போகங்களை யிழந்து ஊர்ப்புறங்

களிற்போய் ஆகாரம் முதலியவை குறித்து அலைந்து வருந்துகின்றபோது, தயவுள்ளவர்கள் கண்டு ஆகார முதலியவை கொடுக்கின்றார்கள். அதை அரசன் கேட்டகாலத்திலும் கண்ட காலத்திலும் கொடுத்தவர்களை இரக்கமுள்ள நல்ல சமுசாரிகளென்று சந்தோஷித்து உபசரிக்கின்றானே யல்லது கோபிக்கின்றானில்லை. அதுபோல், கடவுள் தம் கட்டளைப்படி நடவாத சாதாரண குற்றமுடைய சீவர்களைத் தமது சத்தியால் அவர்கள் பெறத்தக்க சுகங்களைப் பெற வொட்டாமல் தாம் கொடுத்த சௌக்கிய புவன போகங்களை விடுவித்து, அந்தச் சீவர்களுக்கு நல்லறிவு வருவிக்கும் நிமித்தம் அந்தத் தேகத்தில் நின்றும் நீக்கி வேறொரு தேகத்தில் விடுகின்றார். அந்தச் சீவர்கள் சௌக்கிய புவனபோகங்களை யிழந்தபடியால், சௌக்கிய போஜன முதலியவற்றை யிழந்து வேறு வேறிடங்களில் ஆகார முதலியவை யில்லாமல் வருந்தும்போது, தயவுள்ளவர்கள் அந்த வருத்தத்தைக் கண்டு ஆகாரமுதலியவை கொடுத்தால், அப்படிக் கொடுத்தவர்களை நல்ல இரக்க முள்ளவர்கள் மேன் மேலுஞ் சுகத்தை யடையக் கடவார்களென்று சந்தோஷித்து உபசரிப்பாரல்லது கோபிக்கமாட்டார். ஆதலால், கடவுள் அருளாக்கினைக்குச் சீவர்களிடத்துச் சீவர்கள் காருணியம் வைப்பதே சம்மதமென்று உண்மையாக அறிய வேண்டும்.

இந்தச் சீவகாருணியத்தால் இகலோக வொழுக்கம் வழங்குகின்றது. சீவகாருணியமில்லையாகில், இகலோக வொழுக்கமெவ்வளவும் வழங்கமாட்டாதென்று அறியவேண்டும். எப்படியென்னில் :—சீவகாருணியமில்லாதபோது அறிவும் அன்புந் தோன்றா ; அவை தோன்றாதபோது கண்ணோட்டமும் ஒருமையும உப

காரமும் விளங்கா. அவை விளங்காதபோது வலியசீவர்களால் எளிய சீவர்களொழுக்கம் பொருமைமுதலானவைகளால் தடைப்பட்டழிந்துபோம். பின்பு வலிய சீவர்கள் ஒழுக்கங்களும் தாமச ஒழுக்கங்களாகி ஒருவரொழுக்கத்தால் மற்றொருவரொழுக்கம் மதத்திறுஞ் சோர்ந்தவிடத்தில் (?) மாறுபட்டழிந்துபோம். சீவகாருணிய வொழுக்கஞ் சிறிதுமில்லாத புலி சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் வழங்குகின்ற காட்டில் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்கவேயில்லை. அதுபோல், சீவகாருணியமில்லாத மனிதர்கள் வழங்குமிடத்திலும் இகலோக ஒழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்றறிய வேண்டும். பரலோக வொழுக்கமுஞ் சீவகாருணியத்தால் வழங்குகின்றது. அதுவில்லையாயின பரலோகவொழுக்கமும் வழங்கமாட்டாது. எப்படியென்னில் :—சீவகாருணிய மில்லாதபோது அருள்விளக்கந்தோன்றாது. அது தோன்றாதபோது கடவுள்நிலை கைகூடாது. அது கூடாதபோது முத்தியின்பம் ஒருவரும் அடையமாட்டார்கள். அடையாத பட்சத்தில் பரலோகவொழுக்கம் வழங்கவே மாட்டாதென்றறிய வேண்டும்.

சீவகாருணிய ஒழுக்கம் மிகவும் வழங்காமையால், துன்மார்க்கப் பிறவியே பெருகி யெங்கும் புல்லொழுக்கங்களே வழங்குகின்றன. எப்படியென்னில் :—சீவகாருணிய மில்லாத கடினசித்தர்களெல்லாம் அவரவர் கடினசெய்கைக்குத் தக்கபடி, சிலர் நரக வாசிகளாகவும், சிலர் சமுத்திர வாசிகளாகவும், சிலர் ஆரணிய வாசிகளாகவும், சிலர் புலி கரடி சிங்கம் யாளி யானை கடமை கடா பன்றி நாய் பூனை முதலிய துஷ்ட மிருகங்களாகவும், சிலர் பாம்பு தேள் முதலிய விஷ செந்துக்களாகவும், சிலர் முதலை சுறு முதலிய கடின செந்துக்களாகவும், சிலர் காக்கை கழுகு முதலிய பக்ஷி

சண்டாளங்களாகவும், சிலர் எட்டி கள்ளி முதலிய அசுத்த தாவரங்களாகவும் பிறந்திருக்கின்றார்கள். ஆகலால், புல்லொழுக்கங்களே மிகவும் வழங்குகின்றன என்றறிய வேண்டும்.

சீவகாருணியம் — கடவுளருளைப் பெறுவதற்கு முக்கிய சாதனமென்பது மல்லாமல் — அந்த அருளின் ஏகதேச விளக்கமென்றும் அறிய வேண்டும். சீவகாருணியம் ஆன்மாக்களின் இயற்கை விளக்கம் ஆகலால், அந்த இயற்கை விளக்கமில்லாத சீவர்களுக்குக் கடவுள் விளக்கம் அகத்திலும் புறத்திலும் வெளிப்படவே மாட்டாது.

சீவகாருணியத்திற்கு முக்கியமான லக்ஷியம் எதுவென்னில்:—ஆன்மாக்களெல்லாம் இயற்கை உண்மை ஏகதேசங்களாயும் இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் அறிவுக்கறிவாய் விளங்குதற்கு ஒற்றுமை உரிமை இடங்களாயும் இருக்கின்றனவென்றும், அந்த ஆன்மாக்கள் சீவர்களாகி யதிகரிப்பதற்குப் பூதகாரிய தேகங்களே உரிமையாக விருக்கின்றன வென்றும், அந்தத் தேகங்களில் ஆன்மாக்கள் சீவர்களாகி யதிகரியாவிடில் ஆன்மவிளக்கம் மறைபடுமென்றும், அதனால் அருள்விளக்கம் வெளிப்படாதென்றும், அப்போது மூடமுண்டாகுமென்றும், அதுவே ஆன்மாக்களுக்குப் பந்தமாகுமென்றும், அதுபற்றி அவசியம் பூதகாரிய தேகம் வேண்டுமென்றும், பூத காரிய தேகங்களுக்கு மாயை முதற்காரணமாதலால் அந்த மாயையின் விகற்ப ஜாலங்களாகிய பசி தாகம் பிணி இச்சை எளிமை பயம் கொலை என்பவைகளால் அந்தத் தேகங்களுக்கு அடிக்கடி அபாயங்கள் நேரிடுமென்றும், அப்படி அபாயங்கள் நேரிடாமல் கரணேந்திரிய சகாயங்களைப் பெற்ற தம்மறிவைக்

கொண்டு சர்வ ஜாக்கிரதையோடு முயற்சி செய்து தடுத்துக் கொள்வதற்குத் தக்க அல்ப சுதந்தரம் சீவர்களுக்கு அருளாற் கொடுக்கப்பட்டதென்றும், அந்தச் சுதந்தரத்தைக் கொண்டு சீவர்களெல்லாம் தேகங்களிலிருந்து அபாயங்களை நீக்கி ஆன்மலாபத்தைப் பெறுதற்கு முயற்சி செய்யக் கடவரென்றும், ஊழ்வகையாலும் அஜாக்கிரதையாலும் பசி தாகம் பிணி இச்சை எளிமை பயம் கொலை என்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்துகொள்ளமாட்டாமல் வருந்துகின்ற சீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கததக்க சுதந்தரமுள்ள சீவர்கள் காருணியத்தால் நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டுமென்றும், அப்படி நிவர்த்தி செய்விப்பதில் பசியினால் வருந் துன்பமுங் கொலையினால் வருந் துன்பமுந் தவிர மற்றவைகளால் வருந் துன்பங்களை மாற்றுவது அபரசீவ காருணிய மாதலால் இவ்வுலக வின்பத்தை மாத்திரம் சிறிதுண்டுபண்ணுமென்றும், பசியினால் வருந்துன்பத்தையும் கொலையினால் வருந்துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பது பரசீவகாருணிய மாதலால் இவ்வுலக இன்பங்களையும் அளவிறந்த சித்தியின்பங்களையும் எக்காலத்துமழியாத முத்தியின்பத்தையும் அருளாலடையப்படுமென்றும், ஊழ்வகையாலும் அஜாக்கிரதையாலும் அன்னிய சீவர்களுக்குநேரிடுகிற அபாயங்களைநிவர்த்தி செய்விப்பதற்குத்தக்க சுதந்தரமும் அறிவுமிருந்தும் அவ்வாறுசெய்யாமல் வஞ்சித்தவர்களுக்கு இவ் உலகவின்பத்தோடு மோக்ஷவின்பத்தை யநுபவிக்கின்ற சுதந்தரம் அருளா லடையப்படுவ தில்லையென்றும், தற்காலத்தில் அநுபவிக்கின்ற புவனபோக சுதந்தரங்களையு மிழந்துவிடுவரென்றும் கடவுள் வேதத்தில் விதித்திருக்கின்றபடியால்; ஊழ்வகையாலும் அஜாக்

கிரதையாலும் பசி கொலை யென்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்திசெய்துகொள்ளத்தக்க அறிவும் சுதந்தரமுமில்லாத சீவர்கள் விஷயத்தில் அவைகளை நிவர்த்தி செய்விக்கத்தக்க அறிவும்சுதந்தரமுமுள்ள சீவர்கள் வஞ்சியாமல் தயவினால் நிவர்த்தி செய்விப்பதே சீவகாருணியத்திற்கு முக்கியமான லட்சியமென்றும், அதில் சத்தியமாக நம்பிக்கைவைத்துப் பசித்த சீவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசி நீக்கியும் கொலைப்படும் சீவர்களுக்குச் செய்வகையால் கொலை நீக்கியும் திருப்திஇன்பத்தை யுண்டு பண்ணுவதே மேலான பிரயோசனமென்றும் அறியவேண்டும்.

பசி கொலை பிணி தாகம் எளிமை பயம் இச்சை யென்பவைகளால் வரும் அபாயங்களை நிவர்த்தி செய்விப்பது விதியாகவிருக்கவும், இவ்விடத்துப் பசியினாலும் கொலையினாலும்வரும் அபாயங்களைமாத்திரம் நிவர்த்தி செய்விப்பது விசேஷமென்று குறித்தது என்னென்றறியவேண்டில்:—சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தில் அபரசீவகாருணியமென்றும் பரசீவகாருணியமென்று மிருவகையாம். அவற்றில் பசிநீக்கலும் கொலைநீக்கலும் பரசீவகாருணிய மாதலால் விசேஷமாகக் குறிக்கப்பட்டதென்றறியவேண்டும். அன்றியும் பசியினால் வருந்துகின்ற சீவர்களுக்குப் பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவர்கள் தாகம்நீங்குதற்குத் தண்ணீர் கொடாமலிரார்கள். தண்ணீர் கொடுப்பது பிரயாசமுமல்ல. தண்ணீர் ஏரி குளம் கால்வாய் முதலான இடத்து மிருக்கின்றது. தாகத்தால், மாற்றிக்கொள்ளத்தக்க ஏகதேச அபாயம் நேரிடுமேயல்லது, அதனால் தேகத்திற்கு ஆனிநேரிடாது: பசியினால், மாற்றிக்கொள்ளக்கூடாத கெடுதி தேகததிற்கு நேரிடும். பசியினால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விக்கத்

தக்க தயவுடையவருக்குப் பிணியினால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்திசெய்விப்பதற்குத் தயவுண்டாகாமலிராது. பசி மிகுதியினாலேயே பிணிகள் விருத்தியாகின்றன. ஆகாரப் பக்குவங்களாலேயே அப்பிணிகள் நீங்குகின்றன. பிணிக்கு வேறு மருந்து கொடுப்பினும், பத்திய ஆகாரமே தேகம் நிற்பதற்கு அவசியமான ஆதாரமாயிருக்கின்றது. பிணியோடு தேகத்தை நெடுநாள் வைத்திருக்கக்கூடும்: ஒருநாளாகிலும் ஆகாரமில்லாமல் தேகத்தை வைத்திருக்கக்கூடாது. பசித்தவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசி நீக்குவிக்கின்ற தயவுடையவர்களுக்கு இச்சையால் வருந் துன்பங்களை நீக்குவிப்பதற்குத் தயவுவராமலிராது. சீவர்களுக்கு உள்ளபடி பசிநேரிடுமாகில் ஆகாரத்திலல்லது மற்றொன்றிலும் இச்சையேயிராது. ஆகாரங் கிடைக்கில் உண்டு பசிதீர்ந்தவர் தம இச்சையைச்சிறிய முயற்சிகளால் முடித்துக்கொள்ளவுங்கூடும்; அல்லது சமாதானஞ் செய்துகொள்ளவுங்கூடும். இச்சையோடு பலநாள் தேகத்தை வைத்திருக்கலாம்: பசியோடு ஒரு நாளும் வைத்திருக்கமுடியாது. பசித்த சீவர்களுக்கு ஆகாரத்தால் பசியை நிவர்த்திசெய்விக்கின்ற தயவுள்ளவர்களுக்குச் சுதந்தர மற்ற சீவர்களது எளிமையை நீக்கத் தயவுவராமலிராது. பசியினால் வருந்துகின்ற எளிமைக்கு மேற்பட்ட எளிமையே இல்லை. எளிமையைச் சிலநாள் சென்று மாற்றிக் கொள்ளக்கூடும்: பசியை அவ்வாறு மாற்றிக்கொள்ளக் கூடாது. எளிமையோடு தேகத்தை வைத்திருக்கக் கூடும்: பசியோடு வைத்திருக்கமுடியாது. பசியை நிவர்த்தி செய்விக்கின்ற தயவுடையவருக்குப் பயத்தை நிவர்த்திசெய்விப்பதில் தயவுவராமலிராது. பசியினால் வரும் பயத்திற்கும் கொலையினால் வரும் பயத்

திற்கும் மேற்பட்ட பயமில்லை. பயத்தை உபாயத்தால் நீக்கிக்கொள்ளக்கூடும்; பசியை உபாயத்தால் நீக்கிக்கொள்ளக் கூடாது. பயத்தோடு தேகத்தை வைத்திருக்கலாம்; பசியோடு வைத்திருக்கப்படாது. பசியினால் வரும் ஆபத்துகளுந் துன்பங்களுங் கொலையினால் வரும் ஆபத்துகளுந் துன்பங்களுந் தம்முள் ஒத்திருக்கின்றன ஆகலால், பசியினால் வருந் துன்பத்தையுங் கொலையினால்வருந் துன்பத்தையும் நிவர்த்தி செய்விப்பதே ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கிய லட்சியமென்றறியவேண்டும்.

பசியினால்வருந் துன்பத்தை நீக்குதலுங் கொலையினால்வருந் துன்பத்தை நீக்குதலும் ஜீவகாருணியத்திற்கு முக்கிய லக்ஷியமாகவிருக்கவும், இவ்விடத்தில் பசிநீக்குதலை மாத்திரம் அடிக்கடி வலியுறுத்துவது என்னெனில்:—ஒரு ஜீவன் பசியினால் கொல்லப்படு மென்பதை யறிந்து காருணியத்தால் பசியை நீக்கி உயிர்பிழைக்கும்படி செய்பவர் வேறுவகையால் உயிர்க் கொலை நேரிட்டால் அதற்கிரங்கி அந்தக்கொலையால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்யாமலிரார்கள். கொலையால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்திசெய்வியாதவர்கள் பசியால் வருந் துன்பத்தையும் நிவர்த்திசெய்விக்கத்தக்க தயவுடையவர்களாகார்கள். பசியால் வருங் கொலையை ஆகாரத்தாலன்றி வேறுவகையால் நிவர்த்தி செய்விக்கப்படாது; பகை முதலியவற்றால் வருங் கொலையை அநேக உபாயத்தால் நிவர்த்திசெய்விக்கக் கூடுமாதலால், கொலையால் வருந் துன்பத்தைப் பசியால் வருந்துன்பத்திலமைத்து அடிக்கடி வலியுறுத்துகின்றதென்றறியவேண்டும்.

அன்றியும், தாகத்தால் வருந்துன்ப முறவரும் பிணியால் வருந்துன்பமுறவரும் இச்சையால் வருந்துன்ப

வரும் எளிமையால் வருந்துகின்றவரும் பயத்தால் வருந்துகின்றவரும் பசிவருத்த முண்டாகும்போது அவ்வவ் வருத்தங்களை யெல்லாம் மறந்து பசிவருத்தம் மேற்பட்டு, ஆகாரந்தேட முயற்சி செய்கின்றார்கள். அன்றி, அரசன் ஆக்கினையால் கொலைக்குற்றம் பற்றிக் கொலைசெய்ய விதிக்கப்பட்ட குற்றவாளியும் பசிவந்த போது தன் பயத்தையுந் துன்பத்தையும் மறந்து அந்தப் பசியை மாற்றிக்கொள்ள முயலுகிறான். வயித்தியரால் தாம் இறந்துவிடுவது நிச்சயமென்று தெரிந்து கொண்ட வியாதியாளரும் மூப்பாளரும் பசிவந்த போது தமது துன்பத்தை மறந்து பசிநீக்க முயலுகின்றார்கள். பசிக்குத் தயவினால் ஆகாரங் கொடுக்கத் துணிந்தவன் வேறுவகையால் சீவர்கள் இம்சைப்பட்டழிவதற்குச் சம்மதிக்கவேமாட்டான்; ஆகலினும் பசியால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்திசெய்விக்கிற தருமத்தை அடிக்கடி வலியுறுத்துவதென்றறியவேண்டும்.

பசியினால் வருங் கெடுதி எல்லாச் சீவர்களுக்குந் தேகநாசஞ்செய்வது உண்மையானால், எல்லாச் சீவர்கள் பசியையுமறிந்து நிவர்த்தி செய்விக்க வேண்டும்; அப்படி நிவர்த்தி செய்விக்கத் தொடங்கில் கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட தேவர் மனிதர் நரகர் மிருகம் பறவை ஊர்வன தாபரம் என்கிற இவ்வெழுவகைப்பட்ட அளவிறந்த பேதங்களுடைய சீவர்களது பசியை யறிந்து நீக்குவது அசாத்தியமாகுமேயென்னில்:—தேவர்கள் மனித சுதந்தரத்திலும் மேற்பட்ட சுதந்தரமுடையவர்களாய்த் தங்களுக்கு நேரிட்ட பசியைத்தங்கள்முயற்சியினாலேயே மாற்றிக்கொள்ளத் தக்க வல்லபமுடையவர்க ளாதலால், அவர்கள் பசியைக் குறித்து மற்றவர் யோசிப்பது அவசியமல்லவென்றும், தேவர்களுக்கும் பசிநேர்ந்தால் துன்பமுண்

டாகுமேயென்று இரங்குவது மாத்திரம் அவசியமென்றும்; நரகர் நாம் பசியாற்றுவிக்கத்தக்க இடங்களில் இல்லாமல் வேறிடங்களி லிருக்கின்றபடியாலும், நரகர் பசிக்குத் தண்டனைப் பரிவாரங்களால் பசியாற்றுவித்தலாலும், நரகர் பசியைக் குறித்து யோசிப்பது அவசியமல்லவென்றும், நரகரும் பசிநேரிடில் வருந்துவார்களேயென்று இரங்குவது மாத்திரம் அவசியமென்றும்; ஊழ்வகையினால் சிறிதுஞ் சுதந்தரமில்லாத மரம் புல் முதலிய தாபரங்களில் மனிதர் தங்கள் வாழ்க்கைக்குச் சகாயமாகத் தங்கள் முயற்சியால் விளைவிக்கின்ற தாபர வர்க்கங்களுக்குப் பசி குறித்து நீர் விடுவது அவசியமென்றும், மற்றைத் தாபரவர்க்கங்களெல்லாம் அருள் நியதியின்படி ஆகாரங் கொடுப்பிக்க உயிர்த்திருக்கின்றனவாதலால் அவைகளுக்கெல்லாம் பசியறிந்து ஆகாரங் கொடுப்பது நமது சுதந்தரமல்ல கடவுள் சுதந்தர மென்றும், அவை குறித்து யோசிப்பது அவசியமல்லவென்றும், ஆகாரமில்லாவிடில் வருந்துமே யென்று இரங்குதல் மாத்திரம் அவசியமென்றும்; நிலத்திலும் நீரிலும ஊருகின்ற உயிர்களுக்கும் பறவைகளுக்கும் மிருகங்களுக்கும் அவ்வவற்றின் ஊழ்வகைக்குத் தக்கபடி அருள் நியதி ஆகாரங் கொடுப்பிக்க உண்டு பசியாறுகின்றனவென்றும், அவ்வவைகளுக்குத் தக்க ஆகாரம் அறிந்துகொடுப்பது நமது சுதந்தரமல்ல கடவுள் சுதந்தரமென்றும், அவைகளில் மனிதர் வாழ்க்கைக்குச்சகாயமாகத் தங்கள் சுதந்தரத்தால் சம்பாதித்துக்கொள்ளுகின்ற பசு எருது எருமை கடா ஆடு குதிரை முதலிய சில மிருகங்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துப் பசியாற்றுதல் அவசியமென்றும்; மனிதர்களில் ஆண்மனிதர் பெண்மனிதர் என்றிருவகைப்பட்ட

எல்லா மனிதர்களுக்கும் பசியால் வரும் நஷ்டங்களும் துன்பங்களும் பசிநிவர்த்தியால்வரும் லாபங்களும் இன்பங்களும் பொதுவில் ஒரு தன்மையா யிருத்தலாலும், பசியால் வரும் நஷ்டங்களுந் துன்பங்களும் மன முதலான அந்தக்கரண விருத்தியினாலும் கண் முதலான இந்திரியங்களாலும் மிகவும் அறிந்துகொள்கின்ற ஆன்மவறிவு ஒத்திருத்தலாலும், மனிதர்களுக்கு ஊழ்வகையினால் அருள் நியதியின்படி கொடுப்பிக்கின்ற ஆகாரமட்டில் சீவித்துத் தேகத்தை வைத்திருக்கக் கூடாமையாலும், தங்கள் முயற்சியாலும் அறிவாலும் சுதந்தரத்தாலும் சம்பாதிக்கின்ற ஆகாமிய ஆகாரத்தாலும் பசியை நீக்கித் தேகத்தை வைத்திருக்க வேண்டுமாதலாலும், ஆகாமியத்தால் சம்பாதிக்கின்ற சீவசுதந்தரம் மனிதர்களுக்கு அருளால் மிகவுங் கொடுக்கப்பட்டபடியாலும், ஊழ்வகையால் ஆகாரம் நேரிடாமல் பசித்து வருந்தும்படியாகவும் அந்தப் பசியை நீக்குநிமித்தம் ஒருவரை யொருவர் எதிர் பார்க்கும்படியாகவும் அவர் கையினால் ஆகாரங் கொடுத்து அப்பசியை நீக்கி அவரை நன்முயற்சியிற் செலுத்தவும் ஆகாரங்கொடுத்தவர் சித்திமுத்திகளை யடையவும் அருள் நியதியாக விதிக்கப்பட்டபடியாலும், மனிததேகம் மற்றச் சீவதேகம்போல் இலேசிலே எடுக்கக் கூடாதாகலாலும், மனித தேகத்தில் ஆன்மவிளக்கமும் அருள் விளக்கமும் மிகவும் விளங்குதலாலும், இந்த மனிததேகம் போனால் மீளவும் இந்தத் தேகம் வருமென்கிற நிச்சயமில்லாமையாலும், இந்த மனித தேகம் முத்தியின்பம் பெறுதற்கே எடுத்த தேகமாதலாலும், இந்த மனிததேக மாத்திரமே முதற் சிருஷ்டி தொடங்கிக் கடவுள் சம்மதத்தால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட உயர்ந்த அறிவையுடைய

தேகமாதலாலும், மனிதர்கள் மாத்திரம் பசியாற்றுவிக்கின்ற சீவகாருணிய விதியைப் பொதுவில் அவசியம் உறுதியாகப் பிடிக்க வேண்டுமென்றும்—கடவுள் விதித்திருக்கின்றபடியால், பசியை ஆகாரத்தினால் நிவர்த்திசெய்விக்கின்ற சீவகாருணியவொழுக்கம் மனிதர்களிடத்தே பெரும்பான்மை நடத்தவேண்டுமென்று அறியவேண்டும.

ஊழ்வகைக்குத் தக்கபடி மிருகம் பறவை முதலிய சீவர்களுக்கு அருளால் நியதி யாகாரமாத்திரம் இருக்க மனிதர்களுக்குமாத்திரம் ஊழ் நியதி யாகாரத்தோடு ஆகாமிய முயற்சி யாகாரமும் வேண்டுவது அவசியமென்றது எப்படியென்னில் :—மனிதர்கள் பிராரத்தப்படி நியதியாகாரத்தைப் புசித்துப் பிராரத்த அநுபவத்தை நீக்கிக்கொண்டு, ஆகாமியத்தால் முயற்சியாகாரத்தைப் புசித்துக் கரணேந்திரிய தேகத்தை வலுவுள்ளதாகச் செய்துகொண்டு, சன்மார்க்க சாதனத்தை அநுசரித்துச் சித்தி முத்தி இன்பங்களைப் பெறக்கடவரென்று கடவுள் விதித்திருக்கின்றபடியால், மனிதர்களுக்குப் பிராரத்தஆகாரமும் ஆகாமிய முயற்சிஆகாரமும் அவசியம்வேண்டுமென்று அறியவேண்டும். மிருகம் பட்சி ஊர்வன தாபரம் என்கிற சீவதேகங்கள் தண்டனை நிமித்தம் விதித்த தேகங்களாதலால்,பிராரத்த ஆகாரம் கடவுள் விதித்தவண்ணம் அருட்சத்தியால் தடைபடாமல் கொடுக்கப்படுமாகலில், ஆகாமிய ஆகாரம் சம்பாதிக்க வேண்டாமென் றறியவேண்டும்.

ஆனால் சீவகாருணியம் எல்லாச் சீவர்களுக்கும் பொதுவென்று முதலில் குறிக்கப்பட்டது என்னையெனில்:—சீவகாருணிய வொழுக்கத்தில் முக்கியமாக எல்லா மனிதர்களுக்கும் பொதுவில் பசியினால் வருந்

துன்பத்தை நிவர்த்திசெய்து ஆகாரத்தினால் திருப்தி இன்பத்தை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்றும், பசியைப்போல் வேறுவகையினால் சீவகொலை நேரிடுவதானால் அந்தச் சீவகொலையைத் தடைசெய்யக் கூடிய வரையில் எவ்விதத்திலாயினும் தடைசெய்து உயிர்பெறுவித்துச் சந்தோஷிப்பிக்க வேண்டுமென்றும், பிணி பயம் முதலிய மற்ற ஏதுக்களால் சீவர்களுக்குத் துன்பம் நேரிடில் அத்துன்பங்கள் தங்களால் நீக்கத்தக்கவைகளாகில் நீக்கவேண்டுமென்றும், மிருகம் பறவை ஊர்வன தாபரம் முதலிய சீவர்களிடத்துப் பயத்தினால் வருந் துன்பத்தையும் கொலையினால் வருந் துன்பத்தையும் எவ்விதத்தும் நிவர்த்திசெய்ய வேண்டுமென்றும், அவற்றுள் துஷ்ட சீவர்களிடத்தும் சிறிது பயத்தினால் வருந் துன்பமாத்திரமேயல்லது கொலையினால் வருந் துன்பங்களைச் செய்யப்படாதென்றும்—இவ்வகை முழுதும் சீவகாருணியமேயாதலால் எல்லா உயிர்களிடத்தும் சீவகாருணியம் வேண்டுமென்று கடவுளால் ஆணைசெய்ததென் றறியவேண்டும்.

மனிதர்கள் தங்கள் வாழ்க்கைக்குச் சகாயமாகச் சம்பாதிக்கின்ற உயிர்களில் சில உயிர்கள் தாமச ஆகாரமாகிய மாமிச ஆகாரஞ் செய்வதானால், அவைகளுக்குப் பசியாற்றுவிக்கும்போது அந்த ஆகாரத்தைக் கொடுத்து ஆற்றுவிக்கப்படாதோவென்னில் :—ஒரு சீவனைக் கொன்று ஒரு சீவனுக்கு மாமிசத்தால் பசியாற்றுதல் சீவகாருணியவொழுக்கமே யல்லவென்றும், கடவுள் சம்மதமும் அல்லவென்றும், இவைகட்கு முழுவிரோதமென்றும் அறியவேண்டும். எல்லாச் சீவர்களும் இயற்கை யுண்மை யேகதேசங்களாகிக் கடவுள் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளுக்கு இடமாக இருக்கின்றபடியாலும், கடவுள்இயற்கைவிளக்கம் மறை

படும்போது சீவத்தன்மை இல்லாதபடியாலும், கடவுளியற்கை விளக்கமும் ஜீவனியற்கை விளக்கமும் ஒன்றோடொன்று மாறுபடாதாகலாலும், கடவுளியற்கை விளக்கமுஞ் சீவன் இயற்கை விளக்கமும் அந்தந்தத் தேகங்களினும் விளங்குகின்ற படியாலும், ஒரு சீவனை வதைத்து அதனால் மற்றொரு சீவனுக்குப் பசியாற்றுதல் சீவகாருணிய வொழுக்கத்திற்கு முழு விரோதமென்றே அறிய வேண்டும்.

புலி சிங்கம் முதலிய மிருகங்கள் மற்றொரு சீவனைக் கொன்று தின்று தாம்ச ஆகாரத்தால் பசியாற்றித் திருப்தி யின்பத்தை யடைந்து சந்தோஷிக்கின்றன: அந்தச்சந்தோஷம் கடவுளியற்கை விளக்க ஏகதேசமும் சீவன் இயற்கை விளக்க நிறைவும் எனவுங் கொள்ளக் கூடாதோ வென்னில்:—கூடாது. தாம்ச ஆகாரத்தால் பூரணசத்துவமாகிய கடவுளியற்கை விளக்க ஏகதேசமும் ஏகதேச சத்துவமாகிய ஆன்மவியற்கை விளக்கமும் விளங்கா: இருளால் ஒளிவிளங்காதது போல். இதைத் தாம்ச ஆகாரமென்பது என்னையெனில்: கடவுள் விளக்கம் வெளிப்படாதபடி ஆன்ம விளக்கத்தை மறைத்த இம்சை ஆகாரமாதலால் தாம்ச ஆகாரமாயிற்று. இந்த ஆகாரத்தால் வந்த திருப்தி யின்பமாகிய சந்தோஷ விளக்கம் எதனுடைய விளக்கமென்னில்: அஞ்ஞ பசு கரண மாயாவிளக்கம் என்று அறிய வேண்டும். பசுவென்பது என்னை? ஆணவம் மாயை கன்மம்என்கிற மும்மலபந்தத்தால் ஒன்றுபட்டு அறிவிழந்த ஆன்மாவையே பசுவென்பது. அப்பசுவிற்கு விளக்கந்தோன்றுவது எப்படியென்னில்:—சூரியனை மறைத்த மேகவண்ணத்திலுள்ள இருளினிடத்தும் சூரியப்பிரகாச விசேஷந்தோன்றுதலால் அவ்விருளும் விளக்கமாகவழங்குகின்றது. அதுபோல், அசுத்த

மாயாகரணங்களுந் தாம்சகுணமும் இருள் வண்ண முடைய வாயினும் தம்மால் மறைக்கப்பட்ட பரசீவ விளக்க விசேஷத்தால் அசுத்த மாயாகரணமும் தாம்ச குணமும் விளக்கமாக வழங்குகின்றன. இதனால், தாம்ச ஆகாரததில் வரும் விளக்கம் அசுத்த மாயா கரண விளக்கமேயென் றறியவேண்டும்.

ஆனால் மரம்புல் நெல் முதலான தாவரங்களும் உயி ராகவே சொல்லப்படுகின்றனவே, அவைகளை இம்சை செய்து ஆகாரமாகக் கொண்டால் அவை தாம்ச ஆகார மல்லவோ, அதனால் வந்த சந்தோஷம் அசுத்த மனோ கரண சந்தோஷமல்லவோ வென்னில்:—மரம் புல் நெல் முதலான தாவரங்களும் உயிர்கள் தான். அவை களை இம்சைசெய்து ஆகாரங்கொண்டால் அது ஏக தேச தாம்ச ஆகாரந்தான்; அந்த ஆகாரத்தால் வந்த சந்தோஷமும் அசுத்தகரண சந்தோஷந்தான். ஆனா லும் அப்படியல்ல. மரம் புல் நெல் முதலான சீவர் கள் பரிசமென்கிற ஓரறிவையுடைய சீவர்களாதலா லும், அவ்வுடம்பில் சீவவிளக்கம் ஒருசார் விளங்கு தலாலும், அவ்வுயிர்கள் தோன்றும் வித்துக்களும் மற்ற வித்துக்கள்போல் சடமாதலாலும், அவ்விததுக் களை நாமே விதைத்து உயிர்விளைவு செய்யக்கூடுமாத லாலும், அவ்வுயிர்களை வேறு செய்யாமல் அவ்வுயிர் களினிடத்து உயிரில்லாமல் உயிர்தோன்றற் கிடமான சடங்களாகத் தோன்றிய வித்துக்களையும் காய்களை யும் கனிகளையும் பூக்களையும் கிழங்குகளையும் தழை களையும் ஆகாரங்களாகக் கொள்வதேயன்றி அவ்வுயி ருள்ள முதல்களை ஆகாரமாகக் கொள்ளாதபடியாலும், அவைகளில் வித்து காய் கனி முதலானவை கொள் ளும்போது சுக்கிலம் நகம் ரோமம் முதலியவைகளை வாங்கும்போது இம்சை உண்டாகாமைபோல் இம்சை

உண்டாகாதபடியாலும், தாவரவர்க்கங்களுக்கு மன முதலான அந்தக்கரணங்கள் விருத்தியில்லாதபடியாலும் அது உயிர்க்கொலையுமல்ல; துன்பமுண்டு பண்ணுவதுமல்ல; அதனால் அது சீவகாருணிய விரோதமாகாது: அந்த ஆகாரத்தால் வந்த சந்தோஷமும் சீவ விளக்க சகிதமான கடவுள் விளக்கமே யாகுமென்று அறிய வேண்டும்.

மரமுதலிய தாபரங்களில் தோன்றிய வித்துக்களை இனி உயிரேறுதற்கிடமாகிய சடங்களென்பது எப்படியென்னில்:--வித்துக்களில் சீவனிருந்தால் நிலத்தில் விதையா முன்னமே விளையவேண்டும்; நிலத்தில் விதைத்த காலத்தும் சில வித்துக்கள் விளையாமலேயிருக்கின்றன. அன்றியும் வித்தென்பது காரணம். இந்தக்காரணம் உடம்பு தோன்று தற்கேயென்று சிறு பிள்ளைகளாலும் அறியப்படும். அன்றி உயிர் நித்தியம், உடம்பு அநித்தியம்; நித்தியமான உயிர் காரணம் வேண்டாது; அநித்தியமாகிய உடம்பே காரணம் வேண்டும். ஆகலில் வித்துக்களைச் சடமென்றறிய வேண்டும். ஆனால் வித்துக்களினிடத்து ஆன்மாக்கள் ஏறுவது எப்படியென்னில்: நிலத்திற் கலந்த வித்திற்கு நீர்விடில் அந்த நீரின் வழியாகக் கடவுள் அருள் நியதியின்படி ஆன்மாக்கள் அணுத்தேகத்தோடு கூடி நிலத்திற்சென்று அந்நிலத்தின் பக்குவ சத்தியோடு கலந்து வித்துக்களினிடமாகச் செல்கின்றனவென்று அறிய வேண்டும்.

முளைகளையே பிடுங்கப்படாதென்று சிலர்சொல்லுகின்றார்கள்; வித்து காய் இலை முதலியவைகளைப் புசிக்கலாமென்று சொல்வதெப்படியென்னில்:—வித்து நிலத்திற் படிந்தபின் நீர்வழியாக ஆன்மாவானது சென்று பக்குவசத்தியிற் கலந்து வித்திலேறி முளைத்

தபடியால், முளையானது வித்து காய் முதலியவை களைப்போலச் சடமல்ல. ஆகலால் முளைகளைப் பிடுங் கப்படாதென்பது உண்மை யென்றறிய வேண்டும்.

வித்து காய் கனி முதலியவற்றில் உயிர்க்கொலை இல்லாவிடினும் நகம் ரோமம் சுக்கிலம் முதலியவற்றி லிருக்கிற அசுத்தமாவதில்லையோ வென்னில்: தத்துவ விருத்தியும் தாதுவிருத்தியும் இல்லாதபடியால் அசுத் தமுமில்லை.

ஆகலில் மரம் புல் நெல் முதலியவைகளின் வித்து காய் கனி தழை முதலியவற்றைப் புசிப்பது சீவகாருணிய விரோதமல்ல வென்றறிய வேண்டும்.

மாமிச ஆகாரம் புலி முதலாகிய துட்ட மிருகங் களுக்கு நியதியாகாரமல்லவோவென் றறியவேண்டில்: அது அவ்வுயிர்களுக்குச் சிருஷ்டி நியதி ஆகார மல்ல; பரம்பரை வழக்கத்தாற்பெற்ற ஆகாரமாமென் றறியவேண்டும். ஆகலில், அதை நிவர்த்தி செய்வித் துச் சத்துவ ஆகாரங்களைப் புசிப்பிக்கும்படி செய்ய வுங்கூடும்; ஒரு சீலமுடையவன் கிரகத்தில் வழங்கு கின்ற பூனைக்கும் நாய்க்கும் வேறிடங்களிற் போய் அசுத்த ஆகாரங் கொள்ளாமல் காவல்செய்து அடி நாள்தொடங்கிச் சுத்த ஆகார வழக்கமே செய்விக்கின் றான்; அவைகள் அவைகளைப்புசித்து உயிர் வழங்கி வருகின்றன. அப்படியே புலி சிங்கம் முதலிய துட்ட வர்க்கங்களையும் மேல்நின்று சுத்தஆகாரத்தில் பழக்கு வாரில்லாமையால் அசுத்தாகாரங்களைப் பழக்கத்தாற் புசிக்கின்றனவென் றறியலாம்.

ஆகலில், ஒரு சீவனைக் கொன்று மற்றொரு சீவ னுக்குப் பசியாற்றுவித்தல் கடவுளருளுக்குச்சம்மதமு மல்ல, சீவகாருணியவொழுக்கமுமல்லவென்று சத்திய மாக அறியவேண்டும்.

இந்தச் சீவகாருணிய மென்கின்ற சாதனத்தில் சாத்தியமாகின்ற இன்பம் அபர இன்பமென்றும் பர இன்பமென்றும் இருவகைப்படும்.

இச்சை முதலியவைகளைப்பற்றி உண்டாகின்ற துன்பத்தை நிவர்த்தி செய்விப்பதில் வருமின்பம் அபரவின்பமாகும். அவை இம்மையில் அநுபவிக்கின்ற இன்பங்களில் சிலவென்றறியவேண்டும். அவை எவையென்னில்: உடுப்பதற்கு வஸ்திரமில்லாமலும் இருப்பதற்கு இடமில்லாமலும் உழுவதற்கு நிலமில்லாமலும் பொருந்துவதற்கு மனைவியில்லாமலும் விரும்பியபடி செய்வதற்குப் பொருள் முதலிய வேறு வேறு கருவிகளில்லாமலும் துன்பப்படுகின்ற சீவர்கள் விஷயத்தில் சீவகாருணியந் தோன்றி, உடுப்பதற்கு வஸ்திரம் இருப்பதற்கு இடம் உழுவதற்கு நிலம் பொருந்துவதற்குப் பெண் விரும்பியபடி செய்வதற்குப் பொருள் முதலானவை கொடுத்தபோது, பெற்றுக் கொண்டவர்களுக்கு உள்ளிருந்து முகத்தினிடமாகத் தோன்றுகின்ற இன்பவிளக்கமும் அந்த இன்பத்தைக்கண்டு கொடுத்தவர்களுக்கு உண்டாகின்ற இன்ப விளக்கமும் கடவுள்கரணத்தில் ஏகதேசமும் சீவகரணத்திற் பூரணமுமாகத் தோன்றுகின்றவையாகலால்—அது அபரவின்ப மென்றறிய வேண்டும்.

அன்றி, தன் வத்திரம் தாழ்ந்ததாகவும் அன்னியன் வத்திரம் உயர்ந்ததாகவும் கண்டு அதில் ஆசைவைத்து வருந்துகின்ற வருத்தமும் கண்டால், காருண்யம் வேண்டாவோ என்னில் :—

பசியினால் வருந் துன்பத்தை நிவர்த்திசெய்விப்பதில் வருமின்பம் பரவின்பமாகும். அவை இம்மையில் போகசித்திகளாலும் யோகசித்திகளாலும் ஞானசித்தி

களாலும் வருகின்ற இன்பங்களும் முடிவில் அநுபவிக்கப்படும் மோட்சவின்பமும் ஆகுமென்றறிய வேண்டும். உண்பதற்கு ஆகாரமில்லாமல் சோர்வடைந்த சீவர்களுக்குச் சீவகாருண்ணியத்தால் ஆகாரங்கொடுக்க உண்டு பசிநீங்கிய தருணத்தில், அந்தச் சீவர்களுக்கு அகத்தினிடத்தும் முகத்தினிடத்தும் தழைந்துபொங்கித் ததும்புகின்ற இன்பமும், அது கண்டபோது கொடுத்தவர்களுக்கு அகத்திலும்முகத்திலும் அவ்வாறுண்டாகின்ற இன்பமும், ஆன்ம சகிதமாகிய கடவுள் கரணத்திற் பூரணமாகத் தோன்றுகின்றவை யாகலால், பரவின்பமென்றது என்றறியவேண்டும்.

வஸ்திரம் இடம் நிலம் பெண் பொருள் முதலானவைகளில்லாமல் துன்பப்படுகின்றவர்கள், அத்துன்பங்களை மனவெழுச்சியால் சகித்துக்கொண்டு உயிர்தரித்துத் தங்களாற்செய்யக்கூடிய முயற்சியைச் செய்யக்கூடும். பசியினால் துன்பம் நேரிட்டபோது மனவெழுச்சியால் அத்துன்பத்தைச் சகித்துக்கொள்ளக்கூடாது. சகிக்கத்தொடங்கில் உயிரிழந்துவிடுவார்கள். பசி நேரிட்டபோது பெற்றவர்கள் பிள்ளைகளை விற்றும் பிள்ளைகள் பெற்றவர்களை விற்றும் மனைவியைப் புருடன் விற்றும் புருடனை மனைவி விற்றும் அந்தப் பசியினால் வருந்துன்பத்தை மாற்றிக்கொள்ளத் துணிவார்களென்றால், அன்னியமாகிய வீடு மாடு நிலம் உடைமைமுதலியவைகளை விற்றுப் பசியை நீக்கிக்கொள்வார்களென்பது சொல்லவேண்டுவதில்லை. உலக முழுதும் ஆளுகின்ற சக்கரவர்த்தியாகிய அரசனும் பசி நேரிட்டபோது, தனது அதிகார வுயர்ச்சிமுழுதும்விட்டுத் தாழ்ந்த வார்த்தைகளால் 'பசிநேரிட்டது: என்னசெய்வது!' என்று அருகிலிருக்கின்ற அமைச்சர்களிடத்துக் குறை சொல்லுகிறான். பகைவரால் எறியப்பட்டு மார்பிலுரு

விய பாணத்தையுங் கையாற் பிடித்துக்கொண்டு எதிரிட்ட பகைவரையெல்லாம் அஞ்சாது ஒரு நிமிஷத்தில் வெல்லத்தக்க சுத்தவீரரும் பசி நேரிட்டபோது, செளரியத்தையிழந்து பசிக்கஞ்சிப் பக்கத்தில் நிற்கின்றவரைப்பார்த்து 'இளைப்புவருமே! சண்டை எப்படிச்செய்வது!' என்று முறையிடுகின்றார்கள். இவ்வுலக போகங்களோடு இந்திரபோக முதலிய போகங்களையும் துரும்பாக வெறுத்து முற்றுந்துறந்து அறிவையறிந்து அநுபவம் விளங்கிய ஞானிகளும் இந்திரியங்களை அடக்கி மனோலயஞ்செய்து உண்மை நிட்டையிலிருக்கின்ற யோகிகளும் இறந்தோரையும் எழுப்பத்தக்க அளவிறந்த மகத்துவங்கள் விளங்கிய சித்தர்களும் முனிவர்களும் தபசிகளும் பசிநேரிட்டபோது, தங்கள் தங்கள் அநுபவலட்சியங்களைவிட்டு அடுத்த ஊரை நோக்கிப் பலிக்கு வருகின்றார்கள் ; பலிநேராத போது நிலைகலங்குகின்றார்கள். சொற்பனத்தில் ஓர் இழிவுவரினும் அதுகுறித்து உயிர்விடத்தக்க மானிகளும் பசி நேரிட்டபோது, சொல்லத் தகாதவரிடத்துஞ்சொல்லி மானங்குலைகின்றார்கள். சாதி சமய ஆசாரங்களில் அழுத்தமுடைய ஆசாரியர்களும் பசிவந்த போது, ஆசாரத்தை மறந்து ஆகாரதிற்கு எதிர் பார்க்கின்றார்கள். கல்விகேள்விகளில் நிரம்பி அறிதற்கரிய நுட்பங்களை யறிந்து செய்தற்கரிய செய்கைகளைச்செய்து முடிக்கவல்லவர்களும் பசி நேரிட்டபோது, அறிவுங் கருத்தும் அழிந்து தடுமாறுகின்றார்கள். இராப்பகல் தோன்றாது புணர்ச்சியின்பத்திற் பொங்குகின்ற காமிகளும் பசிநேரிட்டபோது, புணர்ச்சியை மறந்து காமத்தைக் கசந்து கலங்குகின்றார்கள். நாமே பெரியர் நமக்குமேற் பெரியரில்லையென்று இறுமாப்படைகின்ற அகங்காரிகளும் பசிநேரிட்டபோது,

அகங்காரங் குலைந்து ஆகாரங் கொடுப்பவரைப் பெரியவராகப் புகழ்கின்றார்கள். ஒருவகைக் காரியங்களில் அனேக வகைகளாக உபசரிக்கச் செய்கின்ற டம்பர்களும் பசிநேரிட்டபோது, டம்பத்தை இழந்து மயங்குகின்றார்கள். இவரிவர் இப்படி இப்படியானால் ஒருவகை ஆதாரமுமில்லாத ஏழைகள் பசிநேரிட்டபோது என்னபாடு படார்கள்! அந்தக்காலத்தில் அந்த ஏழைகளுக்கு ஆகாரங் கிடைத்தால் எப்படிப்பட்ட சந்தோஷமுண்டாகும்! அந்தச் சந்தோஷத்தைத் தோற்றுவித்தவர்களுக்கு எப்படிப்பட்ட லாபங்கிடைக்கும்! இப்படிப்பட்டதென்று சொல்லுதற்கும் அருமை என்றறியவேண்டும்.

சீவர்களுக்குப் பசியதிகரித்தகாலத்தில் சீவ அறிவு விளக்கமில்லாமல் மயங்குகின்றது; அது மயங்கவே அறிவுக்கறிவாகிய கடவுள் விளக்கம் மறைபடுகின்றது; அது மறையவே புருடதத்துவம் சோர்ந்துவிடுகின்றது; அது சோரவே பிரகிருதி தத்துவம் மழுங்குகின்றது; அது மழுங்கவே, குணங்களெல்லாம் பேதப்படுகின்றன, மனம் தடுமாறிச் சிதறுகின்றது, புத்தி கெடுகின்றது, சித்தம் கலங்குகின்றது, அகங்காரம் அழிகின்றது, பிராணன் சுழல்கின்றது, பூதங்களெல்லாம் புழுங்குகின்றன, வாதபித்த சிலேட்டுமங்கள் நிலைமாறுகின்றன, கண் பஞ்சடைந்து குழிந்து போகின்றது, காது கும்மென்று செவிடுபடுகின்றது, நா உலர்ந்து வறளுகின்றது, நாசி குழைந்து அழல்கின்றது, தோல் மெலிந்து ஸ்மரணைகெடுகின்றது, கைகால் சோர்ந்து துவளுகின்றன, வாக்குத் தொனிமாறிக் குளறுகின்றது, பற்கள் தளருகின்றன, மலசலவழி வெதும்புகின்றது, மேனி கருகுகின்றது, ரோமம் வெறிக்கின்றது, நரம்புகள் குழைந்து நைகின்றன,

நாடிகள் கட்டுவிட்டுக் குழைகின்றன, எலும்புகள் கருகிப் பூட்டுகள் நெக்குவிடுகின்றன, இருதயம் வேகின்றது, மூளை சுருங்குகின்றது, சுக்கிலம் வெதும்பி வற்றுகின்றது, ஈரல் கரைகின்றது, இரத்தமும் சலமும் சுவறுகின்றன, மாமிசம் குழைந்து தன்மை கெடுகின்றது, வயிறு பகீலென்றெறிகின்றது, தாபசோபங்கள் மேன்மேலும் உண்டாகின்றன, உயிரிழந்து விடுவதற்கு மிகவுஞ் சமீபித்த அடையாளங்களும் அநுபவங்களும் மேன்மேலும் தோன்றுகின்றன: பசியினால் இவ்வளவு அவத்தைகளும் தோன்றுவது சீவர்களுக்கெல்லாம் பொதுவாகவே யிருக்கின்றது.

இவ்வளவு அவத்தைகளும் ஆகாரங்கிடைத்தபோது உண்டு பசிநீங்க நீங்குகின்றன. அப்போது தத்துவங்களெல்லாம் தழைத்து உள்ளங்குளிர்ந்து அறிவு விளங்கி அகத்திலும் முகத்திலும் சீவகளையும் கடவுள்களையுந் துளும்பி ஒப்பில்லாத திருப்தியின்பம் உண்டாகின்றது. இப்படிப்பட்ட இன்பத்தை உண்டு பண்ணுகின்ற புண்ணியத்துக்கு எந்தப் புண்ணியத்தை இணையென்றுசொல்லலாம்? இந்தப்புண்ணியத்தைச் செய்கின்ற புண்ணியர்களை எந்தத் தெய்வத்துக்குச் சரியென்று சொல்லலாம்? எல்லாத் தெய்வங்களுக்கும் மேலாகிய கடவுளம்சமென்றே சத்தியமாக அறியவேண்டும். இதனால் நரகவேதனை சனனவேதனை மரணவேதனை என்கின்ற மூன்று வேதனைகளுங் கூடி முடிந்த வேதனையே பசிவேதனையென்றும், அகம் புறம் நடு கீழ் மேல் பக்கம் என்கிற எவ்விடத்தும் நிறைந்து எக்காலத்தும் வேறுபடாதமோக்ஷ இன்பமே ஆகாரத்தினாலுண்டாகும் திருப்தியின்பம் என்றும் அறியப்படும்.

பசியில்லாவிடில் சீவர்கள் ஆகாரங் குறித்து ஒருவரையொருவர் எதிர்பார்க்கமாட்டார்கள்; எதிர்பாராத பக்ஷத்தில் உபகாரச் செய்கை தோன்றாது; அது தோன்றாதபோது சீவகாருணியம் விளங்காது; அது விளங்காதபோது கடவுளருள் கிடைக்கமாட்டாது. ஆகலால், பசியும் கடவுளாற் கொடுக்கப்பட்ட ஓர் உபகாரக் கருவியென்றே அறியவேண்டும்.

பசியினால் துன்பப்படுகின்றவர்கள் ஆகாரத்தைக் கண்ட காலத்தில் அடைகின்ற சந்தோஷமும் தாய் பிதா பெண்டு பிள்ளை காணி பூமி பொன் மணி முதலானவைகளைக் கண்ட காலத்திலும் அடையார்களாயின, ஆகாரம் உண்ட காலத்தில் உண்டாகும் சந்தோஷம் எப்படிப்பட்டதாக விருக்கும்? ஆகலால் இந்த ஆகாரத்தின் சொரூப ரூப சுபாவங்களும் கடவுளருளின் ஏகதேச சொரூப ரூப சுபாவங்களாகவே அறியவேண்டும்.

பசியென்கிற நெருப்பானது ஏழைகள் தேகத்தினுள்பற்றி எரிகின்றபோது ஆகாரத்தால் அவிக்கின்றதுதான் சீவகாருணியம். பசியென்கிற விஷக்காற்றானது ஏழைகள் அறிவாகிய விளக்கை அவிக்கின்ற தருணத்தில் ஆகாரங்கொடுத்து அவியாமல் ஏற்றுகின்றதே சீவகாருணியம். கடவுளியற்கை விளக்கத்திற்கு இடமாகிய சீவதேகங்களென்கிற ஆலயங்கள் பசியினால் பாழாகுந் தருணத்தில் ஆகாரங் கொடுத்து அவ்வாலயங்களை விளக்கஞ் செய்விப்பதே சீவகாருணியம். கடவுள் இன்பத்தைப் பெறுகின்ற நிமித்தம் தேகங்களிலிருந்து குடித்தனஞ் செய்கின்ற சீவரது தத்துவக் குடும்ப முழுதும் பசியினால் நிலை தடுமாறி அழியுந் தருணத்தில் ஆகாரங்கொடுத்து அக்குடும்ப முழுதும் நிலைபெறச் செய்வதே சீவகாருணியம். பசியென்கிற

புலியானது ஏழை உயிர்களைப் பாய்ந்து கொல்லத் தொடங்குந்தருணத்தில் அப்புலியைக் கொன்று அவ் உயிரை இரட்சிப்பதே சீவகாருணியம். பசியென்கிற விஷம் தலைக்கேறிச் சீவர் மயங்குந் தருணத்தில் ஆகா ரத்தால் அவ்விஷத்தை இறக்கிமயக்கந் தெளியச் செய் வதே சீவகாருணியம். பசி என்கிற கொடுமையாகிய தேள் வயிற்றிற் புகுந்து கொட்டுகின்றபோது கடுப் பேறிக் கலங்குகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரத்தால் அக் கடுப்பைமாற்றிக் கலக்கத்தைத் தீர்ப்பதே சீவகாருணி யம். 'நேற்று இராப்பகல் முழுதும் நம்மை அரைப்பங்கு கொன்றுதின்ற பசியென்கிற பாபி இன்றும் வருமே! இதற்கு என்ன செய்வோம்!' என்று ஏக்கங்கொள்கின்ற ஏழைச் சீவர்களது ஏக்கத்தை நீக்குவதுதான் சீவகாரு ணியம். 'வெயிலேறிப் போகின்றதே இனிப் பசியென் கிறவேதனைவந்து சம்பவிக்குமே! இந்தவிதிவசத்திற்கு என்ன செய்வது!' என்று தேனில் விழுந்த ஈயைப் போல, திகைக்கின்ற ஏழைச்சீவர்களுடைய திகைப்பை நீக்குவதுதான் சீவகாருணியம். 'இருட்டிப் போகின்ற தே, இனி ஆகாரங்குறித்து எங்கே போவோம்! யாரைக் கேட்போம்! என்ன செய்வோம்!' என்ற விசாரத்தில் அழுந்திய ஏழைச்சீவர்களது விசாரத்தை மாற்றுவதே சீவகாருணியம. 'நடந்து நடந்து காலுஞ்சோர்ந்தது, கேட்டுக்கேட்டு வாயுஞ்சோர்ந்தது, நினைத்து நினைத்து மனமும் சோர்ந்தது: இனி இப்பாவி வயிற்றுக்கென்ன செய்வோம்!' என்று கண்ணீர் வடிக்கின்ற ஏழைகளு க்கு ஆகாரங்கொடுத்துக் கண்ணீரை மாற்றுவதே சீவ காருணியம். 'பகற்போதும் போய்விட்டது, பசியும் வருத்துகின்றது, வேறிடங்களிற்போக வெட்கந்தடுக் கின்றது, வாய்திறந்து கேட்க மானம் வலிக்கின்றது, வயிறு எரிகின்றது, உயிரை விடுவதற்கும் உபாயந்

தெரியவில்லை: இவ்வுடம்பை ஏன் எடுத்தோம்!' என்று மனமும் முகமும் சோர்ந்து சொல்வதற்கு நாவெழாமல் உற்பாத சொப்பனங்கண்ட ஊமையைப்போல் மனம்மறுகுகின்ற மானிகளாகிய சீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுத்து மானத்தைக் காப்பதுவே சீவகாருணியம். 'நாம் முன் பிறப்பில் பசித்தவர்கள் பசிக்குறிப்பறிந்து பசியை நீக்கியிருந்தால் இப்பிறப்பில் நமது பசிக்குறிப்பறிந்து பசியை நீக்குவதற்குப் பிறிதொருவர் நேர்வார், அப்போது அப்படி நாம் செய்ததில்லை. இப்போது நமக்கிப்படிச் செய்வாருமில்லை' என்று விவகரித்துக்கொண்டு தூக்கம் பிடியாமல் துக்கப்படுகின்ற ஏழைச் சீவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்துத் துக்கத்தை நீக்கித் தூக்கம் பிடிக்க வைப்பதே சீவகாருணியம். தேகமுழுதும் நரம்புகள் தோன்றப் பசியினால் இளைத்து உயிரொடுங்கி மூர்ச்சை மூடியகாலத்தும் அயலாரைக்கேட்பது துணியாமற் கடவுளை நினைத்துநினைத்து நெருப்பிற்படுத்து நித்திரை செய்யத் தொடங்குவாரைப்போல, அடிவயிற்றிற் கொடிய பசி நெருப்பை வைத்துப் படுக்கத் தொடங்குகின்ற விவேகிகளுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து அந்தப்பசி நெருப்பை ஆற்றுவதே சீவகாருணியம். 'நேற்றுப்பட்டினி கிடந்ததுபோல் இன்றும் பட்டினிகிடப்பது எப்படி? நாம் பாவியவசத்தால் இன்றும் பட்டினி கிடக்கத் துணிவோமாயினும் பட்டினி சகியாத நமது ஏழைமனைவி வயிற்றுக்கு யாது செய்வோம்? இவள் பசியைகுறிப்பதும் பெரிதல்ல, வார்த்திப திசையால் மிகவுஞ்சோர்ந்த நமது தாய் தந்தைகள் இன்றும் பட்டினிகிடந்தால் இறந்துவிடுவார்களே! இதற்கென்ன செய்வோம்? பசியினால் அழுதழுது இளைத்த நமது புத்திரர்களது சோர்ந்த முகத்தை எப்படிப்பார்ப்போம்?' என்று எண்ணி எண்ணிக்கொல்லன்

உலையிலூாத மூண்ட நெருப்பைப்போல், பசிநெருப்பும் பயநெருப்பும் விசாரநெருப்பும் உள்ளே மூண்டபடி யிருக்கக் கன்னப்புடையில் கைகளை வைத்துக்கொண்டு கண்களில் நீர்கலங்க வருந்துகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்து வருத்தத்தை மாற்றுவதே சீவகாருணியம். 'கண் கை கால் முதலிய உறுப்புக்களிற் குறைவில்லாதவர்களாகி ஆகாரஞ் சம்பாதிக்கத்தக்க சக்தியுள்ளவர்களும் பசியால் வருந்தி இதோ படுத்திருக்கின்றார்கள்; குருடும்செவிடும் ஊமையும் முடமுமாகவிருக்கின்ற நமக்கு ஆகாரம் எந்த வழியாற் கிடைக்கும்! பசி எப்படி நீங்கும்!' என்று தனித்தனி நினைத்து நினைத்துத் துக்கப்படுகின்ற ஏழைகளுக்கு ஆகாரங் கொடுத்துத் துக்கத்தை நீக்குவதே சீவகாருணியம். பசியினால் வருந்துகின்றவர்கள் எந்தத் தேசத்தாராயினும் எந்தச் சமயத்தாராயினும் எந்தச் சாதியாராயினும் எந்தச் செய்கையாராயினும் அவர்கள் தேசவொழுக்கம் சமயவொழுக்கம் சாதியொழுக்கம் செய்கையொழுக்கம் முதலானவைகளைப் பேதித்து விசாரியாமல், எல்லாச் சீவர்களிடத்தும் கடவுள் விளக்கம் பொதுவாய் விளங்குவதை அறிந்து பொதுவாகப் பார்த்து அவரவர் ஒழுக்கத்திற்குத் தக்கபடி அவர்கள் பசியை நிவர்த்தி செய்விப்பதே சீவகாருணியம். சன்மார்க்க வொழுக்கத்திற்கு ஒத்த சத்துவ ஆகாரத்தால் பசி நிவர்த்திசெய்து கொள்ளத் தக்க மிருகம் பறவை ஊர்வன தாபரம் என்கின்ற உயிர்களுக்குப் பசி வந்தபோது பசி நிவர்த்தி செய் விப்பதே சீவகாருணியம்.

பசியை நிவர்த்திசெய்து கொள்ளத்தக்க புவன போக சுதந்தரங்களைப் பெறுதற்குரிய அறிவிருந்தும் பூர்வ கர்மத்தாலும் அஜாக்கிரதையாலும் அச்சுதந்

தாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளாமல் பசியினால் வருந்து கின்ற சீவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து அந்தப் பசி வருத்தத்தை நீக்கித் திருப்தியின்பத்தை உண்டு பண்ணுவதற்குக் காரணமாகிய சீவகாருணியம் என் கின்ற திறவுகோலைக் கொண்டுதான் மோட்சமாகிய மேல்வீட்டுக் கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே புகுந்து எக்காலத்தும் அழியாத இன்பத்தை அநுப வித்து வாழவேண்டும். ஆகவில், சீவகாருணிய மென் கின்ற மோட்ச வீட்டுத் திறவுகோலைக் காலமுள்ள போதே சம்பாதித்துக்கொண்ட சமுசாரிகள் சரியை கிரியை யோகம் ஞானம் என்கிற சாதனசகாயங்களை வேண்டாமல், எக்காலத்தும் அடையாத இன்பவீட்டை அடைந்து அவ்வீட்டுக் கதவைத் திறந்துகொண்டு உள்ளே புகுந்து நித்திய முத்தர்களாய் வாழ்வார்கள்.

புண்ணிய பூமிகளை வலஞ்செய்தல் புண்ணிய தீர்த்தங்களிலாடல் புண்ணிய தலங்களில் வசித்தல் புண்ணியமூர்த்திகளை தரிசித்தல் தோத்திரஞ்செய் தல் ஜெபஞ்செய்தல் விரதஞ்செய்தல் யாகஞ்செய் தல் பூசைசெய்தல் முதலிய சரியை கிரியைகளைச் செய்கின்ற விரதிகளும் பத்தர்களும் இருடிகளும், உணவைநீக்கி உறக்கத்தைவிட்டு விஷயச் சார்புகளைத் துறந்து இந்திரியங்களை அடக்கி மனேலயஞ்செய்து யோகத்திலிருக்கின்ற யோகிகளும், அளவிறந்த சித்தி யின்பங்களைப்பெற்ற சித்தர்களும், நித்தியா நித்தியங் களை அறிந்து எல்லாப்பற்றுக்களையும் துறந்து பிர மாநுபவத்தைப்பெற்ற ஞானிகளும், சீவகாருணியம் என்கிற திறவுகோலைச் சம்பாதித்துக் கொள்ளாதவர்க ளானல், மோட்சமென்கிற மேல்வீட்டிற்கு முன்னும் பின்னுமாக ஏறிச் சமீபத்திற் காத்திருந்து மீளவும் அத்திறவுகோலைச் சம்பாதிக்கத் திரும்புவார்க ளல்

லது, கதவைத்திறந்து உள்ளே புகுந்து இன்பத்தை அடைந்து வாழமாட்டார்களென்று உண்மையாக அறியவேண்டும்.

இதனால், அறிவுவிளங்கிய சீவர்களுக்கெல்லாம் சீவகாருணியமே கடவுள் வழிபாடென்றும் அறியப்படும். அன்றியும், சீவகாருணியவொழுக்கத்தை உடையவர்களாகி அருந்தல் பொருந்தல் முதலிய பிரபஞ்ச போகங்களை அநுபவிக்கின்ற சமுசாரிகளெல்லாம் சர்வ சக்தியையுடைய கடவுளருளுக்கு முழுதும்பாத்திரமாவார்கள். சீவகாருணிய வொழுக்கமில்லாமல் ஞானம் யோகம் தவம் விரதம் ஜெபம் தியானம் முதலியவைகளைச் செய்கின்றவர்கள் கடவுளருளுக்குச் சிறிதும் பாத்திரமாகார்கள்; அவர்களை ஆன்மவிளக்கமுள்ளவர்களாகவும நினைக்கப்படாது; சீவகாருணியமில்லாது செய்யப்படுகிற செய்கைகளெல்லாம் பிரயோசன மில்லாத மாயாசாலச் செய்கைகளே யாகுமென்று அறிய வேண்டும்.

எல்லாச் சீவர்களும் கடவுள் இயற்கையுண்மை ஏகதேசங்களாதலாலும் அவரவர் இடங்களிற் கடவுள் அருள் விளக்கம் விளங்குதலாலும், சமுசாரிகளுள் தமது தாய்தந்தை புணர்ந்தோர் மக்கள் துணைவர் முதலிய குடும்பமட்டில் பசியாற்றிக்கொள்ளத்தக்க அற்ப சக்தியுள்ள சமுசாரிகள் தாய் பிதா மக்கள் துணைவர் முதலிய குடும்பத்தாரைப பசியினாற் பாதவிக்கவிட்டு அயலார்க்குப் பசியாற்றத் தொடங்குதலும் தம்மிடத்துப் பசித்துவந்த அயலாரை அந்தப்பசியால் பாதவிக்கவிட்டுத் தம்குடும்பத்தார் பசியையாற்றத்தொடங்குதலும், கடவுளருளுக்குச் சம்மதமல்ல. ஆகலால், தமது குடும்பச்செலவைக் கூடியமட்டில் சிக்கனஞ் செய்து இருதிறத்தார் பசியும் நீக்குதல் வேண்டுமென்

றும்; அற்ப சத்தியினுங் குறைவுபட்டுத் தமது குடும்பமட்டிலும் பசியாற்றுவிப்பதற்குப் பிரயாசையால் மிகச் சிறிய முயற்சியுடைய சமுசாரிகள் தமது குடும்பமட்டிலாவது பசியாற்றுவித்துக்கொண்டு, தம்மிடத்துப் பசித்துவந்த அயலார் விஷயத்தில் மிகவும் தயவுடையவர்களாகி அவர் பசியை மற்றொருவரைக்கொண்டாவது ஆற்றுவிப்பதற்குத் தக்க முயற்சி யெடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றும்; இயல்புள்ள பிரபல சமுசாரிகள் தங்கள் தங்கள் வருவாய்க்குத் தக்கவரையில் தாய் பிதா புணர்ந்தோர் மக்கள் துணைவர் உறவினர் சிநேகர் அதிதிகள் பெரியர் அடிமைகள் அயலார் பகைவர் முதலியவர்களுக்கும், தமது குடும்பத்திற்குச் சகாயமாகத் தேடிய பசு எருது எருமை ஆடு குதிரை தாபரமுதலிய பிராணிகளுக்கும், பசியையாற்றுவித்துத் திருப்தியின்பத்தை உண்டுபண்ண வேண்டுமென்றும்; விவாகம் புத்திரப்பேறு தெய்வம் படைத்தல் முதலிய பலவகைச் செய்கைகளில் வேறு வேறு சடங்குகளும் வேறு வேறு விநோதங்களும் வேறு வேறு பெருமைப்பாடுகளுங்குறித்துப் பொருட்செலவு செய்தலை அமைத்து, விவாகமுதலிய அந்தந்தச் செய்கைகளிலும் பசித்த சீவர்களுக்குப் பசியை ஆற்றுவித்து இன்பத்தை யுண்டுபண்ணுகின்ற சிறப்பினையே செய்யவேண்டுமென்றும்—அப்படிச் செய்யில் பசித்தவர் பசிநீங்கி அடைந்த இன்பத்திலும் அனேகமடங்கு அதிகமான இன்பத்தைத் தாம் அடைவார்களென்றும் சத்தியமாக அறிய வேண்டும்.

சமுசாரிகள் விவாக முதலிய விசேஷ காரியங்களில் பந்தலை அலங்கரித்தும், அவ்விடத்தில் வேறு வேறு சடங்குகளைச் செய்வித்தும், ஆடல் பாடல் வரிசை ஊர்வலம் முதலிய விநோதங்களையும் அப்ப

வர்க்கம் சித்திரான்னம் முதலிய பெருமைப்பாடுகளை யும் நடத்தியும், எக்களிப்பில் அழுந்தியிருக்குந் தரு ணத்தில் பசித்த ஏழைகள் முகத்தைப் பார்க்கவும் சம் மதிக்கவில்லை. இப்படிப்பட்ட சந்தோஷ காலத்தில் தமக்காயினும் தமது மக்கள் துணைவர் முதலியோர்க் காயினும் ஒவ்வோர் ஆபத்து நேரிடுகின்றது. அப் போது அவ்வளவு சந்தோஷத்தையும் இழந்து துக்கப் படுகிறார்கள். இப்படித் துக்கப்படும்போது, அலங் காரஞ் செய்த பந்தலும், சங்கல்பவிகல்பமான சடங்கு களும், ஆடல் பாடல் வாத்தியம் வரிசை ஊர்கோலம் முதலிய விநோதங்களும், அப்பவர்க்கம் சித்திரான் னம் முதலிய பெருமைப்பாடுகளும் அந்த ஆபத்தைத் தடைசெய்யக் கண்டதில்லை. அந்தச் சுபகாரியத்தில் உள்ளபடியே பசித்த சீவர்களுக்கு ஆகாரங்கொடுத்து பசியை நீக்கி அவர்கள் அகத்திலும் முகத்திலும் கட வுள் விளக்கத்தையும் கடவுளின்பத்தையும் வெளிப் படச் செய்திருந்தார்களானால், அந்த விளக்கமும் இன் பமும் அத்தருணத்தில் நேரிட்ட ஆபத்தை நீக்கி விளக்கத்தையும் இன்பத்தையும் சத்தியமாக உண்டு பண்ணுமல்லவா? ஆகலில், விவாகமுதலிய விசேஷச் செய்கைகளிலும் தங்கள் தங்கள் தரத்திற்கு ஒத்த படி பசித்தவர்களது பசியை ஆற்றுவித்துத் திருப்தி யின்பத்தை உண்டு பண்ணுவது முக்கியமென் றறிய வேண்டும். சூலை குன்மம் குஷ்டம் முதலிய தீராத வியாதிகளால் வருந்துகின்ற சமுசாரிகள் தங்கள் தரத் திற்கு ஒத்தபடி பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவிப் பதே விரதமாக அநுசரித்தார்களானால், அந்தச் சீவ காருணிய அநுசரிப்பே நல்ல மருந்தாக அந்த வியாதி களை நிவர்த்திசெய்து, விசேஷ சௌக்கியத்தை உண்டு பண்ணுமென்பது உண்மை. பலநாள் சந்ததியில்லா

மல் பலபல விரதங்களைச்செய்து வருந்துகின்ற சமு சாரிகள் தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழை களது பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அநுசரிப் பார்களானால், அந்தச் சீவகாருணிய அநுசரிப்பு நல்ல அறிவுள்ள சந்ததியை உண்டுபண்ணுமென்பது உண் மை. அற்பவயதென்று குறிப்பினால் அறிந்துகொண்டு இறந்து போவதற்கு அஞ்சி விசாரப்படுகின்ற சமுசாரி கள் தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசித்த ஏழைகளுக் குப் பசியை ஆற்றுவிப்பதே விரதமாக அநுசரிப்பார் களானால், அந்தச் சீவகாருணிய அநுசரிப்புத் தீர்க்கா யுளை உண்டுபண்ணுமென்பது உண்மை. கல்வி அறிவு செல்வம் போகம் முதலியவைகளைக் குறித்து வருந்து கின்ற சமுசாரிகள் தங்கள் தரத்திற்குத் தக்கபடி பசி த்தஏழைகளுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரதமாக அநு சரிப்பார்களானால், அந்தச் சீவகாருணிய அநுசரிப்பு கல்வி அறிவு செல்வம் போகம் முதலானவைகளை உண்டு பண்ணுமென்பது உண்மை.

பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவிப்பதே விரத மாகக்கொண்ட சீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளுக் குக் கோடையில் வெயிலும் வருத்தாது; மண்ணும் சூடுசெய்யாது; பெருமழை பெருங்காற்று பெரும் பனி பேரிடி பெருநெருப்பு முதலிய உற்பாதங்களும் துன்பம் செய்விக்கமாட்டா; விடூசிகை விஷக்காற்று விஷசுரம் முதலிய அஜாக்கிரதைப் பிணிகளுமுண் டாகா; அந்தச் சீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகள் ஆற்று வெள்ளத்தாலும் கள்ளர்களாலும் விரோதிகளாலும் கலக்கப்படார்கள்; அரசர்களாலும் தெய்வங்களாலும் அவமதிக்கப்படார்கள்; சீவகாருணியமுள்ள சமுசாரி களது விளைநிலத்தில் பிரயாசையில்லாமலே விளைவு மேன்மேலும் உண்டாகும்; வியாபாரத்தில் தடையில்

லாமல் லாபங்களும், உத்தியோகத்திற் கெடுதியில்லாத மேன்மையும் உண்டாகும்; சுற்றங்களாலும் அடிமைகளாலும் சூழப்படுவார்கள்; துஷ்டமிருகங்களாலும் துஷ்ட ஜந்துக்களாலும் துஷ்டப் பசாசுகளாலும் துஷ்ட தெய்வங்களாலும் பயஞ்செய்யப்படார்கள்: சீவகாருணியமுள்ள சமுசாரிகளுக்கு எப்படிப்பட்ட ஆபத்துக்களும் அஜாக்கிரதையினாலும் ஊழ்வகையினாலும் சத்தியமாக வராது.

பசித்தவர்களுக்குப் பசியாற்றுவித்துஇன்பத்தை உண்டுபண்ணுகின்ற சீவகாருணிய வொழுக்கமாகிய மேலான விரதமானது தேவர்கள் மனிதர்கள் பிரமசாரிகள் சமுசாரிகள் தபசிகள் சந்நியாசிகள் ஆண்சாதியர் பெண்சாதியர் வார்த்திபர் வாலிபர் உயர்ந்தோர் தாழ்ந்தோர் முதலியயாவராலும் அவசியம்செய்யத்தக்கதென்பது கடவுளாணையென் றறியவேண்டும்.

பசித்தவர்க்குப் பசியை நீக்குகின்ற விஷயத்தில் புருஷனைப் பெண்சாதி தடுத்தாலும், பெண்சாதியைப் புருஷன் தடுத்தாலும், பிள்ளைகளைத் தந்தை தடுத்தாலும், தந்தையைப் பிள்ளைகள் தடுத்தாலும, சீஷரை ஆசாரியா தடுத்தாலும், அடியாரை ஆண்டவன் தடுத்தாலும், குடிகளை அரசன் தடுத்தாலும் அந்தத்தடைகளால் சிறிதுந் தடைபடாமல் அவரவர்செய்த நன்மை தீமைகள் அவரவரைச் சேருமல்லது வேறிடத்திற் போகாதென்பதை உண்மையாக நம்பிச் சீவகாருணிய வொழுக்கத்தை நடத்தவேண்டுமென்றும் அறியவேண்டும்.

உள்ளபடி பசியால் வருந்துகின்ற சீவர்களுக்கு ஆகாரங் கொடுக்க நினைத்தபோது, நினைத்த புண்ணியரது மனம் வேறு பற்றுக்களைவிட்டுச் சுத்தக்கரணமாகி நினைத்தபடியால், அந்தப் புண்ணியர்களை யோகி

களென்றே உண்மையாக அறியவேண்டும். ஆகாரங் கொடுக்க நினைத்தபடி உபசரித்துக் கொடுக்கும்போது, அவருண்ணுவது தாமுண்ணுவதாக அறிந்து களிக்கின்றபடியால், ஞானிகளென்றே உண்மையாக அறியவேண்டும். ஆகாரங்கொடுக்க உண்டு பசி தீர்ந்தவர்களுக்கு அத்தருணத்தில் ஆன்மாவின் உள்ளும்புறத்தும் கீழும்மேலும் நடுவும் பக்கமும் நிறைந்து கரண முதலிய தத்துவங்களெல்லாம் குளிர்வித்துத் தேக முழுதும் சில்லென்று தழைய முகத்தினிடமாகப் பூரித்து விளங்குகின்ற கடவுள் விளக்கத்தையும் திருப்தியின்பமாகிய கடவுள் இன்பத்தையும் பிரத்தியட்சத்தில் தெரிசித்து அநுபவிக்கின்றார்களாதலால், அந்தப் புண்ணியர்கள் கடவுளைக் கண்டவர்களென்றும் கடவுளின்பத்தை அநுபவிக்கின்ற முத்தரென்றும் அறியவேண்டும். பசி நீங்க உண்டு சந்தோஷித்தவர்கள் இந்தப் புண்ணியர்களைத் தெய்வமாகப் பாவிக்கின்றார்களாதலால், இவர்களே தெய்வமுமென்று உண்மையாக அறியவேண்டும்.

ஜீவகாருணிய வொழுக்கமுடையவர்களாகிச் ஜீவர்களைப் பசியென்கின்ற அபாயத்தில் நின்றும் நீங்கச் செய்கின்ற உத்தமர்கள், எந்தச் சாதியாராயினும், எந்தச் சமயத்தாராயினும், எந்தச்செய்கையையுடையவர்களாயினும், தேவர் முனிவர் சித்தர் யோகர் முதலிய யாவராலும் வணங்கத்தக்க சிறப்புடையர் ஆவர்களென்று சர்வ சக்தியையுடைய கடவுள் சாட்சியாக சத்தியஞ் செய்யப்படுமென்று அறியவேண்டும்.

இன்னும் இந்தச் ஜீவகாருணிய வொழுக்கத்தின் விரிவைச் சமரச வேதத்திற் கண்டுகொள்ளலாம்.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் (முதற் பிரிவு) முற்றிற்று.

௨. சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்பிரிவாகிய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

(இரண்டாவது பிரிவு)

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகத்தில் உயர்பிறப்பாகிய மனிதப் பிறப்பைப் பெற்றுக் கொண்டவர்கள் இந்தப் பிறப்பினால் அடையத்தக்க தலைப்பட்ட ஆன்ம இன்பசுகத்தைக் காலமுள்ள பொழுதே விரைந்து அறிந்து அடையவேண்டும்.

அந்தத் தலைப்பட்ட ஆன்மஇன்பவாழ்வு எத்தனை வகை யென்றறியவேண்டில்: இம்மையின்ப வாழ்வு மறுமையின்பவாழ்வு பேரின்பவாழ்வு என மூன்று வகை யென்று அறிய வேண்டியது.

அவற்றுள் சிறியதேக கரணங்களைப் பெற்றுச் சிறிய முயற்சியால் சிறிய விடயங்களைச் சில நாள் அனுபவிக்கப்படுகின்ற இன்பத்தை இம்மையின்ப வாழ்வு என்றறிய வேண்டும்.

இம்மை இன்ப லாபமாவது: மனிதப் பிறப்பில் தேகத்திலும் கரணங்களிலும் புவனத்திலும் போகங்களிலும் குறைவின்றி நல்லறிவு உடையவர்களாய், பசி பிணி கொலை முதலிய தடைகளில்லாமல் உறவினர் சிநேகர் அயலார்முதலியருந்தழுவ, சந்ததிவிளங்கத்தக்க சற்குணமுள்ள மனைவியோடு, விடயங்களைச் சில நாள் அனுபவிக்கின்றதை இம்மையின்பலாபம் என்றறிய வேண்டும்.

இம்மை இன்பத்தை யடைந்தவர் பெருமை எது வென்றறியவேண்டில் : அன்பு தயை ஒழுக்கம் அடக்கம் பொறுமை வாய்மை தூய்மை முதலிய சுபகுணங்களைப் பெற்று விடயவின்பங்களை வருந்தி முயன்று அனுபவித்துப் புகழ்பட வாழ்தலென்றியவேண்டும்.

மறுமையின்ப வாழ்வாவது யாதெனில்: உயர் பிறப்பில் பெரிய தேககரணங்களைப் (பெற்று) பெரிய முயற்சியால் பெரியவிஷயங்களைப் பல நாள் அனுபவிக்கின்ற இன்பத்தை மறுமையின்ப வாழ்வு என்றறிய வேண்டும்.

மறுமையின்பலாபம் எதுவென்னில்: உயர் பிறப்பைப்பெற்று இம்மையின்ப லாபத்தில் குறிக்கப்பட்ட நற்குணங்களெல்லாம் பொருந்த உயர் நிலையில் சுத்தவிடயங்களைப் பல நாளனுபவிக்கின்ற இன்ப லாபத்தை மறுமையின்பலாபமென்றறிய வேண்டும்.

மறுமையின்ப லாபத்தை யடைந்தவர் பெருமை யாதென்றறிய வேண்டில்: அன்பு தயை முதலிய சுப குணங்களைப் பெற்றுச் சுத்தவிடய யின்பங்களை எண்ணியபடி தடைபடாமல் முயன்று பல நாளனுபவித்துப் புகழ்பட வாழ்தலென்றறிய வேண்டும்.

பேரின்பவாழ்வாவது : எல்லாத் தேகங்களையும் எல்லாக்கரணங்களையும் எல்லாப் புவனங்களையும் எல்லாப் போகங்களையும் தமது பூரணயியற்கை விளக்கமாகிய அருட்சத்தியின் சந்நிதிவிசேடத்தால் தோன்றி விளங்க விளக்கஞ் செய்விக்கின்ற பூரண இயற்கை உண்மை வடிவினராகிய கடவுளின் பூரணயியற்கை இன்பத்தைப் பெற்று, எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும் எவ்வளவும் தடைபடாமல் அனுபவிக்கப்படுகின்ற ஒப்பற்ற அந்தப்பெரிய இன்பத்தைப் பேரின்ப வாழ்வென்றறிய வேண்டும்.

பேரின்ப லாபம் யாதெனின் : யாவுந்தாமாய் விளங்குவதே.

பேரின்பலாபத்தை யடைந்தவர் பெருமை எது என்றறியவேண்டில்:—தோல் நரம்பு என்பு தசை இரத்தம் சுக்கிலம் முதலிய அசுத்த பூத காரியங் களும் அவற்றின் காரணங்களாகிய அசுத்த பிரகிருதி அணுக்களுமாகிய தேகத்தை மாற்றி, மாற்று இவ் வளவு என்றறியப்படாத உயர்ந்த பொன்னுகிய சுத்த பூத காரிய தேகத்தையும், பொன்வடிவாகத் தோற்று தல் மாத்திரமே யன்றி ஆகாயம்போல் பரிசிக்கப் படாத சுத்த பூதகாரணதேகத்தையும், தோன்றப்படு தலுமின்றி ஆகாயம்போல விளங்குகின்ற ஞான தேகத்தையும் பெற்றவர்களாயிருப்பார்கள். உள்ளே மண்ணினது திண்மையால் தறிக்கப்படார்கள்; புறத் தே மண் கல் முதலியவற்ருல் எறியினும் அவை அவர் வடிவில் தாக்குவனவல்ல. உள்ளே நீரினது தண்மை யால் குளிரப்படார்கள்; புறத்தே நீரிலழுத்தினும் அவர் வடிவம் அழுந்தாது. உள்ளே நெருப்பினது வெம்மையால் சுடப்படார்கள்; புறத்தே நெருப்பிற் சுடினும் அவர் தேகத்தில் சூடும் வடுவும் தோன்றுவன வல்ல. உள்ளே காற்றினது ஊக்கத்தால் அசைக்கப் படார்கள். புறத்தே காற்று அவர் வடிவைப் பரிசித் தசைக்கமாட்டாது. உள்ளே ஆகாயத்தினது கலப் பினுல் அந்தரிக்கப்படார்கள்; புறத்தே ஆகாயம் அவர் தேகத்தை அந்தரிக்கமாட்டாது. ஆதாரத்தி லன்றி நிராதாரத்திலும் அவர் தேகம் உலாவும். அவ ரது கண்கள் முதலிய கரணேந்திரியங்களும் வாக்கு முதலிய கர்மேந்திரியங்களும் பார்த்தல் முதலிய விஷ யங்களையும் பேசுதல் முதலிய விஷயங்களையும் பற்று வனவல்ல. தயையினுல் விஷயங்களைப் பற்றவேண்டில்

சுவர் மலை முதலிய தடைகளும் அவர் கண்களை மறைப் பனவல்ல. அண்டபிண்டங்களில் அகம்புறம் முதலிய எவ்விடத்துமுள்ள விடயங்களை அவர் கண்கள் இருந்த விடத்திருந்தே கண்டறியும். அண்டபிண்டங்களெவ் விடத்திருந்து பேசினும் அவர் செவிகள் இருந்த விடத்திருந்தே கேட்டறியும். எவ்விடத்திருக்கின்ற ரசங்களையும் அவர் நா இருந்த விடத்திருந்தே சுவைத் தறியும். எவ்விடத்திருக்கின்ற பரிசங்களையும் அவர் மெய் இருந்தவிடத்திருந்தே பரிசித்தறியும். எவ்விடத் திருக்கின்ற கந்தங்களையும் அவர் நாசி இருந்த இடத் திருந்தே முகர்ந்தறியும். எவ்விடத்திருக்கின்றவர்களுக் கும் அவரது கைகள்இருந்தவிடத்திருந்தே கொடுத்தல் கூடும். எவ்விடத்திலும் அவரது கால்கள் இருந்தவிடத் திருந்தே நடத்தல் கூடும். அவரது வாக்கு எவ்விடத் திருக்கின்ற எவ்வெவர்களோடும் இருந்த விடத்திருந் தே பேசுதல்கூடும். மற்ற இந்திரியங்கள் இருந்தவிடத் திருந்தே எவ்விடத்தும் ஆனந்தித்தல்கூடும். அவரது மனமுதலான கரணங்கள் எப்படிப்பட்ட விஷயங்களை யும் பற்றுவனவல்ல; தயவினால் பற்றத்தொடங்கில் எல்லா உயிர்களினது எல்லாச் சங்கற்ப விகற்பங்களை யும் ஒரு நிமிடத்தில் ஒருங்கே நினைத்து விசாரித்து நிச்சயித்துக் கொள்ளும். அவரறிவு ஒன்றையும் சுட்டி யறியாது; தயவினால் சுட்டியறியத் தொடங்கில் எல்லா அண்டங்களையும் எல்லா வுயிர்களையும் எல்லாப் பண்புகளையும் எல்லா அநுபவங்களையும் எல்லாப்பயன் களையும் ஒருங்கே ஒரு நிமிடத்தில் சுட்டியறியும். அவர்கள் நிர்க்குணத்தாராவார்கள் அல்லது, சாத்து விக தாமச இராசத முதலிய முக்குணங்களாலும் உள்ளே விகாரப்படார்கள்; புறத்தே அவரது குணங் கள் கரணங்களைப் பற்றுவனவல்ல. உள்ளே பிர

கிருதியினுல் மூடப்படார்கள்; புறத்தே அவரது பிரகிருதி குணங்களைப் பற்றுவனவல்ல. உள்ளே காலதத்துவத்தால் வேற்றுமைப்படார்கள்; புறத்தே காலத்தால் அவரது திருமேனி தடைபடாது. உள்ளே நியதி அளவால் அளக்கப்படார்கள்; புறத்தே நியதியால் அவரது திருமேனி அரைபடாது. அன்றிக் காலம் வித்தை ராகம் புருடன் முதலிய மற்றைத் தத்துவங்களும் தத்துவ காரியங்களும் அவர்களுக்கு இல்லை. மாயையால் பேதப்படார்கள்; சுத்தமகாமாயையைக்கடந்து அதன்மேல் அறிவுருவாக விளங்குவார்கள். ஆகாரம் நித்திரை மைதுனம் பயம் என்பவைகளால் தடைபடார்கள். அவர்கள் தேகத்திற்குச் சாயை வியர்வை அழுக்கு நரை திரை மூப்பு இறப்பு முதலிய குற்றங்கள் உண்டாவனவல்ல. பனி மழை இடி வெயில் முதலியவற்ருலும், இராக்கதர், அசுரர் பூதம் பிசாசு முதலியவற்ருலும், தேவர் முனிவர் மனிதர் நரகர் மிருகம் பறவை ஊர்வன தாபரம் என்பவைகளாலும் எவ்விடத்தும் எக்காலத்தும் அவர் தேகம் வாதிக்கப்படாது; வாள் கத்தி முதலிய கருவிகளாலும் கண்டிக்கப்படாது. எல்லா அண்டங்களும் அணுக்கள்போலச் சிறிதாகத் தோற்றலும் எல்லா அணுக்களும் அண்டங்கள் போலப் பெரிதாகத் தோற்றலும அவர் தேகத்திற்கு உரித்து. இறந்தோரை யெழுப்புதல் வார்த்திபரைவாலிபராக்கல் முதலிய கருமசித்திகளும் யோகசித்திகளும் ஞானசித்திகளும் அவர் சந்நிதியில் விளங்கும். சிருஷ்டித்தல் காத்தல் அழித்தல் மறைத்தல் அனுக்கிரகித்தல் என்கிற கிருத்தியங்களும் அவர் நினைத்தமாத்திரத்தில் நடக்கும். பஞ்சகர்த்தாக்களும் அவர் கடைக்கண் பார்வையால் தங்கள் தங்கள் தொழில் நடத்துவார்கள். அவர்

கள் அறிவு கடவுளறிவாக இருக்கும். அவர்கள் செய்கை கடவுள் செய்கையாக இருக்கும். அவர்கள் அனுபவம் கடவுள் அனுபவமாயிருக்கும். சர்வ சக்தியுடையவர்களாய் எக்காலத்தும் அழிவில்லாதவர்களாய், ஆணவம் மாயை கன்மம் என்னும் மும்மலங்களும் அம்மலவாதனைகளும் இல்லாதவர்களாய், பேரருள் வண்ணமுடையவர்களாய் விளங்குவார்கள். சடமாகிய ஒரு துரும்பும் அவரது திருநோக்கத்தால் உயிர்பெற்றுப் பஞ்சகிருத்தியங்களும் செய்யும். அவரது பெருமை வேதாந்த சித்தாந்த கலாந்த போதாந்த நாதாந்த யோகாந்தம் என்கின்ற ஆறந்தங்களிலும் விளங்கும்; அவற்றைக் கடந்தும் விளங்குமென்று அறியவேண்டும்—இவை பேரின்பத்தை யடைந்தவர்கள் பெருமையென்று அறியவேண்டும்.

இம்மூவகை இன்ப லாப வாழ்வையும் எதனால் பெறக்கூடுமென்றறிய வேண்டில்: கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டும் அருட்பூரணத்தைக் கொண்டும் அடையக் கூடுமென்று அறியவேண்டும்.

மூவகை இன்பங்களில் 'அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையத்தக்கவை எவை? அருட்பூரணத்தைக்கொண்டு அடையத்தக்கது யாது?' என்றறிய வேண்டில்: இம்மையின்பலாபம் மறுமையின்பலாபம் என்கின்ற இரண்டையும் அருளின் ஏகதேசத்தைக் கொண்டு அடையக்கூடுமென்றும் பேரின்பலாபமென்கின்ற ஒன்றையும் அருட்பூரணத்தைக்கொண்டு அடையக்கூடுமென்றும் அறியவேண்டும்.

கடவுளின் இயற்கை விளக்கமாகிய அருள் எந்த வண்ணம் உடையது என்றறிய வேண்டில்: சொல்லுவார் சொல்லும் வண்ணங்களும் நினைப்பார் நினைக்கும்

வண்ணங்களும் அறிவார் அறியும் வண்ணங்களும் அனுபவிப்பார் அனுபவிக்கும் வண்ணங்களும் ஆகிய சர்வசத்தி வண்ணங்களும் தனது ஏகதேச வண்ணங்களாக விளங்க விளக்கி விளங்குகின்ற பூரணவிளக்க வண்ணத்தையுடையது என்று அறியவேண்டும்.

அந்த அருள் எவ்விடத்து விளங்குகின்றதென்று அறியவேண்டில்: நோக்குவார் நோக்குமிடம் நோக்கப்படுமிடம், கேட்பார் கேட்குமிடம் கேட்கப்படுமிடம், சுவைப்பார் சுவைக்குமிடம் சுவைக்கப்படுமிடம், முகருவார் முகருமிடம் முகரப்படுமிடம், பொருந்துவார் பொருந்துமிடம் பொருந்தப்படுமிடம், பேசுவார்பேசுமிடம் பேசப்படுமிடம், செய்வார் செய்யுமிடம் செய்யப்படுமிடம்,நடப்பார்நடக்குமிடம் நடக்கப்படுமிடம், விடுவார் விடுமிடம் விடப்படுமிடம், நினைப்பார் நினைக்குமிடம் நினைக்கப்படுமிடம்,விசாரிப்பார் விசாரிக்குமிடம் விசாரிக்கப்படுமிடம், துணிவார் துணியுமிடம் துணியப்படுமிடம், தூண்டுவார் தூண்டுமிடம் தூண்டப்படுமிடம், அறிவார்அறியுமிடம் அறியப்படுமிடம், அனுபவிப்பார் அனுபவிக்குமிடம் அனுபவிக்கப்படுமிடம் முதலிய எவ்விடங்களினும் எக்காலத்தும் விளங்குகின்றதென்று அறியவேண்டும்.

அந்த அருளை எதனாற் பெறக்கூடுமென்றறியவேண்டில்: சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினாற் பெறக்கூடும் என்றறியவேண்டும்.

சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால் அருளைப் பெறக்கூடுமென்பது எப்படியென்றறிய வேண்டில்:—அருள் என்பது கடவுளுடைய இயற்கை விளக்கம் அல்லது கடவுள் தயவு.சீவகாருணியமென்பது ஆன்மாக்களின் இயற்கை விளக்கம் அல்லது ஆன்மாக்கள் தயவு. இதனால் ஒருமை (?) ஒருமைக் காரணமாகிய சிறிய (?) சிறிய

விளக்கத்தைக் கொண்டு பெரிய விளக்கத்தைப் பெறுதலும் சிறிய தயவைக்கொண்டு பெரிய தயவைப் பெறுதலும் கூடும். சிறு நெருப்பைக்கொண்டு பெருநெருப்பைப் பெறுதல் போல வென்றறியவேண்டும்.

இதனால் சீவகாருணியஒழுக்கமே சன்மார்க்கமென்றறியப்படும். சீவகாருணியம் விளங்கும்போது அறிவும் அன்பும் உடனாக விளங்கும்; அதனால் உபகாரசத்தி விளங்கும்; அந்த உபகாரசத்தியால் எல்லா நன்மைகளுந் தோன்றும். சீவகாருணியம் மறையும்போது அறிவும் அன்பும் உடனாகநின்று மறையும்; அதனால் உபகாரசத்தி மறையும்; உபகாரசத்திமறையவே எல்லாத் தீமைகளுந் தோன்றும். ஆகவின் புண்ணியமென்பது சீவகாருணியமொன்றேயென்றும், பாவமென்பது சீவகாருணியமில்லாமை யொன்றேயென்றும் அறியவேண்டும். அன்றி சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தினால்வரும் விளக்கமே கடவுள் விளக்கமென்றும், அதனால்வரும் இன்பமே கடவுள் இன்பமென்றும், இவ் விளக்கத்தையும் இன்பத்தையும் பலகாலறிந்து அடைந்து அனுபவித்து நிறைவுபெற்ற சாத்திய ஞானிகளே மேற்குறித்த பேரின்பலாபத்தைப் பெற்றவர்களென்றும், அவர்களே கடவுளை அறிவாலறிந்து கடவுள்மயமானவர்களென்றும் சத்தியமாக அறியவேண்டும்.

சீவகாருணிய ஒழுக்கத்தின் இலக்கணம் என்னவென்று அறியவேண்டில்: சீவர்களுக்கு சீவர்கள் விஷயத்தில் பொதுவாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக்கொண்டு கடவுள் வழிபாடுசெய்து வாழ்தல் என்று அறியவேண்டும்

சீவர்கள் விஷயமாக உண்டாகின்ற ஆன்ம உருக்கத்தைக்கொண்டு கடவுள் வழிபாடு செய்வது எப்படியென்றறியவேண்டில்: சீவர்களுக்கு சீவர்கள் விஷயமாக

ஆன்மஉருக்கம்—காருணியம்—உண்டாக உண்டாக அந்த ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்பட்டுப் பூரணமாக விளங்கும்; அத்திருவருள் விளங்கவே கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாகும்.

ஆன்ம உருக்கம் உண்டாக உண்டாக ஆன்மாவின் உள்ளிருக்கின்ற கடவுள் விளக்கமாகிய அருள் வெளிப்படுவது எப்படியென்றறிய வேண்டில்: தயிருக்கும் கட்டைக்கும் கடைதலால் நெகிழ்ச்சி உண்டாக உண்டாக அதன் உள்ளிருக்கின்ற வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படுவதுபோல வெளிப்படுமென்று அறியவேண்டும்.

திருவருள் விளங்குவதினால் கடவுள் இன்பம் அனுபவமாகிப் பூரணமாவது எப்படி யென்றறிய வேண்டில்: வெண்ணெயும் நெருப்பும் வெளிப்படவே அவற்றின் உண்மைத் தன்மை அனுபவமாகிப் பூரணமாவதுபோல கடவுள் இன்பம் பூரணமாகுமென்றறிய வேண்டும்.

சீவர்களுக்கு சீவர்கள் விஷயமாக ஆன்ம உருக்கம் எப்போது வெளிப்படுமென்றறிய வேண்டில்: பசி கொலை பிணி ஆபத்து தாகம் பயம் இன்மை இச்சை இவைகளால் சீவர்கள் துக்கத்தை அனுபவிக்கக்கண்ட போதும் கேட்டபோதும் அறிந்தபோதும் ஆன்ம உருக்கம் உண்டாகுமென்றறியவேண்டும்.

பசி என்பது, ஆகாரம் பெறாமையினால் வயிற்றினுட்பற்றி நின்று தேகத்தின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள கருவிகரணங்களின் தன்மைகளைச் சுடுதல் செய்து அறிவைமெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப்படுத்துவிப்பதற்கு முதற்காரணமாகிய விகற்ப மாயாகாரியப் பிண்டப்பகுதி நெருப்பு. கொலை என்பது, தேகத்

தின் அகத்தும் புறத்துமுள்ள கருவி கரணங்களைப்பல வேறு கருவிகரணப் புடை பெயர்ச்சிகளால் பதைப் புண்டாகக் கலகஞ்செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன் மாவை வெளிப்படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமாகிய விகற்ப பூதகாரிய கொடுந்தொழில். பிணியென்பது வாத பித்த சிலேத்ம விகற்பங்களால் மாறுபட்டு தேகத்தின் அகத்தும் புறத்தும் உள்ள கருவி கரணங்களை நலிவு செய்து அறிவை மெலிவித்து ஆன்மாவை வெளிப் படுத்துவித்தற்கு நிமித்தமா(கிய)நிறை(?)விகற்ப மாயா காரியப் பிண்டப்பகுதி வேற்றுமை விளைவு. ஆபத்து என்பது அகங்காரத்தாலும் மறதியாலும் கரும வேறு பாட்டாலும் தேகபோக அனுபவங்களைத் தடுக்கின்ற விக்கினங்கள். பயமென்பது தேகமுதலிய கருவிகளு க்கு நட்டஞ் செய்வதாகிய விடயங்கள் நேரிட்டபோது கரணங்களுக்கும் அறிவுக்கும் உண்டாகின்ற நடுக்கம். இன்மையென்பது கல்வி செல்வம் முதலியகருவிகளைத் தற்சுதந்தரத்திற் பெறுமை. இச்சையென்பது அடை யக்கருதிய விடயங்களில் அருமை குறித்து அவற்றை மேன்மேலும் கருதச்செய்கின்ற சித்தவிருத்தி என்று அறியவேண்டும்.

இவற்றுள் பசி கொலை என்பவை இம்மைஇன் பம் மறுமைஇன்பம் பேரின்பம் என்கிற மூன்றையும் தடுத்தலால் முதற்பட்ட தடையென்றும், பிணி பயம் ஆபத்து இன்மை என்பவை இம்மை மறுமை இன்பங் களைச் சிறிது தடுத்தலால் இடைப்பட்டனவென்றும் அறியவேண்டும்.

சீவகாருண்யத்தின் வல்லபம் யாதென் றறிய வேண்டில்: பிறவுயிர்களிடத்துப்பசி கொலைமுதலியவற் றுள் எதனாற் காருணியந் தோன்றியதோ அதனால்

அவ்வுயிர் வருந்தாதபடி அதை நீக்குதற்கு முயல்விப்பது அதன் வல்லபமென் றறியவேண்டும்.

சீவகாருணியத்தின் பிரயோஜனம் யாதென்றறிய வேண்டில்: உயிர்களுக்கு இன்பம் உண்டுபண்ணுவது அதன் பிரயோசனம் என்றறியவேண்டும்.

இந்தச் சீவகாருணியத்தின் சொரூப சுபாவ வியாபக முதலியவைகளை மூன்றாவது பிரிவுள் கண்டு கொள்க.

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜீவகாருண்ய ஒழுககம் (இரண்டாவது பிரிவு) முற்றிற்று.

உ. சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்பிரிவாகிய ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம்

(மூன்றாவது பிரிவு)

திருச்சிற்றம்பலம்

சீவகாருணியமாகிய ஆன்ம உருக்கம் உண்டாவதற்கு உரிமையெதுவென் றறியவேண்டில்:—சீவர்களெல்லாம் ஒரு தன்மையாகிய கடவுளியற்கை உண்மை ஏகதேசங்களாகி கடவுளருட்சத்தியால் பூதகாரிய தேகங்களில் வருவிக்கப்பட்டபடியால் இச்சீவர்களெல்லாம் ஓருரிமை இனத் தவர்களேயாகும். சகோதரருள் ஒருவர் ஒரு ஆபத்தால் துக்கப்படுவதைக் கண்டபோதும் கேட்டபோதும் அறிந்தபோதும்—அவர்தேகம் தமது சகோதரதேக மெனறும் தெரிந்துகொண்ட—மற்

ெருரு சகோதரருக்குஉருக்கமுண்டாவது தேகவுரிமை யால் என்று அறிவதுபோல, ஒரு சீவன் ஒரு ஆபத் தால் துக்கப்படுவதைக் கண்டபோதும் கேட்டபோ தும் அறிந்தபோதும் அந்த சீவனைத் தமது ஆன்ம இனம் என்று தெரிந்துகொண்ட மற்றொரு சீவனுக்கு உருக்கமுண்டாவது ஆன்ம உரிமையென்றறியவேண் டும்.

சீவர்கள் துக்கப்படுவதைக் கண்டபோதும் சிலர் சீவகாருணியமில்லாமல் கடினசித்தர்களாயிருக்கின்றார் களே, இவர்களுக்கு ஆன்ம உரிமையில்லாமற்போவது என்னென்றறியவேண்டில்: துக்கப்படுகின்றார்களென் றும் (துக்கப்படுவார்களென்றும்) அறியத்தக்க ஆன்ம அறிவு என்கின்ற கண்ணானது அஞ்ஞான காசத்தால் மிகவும் ஒளிமழுங்கின படியாலும் அவைகளுக்கு (?) உபகாரமாகக் கொண்ட மனமுதலான உபநயனங்களா கிய கண்ணாடிகளும் பிரகாசப் பிரதிபலித மில்லாமல் தடிப்புள்ளவைகளாக இருந்தபடியாலும் கண்டறியக் கூடாமையாயிற்று. அதனால் ஆன்ம உரிமை இருந்தும் ஜீவகாருண்யமில்லாமல் இருந்ததென் றறியவேண்டும்.

ஆனால் இந்த ஆன்ம உருக்கம் என்கின்ற ஜீவகா ருண்யத்திற்கு ஆற்றலெவ்விடத்து உண்டாகுமென்று அறிய வேண்டில்: பசி கொலை பிணி முதலிய தடை களில் எந்தத்தடைப்பற்றி ஜீவகாருண்யந்தோன்றி யதோ அந்தத் தடையை நிவர்த்திசெய்கின்றவிடத் துத் தான் சீவகாருண்யத்திற்கு ஆற்ற லிருந்ததென் றறியவேண்டும்.

இதனால், 'சீவர்களுக்குப் பசி கொலை பிணி முத லியவற்றால் வருந்துன்பங்களெல்லாம் மனம் கண் முதலிய கரணேந்திரிய அனுபவங்களே யல்லது ஆன்ம அனுபவங்களல்ல: ஆகலில் சீவகாருண்யத்

தால் விசேஷபிரயோசன மில்லையே' என்பார்க்கு உத்தரம் யாதென்றறிய வேண்டில்:—இந்தத் தேகத்தில் ஆன்மாவும் அறிவுக்கறிவாயிருக்கிற கடவுள் விளக்கமுந் தவிர, காரணம் இந்திரியம் முதலிய மற்றத்தத்துவங்களெல்லாம் மூடமாகிய கருவிகளேயல்லது அறிவாகிய ஆன்மாக்களல்ல. ஆகலில் சுகதுக்கங்களை அறிவாகிய ஆன்மாக்கள் அனுபவிக்குமேயல்லது மூடமாகிய தத்துவங்கள் அனுபவிக்க அறியா. மனமுதலான காரணங்களும் கண்முதலிய இந்திரியங்களும் சீவர்வாழ்க்கைக்குக் கடவுள் அருளால் கட்டிக்கொடுக்கப்பட்ட சிறியவீட்டின் கருவிகளாகும். இன்பதுன்பங்களை வீட்டிலிருக்கின்றவன் அனுபவிப்பானல்லது வீட்டின் கருவிகளாகிய மண் கல் மரம் கால் தீ நீர் முதலியவைகளனுபவிக்க அறியமாட்டா.

அன்றியும் காசத்தால் ஒளிமழுங்கப்பட்டு உபநயனங்களாகிய கண்ணாடியால் பார்க்கின்ற கண்கள் துன்பவிஷயங்களைக் கண்டபோது—அக்கண்கள் நீர் சொரியுமேயல்லது கண்ணாடி நீர்சொரியாது. ஆகவில் ஆன்மதிருஷ்டிக்கு உபநயனங்களாக விருக்கிற மனமுதலிய கருவிகள் சுகதுக்கங்களை அனுபவிக்க அறியாவென் றறியவேண்டும். ஒருஜீவனுக்குச் சுகம் நேரிட்டபோதுமனம் மகிழ்கின்றது, துக்கம் நேரிட்டபோது மனந்தளர்கின்றது; என்றால், சுகதுக்கங்களையும் மனம் அனுபவிப்பதாக அறியப்படாதோ என்பவர்க்கு உத்தரம் யாதென்றறிய வேண்டில்: பளிங்கு வீட்டினுள் இருக்கின்ற வீட்டுத்தலைவனுடைய தேசு விளக்கமும் தேகச்சோர்வும் அந்தவீட்டிற் பிரதிபலித்துப்புறத்தில் தோன்றுவது போலவும், கண்களின் மலர்ச்சியுஞ் சோர்வும் அக்கண்களிலிட்ட உபநயனங்களில் பிரதி பலித்துப்புறத்தில் தோன்றுவதுபோல

வும், சுகதுக்கங்களால் ஆன்மாவுக்கு உண்டாகின்ற மகிழ்ச்சியும் தளர்ச்சியும் மனம் கண் முதலிய கரணேந்திரியங்களிற் பிரதிபலித்துப் புறத்தில் தோற்றுகின்றது.

அன்றியும் ஒரு வீட்டினுள் வைத்த தீபமானது மிருந்த விளக்கமுள்ளதாக விளங்குகின்றபோது அந்த வீடும் அந்த வீட்டின் கருவிகளும் மிகவும் விளக்கமுள்ளதாக விளங்குகின்றன. அந்தத் தீபம் விளக்கம் குறையும்போது வீடும் வீட்டினுள்ளவைகளும் விளக்கம் குறைகின்றன.

ஆகலில் சுகதுக்கங்கள் மனத்துக்கு அனுபவமல்லவென்றும் ஆன்மாவுக்கே அனுபவமென்றும் அனுபவத்திற்கு கரணேந்திரியங்கள் ஆன்மாவுக்கு உபகாரக் கருவிகளே (என்றும்) பிரமாணிப்பதே உத்தமமென்றறிய வேண்டும்.

கடவுளால் சிருஷ்டிக்கப்பட்ட ஜீவர்களில் அநேகர் பசி கொலை பிணி முதலியவற்றால் மிகவுந்துன்பப்படுவது எதனாலென் றறியவேண்டில்: முன்தேகத்தில் ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை விரும்பாமல் விட்டுக் கடின அறிவுள்ளவர்களாகித் துன்மார்க்கத்தில் நடந்த ஜீவர்களாதலால் கடவுள் விதித்த அருளாக்கினைப்படி பசி கொலை பிணி முதலியவற்றால் மிகவுந் துக்கப்படுகின்றார்களென் றறியவேண்டும்.

முன்தேகம் உண்டென்பது எப்படி யென்றறிய வேண்டில்:—ஒரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடியிருக்கவந்த ஒருசமுசாரி அதற்கு முன்னும் வேறொரு வீட்டில் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடித்தனம் செய்திருந்தானென்றும், வீடில்லாமல் குடித்தனம் செய்ய மாட்டானென்றும், பின்வந்த வீட்டிலும் கலகம் நேரிட்டால் திரும்ப வேறொரு வீட்டில் குடிபோவா

னென்றும், தனக்கென்று சுதந்தரமாக ஒருவீடுகட்டிக் கொண்டால் முன்போல் குடிக்கூலி கொடுத்துக் குடி போவதை விடுவானென்றும் அறிவதுபோல; இந்தத் தேகத்தில் ஆகாரக்கூலிகொடுத்துக் குடியிருந்த ஜீவன் இதற்கு முன்னும் வேறொருதேகத்தில் அந்தக்கூலி கொடுத்து ஜீவித்திருந்ததென்றும், தேகமில்லாமல் ஜீவித்திருக்கமாட்டாதென்றும், இந்தத் தேகத்திலும் கலகம் நேரிட்டால் இன்னம் வேறொரு தேகத்திற் குடிபோகுமென்றும், தனக்கென்று சுதந்தரமாக நித்தியமாகிய அருட்டேகத்தைப் பெற்றுக்கொண்டால் பின்புவேறொரு தேகத்தில் குடிபோக மாட்டாதென்றும் அறியவேண்டும்.

சிலர் முன்தேகம் எடுத்ததும் பின்தேகம எடுப்பதும் இல்லை; இப்பொழுது எடுத்ததேகம் அழிந்தால், தேகியும் அழிந்துவிடுவானென்றும் சிலர் முத்தியடைவானென்றும் சிலர் பாவபுண்ணியங்களை எக்காலத்தும் அனுபவிப்பானென்றும் சிலர் தேகம் இல்லாமல் தேகம் அழிந்தவிதத்திருப்பா னென்றும் பலவாறு வாதிப்பது எதனாலென்றறிய வேண்டில்: அவரவர்களும் தேகமே ஆன்மாவென்றும் போகமே முத்தியென்றும் கொள்ளப்பட்டவர்களாதலால், மூடமாகிய தேகத்தில் அறிவாகிய ஆன்மாவொருவன் உண்டென்றும் அவனுக்குப் பந்த முத்தி உண்டென்றும் முத்தியடைகின்ற பரியந்தம் பந்த விகற்பத்தால் வேறு வேறு தேகம் எடுப்பானென்றும் பிரத்யட்ச அனுபவமான பிரமாணங்களால் உண்மையை அறிந்துகொள்ளப் படாதவர்களென்றும், அவர்கள் கொள்கைக்குப் பிரமாணமும் யுத்தியும் அனுபவமும் இல்லையென்றும் அறியவேண்டும்.

ஜீவர்கள் தங்கள் சுதந்தரத்தாலே தேகபோகங் களை யடைகின்றார்களென்றால், தங்கள் இச்சைக்கடுத்த தேகங்களையும் போகங்களையும் அடையவேண்டும் : அப்படியின்றிச் சிலர் இச்சைக்கடுத்த பழுதற்ற அங்க முள்ளவர்களாகவும் சுகங்களை யனுபவிக்கின்றவர்களா கவும் சிலர் இச்சைக்கு அடாத பழுதுள்ள அங்க முள்ளவர்களாகவும் துக்கங்களை அனுபவிக்கின்றவர் களாகவும் இருக்கின்றார்கள் ஆகலில், ஜீவர்கள் தேக போகங்களைத் தங்களிச்சையால் அடைந்தவர்களல்ல வென்றும்; அப்படியடைவது இயற்கை என்றால், இயற்கை என்பது எக்காலத்தும் வேறுபடாமல் ஒரு தன்மையாக இருத்தல் வேண்டுமென்றும் : அப்படி ஒரு தன்மையாக இராமல் பலவேறு வகைப்படுதலால் இயற்கையல்லவென்றும்; கடவுள் இச்சையென்றால், கடவுள் கருணையும் நீதியும் உடையவராதலில் எல்லாச் சீவர்களுக்கும் ஒரு தன்மையாகச் சுக அனுபவங் களையே அடைவிக்கவேண்டும்: அப்படியடைவிக்கா மையால் கடவுளிச்சையல்ல வென்றும்; கடவுளருளால் சிருஷ்டித்த முதல் சிருஷ்டியில் தமது இயற்கை(?) அனு பவிக்கும்படி விதித்த விதிகளைப் பழகாமையால் (?) முயற்சிதவறினபடியால், அந்த அநாதிமல வாசனையின் முயற்சி பேதங்களால் பின் பல பல தேகபோகங்கள் இரண்டாவது சிருஷ்டியில் நேரிட்டதென்றும் பிரமா ணித்தறிய வேண்டும்.

எடுத்துக்கொண்ட தேகம் தவறினால் வேறு தேகம் எடுப்பதில்லையென்றால், முதல் சிருஷ்டி தொடங்கி இதுவரையில் அழிந்ததேகங்களுக்கு அள வில்லை, அப்படியே ஆன்மாக்களுக்கும் அளவில்லை : ஆகவே இனி ஆன்மாக்கள் தேகங்களை எடுக்காம லிருக்கவேண்டும். அப்படியில்லை : தேகங்களை எடுத்

துக்கொண்டேயிருக்கிருர்கள். ஆயின் ஆன்மாக்களை நூதனமாகச் செய்து அது வருவதற்கு நூதன நூதன மாகத் தேகங்களை வருவிப்பதென்ருல்; நூதன நூதன மாகத் தேகமாத்திரம் செய்யக்கூடும், தேகத்தி லிருக்கிற ஆன்மாவை நூதன நூதனமாகச் செய்யப் படாது: ஆன்மா எக்காலத்தும் உள்ளதாய் விளங்கப் பட்டது, அது தோன்றுதலும் அழிதலுமில்லை, அதை ஆக்கவும் அழிக்கவும்படாது. ஆன்மாக்களும் குடத்தைப்போல் செய்யப்படுவதாளுல், சுகதுக்கங் களை அனுபவிக்கவறியாது, புண்ணிய பாவங்களை அடையமாட்டாது. குடம் அழிவதுபோல் அழிந்து போய்விடும். அழியுமாளுல், பந்தமுத்திகளுமில்லை; புண்ணிய பாவங்களுமில்லை. ஆதலால் குடம் உடை கின்றபோது குடத்தினுள் இருந்த காற்றும் ஆகாய மும் உடையாமலிருப்பது சிறுவர்களுக்கும் தெரியும்: ஆகவில் தேகம் அழியும்போது தேகத்தினுள் இருக் கின்ற ஆன்ம விளக்கமும் கடவுள் விளக்கமும் அழி யாதென்றும், ஆன்மாக்கள் முயற்சி பேதத்தால் தேக போக பேதங்களையடைவது உண்மையென்றும், யுத்தி யால் அறியவேண்டும்.

ஒரு தாய்தந்தைகளுக்கு ஒரு காலத்தில் இரட் டைப்பிள்ளை பிறக்கின்றது. அவற்றுள் ஒரு பிள்ளை சிவத்தது: ஒரு பிள்ளை கறுத்தது; ஒரு பிள்ளை அங்கப்பழுதுள்ளது: ஒரு பிள்ளை அங்கப்பழுதில்லா தது; ஒரு பிள்ளை பால் குடிக்கின்றது: ஒரு பிள்ளை பால்குடிக்கில் சத்தம் பண்ணுகின்றது; ஒருபிள்ளை வியாதியுள்ளது: ஒரு பிள்ளை வியாதியில்லாதது; ஒரு பிள்ளை இரண்டுவயதில் பேசுகின்றது: ஒரு பிள்ளை பேசத் தெரியாமலிருக்கின்றது—இந்த இரட் டைப்பிள்ளைகளுக்கு இந்த பேதம் எவ்விடத்தில் யா

தொரு ஏதுக்களுமில்லாமல் வந்ததை யூன்றி விசாரிக்கில், முன்பிறப்பில் எடுத்ததேகத்தின் கர்மமாகிய முயற்சி பேதங்களென்றும்; இந்த இரட்டைப்பிள்ளைக்கு மூன்று வயதில் விளையாடும்போது தனித்தனி தாய்தந்தைகள் கொடுத்த தின்பண்டங்களை வைத்துத் தின்கிற தருணத்தில், இவ்விரண்டு பிள்ளைகளும் தவிர வேறுபிள்ளை யொன்றுவந்தால் அதைக்கண்டு இவ் விருவரில் ஒரு பிள்ளை தன் கையிலிருக்கின்ற தின்பண்டத்தைக் கொடுக்கின்றது: மற்றொரு பிள்ளை கொடுக்கப்படாதென்று தடுக்கின்றது; ஒரு பிள்ளை புத்தகத்தை எடுத்துச் சிறுவர் படிக்கின்றதுபோல் படிக்கின்றது: மற்றொருபிள்ளை புத்தகத்தைப் பிடுங்கி யெறிந்து படிக்கப்படாதென்று அடிக்கின்றது; ஒரு பிள்ளை பயப்படுகின்றது: மற்றொருபிள்ளை பயப்படாம லிருக்கின்றது—இப்படியே இந்தப் பிள்ளைகளுக்கு தயை அன்பு அறிவு செய்கை முதலியவைகள் தாய் தந்தையர்கள் கற்பிக்காத காலத்திற்றானே உள்ளதாக வும் இல்லாததாகவும் எப்படி வந்ததென்று விசாரிக் கத் தொடங்கில், இந்த இரண்டு பிள்ளைகளுக்கும்முன் பிறப்பில் எடுத்த தேகததிலிருந்த வாசனை இந்தப் பிறப்பில் இந்தத் தேகத்தில் கற்பியாமல் வந்ததென் றும்—அனுபவத்தால் கருதி யறியவேண்டும். இப்படி யறிந்தால் சீவர்களுக்கு முன்னும் பின்னும்தேகமுண் டென்பது நன்றாகத் தெரியும். இப்படியறியமாட்டா மையால் பிறப்பில்லை என்கிறார்களென்றறிய வேண் டும்.

அன்றி, இந்தத் தூலதேகம் அழியாமலிருக்கின்ற போதே சொற்பனத்தில் ஆன்மா வேறு வேறு தேக மெடுத்துப் பல பல விசித்திரங்களை யனுபவிக்கின்ற தானால், இந்தத் தேகம் நீங்கும்போது வேறுதேக

மெடுத்து வாசனைக்கடுத்த அனுபவங்களை அனுப விக்கு மென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, சித்தி விசேஷத்தால் இந்தத் தேகத்தி லிருந்த ஒருவன் இந்தத்தேகத்தைவிட்டு வேறு தேகத் திற்குப் பிரவேசிக்கின்றான் என்றால், இந்தத் தேகம் அழியும்போது இதிலிருந்த ஆன்மா கன்மபேதத்தால் வேறு தேகத்தில் பிரவேசிக்கு மென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு பட்சியானது காலவேற்றுமையாலும் குணவேற்றுமையாலும் முன் முட்டையென்கின்ற ஒரு தேகத்திலிருந்து பின்பு குஞ்சு என்கின்ற மற் றொரு தேகத்தில் வருகிறதானால், ஆன்மாக்கள் கர்ம பேதத்தால் இந்தத் தேகத்திலிருந்து வேறு தேகத் தில் வருமென்பது சொல்லவேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு குளவியால் ஒரு கிருமி புழு வென் கிற தேகத்திலிருந்து குளவியென்கிற தேகத்தில் வரு மானால், கருமத்தினால் ஒரு ஆன்மா ஒரு தேகத்தி லிருந்து மற்றொரு தேகத்தில் வருமென்பதைச் சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு ஆன்மா ஒரு பிறப்பிற்றானே சிசு தேகத்திலிருந்து பாலதேகத்திலும் பாலதேகத்தி லிருந்து வாலிபதேகத்திலும் வாலிபதேகத்திலிருந்து வார்த்திபதேகத்திலும் வருமானால், அந்த ஆன்மா கன்ம பேதத்தால் வேறு பிண்ட தேகத்தில் வருமென் பதைச் சொல்லவேண்டுவதில்லை.

அன்றி, மந்திர தந்திரபேதத்தால் ஒரு பிறப் பிற்றானே பெண் தேகத்திலிருந்து ஆண்தேகத்திலும் ஆண்தேகத்திலிருந்து பெண் தேகத்திலும் ஆன்மாக்

கள் வருமானால், கர்மபேதத்தால் வேறு தேகம் எடுக்கும் என்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

அன்றி, ஒரு தாபர தேகத்திலிருந்த ஆன்மாவானது அந்தத் தேகத்திற்றானே மரகதக்கிருமி என்கின்ற புழு தேகத்தில் வருகின்றது. அன்றி, ஓர் எறும்பானது அந்தத் தேகத்திலிருந்தே பிலிகப்பட்சி என்கின்ற தேகத்தில் வருகின்றது. அன்றி, ஓர் பாம்பானது அந்தத் தேகததிலிருந்தே சர்ப்பபட்சி யென்கிற வேறொரு தேகத்தில் வருகின்றது. இப்படியே மனிதர் மிருகம் பறவை ஊர்வன நீர் வாழ்வன தாபர முதலிய அந்தந்த தேகங்களிலிருக்கின்ற ஆன்மாக்கள் அந்தந்த தேகத்திலிருந்தே வேறு தேகங்களையெடுக்கின்றனவானால், அந்தந்த தேகங்களழியும் போது வேறு தேகங்களெடுக்கு மென்பது சொல்ல வேண்டுவதில்லை.

சிலர் 'முன்தேகம் உண்டென்பது உண்மையானால், அந்தத் தேகத்தில் நீயார்? உன் சரித்ரமெது? சொல்' என்கின்றார்களே; அவர் கேள்விக்கு உத்தரம் என்னென்றறிய வேண்டில்:—எழுபது வயதுள்ள ஒருவனைப் பார்த்து உனக்கு ஐந்து வயதில் உன் சரித்திரம் என்னவென்று கேட்டபோது 'நேற்றைப் பொழுதில் நடந்த என் சரித்திரம் இன்றைப் பொழுதில் அவஸ்த்தையால் சொல்லத் தெரியாது விழிப்பேனென்றால், என் ஐந்து வயதின் சரித்திரத்தை எப்படிச் சொல்ல மாட்டுவேன்? நீயெப்படிக் கேட்கக்கூடும்?' என்கின்றான். ஒரு பிறப்பில் நடந்த அவனது சரித்திரங்களையே அவஸ்த்தை பேதங்களால் அறிந்து சொல்ல மாட்டாமல் திகைப்புண்டாவதென்

ருல், முன் தேகத்தில் நடந்த சரித்திரங்களை அநேக அவஸ்த்தையில் திகைக்கின்ற நாம எப்படியறிந்து சொல்லக்கூடும் என்பதே உத்தரம் என்றறியவேண்டும். . . . . . .

திருச்சிற்றம்பலம்

ஜீவகாருண்ய ஒழுககம் (மூனறுவது பிரிவு) முற்றிற்று

சன்மார்க்க விளக்கத்தின் முதற்பிரிவாகிய

ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கம் முற்றிற்று*

---

* சுவாமிகள ஜீவகாருண்ய ஒழுக்கத்தை மிக்க விரிவாக ஏழு பிரிவில் எழுதி உபதேசிததிருப்பதாயக் கேள்வி. இன்றைய வரையில திருவருட் செயலால் கிடைததவை எல்லாம் முதல் மூன்று பிரிவின பாற்படும் எனக்கருதி இங்கு அச்சிட்டிருக்கிறது. முதற்பிரிவில் விடுபட்டிருப்பதும் மூன்றுவதன் தொடர்ச்சியும் மற்ற நானகு பிரிவும் திருவருள் வலத்தால் ஆன்ம நேயர்கள் மூலம் விரைவில கிடைககும் என்று நம்பி எதிர்பார்கக இடம் உண்டு—ஆ. பா.

௬. விண்ணப்பங்கள்

௧. சுத்த சன்மார்க்க சத்தியச் சிறு விண்ணப்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இயற்கையுண்மையரென்றும் இயற்கையறிவின ரென்றும் இயற்கையின்பினரென்றும் நிர்க்குணரென் றுஞ் சிற்குணரென்றும் நித்தியரென்றுஞ் சத்தியரென் றும் ஏகரென்றும் அநேகரென்றும் ஆதியரென்றும் அநாதியரென்றும் அமலரென்றும் அருட்பெருஞ் ஜோதியரென்றும் அற்புதரென்றும் நிரதிசயரென் றும் எல்லாமானவரென்றும் எல்லாமுடையவரென் றும் எல்லாம் வல்லவரென்றுங் குறிக்கப்படுதன் முத லிய அளவுகடந்த திருக்குறிப்புத் திருவார்த்தை களாற் சுத்தசன்மார்க்க ஞானிகள் துதித்தும் நினைத் தும் உணர்ந்தும் புணர்ந்தும் அனுபவிக்க விளங்கு கின்ற தனித்தலைமைப் பெரும்பதியாகிய பெருங்கரு ணைக் கடவுளே! தேவரீர் திருவருட் சமுகத்தில் துரும்பினுஞ் சிறியேமாகிய யாங்கள் சிற்றறிவாற் செய்துகொள்ளுஞ் சிறுவிண்ணப்பங்களைத் திருச் செவிக்கு ஏற்பித்தருளி யெங்களை யிரக்ஷித்தருளல் வேண்டும்.

எல்லாச் சத்திகளும் எல்லாச் சத்தர்களும் எல் லாத் தலைவர்களும் அறிந்துகொள்ளுதற்கு மிகவு மரியதாய் எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் எல்லாத் தத் துவிகளுக்கும் அப்பாலப்பாலாய் விளங்கும் ஓர் சுத்த ஞானவெளியில் தமக்கு ஒருவிதத்தாலும் ஒப்புயர்வு சிறிதுங் குறிக்கப்படாத தனிப்பெருந்தலைமை யருட் பெருஞ்ஜோதியாகி விளங்குகின்ற தேவரீரது தனிப்

பெருந் தன்மைக்கு மெய்யறிவுடையோரால் விதிக்கப் பட்ட வேதாகமங்களும் பெருந்தகை வாசகத்தைப் பெறுது சிறுதகை வாசகங்களைப் பெற்றுத் திகைப் படைகின்றனவென்றால், மலத்திற் புழுத்த புழுவினுஞ் சிறியேமாகிய யாங்கள் திருச்சமுகத்தில் விண்ணப் பித்தற்குரிய பெருந்தகை வாசகத்தை யெவ்வா றறி வோம்! எங்ஙனஞ் செய்வோம்! ஆகலில் கருணாநிதி யாகிய கடவுளே! யாங்கள் விண்ணப்பிக்கின்ற அற்ப வாசகத்தில் உரிமை நோக்காது அங்கீகரித்தருளி யெங்களைக் காத்தருளல் வேண்டும்.

தாயினுஞ் சிறந்த தயவுடைக் கடவுளே! இயற் கையே அஞ்ஞான விருளில் அஞ்ஞானவுருவில் அஞ் ஞானிகளாய் அஞ்ஞானத்திற்பயின்று ஏதுந் தெரி யாது கிடந்த எங்களைத் தேவரீர் பெருங்கருணையால் பவுதிக வுடம்பிற் சிறிதறிவுதோற்றி விடுத்த அஞ் ஞான்றுதொட்டிஞ்ஞான்றுவரையும், அது கொண்டு அறிவே வடிவாய் அறிவே உருவாய் அறிவே பொறி யா யறிவே மனமா யறிவே அறிவா யறிவே யனுபவமா யனுபவிக்கத் தெரிந்துகொள்ளாது, குற்றமே வடி வாய்க் குற்றமே யுருவாய்க் குற்றமே பொறியாய்க் குற்றமே மனமாய்க் குற்றமே யறிவாய் குற்றமே யனு பவமாய் அனுபவிக்கின்ற சிறியேங்கள் திருச்சமுகத் தில் விண்ணப்பிக்கின்ற விண்ணப்பமும் குற்றமே வடி வாய்க்குற்றமே குறிக்குமென்றறிந்தோமாயினும், குற் றங் குறியாதவகை விண்ணப்பஞ் செய்தற்கு ஒருவாற் றானும் உணர்ச்சியில்லோமாகலிற் றுணிவுகொண்டு விண்ணப்பிக்கின்றோம். குற்றங்களையே குணங்களா கக் கொள்ளுதல் தேவரீர் திருவருட்பெருமைக்கியற் கையாதலின் இவ்விண்ணப்பங்களிற் குற்றங்குறியாது கடைக்கணித்தருளிக் கருணை செய்தல்வேண்டும்.

அஞ்ஞான விருளில் ஒன்றுந் தெரியாது உணர்ச்சியின்றிக் கிடந்த காலம்போக அவ்விருளைவிட்டு நீங்கிய காலத்தே, இவ்வுலகினிடத்து புல் நெல் மரஞ் செடி பூடு முதலியவாகவும் கல் மலை குன்று முதலியவாகவும் பிறந்து பிறந்து களையுண்டல் வெட்டுண்டல் அறுப்புண்டல் கிள்ளுண்டல் உலர்ப்புண்டல் உடைப்புண்டல் வெடிப்புண்டல் முதலிய பலவேறு அவத்தைகளால் இறந்திறந்து அத்தாபரயோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று உழன்று உழன்று அலுப்படைந்தேம்; பின்னர் எறும்பு செல் புழு பாம்பு உடும்பு பல்லி முதலியவாகவும் தவளை சிறுமீன் முதலை சுறு திமிங்கில முதலியவாகவும் பிறந்து பிறந்து தேய்ப்புண்டல் நசுக்குண்டல் அடியுண்டல்பிடியுண்டல் முதலிய பலவேறு அவத்தைகளால் இறந்து இறந்து அவ்வூர்வன நீர்வாழ்வன யோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்றுசென்று உழன்று உழன்று அலுப்படைந்தேம்; பின்னர் ஈ வண்டு தும்பி குருவி காக்கை பருந்து கழுகு முதலியவாகப் பிறந்து பிறந்து அடியுண்டல் பிடியுண்டல் அலைப்புண்டல் உலைப்புண்டல் முதலிய பலவேறு அவத்தைகளால் இறந்திறந்து அப்பறவையோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று உழன்றுழன்று அலுப்படைந்தேம்; பின்னர் அணில் குரங்கு நாய் பன்றி பூனை ஆடு மாடு யானை குதிரை புலி கரடி முதலியவாகப் பிறந்து பிறந்து பிடியுண்டல் அடியுண்டல் குத்துண்டல் வெண்டுண்டல் தாக்குண்டல் கட்டுண்டல் தட்டுண்டல் முதலிய பல்வேறு அவத்தைகளால் இறந்திறந்து அவ்விலங்குயோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று உழன்றுழன்று அலுப்படைந்தேம்; பின்னர் பசாசர் பூதர் இராக்கதர் அசுரர் சுரர் முதலியராகப் பிறந்து பிறந்து அலைப்படுதல் அகப்

படுதல் அகங்கரித்தல் அதிகரித்தல் மறந்து நிற்றல் நினைந்து நிற்றல் மயக்குறுதல் திகைப்புறுதல் போரிடுதல் கொலைபடுதல் முதலிய பல்வேறு அவத்தைகளால் இறந்து இறந்து அத்தேவயோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று உழன்றுழன்று அலுப்படைந்தேம்; பின்னர் காட்டகத்தார் களவுசெய்வார் கொலைசெய்வார் முதலியராகப் பிறந்து பிறந்து பயப்படல் சிறைப்படல் சிதைபடல் முதலிய அவத்தைகளால் இறந்திறந்து அந்நரக யோனிவர்க்கங்களெல்லாஞ் சென்று சென்று உழன்றுழன்று அலுப்படைந்தேம்.

அங்ஙனம் யாங்கள் அப்பிறவிகள்தோறும் அடைந்த அலுப்பும் அச்சமும் அவலமும் களைப்பும் துன்பமுந் திருவுளத்தடைத்து இரங்கியருளி அழியாப் பெருவாழ்வைப் பெறுதற்குரிய உயரறிவுடைய இம் மனித தேகத்திற் செலுத்தியருளிய தேவரீரது பெருங் கருணைக்கு யாங்கள் செய்யுங் கைம்மாறு ஒன்றுந் தெரிந்தோமில்லை: உயிர்களின் அகத்தும் புறத்தும் அகப்புறத்தும் புறப்புறத்தும் நீக்கமின்றி நிறைந்து விளங்குகின்ற அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்டவரே!

இம்மனித தேகத்திற் செலுத்தியகாலத்திலும் தாய்வயிற்றிலும் சிசுப்பருவத்திலும் குமாரப் பருவத்திலும் பலவேறு அவத்தைகளால் அறிவின்றி யிருந்தோமாகலில் தேவரீர் பெருங்கருணைத் திறத்தை யறிந்து கொள்ளாமல் வீண்போது கழித்தோம். அப்பருவங் கழிய இப்பருவத்தினிடத்தே, எல்லா அண்டங்களையும் எல்லா உலகங்களையும் எல்லா உயிர்களையும் எல்லாப் பொருள்களையும் மற்றை யெல்லாவற்றையும் தோற்றுவித்தும் விளக்கஞ் செய்வித்தும் துரிசுநீக்குவித்தும் பக்குவம் வருவித்தும் பலன்றருவித்தும் எங்

கும் பூரணராகி விளங்குகின்ற ஓர் உண்மைக்கடவுள் உண்டென்றும், அக்கடவுளை உண்மையன்பாற்கருத்திற் கருதி வழிபாடுசெய்யின் அக்கடவுள் திருவருள் நமது கருத்தின்கண் வெளிப்பட்டு விளங்குமென்றும், அத் திருவருள் விளக்கத்தால் மரணம் பிணி மூப்பு பயம் துன்ப முதலிய அவத்தைகளெல்லாவற்றையும் தவிர்த்து எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும் எவ்வளவுந் தடைபடாத பேரின்பசித்திப் பெருவாழ்வை யடைதல்கூடுமென்றும், எங்களறிவில் தேவரீர் திருவருளால் உண்மைப்பட வுணர்த்தியருளப்பெற்றோம். அவ்வுணர்ச்சியைப்பெற்றது தொடங்கிக் கடவுள் வழிபாடு எஞ்ஞான்று செய்வோம்? கடவுள் திருவருள் விளக்கம் எந்நாளடைவோம்? மரணம் பிணி மூப்பு முதலிய அவத்தைகள் எப்போது நீங்கும்? என்றுமழியாத பேரின்பசித்தி எக்காலங் கிடைக்கும்? என்று மெண்ணி யெண்ணி வழிதுறை தெரியாமல் வருந்தி நின்ற தருணத்தே—

களைப்பறிந்துதவுங் கருணைக்கடலாகிய கடவுளே! தேவரீர் 'நெடுங்காலம் மரண முதலாகிய அவத்தைகளாற்றுன்பமுற்றுக் களைப்படைந்த உங்களை அவ்வவத்தைகளினின்றும் நீக்கிக் களைப்பும் கலக்கமுந் தவிர்த்து அழியாத பேரின்பசித்தியை அடைவித்தற் பொருட்டாகவே பூர்வ ஞானசிதம்பரத்தின் வடபால் பார்வதிபுரமென்று குறிக்கப்படுகின்ற உத்தரஞான சித்திபுரத்தில் யாம் அளவுகடந்த நெடுங்காலஞ் சித்தியெல்லாம் விளங்கத் திருவருள் நடஞ்செய்வோ'மென்றும் 'அது தருணம் மிகவும் அடுத்து சமீபித்த தருண' மென்றும் 'அப்பதியினிடத்தே யாம் அருணடம் புரிதற்கு அடையாளமாக ஓர் ஞானசபை காணுதல் வேண்டு'மென்றும் திருவருட் குறிப்பால் அறிவித்தது

மன்றி, அருளுருவாகி எங்களகத்தும் புறத்தும் அமர்ந் தருளி யாதோர் தடைகளுமின்றி அத்திருஞான சபை யுந் தோன்றி விளங்கச் செய்வித்தருளிய தேவரீர் பெருங்கருணையைக் கருதுந்தோறும் பெருங்களிப் படைகின்றோம். இனி அத்திருஞானசபையை அலங் கரித்தல் வேண்டுமெனக் குறிப்பித்தவண்ணம் அலங் கரிக்கத் தொடங்குகின்றோம். அருட்பெருஞ்ஜோதி யாண்டவரே! தேவரீர் அருளுருவாகி யெங்களகத்தும் புறத்தும் அமர்ந்தருளி யாங்கள் செய்யும் இவ்வலங் காரத் திருப்பணியில் எவ்விதத்தாலும் யாதொரு தடையும் வாராத வண்ணஞ் செய்வித்து அவ்வலங் காரத் திருப்பணியை முற்றுவித்தருளல் வேண்டும்.

சர்வ வல்லபராகிய தனித்தலைமைக் கடவுளே! அத்திருவலங்காரத் திருப்பணி முற்றிய தருணத்தே தேவரீர் அமர்ந்தருளி அற்புதத் திருவருள் விளக்கத் தால் எங்களையும் இவ்வுலகில் இத்தேகத்தைப்பெற்ற மற்றவர்களையும் உண்மையடியர்களாக்கி உண்மை யறி வை விளக்கி உண்மையின்பத்தை அளித்துச் சமரச சுத்த சன்மார்க்க நிலையில் வைத்துச் சத்திய வாழ்வை யடைவித்து நித்தியர்களாக்கி வாழ்வித்தல்வேண்டும். எல்லாமுடைய அருட்பெருஞ்ஜோதி அற்புதக் கட வுளே! இது தொடங்கி எக்காலத்தும் சுத்தசன்மார்க் கத்தின் முக்கிய தடையாகிய சமயங்கள் மதங்கள் மார்க்கங்கள் என்பவற்றின் ஆசார சங்கற்ப விகற்பங் களும் வருணம் ஆசிரம முதலிய உலகாசார சங்கற்ப விகற்பங்களும் எங்கள் மனத்திற் பற்றாதவண்ணம் அருள் செய்தல்வேண்டும். சுத்தசன்மார்க்கத்தின் முக் கிய லக்ஷியமாகிய ஆன்மநேய ஒருமைப்பாட்டுரிமை எங் களுக்குள் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும் எவ்வளவும் விலகாமல் நிறைந்து விளங்கச் செய்வித்தரு

ளல்வேண்டும். எல்லாமாகிய தனிப்பெருந் தலைமை அருட்பெருஞ்ஜோதி யாண்டவரே! தேவரீர் திருவருட்பெருங்கருணைக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

சுத்த சன்மார்க்க சத்தியச் சிறு விண்ணப்பம்
முற்றிற்று

உ. (சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்தியப் பெரு விண்ணப்பம்)

திருச்சிற்றம்பலம்

இயற்கை யுண்மை நிறைவாகியுள்ள ஓர் சுத்த சிவாநுபவவெளியில், இயற்கைவிளக்க நிறைவாகிவிளங்கிய அருட்பெருஞ்சோதி சொரூபராய், இயற்கையின்ப நிறைவாகி யோங்கிய சிவானந்த வொருமைத் திருநடச்செய்கையை எல்லா உயிர்களும் இன்பமடைதற் பொருட்டுத் திருவுளக் கருணையாற் செய்தருளுகின்ற சர்வவல்லபராகிய தனித்தலைமைக் கடவுளே!

அறிவென்பது ஓர் சிறிதுந் தோற்றாத அஞ்ஞானமென்னும் பெரிய பாசாந்தகாரத்தில் நெடுங்காலம் சிற்றணுப்பசுவாகி யருகிக் கிடந்த அடியேனுக்குள் உள்ளொளியாகியிருந்து அப்பாசாந்தகாரத்தினின்றும் எடுத்து, எல்லாப் பிறப்புடம்புகளினும் உயர்வுடைத்தாகிய ஆறறிவுள்ள இம்மனிதப் பிறப்புடம்பில் என்னை விடுத்துச் சிறிது அறிவு விளங்கச் செய்த தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை எங்ஙனமறிவேன்! எவ்வாறு கருதுவேன்! என்னென்று சொல்வேன்!

எல்லாம்வல்ல இயற்கை யுண்மைக் கடவுளே! உபசாரத்தாற் பெற்ற தந்தை யென்பான் ஒருவனது சுக்கிலத் துளியின்கண் என்னை யோர் பகுதிப் பேரணுவுருவிற் பெருகி வெளிப்பட விருத்திய காலத்திலும், எனக்குள் உள்ளொளியாகியிருந்து அப்பகுதிப் பேரணுவுருவைச் சிருட்டித் தருளினீர். அன்றிப் புறத்தில் யாவராலுஞ் சகிக்கப்படாத அதன் அருவருப்பையும் அசுத்தத்தையும் தீ நாற்றத்தையும் சகித்து, அச்சுக்கிலத் துளியினிடத்து ஓர் ஆவியுருவாகியிருந்து, அத்துளியின் கண்ணுள்ள பல்வகை விரோத தத்துவங்களாற் சிறிதுந் தடைபாடமல் என்னுருவையுங் காத்தருளினீர். அன்றி, அங்ஙனம் அரும்பிய ஆன்மசக்திக் கலைகள் வெளிப்பட விளக்கி வளர்த்துமருளினீர்.

உபசாரத்தாற் பெற்ற தாயென்பாள் ஒருத்தியின் சோணிதத்திரளில் என்னுருவைச்சேர்க்கும்வரையில், அப்போது அப்போது என்னுருவைச் சிதைப்பதற்கு எதிரிட்ட துரிசுகளெல்லாவற்றையும் நிக்கிரகஞ் செய்தருளினீர். இங்ஙனம் புரிந்த தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை எங்ஙனமறிவேன்! எவ்வாறு கருதுவேன்! என்னென்று சொல்வேன்!

எல்லாம் உடைய இயற்கை விளக்கக் கடவுளே! தாய் கருப்பையிற் சோணிதத்திரளிற் சேர்த்து என்னை ஓர் பூதப் பேரணுஉருவிற் பெருகி வெளிப்பட இருத்திய காலத்திலும், எனக்குள் உள்ளொளியாகியிருந்து அப்பூதப் பேரணுவுருவைச் சிருட்டித் தருளினீர். அன்றிப்புறத்தில் எவராலுஞ் சிறிதுஞ் சகிக்கப்படாத அதனசுத்தம் அருவருப்பு துற்கந்த முதலியவற்றைப் பொறுத்து அச்சோணிதத்திரளில் ஓர் ஆவி யுருவாகி

யிருந்து, அத்திரளினுள்ள பல்வகை விரோத தத்து வங்களால் சிறிதுந் தடைபடாமல் என்னுருவைக் காத் தருளினீர்.

அன்றியும், அவ்விடத்தெதிரிட்ட துரிசுகளெல்லா வற்றையும் நிக்கிரகஞ் செய்தருளினீர். அன்றி, அங்ங னம் பூத்த ஆன்ம சத்திக்கலைகள் வாட்டமடையாது வெளிப்பட்டு விளங்க வளர்த்தருளினீர்.

அன்றியும், தாய் கருப்பையினிடத்துப் பூதப் பேரணுவுருவிற்கிடந்த என்னை அக்கருப்பையிற் பவு திக பிண்டவடிவிலிருத்தும் வரையில், நச்சுக்கிருமி நச்சுக்காற்று நச்சுச்சுவாலை முதலிய வுற்பாதவகை களால் எனது பூதப் பேரணுவுருச்சிதறி வேறுபடா மலுங் காத்தருளினீர். அன்றியும், தாய் கருப்பையிற் பவுதிகபிண்டவடிவில் என்னை யிருத்தியகாலத்திலும், எனது இச்சை ஞானக்கிரியைகளை வெளிப்படுத்துதல் முதலிய உபகரிப் பதிகரிப்புகளுக்குரிய உபயோக தத் துவ வுறுப்புகளெல்லா வற்றையும் குறைவின்றி வகுத் தமைத்து வளர்த்துக் காத்தருளினீர்.

அன்றியும், அடியேன் தாய் கருப்பையிற் பிண்ட வடிவிற்கிடந்தகாலத்து, இரும்பிற் பெரிதுங் கடினமு டையதாய் இருட்குகையிற்பெரிதும் இருளுடையதாய் மிகவுஞ் சிற்றளவுடையதாய் அசுத்த முதலியவற்றால் நிரம்பிய அக்கருப்பையினுள் நெருக்கத்தாலும் வெப் பத்தாலும் புழுங்கிய புழுக்கத்தினால் வருந்தி வருந்தி களைத்தபோதெல்லாம், அங்ஙனம் அமுதக்காற்றை அடிக்கடி மெல்லென வீசுவித்து, அவ்வருத்தமுங் களைப்புந் தவிர்த்துக் காத்தருளினீர்.

அன்றியும், தாய் கருப்பையிற் பிண்டவடிவிற் கிடந்து பசியினாற் பரதவித்து மூர்ச்சித்த போதெல் லாம், பூதகாரிய அமுதத்தை எனக்கு ஊட்டுவித்துப்

பசியை நீக்கி மூர்ச்சை தெளிவித்தருளினீர். அன்றியும் தாய்கருப்பையிற் பிண்டவடிவிற்கிடந்து பேய்வெருட்டாலும் பேரிருட்டாலும் பயந்தபோதெல்லாம், நாதவொலியாற் பேய்வெருட்டையும் விந்துவிளக்கத்தாற் பேரிருட்டையுந் தவிர்த்து, என் பயத்தை நீக்கி யருளினீர். அன்றி, தாய் கருப்பையின்கண் நேரிட்ட பெருந்தீ பெருங்காற்று பேரோசை பெருவெள்ளம் பெரும்புழு முதலிய உற்பாத துரிசுகள் அனைத்தையுந்தவிர்த்துக் காத்து, அப்பிண்ட வடிவில் எனக்கு ஓரறிவையும் விளக்கியருளினீர்.

அன்றியும், உலகினிடத்தே பிறந்து அனுபவிப்பதற்குரிய சுபவனுபவப் பெருக்கம் ஆயுட்பெருக்கம் முதலிய நன்மைகளையும் எனக்கு அப்பிண்ட வடிவின் கண்ணே அமைத்தருளினீர்.

அன்றியும், சோணிதக் காற்றின் அடிபடல் யோனிநெருக்குண்ணல் முதலிய அவத்தைகளால் அபாயம் நேரிடவொட்டாமற் காத்து இவ்வுலகினிடத்தே தோற்றுவித்தருளினீர். இங்ஙனம் புரிந்த தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை எங்ஙனமறிவேன்! எவ்வாறுகருதுவேன்! என்னென்று துதிப்பேன்!

எல்லாமாகிய இயற்கை யின்பக் கடவுளே! தந்தை யென்பவனது சுக்கிலப்பையின்கண் யான் வந்தமைந்த கணப்போது தொடங்கி தாயென்பவளது சோணிதப் பையின்கண் சென்றடைந்த கணப்போதிற்கு முன் கணப்போது வரையுமாக, என்றெலொருவாறு அளவிடப்பட்ட ஒரு கோடி ஒன்பது லக்ஷத்தறுபதினாயிரங் கணப்போது பரியந்தம் எவ்வகைத் தடைகளும் வாராதபடி, பகுதிப் போனுவுருவிற் கிடந்த எனது அகத்தினும் புறத்

தினும் அருவாகியும் உருவாகியும் சலித்தன் முதலிய வின்றி அன்பொடும் அருளொடும் பாதுகாத்திருந்த தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் தன்மைக்கு இவ்வுலகில் ஒருவாறு ஒரு கணப்போது பாதுகாத்த லிற் சலிப்படைந்தும் தளர்ச்சியடைந்தும் அருவருப் புற்றும் சுதந்தரமற்றும் பராக்கிலிருந்துந் தடைபடு கின்ற தந்தை முதலிய ஜீவர்கள் கருணைத் தன்மையை ஒப்பென்று சொல்வதற்கு எவ்விதத்தினுஞ் சிறிதாயி னும் மனந்துணியாமையால், அங்ஙனம் உபசரியாத வனாகியிருக்கின்றேன். ஆகலில் தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணையை யென்னென்று கருதுவேன்! என் னென்று துதிப்பேன்!

அருட்பெருஞ் ஜோதித் தனித் தலைமைக் கடவு ளே! தாயென்பவளது சோணிதப்பையின்கண் யான் வந்தமைந்த கணப்போது தொடங்கி இவ்வுலகிற் றோன்றிய கணப்போதிற்கு முன் கணப்போதுவரையு மாக, என்னாலொருவாறு அளவிடப்பட்ட ஆறுகோடி நாற்பத்தெட்டு லக்ஷங் கணப்போது பரியந்தம், எவ் வகைத் தடைகளும் எவ்வகை ஆபத்துகளும் வாராத படி, பூதப்பேராணுவுருவிலும் பிண்டப் பெருவடிவி லும் கிடந்த எனதகத்தினும் புறத்தினும் அருவாகி யும் உருவாகியும் சலித்தன் முதலியவின்றிப் பெருந் தயவினோடு பாதுகாத்திருந்த தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் தன்மைக்கு இவ்வுலகில் ஒருவாறு ஒரு கணப்போது பாதுகாத்தலிற் சலித்தும் தளர்ந் தும் அருவருத்தும் பாதந்திரித்தும் பராக்கடைந் தும் தடைபடுகின்ற தாய் முதலிய ஜீவர் கருணைத் தன்மையை ஒப்பென்று சொல்வதற்கு எவ்வகையினும் எத்துணையும் மனந்துணியாமையால், அங்ஙனம் உப சரியாதவனாகி யிருக்கின்றேன். ஆகலில் தேவரீரது

திருவருட் பெருங்கருணையை என்னென்று கருதுவேன்! எங்ஙனந் துதிப்பேன்!

யாவராலும் பிரித்தற் கொருவாற்றானுங் கூடாத பாசமென்னும் மகாந்தகாரத்தில் யானதுவென்னும் பேதந்தோன்றாது அருவிக்கலந்து அளவிறந்த காலம் முன்பின்னென்பதின்றி மூர்ச்சித்துக்கிடந்த என்னை அம்மகாந்த காரத்தினின்றும் ஓர் கணப்பொழுதினுள் அதிகாரணக் கிரியையால் அதிகாரணப் பகுதியுருவிற் பிரித்தெடுத்தருளிய தேவரீரது திருவருட்பேராற்றலை என்னென்று கருதி என்னென்று துதிப்பேன்!

சத்திய ஞானாநந்தத் தனித்தலைமைக் கடவுளே! காரணக்கிரியையாற் காரணப்பகுதியுருவினும் அதிசூக்குமக் கிரியையால் அதிசூக்குமப் பகுதியுருவினும் சூக்குமக் கிரியையாற் சூக்குமப்பகுதியுருவினும் பரத்துவசத்திசத்தரால் பூதவுருவினும் அபரத்துவ சத்திசத்தரால் பவுதிகவடிவினும் ஓர் கணப்போதினுள் என்னைச் செலுத்தாமற் செலுத்திய தேவரீரது திருவருட் பேராற்றலை என்னென்று கருதி என்னென்று துதிப்பேன்!

அகண்ட பூரணாநந்தராகிய அருட்பெருஞ்ஜோதிக் கடவுளே! ஜீவனை ஆதரிப்பிக்கும் பூதப்பிருதிவித் தோற்றமும் ஜீவனை விருத்தி செய்விக்கும் பூதநீர்த்தோற்றமும் ஜீவனை விளக்கஞ் செய்விக்கும் பூதாக்கினித் தோற்றமும் ஜீவனையதிகரிப்பிக்கும் பூதவாயுத்தோற்றமும் ஜீவனை வியாபகஞ் செய்விக்கும் பூதவெளித் தோற்றமும் உபப்பிருதிவி உபநீர் உபாக்கினி உபவாயு முதலிய தோற்றங்களும் அவைகளிருக்கு மிடங்களும் தொழிலிட முதலியவிடங்களும், ஒலியறிவு உருவறிவு சுவையறிவு நாற்றவறிவு பரிசவறிவு என்னும் ஐவகைக் குணவறிவுகளும் அவைகளிருத்தற்குரிய செவி கண்

நாக்கு மூக்கு மெய்யென்னுமுள்ளிடப் பொறிகளும் அவைகள் உத்தியோகித்தற்குரிய வெளியிடப் பொறி களும், வசனித்தறிதல் நடந்தறிதல் கொடுத்தெடுத் தறிதல் மலம் விடுத்தறிதல் சலம் விடுத்தறிதல் என் னும் ஐவகைத் தொழிலறிவுகளும் அவைகளிருத் தற்குரிய வாக்கு பாதம் கை நீர்வாயில் அபானவாயில் என்னும் கரும உள்ளிடப் பொறிகளும் அவைகள் தொழிற்படற்குரிய கருமப்புறவிடப் பொறிகளும், நினைத்தல் விசாரித்தல் நிச்சயித்தல் அகங்கரித்தல் என்னும் சூக்குமக்காணத் தொழில்களும் அவைகளை யியற்றும் மனம் புத்தி சித்தம் அகங்காரமென்னும் சூக்குமகாணங்களும் அவைகளை யியற்றுவிக்கும் அதி சூக்கும காணங்களும், அக்காணங்களின் உபகாணங் களாகிப் பலபல பேதப்பட்டுவிரிந்த சத்துவம்ராஜதம் தாமசமுதலிய குணங்களும் அவைகளிருத்தற்கும் உத்தியோகித்தற்கும் இடங்களும், பருவஞ் செய்தல் தகுதிசெய்தல் இச்சை செய்தல் தெரிவு செய்தல் அதிகாரஞ்செய்தல் காரணஞ்செய்தல் காரியஞ்செய் தல் முதலிய இடைப்பாட்டுத் தொழில்களும் அவை களை யியற்றும்பொழுது இயைபு இச்சை அறிவு முத லிய கருவிகளும் அக்கருவிகளுக்குரிய இடங்களும் அவைகளுத்தியோகித்தற்குரிய இடங்களும், துரிசு நீக்குவித்தல் சுகம்விழைவித்தல் தூய்மைசெய்வித்தல் இன்பமடைதற்கு வழியாயிருத்தல் துணையாயிருத் தல் முதலிய பாத்துவத் தொழில்களும் அவைகளை இயற்றுதற்குரிய தத்துவங்களும் அவைகளிருத்தற் குரிய இடங்களும் பிரேரித்தற்குரிய இடங்களும், அறிதல் அறிவித்தல் அனுபவித்தல் அனுபவிப்பித்தல் முதலிய முக்கியத் தொழில்களும் அவைகளை இயற்று கின்ற சத்திசத்தர்களும் அவர்களிருத்தற்குரிய இடங்

களும் அவர்கள் அதிகரித்தற்குரிய இடங்களும், வாத விருத்தி பித்தவிருத்தி சிலேட்டும விருத்தி களும் அவைகளிருக்குமிடங்களும் உத்தியோகிக்கு மிடங்களும், சூரியசத்தி சந்திரசத்தி அக்கினிசத்தி தாரகைசத்தி பிரமசத்தி மாயாசத்தி ருத்திரசத்தி முதலியசத்திகளும் அவர்களிருத்தற்கும் அதிகரித்தற் கும் உரிய இடங்களும் அச்சத்திகளை நடத்துஞ் சத் தர்களும் அவர்களிருத்தற்கும் அதிகரித்தற்கும் உரிய இடங்களும், நனவு கனவு சுழுத்தி முதலிய அவத்தை களும் அவைகளிருத்தற்குரிய இடங்களும் இங்ஙனம் இன்னும் பற்பலஅகவுறுப்புகளும் அகப்புறவுறுப் புகளும்; மீத்தோல் புடைத்தோல் வன்தோல் மென் தோல் முதலிய தோல்வகைகளும், வெண்ணரம்பு செந்நரம்பு பசுநரம்பு சிறுநரம்பு பெருநரம்பு முதலிய நரம்பின் வகைகளும், பேரென்பு சிற்றென்பு நீட் டென்பு முடக்கென்பு முதலிய என்பின் வகைகளும், நல்லிரத்தம் புல்லிரத்தம் கலவையிரத்தம் கபிலையிரத்த முதலியஇரத்தவகைகளும்,மெல்லிறைச்சி கல்லிறைச்சி மண்ணிறைச்சி நீரிறைச்சி முதலிய இறைச்சி வகை களும், மேனிலைச்சுக்கிலம் கீழ்நிலைச்சுக்கில முதலிய சுக்கிலவகைகளும், ஓங்காரமூளை ஆங்காரமூளை முத லிய மூளைவகைகளும், தலையமுதம் இடையமுத முத லிய அமுதவகைகளும், வெண்மை செம்மை பசுமை கருமை பொன்மை என்னும் வண்ண வகைகளும், வெண்மையிற் செம்மை வெண்மையிற் பசுமை வெண் மையிற் கருமை வெண்மையிற் பொன்மை செம்மை யின் வெண்மை செம்மையிற் பசுமை செம்மையிற் கருமை செம்மையிற் பொன்மை பசுமையின் வெண் மை பசுமையிற் செம்மை பசுமையிற் பொன்மை பசு மையிற் கருமை கருமையின் வெண்மை கருமையிற்

செம்மை கருமையிற் பசுமை கருமையிற் பொன்மை பொன்மையின் வெண்மை பொன்மையிற் செம்மை பொன்மையிற் பசுமை பொன்மையிற் கருமை என்னும் வண்ண பேதவகைகளும், இவைகள் இவைகள் இருத்தற்குரிய இடங்களும் செயல்வகைகளும் பயன் வகைகளும், இங்ஙனமின்னும் பற்பலபுறவுறுப்புகளும் புறப்புறவுறுப்புகளும் எனக்கு உபகரிக்கும் பொருட்டு இப்பவுதிக வடிவின்கண் ஒருங்கே உண்ணின்று தோன்ற உண்ணின்றுதோற்றூது தோற்றுவித்த தேவரீரது திருவருட்பேராற்றலை எங்ஙனமறிந்து எவ்வாறு கருதி என்னென்று துதிப்பேன்!

சுத்தசன்மார்க்க லக்ஷியசத்திய ஞானக்கடவுளே ! ஜீவர்களாற் கணித்தறியப்படாத பெரிய உலகின் கண்ணே, பேராசை பெருங்கோபம் பெருமோகம் பெருமதம் பெருலோபம் பேரழுக்காறு பேரகங்காரம் பெருவயிரம் பெருமடம் பெருமயக்க முதலிய பெருங் குற்றங்களே பெரும்பாலும் விளைவதற்குரிமையாகிய மற்றை யிடங்களிற் பிறப்பியாமல், குணங்களே பெரும் பாலும் விளைதற்குரிய இவ்விடத்தே, உறுப்பிற் குறைவுபடாத உயர் பிறப்பாகிய இம்மனிதப்பிறப்பில் என்னைப்பிறப்பித்தருளிய தேவரீரது பேரருட்பெருங் கருணைத்திறத்தை யென்னென்றுகருதி யென்னென்று துதிப்பேன்!

அருட்பெரு வெளியின் கண்ணே அருட்பெருஞ் ஜோதி வடிவராகி விகற்ப மில்லாது விளங்குகின்ற மெய்ப்பொருட் கடவுளே! சிசுப்பருவந் தொடங்கிக் குமாரப்பருவம் வரையில் பேய்வெருட்டல் தோஷந் தாங்கல் பாலெதிரெடுத்தல் சவலைக் குருந்தாதல் நோய்ப்பிணிப்புண்டல் பசியாலராற்றல் பயத்தாலுலம்பு தல் உண்டியுவட்டல் உடம்பொடு நேர்தல் முதலிய

எவ்வகைத் தடைகளாலுந் தடைபடாமல், எனதகத்தும் புறத்தும் காத்திருந்து வளர்த்தருளிய தேவரீரது பேரருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை என்னென்று கருதி யென்னென்று துதிப்பேன்!

அறிவாரறியும் வண்ணங்களெல்லாமுடைய பேரருட் பெருஞ்ஜோதிப்பெருந்தகைக்கடவுளே! குமாரப் பருவத்திற்றானே உலகிற் சிறுவர்களுடன்கூடிச் சிறு விளையாட்டியற்றல் சிற்றுண்டி விழைதல் சித்திரம் பயிறல் அதிசயம்பார்த்தல் அசங்கியம்பேசல் அவவித்தழுதல் சிறுசண்டை செய்தல் சிறுகுறும்பியற்றல் தன்வசத்துழலல் தாய்வயிற்சலித்தல் முதலிய குற்றங்களில் என்னைச் சிறிதுஞ்செலுத்தாமல், ஓர் சிறிது அறிவு விளங்கப்புரிந்து இடந்தனித்திருத்தல் இச்சையின்றி நுகர்தல் ஜெபதபஞ் செய்தல் தெய்வம்பராவல் பிறவுயிர்க்கிரங்கல் பெருங்குணம்பற்றல் பாடிப் பணிதல் பத்திசெய்திருத்தல் முதலிய நற்செய்கைகளில் என்னைச் செலுத்திய தேவரீரது பேரருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை என்னென்று கருதி என்னென்று துதிப்பேன்!

எல்லா மானவராயும் ஒன்று மல்லாதவராயும் எல்லா அண்ட சராசரங்களின் அகத்தும் புறத்தும் நிறைந்து விளங்குகின்ற தனித்தலைமைக் கடவுளே! குமாரப்பருவத்தில் என்னைக் கல்வியிற் பயிற்றும் ஆசிரியரையின்றியே என்றரத்திற் பயின்றறிதற் கருமையாகிய கல்விப் பயிற்சியை எனதுள்ளகத்தேயிருந்து பயிற்றுவித்தருளினீர்.

இடம்பத்தையும் ஆரவாரத்தையும் பிரயாசத்தையும் பெருமறைப்பையும் போதுபோக்கையும் உண்டு பண்ணுகின்ற ஆரிய முதலிய பாஷைகளில் எனக்கு ஆசைசெல்ல வொட்டாது, பயிலுதற்குமறிதற்கும்

மிகவு மிலேசுடையதாய் பாடுதற்கும் துதித்தற்கு மிகவுமினிமையுடையதாய் சாகாக்கல்வியை இலேசி லறிவிப்பதாய்த் திருவருள் வலத்தாற் கிடைத்த தென்மொழி யொன்றனிடத்தே மனம்பற்றச்செய்து அத்தென்மொழிகளாற் பல்வகைத் தோத்திரப்பாட்டு களைப் பாடுவித்தருளினீர்.

அச்சிறு பருவத்திற்றானே ஜாதி யாசாரம் ஆசி ரம ஆசாரம் என்னும் பொய்புலகாசாரத்தைப் பொய் யென்றறிவித்து அவைகளை யநுட்டியாமற் றடை செய்வித்து, அப்பருவம் ஏறுந்தோறும் ஏறுந்தோறும் எனதறிவை விளக்கஞ்செய்துசெய்து என்னை மேனிலை யில் ஏற்றி ஏற்றி நிலைக்க வைத்தருளினீர்.

வாலிபப் பருவம் அடுக்குந் தருணத்திற்றானே, அப்பருவத்திற்கு மிகவும் உரிய விடய இச்சைகளைச் சிறிதுந் தலையெடுக்க வொட்டாது அடக்குவித்தருளி னீர்.

அவ்வாலிபப் பருவந் தோன்றுதற்கு முன்ன ரே, எல்லா உயிர்கட்கும் இன்பந்தருவதற்கு அகத் தும் புறத்தும் விளங்குகின்ற அருட்பெருஞ் ஜோதி யுண்மைக்கடவுள் ஒருவரேயுள்ளார் என்றறிகின்ற மெய்யறிவை விளக்குவித்தருளினீர். வாலிபப் பருவந் தோன்றியபோதே, சைவம் வைணவம் சமணம் பவு த்த முதலாகப் பல பெயர்கொண்டு பலபட விரிந்த அளவிறந்த சமயங்களும் அச்சமயங்களிற் குறித்த சாதனங்களும் தெய்வங்களுந் கதிகளும் தத்துவ சித்தி விகற்பங்களென்றும், அவ்வச்சமயங்களிற் பல பட விரிந்தவேதங்கள் ஆகமங்கள் புராணங்கள் சாத் திரங்கள் முதலிய கலைகளெல்லாம் தத்துவசித்திக் கற் பனைக்கலைகளென்றும், உள்ளபடியே எனக்கறிவித்து அச்சமயாசாரங்களைச் சிறிதும் அனுட்டியாமற்றடை

செய்வித்தருளினீர். அன்றியும் வேதாந்தம் சித்தாந்தம் போதாந்தம் நாதாந்தம் யோகாந்தம் கலாந்தம் முதலாகப் பல பெயர்கொண்டு பலபட விரிந்த மதங்களும் மார்க்கங்களும் சுத்த சன்மார்க்கானுபவலேச சித்திபேதங்களென்றறிவித்து, அவைகளையும் அனுட்டியாதபடி தடைசெய்வித் தருளினீர்.

அங்ஙனஞ் செய்வித்ததுமன்றி, உலகியற்கண் பொன் விஷய விச்சை பெண் விஷயவிச்சை மண் விஷயவிச்சை முதலிய எவ்விஷய இச்சைகளிலும் என்னறிவை யோரணுத்துணையும் பற்றுவிக்காமல், எல்லா வுயிர்களையும் பொதுமையினோக்கி யெல்லா வுயிர்களும் இன்பமடைதல் வேண்டுமென்னுங் கருணை நன்முயற்சியைப் பெறுவித்துச் சுத்தசன்மார்க்கத் தனிநெறி யொன்றையே பற்றுவித்து எக்காலத்தும் நாசமடையாத சுத்ததேகம் பிரணவதேகம் ஞான தேகம் என்னுஞ் சாகாக்கலாநுபவ தேகங்களும் தன் சுதந்தரத்தால் தத்துவங்களெல்லாவற்றையும் நடத்துகின்ற தனிப்பெரு வல்லபமும் கடவுளொருவரே யென்றறிகின்ற வுண்மை ஞானமும் கருமசித்தி யோக சித்தி ஞானசித்தி முதலிய எல்லாச் சித்திகளும் பெறுகின்ற அருட்பேறும் பெற்று வாழ்கின்ற பேரின்பப் பெருவாழ்வில் என்னை அடைவிப்பதற்குத் திருவுளங் கொண்டு, அருட்பெருஞ் ஜோதியராகி, நான் எவ்விதத்தும் அறிதற்கு அரிய உண்மைப் பேரறிவை யறிவித்தும், நான் எவ்விதத்தும் காண்பதற்கு அரிய உண்மைப் பெருங்காட்சிகளைக் காட்டுவித்தும், நான் எவ்விதத்தும் செய்தற்குஅரிய உண்மைப் பெருஞ்செயல்களைச் செய்வித்தும், நான் எவ்விதத்தும் அடைதற்கு அரிய உண்மைப் பெரு நன்மைகளை அடைவித்தும், நான் எவ்விதத்தும் அநுபவித்தற்கு அரிய உண்மைப்பேரநுபவங்

களை அநுபவிப்பித்தும், எனது அகத்தினும் புறத்தினும் இடைவிடாது காத்தருளி யெனது உள்ளத்திருந்து உயிரிற் கலந்து பெருந் தயவாற் றிருநடஞ் செய்தருளுகின்றீர்.

இங்ஙனஞ் செய்தருள்கின்ற தேவரீரது திருவருட் பெருங்கருணைத் திறத்தை என்னென்று கருதி என்னென்று துதிப்பேன்!

திருச்சிற்றம்பலம்

(சமரச சுத்தசன்மார்க்க சத்தியப் பெரு விண்ணப்பம்)

முற்றிற்று

௩. சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்தியஞான விண்ணப்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

இயற்கை விளக்கம் என்கின்ற சத்தியஞான சபைக் கண்ணே, இயற்கைஉண்மை என்கின்ற சத்தியத் திருவுருவினராய், இயற்கை இன்பமென்கிற சத்தியத் திருநடஞ் செய்தருள்கின்ற இயற்கைத் தனிப்பெருங் கருணைத் தனிப் பெரும்பதியாய தனித்தலைமைக் கடவுளே !

தேவரீர் திருவருட் சமுகத்தை யடைந்த உண்மை ஞானிகளின் சித்திவல்லபதரத்தை வகுத்தறிந்து வாழ்த்துதுமென்று அளவிகந்த முகங்களைக்கொண்டு அளவு கடந்த நெடுங்காலம் தத்தம் அளவைகளால் தனித்தனி யளந்தளந்தும் ஒருமித்தளந்தளந்தும் ஒருவாற்றினு முடிவுதோன்றாமையின் வேதாகமங்களனைத்தும் ஆங்காங்கு கோடித் ததிசயிக்கின்றனவென்றும்,

அண்டசராசரங்களெல்லாவற்றையும் படைத்தல் காத்தல் துரிசுநீக்கல் முதலிய தொழில்களால் நிகழ்த்துகின்ற அதிகாரத்தலைவர்களும் எவ்வகைத் தத்துவங்களையும் காரண காரிய திறத்தால் நடத்துகின்ற சத்தி சத்தர்களும் உணர்ந்துணர்ந்தும் உணர்ச்சிசெல்லாமையின் முயற்சிபற்றாது மயங்குகின்றனரென்றும், பேரறிவாற் சிறந்த பெரியர்களெல்லாம் வியந்து வியந்து விளம்புகின்றனர். அதனால் திருவருட் சமுகத்தை யடைந்த உண்மைஞானிகளின் சித்தி வல்லபதரத்தை ஒருவராலும் ஒருவாற்றானும் உணர்ந்து கொள்ளுதல் கூடாவென்று ஐயுறவின்றி அறிந்து கொண்டேன். இங்ஙனம் அறிந்துகொண்ட சிறியேன் அவ்வுண்மை ஞானிகளுக்குச் சித்தி வல்லபதரத்தைக் கொடுத்தருளிய திருவருட் சமுகத்தினியற்கையுண்மை விளக்கத்தரத்தை எங்ஙனம் அறியத் தொடங்குவேன்!

மலத்திற் புழுத்த புழுவினுஞ் சிறியேன் பொய்யறிவாற்புனைந்துரைத்த பொய்யுரைகளையும் மெய்யுரைகளாகக்கருணையினாற் கடைக்கணித்தருளிய அருட்பெருஞ் ஜோதி ஆண்டவரே! தேவரீரது திருவருட் சமுகத்தின் இயற்கைப் பெருங் கருணைப் பெருந் தன்மையைக் கருதுதற்கு விரும்பிய ஐந்தொழிற்கருத்தர் முதலியோர் தூய்மையுடைமை அன்புடைமை முதலிய சுபகுணங்களைக் கருதுதற் கருவியாய தமது காணங்கள் முற்றப் பெற்றிலவென்று கருதுதலின்றி எண்ணி எண்ணி இரங்குகின்றனரென்று அறிவுடையோர் வியந்துரைத்தலைப் பலகாற் பயின்று கேட்டறிந்தேன். இங்ஙனங் கேட்டறிந்த சிறியரிற் சிறியேன் அத்திருவருட் சமுகத்தின் இயற்கைப் பெருங் கருணைப் பெருந் தன்மையைக் காமம் வெகுளி முதலிய அவகுணங்கட்கெல்லாம் வைப்பிடமாகிய பாரய்

முருட்டன்ன கருங்கற்கரணத்தால் எங்ஙனங் கருதத் தொடங்குவேன்!

நாயிற்கடையேன் செய்த குற்றங்களையெல்லாம் குணங்களாகக்கொண்டு என்னுள்ளகத்தே யமர்ந்து உயிரிற்கலந்த பெருங்கருணைப் பெருமானே! தேவரீரது திருவருட்சமுகத்தின் இயற்கைப் பெருங்குணப் பெரும்புகழைத் துதித்தற்கு விரும்பிய மூர்த்திகண் முதலியோர் துதித்தற்கருவியாய தத்தஞ் செந்நாவுறுப்புகள் வாய்மைகூறல் இன்சொற்புகறல் முதலிய ஒழுக்கங்களிற் சான்றிலவென்று துதித்தலின்றி அச்சுற்றுநிற்கின்றனவென்று அறிஞருண்மை வாசகத்தாலறிந்தேன். இங்ஙனமறிந்த கடையேன் பொய்யுரைத்தல் பயனிலகூறன் முதலிய தீமைக்கட்பயின்று தடித்த எனது அசுத்த நாவினால் தேவரீர் திருவருட் சமுகத்தின் இயற்கைப் பெருங்குணப் பெரும் புகழை எங்ஙனந் துதிக்கத் தொடங்குவேன்!

அண்டபிண்ட முதலிய எல்லாவற்றிற்கும் அகத்தும் புறத்தும் நிறைந்து விளங்குகின்ற அருட்பெருஞ் ஜோதி தனிப்பெரும் பதியாய பூரணரே! தேவரீர் திருவருட் சமுகத்தின் இயற்கை யுண்மைத் தரத்தை யறிதல்வேண்டுமென்றும், இயற்கைப் பெருங்கருணைப் பெருந்தன்மையைக் கருதுதல் வேண்டுமென்றும், இயற்கைப் பெருங்குணப் பெரும்புகழைத் துதித்தல் வேண்டுமென்றும், என துள்ளகத்தே ஓவாதுறைந்தூற்றெழுந்து விரைந்து விரைந்து மேன்மேற் பெருகுகின்ற பேராசைப் பெருவெள்ளம் அணைகடந்து செல்கின்றதாகலின், ‘அறிவாரறிகின்ற வண்ணங்களும் கருதுவார் கருதுகின்ற வண்ணங்களும் துதிப்பார் துதிக்கின்ற வண்ணங்களும் ஆகிய எல்லா வண்ணங்களையு முடையவர் அருட்பெருஞ்ஜோதித் தனிப்

பெருங்கடவுள்' என்ற சத்திய ஞானிகளது உண்மை வாசகத்தைப் பற்றுக்கோடாகக் கொண்டு, தன்மை சாலாத் தமியேன் அறிதற்கும் கருதுதற்கும் துதித் தற்குந் தொடங்கினேன்.

இங்ஙனந்தொடங்குதற்கு முன்னர், எனதறிவிற் கும் கருத்திற்கும் நாவிற்கும் இயல்வனவாகத் தோற் றிய வண்ணங்களுள் ஒன்றேனும் ஈண்டு இயற்படத் தோற்றுமையின், அருட்பெருஞ்சோதித்தனிப்பெருங் கடவுளே! தேவரீர் திருவருட் சமுகத்தின் இயற்கை வண்ணங்கள் எத்தன்மையவோ! எத்தன்மையவோ! வென்று உணர்ந்துணர்ந்து கருதிக் கருதி யுரைத் துரைத்து அதிசயிக்கின்றவனானேன்.

இயற்கையுண்மைத் தனிப்பெரும் பொருளாயும் இயற்கை விளக்கத் தனிப்பெரும்பதமாயும் இயற்கை யின்பத் தனிப்பெருஞ் சுகமாயும் பிரிவின்றி நிறைந்த பெருந்தன்மையராய அருட்பெருஞ்ஜோதி ஆண்ட வரே! தேவரீர் திருவருள் வலத்தால் பொறி புலன் கரண முதலிய தத்துவங்க ளனைத்தையும் வென்று நின்மலராகித் தத்துவாந்தத்தில் நின்று தம்முண்மை யுணர்ந்து இயற்கை யுணர்ச்சியைப்பெற்று இயற்கை யுண்மைக்கண் இயற்கை யின்பாநுபவஞ் செய்கின்ற சுத்த யோகாந்தர்களும் சுத்த கலாந்தர்களும் சுத்த போதாந்தர்களும் சுத்த நாதாந்தர்களும் சுத்த வேதாந்தர்களும் சுத்த சித்தாந்தர்களுமாகிய சுத்த சன்மார்க்கஞானிகளின் திருக்கூட்டங்களை நன்முயற்சி யாற் றனித்தனியடைந்து பத்தியாற்பணிந்து 'அற் புதப்பெருஞ்செயல் புரிகின்ற ஐயர்களே! அருட் பெருஞ்ஜோதித் தனிப்பெரும்பதியாய கடவுளின் இயற்கைத் திருவருட்சமுகம்இருந்தவண்ணம் உள்ளம் உவந்துரைத் தருளல்வேண்டும்' என்று விண்ணப்பிக்

கின்ற தோறும், 'எல்லாப் பொருள்கட்கும் எல்லாக்
குணங்கட்கும் எல்லாச் செயல்கட்கும் எல்லாப்பயன்
கட்கும் எல்லா வநுபவங்கட்கும் மற்றெல்லாவற்றிற்
கும் உருவசொரூப சுபாவமுதலிய இலக்கணங்கள்
அனைத்தும் தாமேயாகியும் தாமல்லராகியும் தாக்கியுந்
தாக்கற்றும் அகத்தும் அகப்புறத்தும் புறத்தும் புறப்
புறத்தும் நீக்கமின்றிநிறைந்து விளங்குகின்றஇயற்கை
உண்மைக்கடவுளது இயற்கைத் திருவருட்சமுகமிரு
ந்த வண்ணம் அந்தோ! அந்தோ!! எங்ஙனமறிவோம்!
எவ்வாறு கருதுவோம்! என்னென்று கூறுவோம்!'
என்று அவ்வக் கூட்டங்களினுந் தனித்தனி உரைத்
துரைத்து நெகிழ்ந்து நெகிழ்ந்து நெட்டுயிர்க்கின்றார்க
ளென்றும்; எல்லாத்தத்துவங்களையும் எல்லாத் தத்து
விகளையும் தோற்றுவித்தலும் இயக்குவித்தலும் அட
க்குவித்தலும் மயக்குவித்தலும் தெளிவித்தலுமாகிய
தொழில்களை எளிதிற் கொடுத்தற்குரிய பூரணசுதந்
தரத்தவர்களாய், இயற்கைச் சத்தியஞான சுகானுபவ
பூரண சொரூப சாந்தியர்களாய், எக்காலத்தும் எவ்
விடத்தும் எவ்விதத்தும் தடைபடாத நித்திய சுத்த
சத்த ஞானதேகிகளாய், பூதசித்தி கரணசித்தி இந்தி
ரியசித்தி குணசித்தி பிரகிருதிசித்தி புருடசித்தி விந்து
சித்தி பரசித்தி சுத்தசித்தி காலசித்தி கலாசித்தி விசுவ
சித்தி வியோமசித்தி பிரமசித்தி சிவசித்தி முதலிய

டாண்டசித்தி என்கின்ற அந்தரங்க பகிரங்க தத்துவ
தத்துவி சித்திகளெல்லா வற்றையும் திருக்கடைக்
கணிப்பாற் செய்ய வல்லவராய், சடாந்தசமரசசத்திய
ராய் விளங்குகின்ற சமரச சுத்த சன்மார்க்க ஞானி
களது சித்விலாசத் திருச்சபைக்கண்ணே, புண்ணிய
வசத்தாற் புகுதப்பெற்று மனங்கனிந்து வணங்கி

நின்று, 'சர்வ சுதந்தரராய சத்தியர்களே! இயற்கை யுண்மைத் தனிப்பெரும்பதியாய கடவுளின் இயற்கைத் திருவருட் சமுகமிருந்த வண்ணம் திருவுளம் பற்றித் திருவாய்மலர்ந்து திருவார்த்தை யளித்தரு ளல்வேண்டும்' என்று விண்ணப்பிக்கின்ற தோறும் திருவார்த்தை யளித்தலின்றிப் பெருங்கருணைத் திருக் கண்களில் ஆநந்தநீர் பொழிந்து சும்மா விருக்கின்றன ரென்றும்; உணர்ந்தோர் வியந்துரைப்பக் கேள்வியுற்று 'இயற்கைத் திருவருட்சமுகமிருந்தவண்ணம் என்னை யோ! என்னையோ!!' வென்று குலாவிக்குலாவிக் கூவு கின்றவனுனேன்.

அடிநிலைக் கருமஞானசித்தி யனுபவங்களினும் முடிநிலைக் கருமஞானசித்தி யனுபவங்களினும், அடிநிலை யோகஞானசித்தி யனுபவங்களினும் முடிநிலை யோக ஞானசித்தி யனுபவங்களினும், அடிநிலைத் தத்துவஞானசித்தி யனுபவங்களினும் முடிநிலை தத்துவ ஞான சித்தி யனுபவங்களினும், அடிநிலை ஆன்மஞானசித்தி யனுபவங்களினும் முடிநிலை ஆன்மஞான சித்தியனுபவங்களினும், சுத்த ஞானசித்தி யனுபவங் களினும், சமரச சுத்தஞானசித்தி யனுபவங்களினும், அதுவதுவாகி நிறைந்தும், அதுவதுவாகி விளங்கியும், அதுவதுவாகி யினித்தும், ஆங்காங்கு அதீதமாகிக் கலந்தும், இவை யனைத்துமாகி ஒருமித்தும், அதீதா தீதமாகித் தனித்தும் வயங்குகின்ற பெருங்கருணைப் பெரும்பதியாய கடவுளே! எல்லாச் சத்திகளுக்கும் எல்லாச் சத்தர்களுக்கும் எல்லா மூர்த்திகளுக்கும் எல் லா மூர்த்தர்களுக்கும் எல்லாத் தேவிகளுக்கும் எல் லாத் தேவர்களுக்கும் எல்லாச் சாதனர்களுக்கும் எல் லாச்சாத்தியர்களுக்கும் எல்லாவுயிர்களுக்கும் எல்லாத் தத்துவங்களுக்கும் எல்லாப் பொருள்களுக்கும் எல்

லாக் குணங்களுக்கும் எல்லாச் செயல்களுக்கும் எல்லா அனுபவங்களுக்கும் மற்றெல்லாவற்றிற்கும் முதற் காரணமாயும் நிமித்தகாரணமாயும் துணைக் காரணமாயும் இவையல்லவாயும் விளங்குகின்ற திருவருட் சமுக மிருந்தவண்ணம அறிந்துகொள்ளுத லிங்ஙனமானல், திருவருட்சமுகப் பெருங்கருணைப் பெரும்பதியாய தேவரீர் இயற்கைத் திருவண்ணமறிந்து கொள்ளுதல் எங்ஙனமோ! எங்ஙனமோ!! ஓ! ஒப்புயர்வின்றி விளங்குகின்ற ஒருவரே!

தேவரீர் திருவண்ணமும் திருவருட் சமுகத்திருவண்ணமும் அறிதற்கும கருதுதற்கும் துதித்தற்கும் எத்திறத்தானும் கூடாவாயினும் அடிமையளவிற் கியன்றபடி அறியாதறிந்தும் கருதாது கருதியும் துதியாது துதித்தும் எனது உரிமையை ஊற்றஞ்செய்கின்றவனுனேன். வநதனம! வந்தனம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

சமரச சுத்த சனமார்கக சத்தியஞான விண்ணப்பம்

முற்றிற்று

௳

௪. சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்க சத்திய விண்ணப்பம்

திருச்சிற்றம்பலம்

உத்தரஞான சித்திபுரமென்றும் உத்தரஞான சிதம்பரமென்றும் திருவருளா லாக்கப்பட்ட ஆக்கச் சிறப்புப் பெயர்களும் பார்வதிபுரமென்றும் வடலூரென்றும் உலகியலாற் குறிக்கப்பட்ட குறிப்புப் பெயர்களும் பெற்று விளங்குகின்ற தெய்வப்பதியினிடத்தே, இயற்கை விளக்க நிறைவாகியுள்ள ஓர்

சுத்த சிவானுபவ ஞானசபையில், இயற்கையுண்மை நிறைவாகிய திருவுருவைத் தரித்து, இயற்கையின்ப நிறைவாகிய சிவானந்த ஓருமைத் திருநடச் செய்கையை எவ்வுயிரும் இன்பமடைதற் பொருட்டே செய்தருளுகின்ற எல்லாம்வல்ல தனித்தலைமைக் கடவுளாகிய அருட்பெருஞ்ஜோதி யாண்டவரே! தேவரீரது திருவருட் சமுகத்தில் யான் செய்துகொள்ளுகின்ற சமரச சுத்த சன்மார்க்க சங்க சத்திய விண்ணப்பம்.

இவ்வுலகினிடத்து ஆறறிவுள்ள உயர்வுடைத்தாகிய தேகத்தைப் பெற்ற யான் இத்தேகத்திற்கு இடைக்கிடை நேருகின்ற மரணம் பிணி மூப்பு பயம் துன்ப முதலிய அவத்தைகளெல்லாவற்றையும் நிவர்த்திசெய்து, இத்தேகத்தையே நித்திய தேகமாக்கிக்கொண்டு, எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் எவ்விதத்தும் எத்துணையும் தடைபடாத பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வைப்பெற்று வாழ்தல் வேண்டுமென்பதே எனது சத்தியமான அதிதீவிர விருப்ப முயற்சியாக இருக்கின்றது.

எனது விருப்ப முயற்சி இங்ஙனமாக, அவத்தைகளெல்லாவற்றையும் நீக்கி இத்தேகத்தை நித்திய தேகமாக்கி எக்காலத்தும் அழியாத பேரின்ப சித்திப் பெருவாழ்வைப்பெற்று வாழ்தல் எதனாற் பெறுதல் கூடுமென்று அறியத் தொடங்கிய தருணத்து, வேறு எந்த வழியாலும் பெறுதல்கூடாது, எல்லாமுடைய கடவுளது திருவருட் சுதந்தரம் ஒன்றாலே பெறுதல் கூடுமென்று தேவரீர் திருவருளால் அறிவிக்க உள்ளபடி யறிந்தேன்.

பின்னர், திருவருட் சுதந்தரம் நமக்கு எந்த வழியாற் கிடைக்குமென்று அறியத்தொடங்கிய தருணத்து, எனது யானென்னும் தேகசுதந்தரம் போகசுதந்

தரம் ஜீவசுதந்தரம் என்னுமூவகைச் சுதந்தரங்களும் நீங்கியவிடத்தே கிடைக்குமென்று தேவரீர் திருவரு ளால் அறிவிக்க உள்ளபடி யறிந்தேன்.

ஆகலில், எனது சுதந்தரமாகக் கொண்டிருந்த தேக சுதந்தரத்தையும் போக சுதந்தரத்தையும் ஜீவ சுதந்தரத்தையும் தேவரீர் திருவருட்கே சர்வ சுதந் தரமாகக் கொடுத்து விட்டேன். கொடுத்த தருணத் தே, இத்தேகமும் ஜீவனும் போகப் பொருள்களும் சர்வ சுதந்தரராகிய கடவுள் பெருங் கருணையாற் கொடுக்கப்பெற்றன மன்றி, நமது சுதந்தரத்தாற் பெற்றனவல்லவென்னும் உண்மையை அருளாலறி விக்கவும் அறிந்துகொண்டேன். இனி இத்தேகத்தி னிடத்தும் ஜீவனிடத்தும் போகப் பொருள்களிடத் தும் தேவரீர் திருவருள் சாட்சியாக எனக்கு எவ் விதத்தும் யாதோர் சுதந்தரத்தோற்றமும் தோற்ற மாட்டாது. தேவரீர் திருவருட்சுதந்தரத்தை என் னிடத்தே வைத்தருளி, மரணம் பிணி மூப்பு பயம் துன்பமுதலிய அவத்தைகளெல்லாவற்றையுந் தவிர்த்து, இத்தேகத்தையே நித்திய தேகமாக்கி எக் காலத்து மழியாத பேரின்பசித்திப் பெருவாழ்வில் என்னை வாழ்வித்தல்வேண்டும்.

இத்தேகத்தைப் பெற்ற எல்லாச் சீவர்களுக்கும் எனக்கறிவித்த வண்ணமே அறிவித்து, அவரவர்களை யும் உரிமையுடையவர்களாக்கி வாழ்வித்தல்வேண்டும்.

தேவரீர் பெருங்கருணை ஆட்சிக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!

திருச்சிற்றம்பலம்

சமரச சுத்தசன்மார்க்க சங்க சத்திய விண்ணப்பம்

முற்றிற்று

விண்ணப்பங்கள் முடிந்தன

௪. சத்திய அறிவிப்பு

திருச்சிற்றம்பலம்

உலகத்தினிடத்தே பெறுதற்கு மிகவும் அருமையாகிய மனித தேகத்தைப்பெற்ற நண்பர்களே!

அறிவுவந்த காலமுதல் அறிந்துஅறியாத அற்புத அறிவுகளையும், அடைந்து அறியாத அற்புதகுணங்களையும், கேட்டுஅறியாத அற்புதக்கேள்விகளையும் செய்து அறியாத அற்புதச் செயல்களையும், கண்டு அறியாத அற்புதக் காட்சிகளையும், அனுபவித்தறியாத அற்புத அனுபவங்களையும், இது தருணந் தொடங்கிக் கிடைக்கப் பெறுகின்றேன் என்றுணருகின்ற ஓர் சத்திய வுணர்ச்சியாற் பெருங் களிப்புடையேனாகி இருக்கின்றேன்.

நீவிர்களும் அவ்வாறு பெற்றுப் பெருங்களிப்பு அடைதல் வேண்டும் என்று எனக்குள்ளே நின்று நிறைந்து எழுந்து வெளிப்பட்ட எனது சுத்தசன் மார்க்க லக்ஷியமாகிய ஆன்மநேய ஒருமைப் பாட்டு உரிமைப் பேராசை பற்றியே இதனைத் தெரிவிக்கின்றேன்.

இயற்கையிற்றானே விளங்குகின்றவரா யுள்ளவரென்றும், இயற்கையிற்றானே யுள்ளவராய் விளங்குகின்றவரென்றும், இரண்டு படாத பூரண இன்பமானவரென்றும், எல்லா அண்டங்களையும் எல்லா வுலகங்களையும் எல்லாப் பதங்களையும் எல்லாச் சத்திகளையும் எல்லாச் சத்தர்களையும் எல்லாக் கலைகளையும் எல்லாப் பொருள்களையும் எல்லாத் தத்துவங்களையும் எல்லாத்

தத்துவிகளையும் எல்லா வுயிர்களையும் எல்லாச் செயல் களையும் எல்லா இச்சைகளையும் எல்லா ஞானங்களை யும் எல்லாப் பயன்களையும் எல்லா அனுபவங்களையும் மற்றெல்லாவற்றையும் தமது திருவருட் சத்தியால் தோற்றுவித்தல் வாழ்வித்தல் குற்றம் நீக்குவித்தல் பக்குவம் வருவித்தல் விளக்கஞ் செய்வித்தல் முதலிய பெருங்கருணைப் பெருந்தொழில்களை இயற்றுவிக்கின் றவரென்றும், எல்லாம் ஆனவரென்றும், ஒன்றும் அல் லாதவரென்றும், சர்வகாருணியரென்றும், சர்வவல்லப ரென்றும், எல்லாம் உடையராய்த் தமக்கு ஒருவாற்று னும் ஒப்புயர்வில்லாத் தனிப்பெருந்தலைமை அருட் பெருஞ்ஜோதியர் என்றும், சத்திய அறிவால் அறியப் படுகின்ற உண்மைக்கடவுள் ஒருவரே அகம்புற முத லிய எவ்விடத்தும் நீக்கமின்றி நிறைந்த சுத்த மெய் யறிவென்னும் பூரணப்பொதுவெளியில் அறிவார் அறி யும் வண்ணங்களெல்லாமாகி விளங்குகின்றார்.

அவ்வாறு விளங்குகின்ற ஒருவரேயாகிய கடவுளை இவ்வுலகினிடத்தே ஜீவர்கள் அறிந்து அன்பு செய்து அருளை யடைந்து அழிவில்லாத சத்திய சுகபூரணப் பெருவாழ்வைப்பெற்று வாழாமல், பல வேறு கற்பனை களாற் பல வேறு சமயங்களிலும் பல வேறு மதங் களிலும் பல வேறு மார்க்கங்களிலும் பல வேறு லக்ஷி யங்களைக்கொண்டு, நெடுங்காலமும் பிறந்து பிறந்து அவத்தை வசத்தர்களாகிச் சிற்றறிவு மின்றி விரைந்து விரைந்து பல வேறு ஆபத்துகளினல் துன்பத்தில் அழுந்தி இறந்திறந்து வீண்போகின்றார்கள்.

இனி யிச்சீவர்கள் விரைந்து விரைந்து இறந்து இறந்து வீண்போகாமல், உண்மையறிவு உண்மை யன்பு உண்மையிரக்க முதலிய சுப குணங்களைப் பெற்று நற்செய்கையுடையராய், எல்லாச்சமயங்களுக்

கும் எல்லா மதங்களுக்கும் எல்லா மார்க்கங்களுக்கும் உண்மைப்பொது நெறியாகி விளங்குஞ்சுத்தசன்மார்க்கத்தைப்பெற்று, பெருஞ் சுகத்தையும் பெருங்களிப்பையும் அடைந்து வாழும்பொருட்டு, மேற்குறித்த உண்மைக்கடவுள் தாமே திருவுள்ளங் கொண்டு சுத்த சன்மார்க்கத்தின் முக்கியலக்ஷியமாகிய உண்மை விளக்கஞ்செய்கின்ற ஓர் ஞானசபையை இங்கே தமது திருவருட் சம்மதத்தால் இயற்றுவித்து " இக்காலந் தொடங்கி யளவு குறிக்கப்படாத நெடுங்காலம் அளவு குறிக்கப்படாத அற்புத சித்திகளெல்லாம் விளங்க யாமே அமர்ந்து விளையாடுகின்றோம்" என்னுந் திருக்குறிப்பை வெளிப்படுத்தி, அருட்பெருஞ்ஜோதியராய் வீற்றிருக்கின்றார்.

ஆகலின் அடியிற்குறித்த தருணந்* தொடங்கி வந்து வந்து தரிசிக்கப் பெறுவீர்களாகிற் கருதியவண்ணம் பெற்றுக்களிப்படைவதும் அன்றி, இறந்தவர் உயிர் பெற்றெழுதல் மூப்பினர் இளமையைப் பெற்று நிற்றல் முதலிய பல வகை அற்புதங்களைக் கண்டு பெருங்களிப்பும் அடைவீர்கள்.

சென்னபட்டணம் இராஜதானியைச் சேர்ந்த கூடலூர் ஜில்லா ஷை தாலூகா வடலூர் அல்லது பார்வதிபுரம்.	இங்ஙனம் சிதம்பரம் இராமலிங்க பிள்ளை

* பின்பக்கத்தில் கண்ட சுவாமிகளின் சத்தியவார்த்தையினின்று அவரவர் ஆன்ம விளக்கத்திற்குப் பொருத்தமான வகையில் ஒருவாறு உணர்ந்துகொள்ள விட்டிருக்கிறதுபோலும் — ஆ. பா.

சத்திய வார்த்தை

ஐயனருள் வருகின்ற தருணமிது கண்டீர்
ஐயமிலை ஐயமிலை ஐயனடி யாணை
மெய்யனெனை யாட்கொண்ட வித்தகன்சிற் சபையில்
விளங்குகின்ற சித்தனெலாம் வல்லவொரு விமலன்
துய்யனருட் பெருஞ்ஜோதி துரியநடு நாதன்
சுகவமுதன் என்னுடைய துரையமர்ந்திங் கிருக்க
வையமிசை திருக்கோயில் அலங்கரிமின் விரைந்தே
மணியாலும் பொன்னாலும் மலராலும் வியந்தே.

தனித்தலைமைப் பெரும்பதியென் தந்தைவரு கின்ற
தருணமிது சத்தியங்காண் சகதலத்தீர் கேண்மின்
இனித்தநறுங் கனிபோன்றே என்னுளந் தித்திக்க
இன்னமுதம் அளித்தென்னை யேழுலகும் போற்ற
மனித்தவுடம் பிதையழியா வாய்மையுடம் பாக்கி
மன்னியசித் தெல்லாஞ்செய் வல்லபமுங் கொடுத்தே
கனித்தசிவா னந்தமெனும் பெரும்போகந் தனிலே
களித்திடவைத் திடுகின்ற காலையுமீங் கிதுவே.

என்சாமி யெனதுதுரை என்னுயிர் நாயகனார்
இன்றுவந்து நானிருக்கும் இடத்திலமர் கின்றார்
பின்சாரும் இரண்டரைநா ழிகைக்குள்ளே யெனது
பேருடம்பிற் கலந்துளத்தே பிரியாம லிருப்பார்
தன்சாதி யுடையபெருந் தவத்தாலே நான்றான்
சாற்றுகின்றேன் அறிந்திதுதான் சத்தியஞ் சத்தியமே
மின்சாரும் இடைமடவாய் என்மொழிநின் றனக்கே
வெளியாகும் இரண்டரைநா ழிகைகடந்த போதே.

சத்தியவான் வார்த்தையிது தானுரைத்தேன் கண்டாய்
சந்தேகம் இலையிதனிற் சந்தோடம் உறுவாய்
இத்தினமே அருட்ஜோதி எய்துகின்ற தினமாம்
இனிவருமத் தினங்களெலாம் இன்பமுறுந் தினங்கள்
சுத்தசிவ சன்மார்க்கந் துலங்குமெலா வுலகுந்
தூய்மையுறும் நீயுரைத்த சொல்லனைத்தும் பலிக்கும்
செத்தவர்கள் எழுந்துலகில் திரிந்துமகிழ்ந் திருப்பார்
திருவருட்செங் கோலென்றுஞ் செல்லுகின்ற தாமே-

இங்ஙனம் எல்லாம்வல்லவர் ஓதுகவென்றபடி உரைத்துளேன்.

திருவருட்பா : உ. வசனப்பகுதி முற்றிற்று